

HARUN YƏHYA
(ADNAN OKTAR)

İSLAMIN QIŞI VƏ GÖZLƏNİLƏN

BAHARI

HARUN YƏHYA (ADNAN OKTAR)

İSLAMIN QIŞI VƏ GÖZLƏNİLƏN BAHARI

*İslam dünyasının qarşısındakı təhlükələr — Çeçenistandan
Fələstinə, Kəşmirdən Bosniyaya uzanan zülm coğrafiyası və
gözlənilən baharın müjdəsi: Türk-İslam Birliyi.*

— 25 fəsil —

Mündəricat

1	Oxucuya	5
2	Yazıçı və əsərləri haqqında	7
3	Ön söz	10
4	Giriş	21
5	İslam dünyasının qarşısındakı təhlükə	38
6	Çeçenistan	54
7	Fələstin	79
8	Kəşmir	94
9	Şərqi Türkünstan	106
10	Bosniya, Kosova və Makedoniya	123
11	Əlcəzair	144
12	Tunis	166
13	Eritreya-Efiopiya	174
14	Çad	190
15	Somali	200
16	Cibuti	205
17	Sudan	210
18	Özbəkistan	216

19	Əfqanıstan	227
20	İraq	238
21	Suriya	248
22	Müsəlman azlıqlara edilən zülm	256
23	Nəticə	281
24	Ədəbiyyat	298
25	Əlavə bölmə: Təkamül yalanı	302

FƏSİL

Oxucuya

Bu kitabda və digər əsərlərimizdə təkamül nəzəriyyəsinin süqutuna xüsusi yer ayrılmasının səbəbi bu nəzəriyyənin hər cür din əleyhinə olan fəlsəfənin təməlini meydana gətirməsidir. Yaradılışı və dolayısı ilə Allahın varlığını inkar edən darvinizm, 150 ildir ki, bir çox insanın imanını itirməsinə və ya şübhəyə düşməsinə səbəb olmuşdur. Buna görə də, bu nəzəriyyənin yalan olduğunu ortaya çıxarmaq əhəmiyyətli imani vəzifədir. Bu əhəmiyyətli xidmətin bütün insanlığa çatdırılması isə zəruridir. Bəzi oxucularımız ola bilər ki, yalnız bir kitabımızı oxumaq imkanı tapa bilər. Buna görə də, hər kitabımızda bu mövzuya qısaca da olsa yer ayrılması uyğun hesab edilmişdir.

Qeyd ediləcək başqa bir məqam isə, bu kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Yazıçının bütün kitablarında imani mövzular Quran ayələri yönündə izah edilir və insanlar Allahın ayələrini öyrənməyə və yaşamağa dəvət edirlər. Allahın ayələri ilə əlaqədar bütün mövzular oxucuda heç bir şübhə və ya sual buraxmayacaq şəkildə açıqlanmışdır.

Bu mövzuda istifadə edilən səmimi, sadə və səlis üslub isə kitabların hamı tərəfindən rahat başa düşülməsini təmin edir. Bu təsirli və sadə izah sayəsində kitablar “bir nəfəsə oxunan kitablar” ibarəsinə tam uyğun gəlir. Dini qəti şəkildə rədd edən insanlar belə, bu kitablarda bildirilən həqiqətlərdən təsirlənir və yazılanların doğruluğunu inkar edə bilmirlər.

Bu kitab və yazıçının digər əsərləri oxucular tərəfindən şəxsən oxuna biləcəyi kimi, qarşılıqlı söhbət şəraitində də oxuna bilər. Bu kitablardan istifadə etmək istəyən oxucunun, kitabları bir yerdə oxumaları mövzu ilə

əlaqədar öz təfəkkür və təcrübələrini də bir-birlərinə ötürmək baxımından faydalıdır.

Bununla belə, yalnız Allahın razılığı üçün yazılan bu kitabların tanınmasında və oxunmasında iştirak etmək də böyük xidmətdir. Çünki yazıçının bütün kitablarında isbat və razı salan tərəfi son dərəcə güclüdür. Buna görə də, dini izah etmək istəyənlər üçün ən təsirli üsul bu kitabların digər insanlar tərəfindən də oxunmasının təşviq edilməsidir.

Kitabların arxasına yazıçının digər əsərlərinin təqdimatının əhəmiyyətli səbəbləri vardır. Bu sayədə kitabı nəzərdən keçirən şəxs yuxarıda yazılan xüsusiyyətləri daşıyan və oxuyacağına ümid etdiyimiz bu kitabla eyni xüsusiyyətlərə sahib daha bir çox əsərin olduğunu görər, imani və siyasi mövzularda faydalana biləcəyi zəngin qaynağın mövcud olduğuna şahid olacaq.

Bu əsərlərdə, digər yerlərdə görülən, yazıçının şəxsi qənaətlərinə və şübhəli qaynaqlara əsaslanan izahlara, dini mentalitetə qarşı lazım olan ədəb və hörmətə diqqət yetirilməyən üslublara, şübhəli və həmçinin incidici yazılara rast gələ bilməzsınız.

FƏSİL

Yazıçı və əsərləri haqqında

Harun Yəhya təxəllüsündən istifadə edən yazıçı Adnan Oktar, 1956-cı ildə Ankarada anadan olmuşdur. İbtidai və orta təhsilini Ankarada almışdır. Daha sonra İstanbul Memar Sinan Universitetinin İncəsənət fakültəsində və İstanbul Universitetinin Fəlsəfə bölməsində təhsil almışdır. 1980-ci illərdən bu yana imani, elmi və siyasi mövzularda bir çox əsər hazırlamışdır. Bununla yanaşı, yazıçının təkamülçülərin saxtakarlıqlarını, iddialarının əsassızlığını və darvinizmin qanlı ideologiyalarla olan qaranlıq əlaqələrini ortaya qoyan çox əhəmiyyətli əsərləri vardır.

Harun Yəhyanın əsərləri təxminən 30.000 şəklin olduğu cəmi 45.000 səhifəlik külliyyatdır və bu külliyyat 73 fərqli dilə tərcümə edilmişdir.

Yazıçının təxəllüsü inkarçı düşüncəyə qarşı mübarizə aparan iki peyğəmbərin xatirəsinə hörmət olaraq adlarını yad etmək üçün Harun və Yəhya adlarından götürülmüşdür. Yazıçı tərəfindən kitabların üz qabığında Rəsulullahın (s) möhürünün olmasının simvolik mənası isə kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Bu möhür Quranın Allahın son kitabı və son sözü, Peyğəmbərimizin (s) Xatəmül-Ənbiya olduğunun rəmzidir. Yazıçı bütün əsərlərində Quranı və Rəsulullahın sünnəsini özünə rəhbər etmişdir. Bu şəkildə inkarçı düşüncə sistemlərinin bütün təməl iddialarını bir-bir ortadan qaldırmağı və dinə qarşı yönələn etirazları tam susduracaq son sözü söyləməyi əsas almışdır. Böyük hikmət və kamal sahibi olan Rəsulullahın möhüründən bu son sözü söyləmək niyyətinin duası olaraq istifadə edilmişdir.

Yazıçının bütün əsərlərindəki ortaq hədəf Quranın təbliğini dünyaya çatdırmaq, beləliklə, insanları Allahın varlığı, birliyi və axirət kimi təməl imani mövzular üzərində düşünməyə sövq etmək və inkarçı sistemlərin əsassız təməllərini və azğın tətbiqlərini gözlər önünə çəkməkdir.

Necə ki, Harun Yəhyanın əsərləri Hindistandan Amerikaya, İngiltərədən İndoneziyaya, Polşadan Bosniyaya, İspaniyadan Braziliyaya, Malayziyadan İtaliyaya, Fransadan Bolqarıstana və Rusiyaya qədər dünyanın əlavə bir çox ölkəsində sevilərək oxunur. İngilis, fransız, alman, italyan, ispan, portuqal, urdu, ərəb, alban, rus, boşnaq, uygur, indoneziya, malay, benqal, serb, bolqar, çin, danimarka və isveç dili kimi bir çox dilə tərcümə edilən əsərlər, xarici ölkələrdə geniş oxucu kütləsi tərəfindən izlənilir.

Dünyanın dörd tərəfində fəvqəladə təqdir toplayan bu əsərlər bir çox insanın iman etməsinə, bir çoxunun da imanında dərinləşməsinə vəsilə olur. Kitablari oxuyub araşdıran hər kəs bu əsərlərdəki hikmətli, dolğun, asan aydın olan və səmimi üslubun, ağıllı və elmi yanaşmanı dərk edər. Bu əsərlər sürətli təsir etmə, qəti nəticə vermə, etiraz və təkzib edilə bilinməyən xüsusiyyətləri daşıyır. Bu əsərləri oxuyan və üzərində ciddi şəkildə düşünən insanların artıq materialist fəlsəfəni, ateizmi və digər azğın fikir və fəlsəfələrin heç birini səmimi olaraq müdafiə etmələri mümkün deyil. Bundan sonra müdafiə etsələr də, ancaq duyğusal inadla müdafiə edəcəklər. Çünki fikri dayaqları aradan qaldırılmışdır. Dövrümüzdəki bütün inkarçı cərəyanlar Harun Yəhya külliyyatı qarşısında fikirlə məğlub olmuşlar.

Şübhəsiz, bu xüsusiyyətlər Quranın hikmət və ifadə təsirindən qaynaqlanır. Yazıçı bu əsərlərə görə öyünmür, yalnız Allahın hidayətinə vəsilə olmağa niyyət etmişdir. Bundan başqa, bu əsərlərin çap və nəşrində hər hansı maddi qazanc güdülür.

Bu həqiqətlər göz önünə alındıqda insanların görmədiklərini görmələrini təmin edən, hidayətlərinə vəsilə olan bu əsərlərin oxunmasını təşviq etməyin də çox əhəmiyyətli xidmət olduğu ortaya çıxır.

Bu qiymətli əsərləri tanıtməyin yerinə insanların zəhinlərini bulandıran, fikri qarışıqlıq meydana gətirən, şübhə və tərəddüdləri aradan qaldırmaq və imanı qurtarmaq üçün güclü və iti təsiri olmadığı ümumi təcrübə ilə sabit olan kitabları yaymaq isə əmək və zaman itkisinə səbəb olar. İmanı qurtarmaq məqsədindən çox, yazıçının ədəbi gücünü vurğulamağa yönələn əsərlərdə bu təsirin əldə edilə bilməyəcəyi məlumdur. Bu mövzuda şübhəsi olanlar varsa, Harun Yəhyanın əsərlərinin tək məqsədinin dinsizliyi yox etmək və Quran əxlaqını yaymaq olduğunu, bu xidmətdəki təsir, müvəffəqiyyət və səmimiyyətin açıq şəkildə göründüyünü oxucuların ümumi qənaətindən anlaya bilərlər.

Bilmək lazımdır ki, dünyadakı zülm və qarmaqarışıqlığın, müsəlmanların çəkdiyi əziyyətlərin təməl səbəbi dinsizliyin fikri hakimiyyətidir. Bunlardan xilas olmağın yolu isə dinsizliyin fikirlə məğlub edilməsi, iman həqiqətlərinin ortaya qoyulması və Quran əxlaqının insanların qavrayıb yaşaya biləcəkləri şəkildə izah edilməsidir. Dünyanın gündən-günə daha çox büründüyü zülm, fəsad və xaos mühitini diqqətə aldıqda bu xidmətin mümkün qədər sürətli və təsirli şəkildə edilməsinin lazım olduğu aydındır. Əks halda, çox gec ola bilər.

Bu əhəmiyyətli xidmətdə öndərliyi üzərinə götürən Harun Yəhya külliyyatı Allahın izni ilə 21-ci əsrdə dünya insanlarını Quranda təsvir edilən hüsur, sülh, düzgünlük, ədalət, gözəllik və xoşbəxtliyə daşımağa vəsilə olacaqdır.

FƏSİL

Ön söz

İlk nəşri 2001-ci ildə edilən bu kitabda yer alan şərtlərin və məlumatların bir hissəsi, keçən müddət ərzində bəzi dəyişikliklərə məruz qalmışdır. Ancaq, dünyanın dörd bir tərəfində əziyyətə məruz qalan, təzyiq görən, şəhid edilən, şikəst buraxılan, evlərini tərk etmək məcburiyyətində qalan müsəlmanlar olduğu həqiqəti dəyişməmişdir. Kitabın bu nəşri edilərkən də, bu həqiqəti göz qarşısında saxlanılaraq bəzi məlumatlar aktuallaşmış, ancaq müəyyən bir dövrə xas olmayan, bu əsəri oxuyan hər kəsin vicdanına xitab edən və hər müsəlmanın üzərindəki məsuliyyəti xatırladan hissələr eynilə mühafizə edilmişdir.

Kitabın sonrakı səhifələrində detallarıyla izah edilən İslam dünyasının böyük hissəsinin içində olduğu vəziyyət, şübhəsiz bütün vicdan sahibi insanları narahat etməkdədir. Ancaq insanların böyük hissəsi, televiziya da seyr etdikləri, qəzetlərdə oxuduqları, internet vasitəsilə əldə etdikləri bu məlumatları qısa müddətdə unutmaqda, heç bir günahı olmayan məzlum insanların mərhəmətsizcə öldürülməsini, uşaqların qətl edilməsini, evlərin yandırılıb yıxılmasını, bir çoxunun mühacir düşərgələrində yoxluq içində yaşamağa tərk edilmələrini unudaraq öz işlərinə aludə olmaqdadır. Bəzi insanlar da zaman-zaman bu acılardan duyduqları narahatlığı dilə gətirməkdə, bəlkə saatlarla bu mövzu üzərində danışmaqda, hətta yazılar yazmaqda ancaq iş bu acıları ortadan qaldıracaq bir çözüm meydana gətirməyə gəldiyində geri çəkilməkdədirlər. Bəzi insanlar isə çözümü çox səhv yollarda axtarmaqda, Quran əxlaqına və Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in sünnəsinə heç uyğun olmadığı halda, şiddətlə və terrorla çözüm əldə edəcəklərini zənn etməkdədirlər.

Halbuki Allah Quranda və Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in hədislərində müsəlmanlara qurtuluş yolunu açıq şəkildə bildirmişdir. Bu yol, bütün müsəlman aləminin qardaş olduqlarının düşüncəsi ilə birlik olması və Türk İslam Birliyinin dərhal qurulmasıdır.

Türk İslam Birliyi axan qanı dayandıracaq çözümdür

İslam əxlaqının təməlində birlik vardır. Allah Quranda “...Əgər siz bunu etməsəniz (bir-birinizə yardımçı olmasanız), yer üzündə fitnə və böyük bir fəsad baş verər.” (Ənfal surəsi, 73) ayəsiylə yer üzündə təxribatçılığın sona çatması üçün iman edənlərin bir-birləriylə dost olmaları, ittifaq etmələri, birlik və bərabərlik içində olmaları lazım olduğunu bildirmişdir. Bütün müsəlmanlar bu əmrə uyğun əməl etməkdə məsuldurlar. Türk İslam dünyasının bu birliyi istəməsi lazımdır. Birlik istəməyən ayrılıq istəyir deməkdir və ayrılığın Türk İslam dünyasına heç bir faydası yoxdur. Müsəlmanların gücü, qüvvəti və mənfəəti birlikdədir. Kitabın irəliləyən səhifələrində detallarıyla görülcəyi üzrə, müsəlman aləminin bir hissəsində acılar yalnız xarici dünyadan qaynaqlanmamaqda, fərqli etnik mənşələr, fərqli məzhəblər, fərqli mədəniyyətlərdən müsəlmanlar arasında da (Quran əxlaqına tamamilə zidd olaraq) qarşıdurmalar yaşanmaqdadır. Allahı bir, dini bir, Kitabı bir, peyğəmbəri bir olan və Allahın əmriylə qardaş olmaları lazım olan müsəlmanların bir-birləriylə zidd düşməsi heç şübhəsiz üzərində əhəmiyyətlə düşünülməsi lazım olan bir vəziyyətdir. Çünki Qurana görə möminlərin birlik olmaları fərzdır. Ayələrdə belə buyurular:

“

Hamınız Allahın ipindən möhkəm yapışın və parçalanmayın! Allahın sizə olan nemətini xatırlayın ki, siz bir-birinizə düşmən idiniz, O, sizin qəlblərinizi birləşdirdi və Onun neməti sayəsində bir-birinizlə qardaş oldunuz. Siz odlu bir uçurumun lap kənarında idiniz. O, sizi ondan xilas etdi. Allah Ə ayələrini sizə beləcə bəyan edir ki, bəlkə doğru yola gələsiniz.

(Ali İmran surəsi, 103)

“

Möminlər, həqiqətən də qardaşdirlar. Elə isə qardaşlarınızı barışdırın və Allahdan qorxun ki, sizə rəhm edilsin.

(Hucurat surəsi, 10)

“

Allaha və Onun Elçisinə itaət edin, bir-birinizlə mübahisə etməyin, yoxsa ruhdan düşər və zəifləyərsiniz. Səbir edin, çünki Allah səbir edənlərlədir.

(Ənfal surəsi, 46)

“

Qafirlər də bir-birinə dostdurlar. Əgər siz bunu etməsəniz (bir-birinizə yardımçı olmasanız), yer üzündə fitnə və böyük bir fəsad baş verər.

(Ənfal surəsi, 73)

“

U insanlar üçün ki, haqsızlığa məruz qaldıqda intiqam alırlar.

(Şura surəsi, 39)

“

Şübhəsiz ki, Allah möhkəm bir divar kimi səf-səf düzülüb Onun yolunda vuruşanları sevir.

(Saff surəsi, 4)

Burada müsəlmanların birlik olmasıyla əlaqədar olaraq yalnız bir neçə ayəyə yer verilmişdir. Bu ayələrdən və Quranın ümumisindən açıq şəkildə aydın olduğu kimi;

Müsəlmanların birlik olmaları,

Qardaş sevgisi və şəfqətlə bir-birlərinə bağlı olmaları,

Çəkişib mübahisə etməmələri,

Bir-birlərinin vəliləri və dostları olmaları,

Bir-birlərini hər şərtə qoruyub, nəzarət etmələri,

Bir-birləriylə müşavirə halında olmaları,

Bir-birlərinə birləşmiş bir bina kimi saf halında inkara qarşı elmi mübarizə etmələri fərzdır.

Bu vəziyyətdə bütün bunların əksinə bir davranış sərgiləmək, yəni;

Birləşdirici deyil ayırıcı olmaq,

Müsəlman qardaşlarına sevgiylə və şəfqətlə yaxınlaşmamaq,

Müsəlman qardaşlarına qarşı bağışlayıcı, qoruyucu nəzarətçi olmamaq, İnkara qarşı verilən elmi mübarizədə müsəlmanlarla birləşmiş bir bina kimi saf bağlamamaq haramdır.

Əgər İslam aləmi güclü, sabit, firavan bir sivilizasiya qurmaq, dünyaya hər sahədə istiqamət vermək və işıq tutmaq istəyirsə, birlik halında hərəkət etmək məcburiyyətindədir. Bu birliyin yoxluğu, müsəlman ölkələr arasındakı ayrılıq və dağınıqlıq, İslam dünyasından ortaq bir səs yüksəlməməsi, məzlum müsəlman xalqları da müdafiəsiz buraxmaqdadır. Fələstində, Kəşmirdə, Şərqi Türküstanda, Moroda və daha bir çox yerdə məzlum qadınlar, uşaqlar və yaşlılar ehtiyac içində zülmədən qurtarılmagı gözləməkdədirlər. Bu günahsız insanların məsuliyyəti hər kəsdən əvvəl, İslam dünyasının üzərindədir. Müsəlmanlar, Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in “müsəlman, müsəlmana zülm etməz və onu təhlükədə buraxmaz” sözünü xatirələrindən çıxarmamalıdırlar.

Dünya müsəlmanlarının, güclü və aktiv bir Türk İslam Birliyi təmin edə bilməmiş olmaları, dövrümüzdə yaşanan müxtəlif problemlərin təməlində yer alan əhəmiyyətli bir əksiklikdir. Güclü bir-birlik təmin edildiyində bu gün yaşanan problemlərin bənzərləriylə ya heç qarşılaşılmayacaq, ya da qarşılaşılan bütün problemlər təxmin ediləndən daha qısa müddət içində həllə qovuşdurulacaq.

İslam dünyasında fərqli mədəniyyətlər, ənənələr və anlayışlar olması son dərəcə təbiidir. Əhəmiyyətli olan, bu fərqliliklərin inanc birliyi altında, çoxluq həmrəyliyi içində toplanmasının təmin edilməsidir. Fikir, düşüncə və tətbiq fərqlilikləri hər cəmiyyət içində qarşılaşılan adi vəziyyətlərdir. İslam əxlaqının gərəyi, bütün fərqliliklərə baxmayaraq müsəlmanların bir-birlərinin qardaşları olduqları həqiqətini unutmamalarıdır. İrqi, dili, vətəni, məzhəbi nə olursa olsun bütün müsəlmanlar qardaşdırlar. Bu

səbəblə İslam dünyası içindəki fərqliliklər bir zənginlik olaraq qiymətləndirilməli, bunlar, müsəlmanların bir-birləri ilə çəkişməsinə səbəb olan, onları əsas mövzulardan uzaqlaşdırıb, təcili və əhəmiyyətli problemlərə tədbir görülməsini maneə törədən qarşıdurma və ayrılıq səbəblərinə çevrilməməlidir.

Müsəlmanların bir-birləri ilə olan əlaqələrində təməl ölçü qarşılarındakı insanın irqi, etnik mənşəyi, dili kimi xüsusiyyətləri, sahib olduğu imkanları, mövqeyi və ya məqamı deyil, imanı və gözəl əxlaqıdır. Səmimi iman edən insanlar arasında sevgi, bir başqasının Allahdan qorxub çəkinməsinə, Rəbbimizə duyduğu dərin sevgiyə, etdiyi saleh əməllərə, göstərdiyi gözəl əxlaqa görə şəkillənər. Əgər bir insan həyatını Allah yolunda fəaliyyətlərə həsr etmiş bütün rəftar və davranışları ilə isbat edərsə, hər anında Allahın razılığını və rəhmətini güdərkən gözəl davranışlar edərsə, möminlər o insana qarşı sevgi və hörmət duyarlar. Bu insanın dərisinin rəngini, aid olduğu milləti, maddi imkanlarını meyar olaraq qiymətləndirməzlər, bunlar sevgilərində müsbət, ya da mənfi təsir etməz. Eyni meyarlar, müsəlman cəmiyyətlər arasındakı əlaqələrdə də etibarlı olmalıdır. İki müsəlman cəmiyyət arasındakı əlaqənin təməli, Quranda bildirildiyi kimi olmalıdır.

Müsəlmanlar, birlikdə hərəkət etmələrini maneə törədən vəziyyətlər olduğunda bu suallar üzərində düşünməlidirlər:

“Bu mövzu, İslam ittifaqını zədələyəcək qədər əhəmiyyətlidirmi?”

“Üzərində uzlaşılması mümkün olmayan bir mövzudurmu?”

“İnkarçı ideologiyalara qarşı fikri mübarizədə olmaq yerinə, müsəlman bir başqa birliklə məşğul olmaq məqbulmu?”

Bu suallara vicdanına müraciət edərək cavab verən hər kəs, sonu gəlməyən çəkişmələrdən uzaq dayanmanın və müsəlmanlar arasındakı

Quran əxlaqına söykənən bu ittifaqı qorumanın vacib olduğunu görəcək.

İslam dünyası, fərqlilikləri bir kənara buraxıb, bütün müsəlmanların “qardaş” olduğu həqiqətini xatırlamalı və bu mənəvi qardaşlığın gətirdiyi gözəl əxlaq ilə bütün dünyaya nümunə olmalıdır. İman edənlərin birləri ilə qardaşlığı, Uca Allahın bir lütfü və nemətidir. Səmimi müsəlmanlar bu nemət üçün Rəbbimizə şükür etməli və Allahın “dağılıb-ayrılmayın” əmrini unutmamalıdırlar.

Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in göstərdiyi yola tabe olmaq

Peyğəmbərimiz (s.ə.v), hal-hazırda yaşadığımız Axırzamanı çox ətraflı olaraq təsvir etmişdir. Axır zamanın ən əhəmiyyətli xüsusiyyətlərindən biri bu dövrdə müsəlmanların bir çox çətinlik, sıxıntı və acıyla qarşılaşacaq olmasıdır. Çünki bu dövr, Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in xəbər verdiyi üzrə, dinsizliyin yayılacağı, materialist və darvinist ideologiyaların sıx təbliğ ediləcəyi, insanların böyük hissəsinin din əxlaqından uzaqlaşacağı, səmimi olaraq iman edənlərin say baxımından çox az olacağı, Allahın açıq şəkildə inkar ediləcəyi (Allahı tənzih edərək), İraq, Əfqanıstan kimi İslam ölkələrinin işğal ediləcəyi, Məscidül-Əqsada müsəlmanların əhatəsi altına alınacağı, bir çox İslam ölkəsində zalım rəhbərlərin xalqa zülm edəcəyi, bütün dünyanı qarışıqlıq və terrorun bürüyəcəyi, fitnələrdən biri sona çatarkən digərinin başlayacağı, günahsız insanların haqsız yerə öldürüləcəyi, qadınların və uşaqların belə qətl ediləcəyi, insanların qorxu və dəhşət içində olacaqları, bütün bunlara baxmayaraq müsəlmanların dağınıq olacağı bir dövrdür. (Bu mövzuda daha ətraflı məlumat üçün baxın: www.ahirzaman.net)

Ancaq Peyğəmbərimiz (s.ə.v), müsəlmanları qarşılaşacaqları bu çətinlikləri çox ətraflı izah edərək xəbərdar edərkən, bu çətinliklərdən necə xilas ola biləcəklərinin həllini də göstərmişdir. Axır zamanda müsibətlərin ən şiddətləndiyi dövrdə Uca Allah hz. Mehdi (ə.s)-ı göndərərək İslam aləmini və bütün insanları hər cür çətinlik və sıxıntıdan qurtaracaq. Hz. Mehdi (ə.s), Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in soyundan, hədislərdə və İslam alimlərinin açıqlamalarında xəbər verildiyi üzrə hicri 1400-cü ildə, yəni bu əsrdə ortaya çıxacaq, insanlığı içinə düşdüyü qaranlıqlardan aydınlığa çatdıracaq olan mübarək bir şəxsdir. Rəsulullah (s.ə.v), hz. Mehdi (ə.s)-ın fiziki xüsusiyyətlərini, necə bir mübarizə icra

edəcəyini, haradan çıxacağını, nələr edəcəyini çox ətraflı olaraq izah etmişdir. Hətta bütün bu mövzularda heyvət oyandıracaq qədər çox detal xəbər vermişdir. Buna görə, hz. Mehdi (ə.s), İstanbulda vəzifə yerinə yetirəcək, Darvinizm və materializmə qarşı elmi mübarizə icra edəcək, insanları din əxlaqından uzaqlaşdıran bu fitnələri tam mənasıyla təsirsiz hala gətirəcək, dağınıq olan İslam aləmini birləşdirərək Türk İslam birliyini quracaq, hər cür haqsızlığa və ədalətsizliyə son verəcək, insanların maddi və mənəvi istiqamətdən müdhiş zənginləşməsinə və inkişafına vəsilə olacaq, hz. İsa (ə.s)-la birlikdə İslam əxlaqını bütün yer üzünə hakim edəcək. Allahın Hadi (hidayət verən) sifətinin yer üzündə tam mənasıyla təcəlli etdiyi, insanların Allahın əmr etdiyi gözəl əxlaqı mükəmməl şəkildə yaşadığı, hər yeri bolluq və bərəkətin bürüdüüyü, xoşbəxtlik, sevincin hakim olduğu, Əsri Səadət dövrünün bir bənzərinin bütün dünya səviyyəsində yaşanacağı bir dövrə vəsilə olacaq. (Daha ətraflı məlumat üçün baxın: www.hazretimehdi.com)

Bu səbəbdən bu gün İslam aləminin daxilində yaşanan acılar, dünyanın dörd bir tərəfindəki qarışıqlıq və fitnə bu mübarək şəxsin gəlişinin bir xəbərçisi xüsusiyyətindədir. Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in hz. Mehdi (ə.s)-ın ortaya çıxış əlamətləri olaraq xəbər verdiyi yüzlərlə hadisənin hər biri, hicri 1400-cü il etibarilə arxa-arxaya reallaşmışdır. Tam olaraq Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in xəbər verdiyi şəkildə Fıratın suyu kəsilmiş; İran-İraq müharibəsi yaşanmış; Kəbədə qanlı basqın olmuş; Ramazan ayında 15 gün arayla Ay və Günəş tutulmaları olmuş; Əfqanıstan işğal edilmiş; İraq işğal edilmiş; Bağdad alovlarla əhatə edilmiş; Halley kometası çıxmış; İraqın Küveyti işğalı əsnasında neft quyularının atəşə verilməsiylə Şərqdən bir atəş görülmüş; 11 sentyabrda Amerikadakı ekiz qüllələrin hücumu uğramasıyla tozlu, tüstülü, qaranlıq bir fitnə zühur etmiş; Şam və Misir məlikləri öldürülmüş; Azərbaycan işğal edilmiş; iki quyruqlu, digər ulduzların tərs istiqamətində hərəkət edən Lulin kometası görülmüş və

daha bu şəkildə yüzlərlə əlamət təsdiqlənmişdir. Bütün bu yaşananlar hz. Mehdi (ə.s)-ın çağında olduğumuzun dəlillərindəndir.

“

Peyğəmbərimiz (s.ə.v) tərəfindən müjdələnən bu müqəddəs çağın içində olub, hz. Mehdi (ə.s)-ı axtarmamaq, Onun qabaqcılı olaraq İslam aləminin birliyi, bərabərliyi, qurtuluşu üçün səy göstərməmək, Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-ə tabe olmuş səmimi bir müsəlman üçün qəbul edilir vəziyyət deyil. Bütün İslam aləmi hz. Mehdi (ə.s) çağında olmanın şövqü və həyəcanıyla birlik olmalı, hz. Mehdi (ə.s)-ı axtarıb tapmalı, Onun vəsiləsiylə dünyanın hüzur, sülhə və rifahə qovuşmasını təmin etməlidir. Unutmamaq lazımdır ki, hz. Mehdi (ə.s)-ın zühuru və İslam əxlaqının yer üzünə hakim olması Allahın təqdir etdiyi taledir. İnsanlar hz. Mehdi (ə.s)-a dəstək olsalar da, olmasalar da Allah onu müvəffəqiyyətli edəcək, inkar edənlərin bütün fitnələrini onun vəsiləsiylə ortadan qaldıracaq və İslam əxlaqını hakim edəcək. Bu səbəbdən, hz. Mehdi (ə.s)-ın köməkçilərindən olmaq üçün niyyət edən, bunun üçün səy göstərən, Türk İslam aləminin birlik olmasını istəyən, dünyanın dörd bir tərəfində əziyyət görən müsəlmanları qurtarmaq üçün fikri mübarizə edən hər kəs əslində öz nəfsi üçün mübarizə etməkdədir. Rəbbimizin Ənkəbut surəsində buyurduğu kimi, “Cihad edən məhz öz xeyri naminə cihad edər. Allahın ələmlərə qətiyyən ehtiyacı yoxdur.”

(Ənkəbut surəsi, 6)

FƏSİL

Giriş

Vicdan sahibi insanlara çağırış...

İnsan tez-tez rast gəldiyi hadisələrə qarşı dərhal bir vərdiş qazanar. Hətta zamanla bu vərdiş elə bir hal alar ki, ilk gördüyündə özündə şiddətli bir qarışıqlıq, ya da reaksiya meydana gətirən hadisələr, bir müddət sonra təkrarlanan mövzulara çevrilər.

Dünya üzərində sürən müharibələr və qarşıdurmalar da belə hadisələrdəndir. Bir ölkədə bir işğalın, qırğının və ya soyqırımın başlaması dünyanın dörd bir tərəfində əvvəlcə şiddətli bir reaksiya meydana gətirər. Məsələn Bosniyada ilk qarşıdurmaların başladığı günləri düşünək, ya da Çeçenistanı, Fələstinini... Yaxın zamanda atasının qucağında İsrail əsgərlərinin güllələrinə hədəf olan fələstinli uşağın görüntüsü, qundaqlarında qətl edilən Çeçen körpələr, Bosniyada böyük bir soyqırıma məruz qalan qadınlar, yaşlılar, gənclər...

İnsanlar, bu görüntüləri gördükləri ilk günlərdə içlərində duyduqları reaksiyanı, bir şey etmə istəyini tez-tez dilə gətirmişlər. Ancaq ardı arxası kəsilməyən xəbərlər zaman içində diqqətlərini çəkməz olar. Hər gün yeni insanlar ölür, qadınlar təcavüzə məruz qalar, uşaqlar güllələrə hədəf olar, minalara basıb qolunu, ya da ayağını itirər... Ancaq insanların ilk günlərdə verdikləri reaksiyalar yerini qəribə bir laqeydsizliyə buraxar. Hətta qəzetləri aldıklarında, müharibə xəbərlərindən dərhal yan sütunda yer alan maqazin məzmunlu bir xəbər maraqlarını çəker. Çünki Fələstində, Əfqanıstanda, İraqda, Kəşmirdə, ya da Şərqi Türkünstanda hər gün bir neçə insanın ölməsi, demək olar “adi bir xəbər” halına gəlmişdir.

Üstəlik bu vəhşilikləri sanki məqbul bir siyasi hadisə kimi göstərən bir təbliğat da bir tərəfdən qüvvədədir. Bu səbəblə bir çox insan, Çeçenistanda yaşanmış olan böyük qırğın Rusiyanın daxili problemi, Fələstində yaşananları İsrail ilə Fələstin arasında bir torpaq mübarizəsi, Kəşmir xalqına istiqamətli Hind zülmünü isə bölgənin strateji mövqeyindən qaynaqlanan bir problem olaraq qiymətləndirməkdədir. Digər bir çox səbəbin yanında, tarixi və iqtisadi səbəblərin də qarşıdurmaların meydana gəlməsində təsirli olduğu doğrudur. Ancaq yaxın keçmişdə Çeçen xalqının bəzi ruslardan gördüyü basqının, Orta Şərqdə yaşanan qarşıdurmaların, Afrikadakı müsəlman xalqların məruz qaldığı şiddətin, Balkanlardakı müsəlmanların bütün dünyanın gözləri qarşısında gördükləri şiddətli basqının və tətbiq olunan etnik təmizliyin tək səbəbi iqtisadiyyat, ya da daxili problemlər deyil. Bu insanların müsəlman olmaları (kitabın irəliləyən hissələrində də nümunələriylə araşdıracağımız kimi) bu qarşıdurmaların əsas səbəblərindən birini meydana gətirməkdədir.

Bu insanlar Allaha iman etdikləri, həyatlarını inanclarının tələb etdiyi şəkildə keçirmək istədikləri və uşaqlarını da inancılı insanlar olaraq yetişdirməyi məqsəd qoyduqları üçün müxtəlif təzyiqlərə məruz qalmaqdadırlar. Güclü bir İslam dövləti, ya da İslam ölkələrinin meydana gətirdiyi güclü bir-birlik isə bir çox qərb ölkələrində böyük bir narahatlıq oyandırmaqda, bir çoxunun da mənfəətlərini təhdid etməkdədir. Halbuki Quran əxlaqına tam əməl edən bir ölkə, ya da birlik yalnız müsəlmanların deyil, dini və inancı nə olursa olsun bütün insanların qoruyucusudur. Belə bir-birliyin varlığı heç kim üçün bir təhdid ünsürü deyil, tam tərsinə bütün dünya ölkələri və xalqları üçün təhlükəsizlik və sülhün təminatıdır.

Mövzunun bir başqa istiqaməti isə, bəzi insanların bu ölkələrdə yaşananlar haqqında heç məlumat sahibi olmamaları, hətta bir çox ölkənin adını belə bilməmələridir. Sudanda, Əlcəzairdə, İndoneziyada,

Pattanidə, Burmada, Cibutidə, Tunisdə, Banqladeşdə yaşayan müsəlmanların qarşı-qarşıya olduqları çətinliklərin, təzyiqlərin, hər gün bir yenisi reallaşan şiddət hərəkətlərinin, aclığın və səfalətin fərqində belə olmayan bir insanın vəziyyəti daha düşündürücüdür. Çünki bu insanın, varlıqlarından xəbərdar olmadığı iman sahibi insanlara kömək əlini uzatması əlbəttə mümkün olmayacaq. Bir seqment isə edilən zülm və haqsızlıqların fərqindədir. Ancaq bu insanlara kömək edə biləcəyini, zülmün maneə törədilməsi üçün nə isə edə biləcəyini ağılına belə gətirməz. Üstəlik heç bir şey edə bilməyəcəyi mövzusunda özünü o qədər inandırılmışdır ki, nə oxuduğu xəbərlər nə də gördüyü görüntülər vicdanında ən kiçik bir təsir meydana gətirməz.

Halbuki iman edən bir insan, hər eşitdiyindən və hər gördüyündən məsuldur. Allah Quranda müsəlmanlara belə səsəlməkdədir:

“

Sizə nə olub ki, Allah yolunda və: “Ey Rəbbimiz! Bizi əhalisi zalım olan bu şəhərdən çıxart, bizə Ö tərəfindən bir himayəçi təyin et, bizə Ö tərəfindən bir yardımçı təyin et!” – deyən zəif kişilər, qadınlar və uşaqlar uğrunda vuruşmursunuz?

(Nisa surəsi, 75)

Allahın ayədəki əmrinə əməl edən iman və vicdan sahibi insanların olan bitənlərə gözlərini bağlamaları, onları görməzlikdən gəlmələri mümkün deyil. Bir müsəlmanın dünya üzərində bu cür şiddətli bir zülm davam edərkən, rahat yatağında etinasızcasına yatması, boş işlərlə əylənməsi, yalnız öz əyləncəsini və mənfəətlərini düşünməsi qeyri-mümkündür. Çünki iman edən bir insan haqsız müharibələrin, qırğınların, zülmün, aclığın, əxlaqi degenerasiyanın, qısaca dünya üzərindəki bütün problemlərin təməl həll yolunun Quran əxlaqının insanlar arasında

yayılması olduğunu bilməkdədir. Bu məlumat ona çox böyük bir məsuliyyət yükləmişdir; dünyaya İslam dinini və dinin gətirdiyi gözəllikləri izah etmək, Quran əxlaqını yaymaq və dinsizliyə qarşı fikri mübarizə etmək...

Bu şərəfli məsuliyyətə sahib çıxan insanlar, dünya üzərində zülm görən bütün insanları Quranın rəhbərliyində aydınlığa çıxaracaqlar:

“

...Sizə Allahdan bir nur və açıq-aydın bir Kitab gəldi. Allah, Onun rızasını arayan şəxsləri bu Kitabla əmin-amanlıq yollarına yönəldir, onları Əzizlərin izni ilə zülmətlərdən nura çıxarır və düz yola yönəldir.

(Maidə surəsi, 15-16)

Bu kitab yazılarkən məqsəd qoyulan da, dünyanın dörd bir tərəfindəki məzlum müsəlmanların vəziyyətlərini bütün açıqlığıyla ortaya qoymaq və vicdanlı insanları bu həqiqəti düşünüb həll yolları axtarmağa dəvət etməkdir. Yaşadığımız dövr, qəflətə qapılmağa, səssiz qalmağa, laqeyd davranmağa, dünya həyatının qısa faydasının arxasına düşməyə, eqoist mübahisə və çekişmələrlə vaxt öldürməyə uyğun bir zaman deyil. Milyonlarla müsəlman bu qədər böyük bir zülm altında ikən İslam üçün heç bir şey göstərməmək, çox böyük bir vicdansızlıq olar. Və şübhəsiz insanı axirətdə böyük günah altında saxlayar.

Müsəlmanın mübarizəsi elmlə, fikirlə olar

M ÜXBİR: Bəli, hocam bir az terror haqqında danışsanız, hal-hazırda Əfqanıstanda intihar hücumları olur. İslamda belə bir şey varmı? İnsanların intihar edib də mən cihad edirəm demələri kimi bir şey varmı?

ADNAN OKTAR: İntihar etməsinə nə gərək var, intihar haramdır. Bir insanı günahsız və haqsız yerə öldürmək, cəhənnəmdən heç çıxmıyacaq şəkildə cəzaya səbəb olan bir şeydir. Özünü öldürən insan bir insan öldürmüş olur və böyük bir harama girmiş olur və mazaAllah tövbə etmədən də getdiyi üçün, ömür boyu cəhənnəmdə qalması təhlükəsi vardır. Onun üçün müsəlman özünü öldürəcəyinə özünü öyrəder, çox keyfiyyətli hala gətirər, məlumatını artırır, sevgisini, şəfqətini, mərhəmətini, gücünü artırır, gedər insanlara təbliğ edər. Gedib orada insanları bombalamağa nə gərək var, get aralarına, danış, təbliğ et, İslamı izah et. Peyğəmbərimiz (s.ə.v) ilk zühur illərində bilirsiniz, özünü bildirmədiyi bir dövr vardı, çoxlu təbliğ edirdilər, gizli-gizli, sonra açıq-aydın təbliğə başladılar, təhqir gördülər, təzyiq gördülər, döyüldülər, söyüldülər, təcrid edildilər, embarqo tətbiq olundu, hətta o ölkəni buraxıb hicrət edib başqa yerə getdilər. Bu qədər çətinliklər içərisində təbliğ etdilər, müsəlmanlar da bu şəkildə edəcək, təbliğ edəcəklər, izah edəcəklər, asmaq, kəsməklə bombalamaqla bu yolda faydalı ola bilməzlər. Bu səhvdir, Qurana da uyğun deyil, ağıllı məntiqli heç deyil, yəni Quran ağılıyla, Quran məntiqi ilə heç uyğun deyil, çox səhvdir.

Mədrəsə açırlarsa çox gözəl, məşallah. Dini, imanı izah etsinlər, elmdən bəhs etsinlər, Darvinizmin əleyhinə fəaliyyət etsinlər, fəlsəfələri çürütsünlər, Marksizm, Leninizm, faşizm, kommunizm qarşı ciddi bir elmi fəaliyyət etsinlər. Mədəniyyətlərini artırınsınlar, çox qəşəng, təmiz geyinsinlər, gözəl əxlaqı ətrafa yaysınlar. İslam belə yayılır. Gedib

fağırların, əlaqəsiz insanların gedib ağzını-burnunu qırmaq, onları dəlik deşik etmək, bombalamaq, bunlar İslamda yoxdur. Bunlar Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in heç bir şəkildə təsdiq etmədiyi, Quranda olmayan, sonradan çıxarılmış, çirkin tətbiqlərdir. Və çirkin, səhv tətbiqlər və harama girirlər.

Doğrusu o mədrəsələri güllük, bağçalıq hala gətirmək lazımdır. Müasir və gözəl mədrəsələr qurmaq, orada insanları öyrətmək, aydınlatmaq deyilmi, sevgini, sülhü, qardaşlığı, mehribanlığı, humanist olmağı, köməksevərliyi, qısaca gözəl əxlaqı izah etmək və ətrafa yaymaq. Bombalamaqla din yayılmaz, əksinə tərs təsir edər. Terror tamamilə zərər verir. Amma bu tərzdə edilərsə din sürətlə yayılar və hər yerə İslam əxlaqının hakim olmasına səbəb olar inşaAllah. (Hörmətli Adnan Oktarın “Əfqanıstan Ayna” reportajından, 12 dekabr 2008)

Müsəlmanların mübarizəsi Quran əxlaqına uyğun olmalıdır

Bir müsəlman bütün həyatını Allahın Quranda əmr etdiyi əxlaq üzərinə qurmalıdır. Gündəlik həyatında, ticarət əsnasında, iş yerində ikən, ya da insanlarla əlaqələrində necə ədalətli davranarsa, müharibədə, müdafiə etmə əsnasında, ya da torpaqlarından sürgün edildiyi zaman da eyni əxlaqı göstərməlidir. Yenə təvəkküllü olmalı, ədaləti dəstəkləməli, Allahın əmr və tövsiyələrinə diqqətlə əməl etməlidir.

Bilindiyi kimi İslam sözü, ərəb dilində “sülh” sözüylə eyni mənanı verməkdədir. Quran ayələrində insanlar, yer üzündə sevginin, şəfqətin və sülhün yaşana biləcəyi model olaraq İslam əxlaqına çağırılmaqdadır. Allah, insanlar arasında heç bir ayrı-seçkilik etmədən ədalətlə hökm etməyi, insanların haqqını qorumağı, zülmə əsla razılaşmamağı, zalıma qarşı məzlumun tərəfdarı olmağı, ehtiyac içində olanlara kömək əli uzatmağı əmr etməkdədir. Bu ədalət, bir qərar vermək lazım olduğunda hər iki tərəfin də haqqını qorumağı, hadisələri çox istiqamətli qiymətləndirməyi, ön mühakiməsiz düşünməyi, tərəfsizliyi, ədaləti, dürüstlüyü, sevgini, mərhəməti və şəfqəti tələb etməkdədir.

Quranda, “Ey iman gətirənlər! Allah xatirinə ədaləti qoruyan şahidlər olun. Hər hansı bir camaata qarşı olan kin-küdurət sizi ədalətsizliyə sövq etməsin. Ədalətli olun! Bu, təqvatya daha yaxındır. Allahdan qorxun! Şübhəsiz ki, Allah nə etdiklərinizdən xəbərdardır.” (Maidə surəsi, 8) ayəsində də bildirildiyi kimi kin, nifrət və qəzəb kimi duyğular iman edən bir insanın aldığı qərarları, əxlaqını və tətbiqlərini təsir etməməlidir. Müsəlman hər zaman Quran ayələrinə görə hərəkət etməli, səbirli, təvəkküllü və etidallı davranmalı və düşüncəsiz reaksiya verməkdən şiddətlə qaçınmalıdır. Allahın “Namazları və orta namazı qoruyun və

Allah qarşısında mütiliklə durun.” (Bəqərə surəsi, 238) ayəsində də bildirdiyi kimi dünya həyatında bir sınaqdan keçirildiyini əsla ağılından çıxarmamalıdır. Allah Quran ayələrində heç bir günahı olmayan, müdafiəsiz qadınların, yaşlıların və uşaqların öldürülmələrini qadağan etmişdir.

Peyğəmbərimiz hz. Məhəmməd (s.ə.v)-in həyatına baxdığımızda da, müharibənin ancaq zəruri hallarda və müdafiə etmə məqsədli olaraq müraciət edilən bir üsul olduğunu görə bilərik.

Quranın Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-ə vəhyi tam 23 il davam etdi. Bunun ilk 13 ilində müsəlmanlar Məkkədəki bütperəst nizamın içində az sayda olaraq yaşadılar və çox böyük təzyiqlərlə qarşılaşdılar. Bir çox müsəlmana fiziki işgəncələr edildi, bəziləri öldürüldü, çoxunun evi və malları talan edildi, davamlı təhqir və təhdidlərlə qarşılaşdılar. Buna baxmayaraq müsəlmanlar şiddət etmədən yaşamağa davam etdilər və bütperəstləri həmişə sülhə çağırdılar.

Nəhayət bütperəstlərin təzyiqləri dözülməz bir nöqtəyə çatdığına, müsəlmanlar daha azad və dostanə bir mühitin olduğu Yəsrib (sonradan Mədinə) şəhərinə hicrət edərək burada öz idarəetmələrini qurdular. Öz siyasi strukturlarını bu şəkildə meydana gətirdikdən sonra belə, Məkkənin təcavüzkar bütperəstlərinə qarşı müharibəyə girişmədilər.

Üstəlik Peyğəmbərimiz (s.ə.v), bütperəstlərin bir çox tələbini qəbul edən bir sülh müqaviləsi (Hudeybiyə sülhü) bağlayaraq, sülh və təhlükəsizlik mühiti təmin etdi və bütperəstlərlə sülh içində yaşanacaq bir Sosial quruluş təsis etdi. Müqaviləni pozan tərəf yenə bütperəstlər oldu və bu vəziyyətdə yeni bir müharibə vəziyyəti başladı. Amma müsəlmanların sayının sürətlə artması nəticəsində İslam ordusu bütperəst ərəblərin qarşı qoya bilməyəcəyi bir gücə çatdı və Peyğəmbərimiz (s.ə.v) bu güclü

orduyla Məkkə üzərinə gedib şəhəri fəth etdi. Bu fəthdə heç bir şəkildə qan axmadı, tək bir insanın burnu belə qanamadı.

Peyğəmbərimiz (s.ə.v) keçmişdə özünə və müsəlmanlara qarşı ağır təzyiqlər və işgəncələr tətbiq edən müşriklərin heç birinə toxunmadı və onları bağışlayaraq inanclarında sərbəst buraxdı. Bu yüksək xarakterə heyran olan müşriklər, daha sonra öz razılıqlarıyla İslamı qəbul etdilər. Yalnız Məkkə fəthində deyil, Peyğəmbərimiz (s.ə.v) dövründə edilən bütün müharibə və fəthlərdə günahsız və müdafiəsiz insanların haqları diqqətlə qorunmuşdur. Mübarək Peyğəmbərimiz (s.ə.v) möminlərə bu mövzuda dəfələrlə xatırlatmalar etmiş, öz tətbiqləriylə onlara nümunə olmuşdur. Necə ki, bir hədisində müharibəyə çıxan möminlərə “Rəsulullahın dini üzərinə səfərə çıxın. Ancaq; qoca, qadın və uşaqlara toxunmayın. Saleh və xeyirxah olun. Allah mühlisləri sevər”¹ şəklində səslənmişdir. Peyğəmbərimiz (s.ə.v) müsəlmanların qızğın müharibədə ikən belə necə davranmaları lazım olduğunu bir başqa hədisində bu sözləriylə ifadə etmişdir:

“Uşaqları öldürməyin. Kilsələrində özlərini ibadətə vermiş insanlara toxunmaqdan çəkinin! Qadınları, yaşlanmış piri-faniləri öldürməyin. Ağacları yandırmayın və kəsməyin. Evləri də dağıtmayın!”

İntihar İslama ziddir

İslam haqqında səhv məlumatlara sahib olan kütlələr, bu sülh dininin intihar hücumlarına icazə verdiyi istiqamətində son dərəcə səhv bir düşüncəyə sahibdirlər. Halbuki başqa insanları öldürmək kimi insanın özünü öldürməsi də İslama ziddir. Allah, “Və öz nəfslərinizi öldürməyin” (Nisa surəsi, 29) ayəsiylə intiharı açıq şəkildə haram etmişdir. Bir insanın, hər nə səbəbdən olursa olsun, özünü öldürməsi İslama görə qadağandır. Peyğəmbərimiz (s.ə.v) də bir hədisində intiharın haram olduğunu ifadə etməkdə və bu hərəkəti edənlərin odla qarşılıq tapacaqlarını bildirməkdədir:

Kim özünü dağdan ataraq intihar etsə o cəhənnəmlik olar. Orada əbədi olaraq özünü dağdan atar. Kim zəhər içərək intihar etsə, cəhənnəm atəşinin içində əlində zəhər olduğu halda əbədi olaraq ondan içər. Kim də özünə dəmir batıraraq intihar etsə, cəhənnəmdə əbədi olaraq o dəmiri qarnına batırar.

Hədisdə də görüldüyü kimi intihar etmək, bu səbəbdən intihar hücumu etmək (və bu hücumla birlikdə günahsız insanların həyatına da son vermək) İslam əxlaqına qəti olaraq ziddir.

İslamda terror yoxdur

Dövrümüzdə İslam adına ortaya çıxaraq terror edənlər və ya bunu dəstəkləyənlər (bunlar İslam dünyasındakı kiçik bir azlığı təmsil etməkdədir) İslamdan deyil darvinist, ateist və materialist ideologiyalardan yola çıxmaqdadırlar. İslamın təməlini heç bir şəkildə anlamamaqda, sülh, hüzur və ədalət dini olan İslamı, öz Sosial və mədəni strukturlarından qaynaqlanan barbarlığa öz ağılları tərəfindən alət etməyə çalışmaqdadırlar. Bu barbarlığın qaynağı isə, Darvinizm və materializmdir, insan sevgisindən nəsibini almayan insanların ağılsızlıqlarıdır.

Bu bir həqiqətdir ki, son bir neçə əsrdə İslam dünyasının dörd bir tərəfindəki müsəlmanlar bəzi qərbli güclər və ya onların davamçıları tərəfindən zülmə uğradılmışdır. Müstəmləkəçi anlayışa sahib Avropa dövlətləri, qərbli bəzi güclər tərəfindən dəstəklənən yerli müstəmləkəçilər və ya yerli totalitar rejimlər, müsəlman kütlələrə böyük acılar yaşatmışdır. Amma bu, müsəlmanların Qurana görə anlaması, şərh etməsi və reaksiya verməsi lazım olan bir vəziyyətdir. Quranda heç bir zaman “zülmə qarşı zülm” tətbiq olunmasına icazə verilməz. Əksinə, Allah ayələrində müsəlmanlara “pisliyə qarşı yaxşıqla cavab vermələrini” əmr edər:

“

Yaxşıqla pislik eyni ola bilməz. Sən pislili yaxşıqla dəf et! O zaman səninlə ədavət aparan kimsə sanki yaxın bir dost olar.

(Fussilət surəsi, 34)

Müsəlmanla tətbiq olunan zülmə qarşı əlbəttə reaksiya duymaları, bunu tətbiq edənlərə antipatiya duymaları qanuni haqdır. Amma bu heç bir zaman gözü bağlı bir nifrətə, ədalətsiz düşmənçiliyə səbəb olmamalıdır. Allah, bu mövzuda müsəlmanları “...camaata qarşı olan kin-küdurət sizi təcavüz etməyə sövq etməsin. Yaxşılıq etməkdə və Allahdan qorxmaqda bir-birinizə yardım edin. Günah işlər görməkdə və düşmənçilikdə bir-birinizə köməkçi olmayın. Allahdan qorxun.” (Maidə surəsi, 2) deyərək xəbərdar etməkdədir.

Bu səbəbdən, “dünyadakı məzlum millətlərin nümayəndəliyi” iddiasıyla ortaya çıxaraq digər millətlərin günahsız insanlarına qarşı terror tətbiq etməyin İslamla heç bir əlaqəsi ola bilməz.

Burada ifadə edilməsi lazım olan bir başqa xüsusiyyət, Qərbdə yer alan bəzi mərkəzlərin müsəlmanlara qarşı yuxarıda bəhs etdiyimiz zülm və təzyiqlərinin, Qərbin hamısının deyil, bu mədəniyyətə 19-cu əsrdə hakim olan materialist, dinsiz fəlsəfə və ideologiyaların günahı olduğudur. Avropa müstəmləkəçiliyi, xristian əxlaqından doğulmamışdır, əksinə bu əxlaqa qarşı çıxan dinsiz cərəyandan doğulmuş və ən böyük vəhşiliklərini 19-cu əsrdəki Sosial Darwinist ideologiyanın dəstəyi ilə reallaşdırmışdır. Bu gün də Qərb dünyasının içində hələ zalım, təxribatçı, qarşıdurmaçı ünsürlər olduğu kimi, xüsusilə xristianlıqdan qaynaq tapan sülhsevər, xeyirxah və ədalət tərəfdarı bir mədəniyyət də vardır. Əslində dünya üzərindəki təməl fikir ayrılığı Qərb və İslam dünyası arasında deyil, həm Qərbdə həm də İslam dünyasında dindarlar ilə din əleyhdarları (materialistlər, ateistlər, darvinistlər və s.) arasındadır.

Öz ağıllarına görə İslam adına terrora müraciət edənlərin, İslamla heç bir əlaqəsi olmadığının digər bir göstəricisi, bu hərəkətlərin yaxın zamana qədər kommunist ideologiya ilə qaynaşmış olmasıdır. Bilindiyi kimi dövrümüzdəki Qərb əleyhdarı terror hərəkətlərinin bənzərləri 1960-cı və

70-ci illərdə də Sovet İttifaqından dəstək alan kommunist təşkilatlar tərəfindən reallaşdırılmışdır. Kommunist ideologiyanın təsirini itirməsiylə birlikdə, həmin təşkilatları doğuran Sosial strukturların bir hissəsi öz ağıllarına görə İslam adına ortaya çıxdıqlarını iddia etməkdədirlər. Köhnə kommunist ifadələrinə İslami bəzi anlayışlar və simvollar qataraq meydana gətirmək istədikləri bu “din maskasına bürünmüş vəhşilik”, həqiqətdə İslamın təməlini meydana gətirən əxlaqi dəyərlərə tamamilə ziddir.

Bu mövzuda ifadə edilməsi lazım olan son bir xüsusiyyət də, İslamın hər hansı bir millətə və ya coğrafiyaya aid olmadığıdır. İslam, Allahın insanlara yol göstərici olaraq endirdiyi son dindir və bütün insanlığa xitab etməkdədir. Müsəlmanlar, inandıqları haqq dini hər mədəniyyətdən hər millətə izah etmək, tanımaq və onların ürəklərini İslama isitməklə məsuldurlar.

Bu səbəbdən, İslam adına ortaya çıxaraq terror tətbiq edən, totalitar rejimlər meydana gətirən, dünyanı gözəlləşdirmək yerinə çirkinləşdirən insan və qruplara qarşı tək bir həll vardır: İslam əxlaqının ortaya qoyulması, izah edilməsi, kütlələr tərəfindən başa düşülməsi və yaşanması.

Darvinizm terrorun qaynağı, islam isə terrorun həllidir

ADNAN OKTAR: 11 sentyabr hücumunu edənlərin hamısı darvinist, materialist ateist təhsildən keçmiş, Avropada təhsil almış, materialist düşüncəyə sahib insanlar. Yəni vəsiqəsində müsəlman yazılması əhəmiyyətli deyil ki. Fələstində də kommunistlər vardı, Suriyada da kommunistlər vardı, İraqda da kommunistlər vardı, amma hal-hazırda əlhəmdülillah çox dindar oldu bu ölkələr. Amma Marksist olaraq böyümüş, solçu təhsil almış, Darvinist, materialist təhsildən keçmiş insanların adının Həsən olması, Mehmet olması bir şeyi dəyişdirməz. Yəni materialist materialistdir. Materialist bir insanın etdiyi, darvinist bir insanın etdiyi hərəkət materialist darvinist bir hərəkətdir. Marksist bir hərəkətdir. Bu səbəbdən bunları müsəlmanlara aid etmək yersizdir. Yəni hər cür terror hərəkətini edən insanlara baxdığımızda mütləq darvinist təhsildən keçdiyini görürük. Materialist təhsildən keçdiyini görürük. Allahdan qorxan, Allahı canından çox sevən, axirətə gedəcəyinə inanan, cənnətə cəhənnəmə inanan bir insan gedib günahsız uşaqları günahsız qadınları bombalaya bilərmi? Nə cəsarətlə? Allahdan qorxan bir insanın gücü yetərmə buna? Təxəyyül belə edə bilməz, təxəyyül. Yəni ağılından keçirə bilməz, harda qaldı bunu etmək. Bunu edənlər ümumiyyətlə o tərz insanlar, izah etdiyim tərzdə, yəni dini təhsili olan lakin düşüncə olaraq darvinist materialist olan insanlar. Bunu İslamla əlaqələndirə bilmərik. Terrorun qaynağı Darvinizmdir və materializmdir. Marksizm, Leninizm vardır, Leninist düşüncədə terror onsuzda əsas şərtidir yəni. Marksizm nəzəriyyəsi, Leninizmin praktikasındır kommunizmin. Kommunist düşüncənin praktikasındır. Praktikaya çatmanın yolunun da terror olduğunu söyləyər Lenin. Yəni terrorsuz bir kommunizm düşünə bilmir Lenin. Klassik Marksizm,

Leninizm düşüncəsində terror əsas şərtidir. Və insanlar bunun gərəyini edirlər. Bu qədər.

Baxın bunlar Baas partiyasının köhnə üzvləri və onların yetişdirdiyi insanlar. İraq Baas və Suriya Baas bunlar həmişə Marksist, Leninist və Stalinist təhsildən keçmişdir. İraqda xüsusilə çoxlu sayda Stalinist qaynayar. Stalinizmdə onsuz da şiddət əsas mövzulardan biridir. Yəni şiddət yoxdursa Stalinizm yoxdur demək. İraq dövlət başçısı Səddam tipini belə Stalinə bənzətməyə çalışırdı və tam bir Stalin pərəstişkarı idi. Marksist Leninist düşüncəyə sahib idi. Stalinə heyranlığını dəfələrlə dilə gətirmişdir. Və tətbiqləri də Stalinist tətbiq olmuşdur. Kütlə qırğınları, kütlə şəklində insanları öldürmə Stalinin üsullarından biridir. Heyranlığından ötəri eyni tətbiqləri etmişdir. Baascı əsgərlər, Baascı bəzi insanlar xalqın arasına dağılmışlar. Hələ də bu hərəkətləri etməkdədirlər. Cənnətə gedəcəyik sözü də onun zahirdəki bir əlavəsidir. Cənnətə cəhənnəmə inanan bir insan Allahdan qorxar, gedib uşaq öldürə bilməz. Günahsız insanları öldürə bilməz.

İslamda müharibənin bir hüququ vardır. Quranda bu ifadə edilmişdir. Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in sünnəsiylə sabitdir. Müdafiə olunmaq müharibələri vardır və qadına və uşağa da əsla toxunulmaz, əsla... Ancaq bir ölkəyə müharibə elan edilər, ölkə də sənə müharibə elan edər. Qanuni bir müharibə vardır, qanuni Sosial bir mübarizə edilər. Amma sülh müqaviləsi etdiyin bir ölkəyə, sülh müqaviləsi sabit dayanırkən üç beş insan çıxıb mən buna müharibə elan etdim deyərsə bu olmaz. Hələ uşaqlara hücum etsə bu heç olmaz. Yəni bunları buraxsınlar. İslam mədəniyyətlə, məlumatla, sevgiylə, şəfqətlə, incəsənətlə, estetikayla, ağilla yayılır. Rüşvayçılıq çıxarılaraq yayılmaz. Qan tökərək yayılmaz. Peyğəmbərimiz (s.ə.v) Ukaz bazarına gedirdi, insanlar, haşa, o nurlu gözəl insana təhqir edirdilər. Tikan atırdılar keçdiyi yollara. Dəvə bağırısağı atdılar üstünə. O yenə getdi təbliğ etdi. İslamı izah etdi, Quranı izah etdi.

Şəfqətlə və illərlə, qorxmadan. Artıq şiddətli təzyiqlərinə dözə bilmədi bilirsiniz hicrət etdi. Hicrət etdiyi yerlərdə də təbliğ etdi. Bütün müharibələri Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in müdafiə etmə müharibəsidir. Canını qoruma müharibəsidir, yəni bir yerə belə gedib işğal edib və zorla ələ keçirməmişdir. Hər yerdə müdafiə etmə müharibəsidir. (Hörmətli Adnan Oktarın “Azernews” reportajından, 23 oktyabr 2008)

FƏSİL

İslam dünyasının qarşısındakı təhlükə

Müsəlmanların qarşısındakı islamofobiya internasionalı

Darvinin həyat mübarizəsi yalanı, imperializm qədər irqçilik, kommunizm və faşizm üçün də əhəmiyyətli ilham qaynağı olmuşdur.

Kitabın sonrakı hissələrində İslam dünyasının dörd bir tərəfini ölkə-ölkə araşdıracaq və dünya müsəlmanlarına edilən təzyiq və zülmələri görəcəyik. Ancaq bundan əvvəl, İslam dünyasına yönələn hücumların mənşələri haqqında bəzi təməl təsbitlər etməmiz lazımdır.

İslam dünyası
deyilən
coğrafiya,
əhalisinin

böyük hissəsi müsəlman olan ölkələri əhatə edir. Bu coğrafiya, ən qərbdə Afrikanın Atlantik okeanı sahillərində yerləşən Fasa və Mavritaniyaya qədər uzanmaqdadır. Ən Şərqdə isə Sakit okeanı sahillərindəki İndoneziyaya qədər çatır. Bu böyük coğrafiyada yaşayan fərqli millətlərdən təxminən 1,5 milyard müsəlmanın böyük

hissəsi, son iki əsr ərzində, sırf “müsəlman” olduqları üçün, müxtəlif hücum, təzyiq, terror və hətta qırğınlarla üz-üzə qalmışdır. Çünki bir çox müsəlman, müsəlman olmayan, üstəlik İslama nifrətlə baxan bəzi rejimlərin hakimiyyəti altında yaşamaq məcburiyyətində buraxılmışdır.

İslam torpaqlarında zülmələri davam etdirən kommunist güclər, hər zaman üçün hədəf olaraq müdafiəsiz insanları, qadınları, yaşlıları, uşaqları, hətta qundaqdakı körpələri seçmişlər.

Bu gün İslam dünyasına baxdığımızda; Bosniya-Herseqovinada, Əlcəzairdə, Tunisdə, Eritreyada, Misirdə, Əfqanıstanda, İraqda, Kəşmirdə, Şərqi Türküstanda, Çeçenistanda, Tailandda, Filippində, Burmada, ya da Sudanda dünya müsəlmanlarının əzilməyə, təzyiq altına alınmağa və yox edilməyə çalışıldığını açıq şəkildə görə bilərik. Bu sayılan coğrafiyalardakı müsəlmanlar görünüşdə fərqli təhdidlərlə qarşı-qarşıyadırlar. Bosniyada serblər, Kəşmirdə hindilər, Əlcəzair, Misir, Fas kimi ölkələrdə də totalitar rejimlər tərəfindən müsəlmanlar hədəf alınmaqdadırlar. Amma nədənsə, bir-birindən müstəqil kimi görünən bu İslam əleyhdarı güclər, həmişə bənzər məntiqlərlə hərəkət etməkdə, bənzər strategiyalar izləməkdə və bənzər üsullar istifadə etməkdədirlər. Məhz bu nöqtədə qarşımıza həmin güclərin ortaq istiqaməti olan “din əxlaqından uzaq, materialist və darvinist quruluşları” çıxar.

Allahın varlığını inkar edən, İlahi dinləri öz qurduqları din əxlaqına qarşı sistemlər üçün böyük təhdid olaraq görən və bu səbəblə də dinə və dindarlara qarşı çox şiddətli müharibə açan bu güclər dinsiz ideologiyaları təmsil etməkdədirlər. Üstəlik bunlar yalnız müsəlmanlara deyil, dindar yəhudilərə və dindar xristianlara da böyük təzyiq tətbiq etməkdədirlər. Bu səbəblə də müsəlmanların və Allaha bir olaraq iman edən bütün səmimi dindarların qarşılarındakı təhdid əslində müxtəlif millətlər, ya da totalitar rejimlər deyil, dünya daxilində təsirli olan ateist, materialist və darvinist ideologiyalar və bunların tətbiq ediciləridir. Bu gün davam edən müsəlmanlar üzərindəki basqının təməli də dinsizliklə bəslənməkdə və mənşələri çox əvvələ söykənməkdədir.

Müstəmləkəçilik və İslam əleyhdarlığı

İslam dünyası hər zaman bu vəziyyətdə deyildi. Bundan bir neçə əsr əvvəl, İslam dünyasını müsəlman imperatorluqlar idarə edirdi. 1700-cü illərin əvvəlində İslam dünyasının demək olar hamısına hakim olan üç böyük imperatorluq mövcud idi: Hindistanda Monqol imperatorluğu vardı. İran və ətrafında Səfəvi dövləti hökm sürürdü. Üçüncü və ən böyük imperatorluq isə, bütün Balkan yarımadasını, Anadolunu, Mesopotamiyanı, Ərəb yarımadasını və Şimali Afrikanı idarə edən böyük Osmanlı dövləti idi.

Ancaq bu üç imperatorluq zamanla yox oldu. Monqol imperatorluğu zəiflədi, kiçildi və sonunda dağıldı. Ardından bütün Hind yarımadası İngilis müstəmləkəçiliyinin idarəsinə keçdi. (Hind-Çin olaraq bilinən bölgə də, fransızlar tərəfindən müstəmləkələşdirildi.) Orta Asiyaya hakim olan Səfəvi dövləti, İngiltərə və Rusiyanın hakimiyyətinə girdi. İslam imperatorluqlarının ən böyüyü və güclüsü olan Osmanlı isə, 19-cu əsrdən etibarən pilləli olaraq kiçildildi. Osmanlının Qərbdəki torpaqları, Rusiyanın və Rusiyanın təhrik etdiyi Balkan dövlətlərinin əlinə keçdi.

Orta Şərq, Ərəb yarımadası və Şimali Afrika isə, ingilislər, fransızlar və italyanlar tərəfindən zəbt edildi. I Dünya müharibəsi bitdiyində, dünya üzərindəki müsəlmanların çox böyük bir hissəsi, artıq müsəlman olmayan idarəetmələrin hakimiyyətində yaşadı.

Bu idarəetmələr, müstəmləkəçi zehniyyətə sahib idi. İngiltərə və Fransa kimi klassik müstəmləkəçilərə, 1920-ci illərdə Sovet Rusiyası və Faşist İtaliya da qatıldı. Bu ölkələrin hər biri, İslam dünyasının bir hissəsini işğal etdi və istismar etdi. Müsəlman xalqa qarşı isə ən mərhəmətsiz qırğın və işgəncələri tətbiq etməkdən çəkinmədi. İngiltərə və Fransa, Orta Şərq, Şimali Afrika və Uzaq Şərqdəki müsəlmanları “idarə edir”, daha doğrusu müsəlman ölkələrin təbii qaynaqlarını öz milli mənfəətləri üçün istifadə edirdilər. Sovet Rusiyası, bütün Qafqaz ilə Orta Asiyanı ələ keçirdi və bu bölgələrdəki müsəlmanları kommunist rejimin təzyiqi altında kölələşdirdi. Livyanı 1911-ci ildə işğal etmiş olan İtaliya, 1930-ci illərdə də Həbəşistana qarşı qanlı işğala başladı.

İngiltərə və Fransanın Orta Şərq siyasətinin əhəmiyyətli bir xüsusiyyəti, bölgəni öz mənfəət əlaqələrinə uyğun şəkildə bölmək idi. Orta Şərqdəki bu süni tənzimləmə, heç cür bitmək bilməyəcək qarşıdurmaların da toxumu idi. Bu iki avropalı müstəmləkəçi güc, II Dünya müharibəsinin ardından Orta Şərqi tərk etmək məcburiyyətində qaldılar. Amma bölgədə qarışıqlıq və qarşıdurma heç sona çatmadı, axan qan dayanmadı.

Çox qısa bir şəkildə yekunlaşdırdığımız bu mənzərəyə ümumi olaraq baxdığımızda, İslam dünyasının 19-cu əsrin əvvəllərindən etibarən, xarici güclər tərəfindən hədəf alındığını açıq şəkildə görürük. Dünya müsəlmanları keçən 200 illik müddət boyunca, bu güclər tərəfindən işğal edilmiş, müstəmləkələşdirilmiş, təzyiq və zülm görmüşdür. Bu güclərin bəzi müsəlman ölkələrdə qurduqları kukla rejimlər də müsəlmanlara bir o qədər zülm etmişdir və hələ də zülm etməyə davam etməkdədirlər.

Həmçinin xarici güclər, İslam dünyasına yad olan bəzi ideologiyaları (həddindən artıq milliyyətçilik, faşizm və ya kommunizm) müsəlman cəmiyyətlərə təlqin etmişlər, bu ideologiyalarla təhrik etdikləri bəzi insanları da müsəlman cəmiyyətlərin ümumisinə qarşı istifadə etmişlər.

İslama qarşı olan ideologiyaların təməli

İslam dünyasını təzyiq altına alanları analiz etdiyimizdə, bunların üç təməl fikri mənşəyi olduğunu görürük:

- 1) Qərb imperializmi: Məsələn, yuxarıda toxunduğumuz İngilis və Fransız müstəmləkəçiliyi.
- 2) Faşizm/ifrat milliyyətçilik: Məsələn, İtalyan faşizmi, ya da İslam dünyasında vətəndaş müharibələri çıxaran müxtəlif faşist qruplar.
- 3) Kommunizm: Məsələn, Sovet Rusiyası, Qırmızı Çin, Qırmızı kxmerlər dövrü Kamboca, Əfqan kommunistləri və Orta Şərqdəki müxtəlif kommunist təşkilatlar.

Diqqət yetirilsə, hər üç faktor da, 19-cu əsrdə ortaya çıxmış və 20-ci əsrdə inkişaf etmiş fikirlərə söykənməkdədir. İfrat milliyyətçilik və onu izləyən faşizm, tamamilə 19-cu əsrdə ortaya çıxmış, ilk böyük tətbiqlərini də 20-ci əsrdə ortaya qoymuş ideologiyalardır. Kommunizm, 19-cu əsrdə Marks və Engels tərəfindən ortaya atılan dialektika materialist nəzəriyyə ilə başlamış, dünya üzərindəki ilk kommunist rejim də ancaq 1917-ci ildə Rusiyada qurulmuşdur. Bir tək Qərb müstəmləkəçiliyinin daha əvvəlki əsrlərə uzandığı deyilə bilər, ancaq daha əvvəlcə məhdud bir iqtisadi cəhd olan müstəmləkəçiliyin, fəlsəfi və ideoloji təməlləri olan global siyasət halına gəlməsi 19-cu əsrdə olmuşdur.

Bu isə, bizlərə İslam dünyasının düşməninə bu millət və ya mədəniyyət (məsələn Qərb mədəniyyəti) deyil, əsas olaraq bu millətləri və ya mədəniyyətləri əli qanlı bir zalım halına gətirən “ideologiyalar” olduğunu göstərir. Bu ideologiyalar 19-cu əsrdə dünyanın böyük hissəsinə hakim olmuş və hakim olduğu hər coğrafiyaya zülm və vəhşilik aparmışdır.

İslam dünyasını işğal edən, parçalayan, talan edən, kölələşdirən, qırğından keçirən güclər, əslində bu ideologiyalardır.

Yuxarıda saydığımız üç təməl ideologiyaya baxdığımızda isə, hamısının təməlində Qərb mədəniyyətinin din əxlaqından uzaqlaşdırılmasının yatdığını görürük. Hər üç təməl ideologiya da, Qərb dünyasının Allah inancından və dindən uzaqlaşib, materialist bir dünya görüşünü mənimsəməsiylə ortaya çıxmışdır.

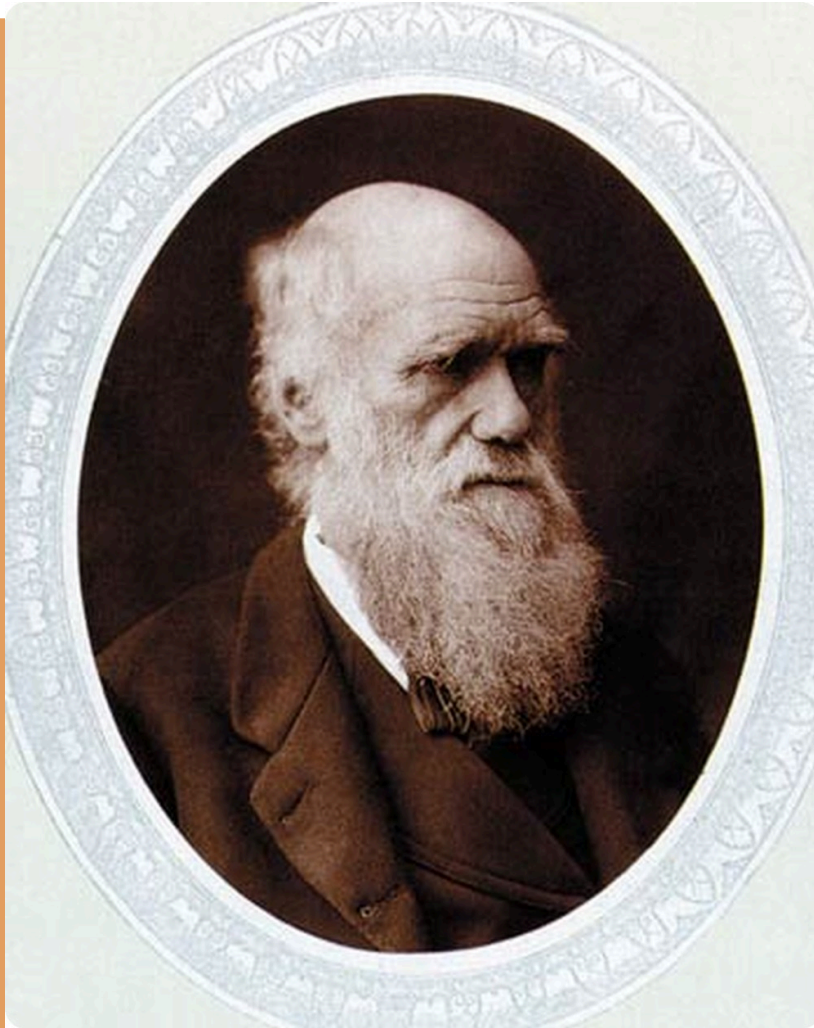

Bu diaqnozu təsdiqləyən çox əhəmiyyətli bir həqiqət, hər üç ideologiyanın da, “ateizmin guya elmi təməli” olaraq göstərilən Darwinin təkamül nəzəriyyəsinə söykənməsidir.

Darvinizm, müstəmləkəçilik və faşizm əlaqəsi

Darvinizm, müstəmləkəçiliyin guya elmi təməli olmuşdur. Çünki Darvin, insan irqələrini irəli sürdüyü xəyali təkamül prosesi ərzində fərqli pillələrə yerləşdirmişdir. Avropalı ağ insanı öz ağına görə ən yuxarı irq saymış, asiyalı və afrikalı qövmləri isə demək olar meymunlarla eyni səviyyədə göstərmişdir. Üstəlik, heç bir elmi dayağı olmadığı halda, bütün insanlığın daimi bir qarşıdurma və həyat mübarizəsi davam etdirdiyini, bu mübarizə ərzində Qərbin qazanmasının və digərlərini kölələşdirməsinin guya “təbiətin qanunu” olduğunu qarşıya qoymuşdur. Darvin, “İnsanın mənşəyi” adlı kitabında belə yazmışdır:

Bəlkə də əsrlər qədər sürməyəcək yaxın bir gələcəkdə, mədəni insan irqləri, vəhşi irqləri tamamilə yer üzündən siləcəklər və onların yerinə keçəcəklər. Digər tərəfdən insani meymunlar da... şübhəsiz məhv ediləcəklər. Beləcə insan ilə ən yaxın qohumları arasındakı boşluq daha da genişləyəcəkdir.¹

Darvin bu maraqlı nəticəyə “həyat mübarizəsi” ilə gəlmişdir. Bu iddiasına görə həyat mübarizəsi içində zəif fərdlər ələnərkən, güclü və uyğun quruluşa sahib fərdlər də seçilib həyatda qalırdılar. Üstəlik, bu mübarizənin təkamüllü inkişaf üçün lazımlı olduğunu, yəni bəzi insan irqlərinin yox edilməsinin insanlığın inkişafını təmin edəcək bir müddət sayıldığını müdafiə etmişdi.

“Sosial Darvinizm” olaraq xatırlanan bu elmdən kənar xurafatlar, dövrün primitiv elm səviyyəsi içində qəbul görmüş və Avropa imperializminin təməl hökumət qaynağı halına gəlmişdir. Qısacası Darvinizm, imperializmin “elmi” təməlidir. (Ətraflı məlumat üçün baxın: Harun Yəhya, Darvinin Türk düşmənliliyi, Sosial silah darvinizm)

Sosial darvinizm, imperializm qədər irqçilik, həddindən artıq milliyyətçilik və faşizmin də qaynağıdır. Faşizmin qurucuları sayılan 19-cu əsr nəzəriyyəçilərinin hamısı (məsələn Friedrich Nietzsche, Heinrich von Treitschke, Francis Galton, Ernst Haeckel) Darvinin təkamül nəzəriyyəsindən və xüsusilə “həyat mübarizəsi” anlayışından şiddətlə təsirlənmiş insanlardır. İlk faşist rejimi quran İtalyan diktator Mussolini, gənclik illərində Darvini tərifləyən məqalələləriylə diqqət çəkmiş qatı bir darvinistdir. Hitlerin və digər nazi qərargahlarının yazılarında, Sosial Darvinizmdən ilham aldıkları çox açıq olaraq görülməkdədir. (Ətraflı məlumat üçün baxın: Harun Yəhya, Darvinizmin qanlı ideologiyası: Faşizm)

Kommunist ideologiyanın islam əleyhdarlığı

Darvinizm kommunizmin də təməlidir. Bu həqiqət, kommunizmin iki qurucusu olan Marks və Engels tərəfindən açıq şəkildə ifadə edilmişdir. Hər ikisi də qatı ateist olan Marks və Engels, dini inancların yox edilməsini kommunizm baxımından zəruri görürdülər və təkamül nəzəriyyəsinin də bu hədəfə xidmət etdiyini anlamışlardı.

Engels, Darwinin kitabı nəşr olunan kimi Marksa belə yazdı: “Hal-hazırda kitabını oxumaqda olduğum Darwin, tək sözlə möhtəşəm.”² Marks isə 19 dekabr 1860-cı il tarixində Engelsə yazdığı cavabında belə deyirdi: “Bizim fikirlərimizin təbii tarix təməlini ehtiva edən kitab, məhz budur.”³ Marks, bir başqa sosialist dostu Lasalloyə 16 yanvar 1861-ci ildə yazdığı məktubda isə, “Darvinin əsəri böyük bir əsərdir. Tarixdəki sinif mübarizəsinin təbiət elmləri baxımından təməlini meydana gətirir.”⁴ deyərək, təkamül nəzəriyyəsinin kommunizm üçün əhəmiyyətini açıqlayırdı.

Kommunizmə əlavə açıqlamalar gətirən Lenin, Trotski, Stalin, Mao kimi diktatorlar da Darvinə olan ideoloji bağlılıqlarını həm ifadə etmişlər həm də feli olaraq göstərmişlər. Təkamül nəzəriyyəsi bütün kommunist rejimlərdə təhsilin və hətta kənd təsərrüfatı siyasətlərinin təməli halına gəlmiş, bütün kommunist axınlar axtardıqları fikri təməli Darvinizmdə tapmışlar.

Darvinin təkamül nəzəriyyəsini mənimsəyən kommunist ideologiya üçün cəmiyyət bir “heyvan sürüsü”dür. İnsan isə “insan-heyvan-maşın” arasında qalan cansız, ruhsuz, sönük bir varlıqdır və dəyərsizdir. “Onsuz da sürüdə çox var, biri itsə bir şey olmaz” məntiqi keçirlidir. Məhz işləyə bilməyən, ya da şikəst olanlar sürüdən atılır, ölümə tərk edilər. Xəstə və zərərli olaraq qəbul edilər. Bağışlamaq, mərhəmət, vəfa duyğusu yoxdur. İnsanlar öldükdən sonra yox olacaqlarına inandıqları üçün, həyata dörd əllə vəhşicəsinə sarırlar. Hər kəsi düşmən və öz həyat mübarizəsində rəqib gördükləri üçün, hər hərəkəti öz əleyhlərində görər və kin bəsləyərlər.

Məhz belə hər cür insani və mənəvi dəyərdən, gözəl əxlaqdan uzaq bir cəmiyyət meydana gətirən kommunist ideologiya təbii olaraq dinə qarşıdır. Çünki dinin gətirdiyi gözəl əxlaq, sevgi, şəfqət, mərhəmət, fədakarlıq, köməkləşmə, bağışlayıcılıq kimi xüsusiyyətlər kommunizmin hədəflədiyi modelə uyğun gəlməməkdədir. Marks, Engels, Lenin, Stalin, Trotski, Mao və ya bir başqa kommunist ideoloqun yazılarına baxıldığında, bunun açıq şəkildə ifadə edildiyi görülmə bilər. Marks, öz cahil ağılı ilə dini “xalqın tiryəki” olaraq təyin etmiş və guya “kasıb xalq seqmentlərini yuxuya vermək üçün rəhbər sinif tərəfindən yaradılan bir mədəniyyət” deyə təsvir etmişdir. Üstəlik, kommunizmə çatmaq üçün də dini inancların yox edilməsi lazım olduğunu qarşıya qoymuşdur.

Lenin, 1905-ci ildə “Novaya Jizn” jurnalında nəşr olunan “Sosializm və din” başlıqlı yazısında isə dini guya dağıdılması lazım olan bir “duman” olaraq adlandırmış və dinə qarşı kommunistlər tərəfindən icra edilməsi lazım olan bir ateizm təbliğatı təsvir etmişdir. Yenə Lenin, 1909-cu ildə Rus Sosial Demokrat Partiyasının (sonrakı Kommunist Partiya) lideri olaraq qələmə aldığı və “Proletar” jurnalında nəşr olunan “Proletar partiyasının din mövzusunda davranışı” başlıqlı məqalədə bunları yazar:

“Marks və Engelsin dəfələrlə təkrarladıqlar 1 kimi

Marksizmin fəlsəfi təməli, Fransadakı 18-ci əsr materializminin və Almaniyadakı Feuerbach (19-cu əsrin ilk yarısı)

materializminin tarixi ənənələrini mənimsəmiş olan, tamamilə ateist və dinə qarşı rəftardakı dialektika materializmdir... “Din xalqı yuxuya vermək üçün istifadə edilən tiryəkdir.” Marksın bu sözü din mövzusunda marksist fikrin təməl daşıdır.”⁵

Halbuki Marks bu sözüylə dinə olan əleyhdarlığını ifadə etməkdə və din mövzusunda cahilliyini gözlər önünə sərməkdədir. Onun dinə istiqamətli bu ifadələri həqiqətləri ifadə etməməkdədir. Çünki Allah insanlara düşünməyi, araşdırmağı əmr edir. İnsanları

düşünməməyə, deyilənləri heç düşünmədən bir heyvan sürüsü kimi tətbiqə yönəldən isə kommunizm kimi dinsiz ideologiyalardır. Düşünməyən insanın həqiqətlərdən tamamilə uzaq qalacağı və səhvlərlə,

yanılmalarla dolu bir həyat sürəcəyi açıqdır. İnsanın, dünyanın yaradılış məqsədini və özünün yer üzündə mövcudluq məqsədini qavraması “düşünməklə” mümkün olar. Çünki Allah hər şeyi bir məqsəd üçün yaratmışdır. Bu həqiqət Quranda belə bildirilər:

“

Biz göyü, yeri və onların arasında olanları əyləncə üçün və əbəs yerə yaratmadıq. Biz onları əsl həqiqət kimi yaratdıq, lakin çoxları bunu bilmir.

(Duxan surəsi, 38-39)

Bu səbəbdən hər insanın əvvəl özünün, daha sonra kainatda gördüyü hər şeyin və həyatı boyunca qarşılaşdığı hər hadisənin yaradılış məqsədini düşünməsi lazımdır. Düşünməyən bir insan həqiqətləri ancaq öldükdən sonra Allahın hüzurunda hesab verərkən anlar, amma artıq çox gec qalmışdır. Allah bizə dünya həyatında fürsət vermişkən düşünmək və düşündüklərimizdən nəticə çıxararaq həqiqətləri görmək axirət həyatımızda bizlərə böyük bir qazanc təmin edəcəkdir. Bu səbəblə Allah, elçiləri və kitabları vasitəçiliyi ilə bütün insanları, özlərinin və bütün kainatın yaradılışı haqqında düşünməyə çağırırmışdır:

“

Məgər onlar özlüyündə fikirləşmirlər ki, Allah göyləri, yeri və onların arasındakıları ancaq bir gerçəklik kimi və müəyyən müddətə qədər yaratmışdır? Lakin, insanların çoxu Rəbbi ilə qarşılaşacağını inkar edir.

(Rum surəsi, 8)

Din əxlaqına qarşı olan insanlar isə (kommunist liderlər kimi) insanları din əxlaqından uzaqlaşdırmaq üçün müxtəlif böhtanlar uydurar, dinin

düşünməyi maneə törətdiyi kimi məntiqdən kənar yalanlar qarşıya qoyarlar. Ancaq bura qədər izah etdiklərimizdən və Quran ayələrindən də aydın olduğu kimi din, bu böhtanların əksinə insanlara düşünməyi əmr edər.

Nəticə

Qısacası, İslam dünyasına təzyiq tətbiq edən üç ideologiyanın da, eyni qaynaqdan, 19-cu əsrdə Qərbi dünyasını ələ keçirən darvinist, dinsiz, materialist mədəniyyətdən çıxmış olduğu aşkardır.

Bu vəziyyət, dinsizliyə qarşı icra ediləcək fikri mübarizənin nə qədər əhəmiyyətli olduğunu bizə bir daha göstərməkdədir: Dinsizlik yalnız insanların imanlarını yox edərək onların axirətlərini məhv etməyə çalışan bir güc deyil. Eyni zamanda, dünyanı da məhv etməyi, bir qarışıqlıq və müharibə sahəsinə çevirməyi hədəfləməkdədir. Müsəlmanları isə bu qarışıqlıq və müharibə mühitində ən böyük hədəf olaraq təyin etməkdədir.

Bu səbəbdən dinsizliyə qarşı fikri mübarizə, həm böyük bir imani xidmət, həm də dünyanı əhatə edən “fitnə”yə qarşı veriləcək böyük bir “mədəni mübarizə”dir. Hələ də dünyanın dörd bir tərəfində, dinsiz sistemlər tərəfindən əzilən bir çox müsəlmanın var olması, bizə bu elmi mübarizənin nə qədər əhəmiyyətli olduğunu xatırladan bir həqiqətdir. Dinsizliyə (və dinsizliyin dayaqları olan fəlsəfə, ideologiya və Darvinizm kimi yalançı elmi nəzəriyyələrə) qarşı qazanılacaq hər fikri zəfər, eyni zamanda dünyadakı məzlum müsəlmanlara kömək mənasını daşıyan bir mənəvi zəfərdir.

FƏSİL

Çeçenistan

Bütün dünyanın gözləri qarşısında yaşanan zülm

Darvinin təkamül nəzəriyyəsini mənimsəyən kommunist ideologiya üçün cəmiyyət guya bir “heyvan sürüsü”dür. İnsan isə “insan-heyvan-maşın” arasında qalan cansız, ruhsuz, sönlük bir varlıqdır və dəyərsizdir. Çeçenistanda yaşanan vəhşilik, bu ideologiyanın təsiriylə reallaşan qırğınlardan yalnız biridir.

Sovet İttifaqının dağılmasından sonra köhnə Sovet coğrafiyasındakı bir çox ölkədə çox çətin bir dövr yaşandı və bəzilərinə hələ də yaşanmağa davam edir. Qazaxıstanda, Türkmənistanda, Azərbaycanda, Özbəkistanda, Qırğızıstanda və Dağıstanda Rusiyanın işğalçı siyasətinin təsirləri hələ də tam olaraq silinmədi. Sovet rejiminin təzyiqlərindən xilas olub, sülh və hüzurlu bir nizam qura biləcəklərinə inanan bu cəmiyyətlər, bu dəfə şəkil dəyişdirmiş bir təzyiqlə qarşılaşdılar. Ancaq bu ölkələrdən xüsusilə biri var ki, tarixə cəsarətiylə və müstəqilliyinə düşkünlüyü ilə

keçən Çeçenistandır.

Müsəlman çeçenlərin ruslara qarşı davam etdirdiyi böyük mübarizənin başlanğıcı 18-ci əsrin sonlarına söykənər. 1816-cı ildə Rus çarının general Yermalovu Rus ordusunun başına keçirməsinin ardından, Şimali Qafqazdakı Çeçen xalqı çox böyük bir qırğına məruz qaldı. Çeçen müsəlmanlarının lideri İmam Həmzənin şəhid edilməsindən sonra, Çeçen ordusunun başına keçən Şeyx Şamil, dövrümüzə qədər nəsildən-nəsilə izah edilən müstəqillik mübarizəsini başlatdı.

Şeyx Şamilin orduları 1834-cü ildən 1859-cu ilə qədər, təxminən 25 il Rus işğalçılığına qarşı qəhrəmancasına müqavimət göstərdilər. Amma sonunda Rusiya bölgəyə hakim oldu və bu torpaqları bir daha buraxmadı.

1990-cı illərdə çeçenləri daxildən çökdürmə yolu müvəffəqiyyətsiz olduqda, bu dəfə qorxunc vəhşilik başladı. Bu vəhşilikdə Stalin və Leninin on milyonlarla insanın həyatına son qoyan qırğınlarına bənzər üsullar istifadə edildi.

Problemin mənşəyində nə var?

Çeçen xalqına qarşı icra edilən böyük soyqırım bəzi xarici mətbuatda da yer aldı. Ancaq qərb ölkələrin etdikləri, qınama xəbərdarlıqları nəşr etməkdən kənara çıxmadı.

Müsəlman Çeçen xalqının məruz qaldığı şiddətli təzyiq və zülmün altında (tarixi və iqtisadi səbəblər başda olmaq üzrə) bir çox səbəb sayılmaqdadır. Həqiqətən də Çeçenistan Rusiya üçün digər Qafqaz Respublikalarına görə daha böyük əhəmiyyət daşımaqdadır. Bu bölgədə başda neft və təbii qaz olmaq üzrə, yüksək ehtiyatlı təbii qaynaqlar vardır. Kommunist Rusiya, Soyuq müharibə dövründə ehtiyacı olan bütün xammalları bu ölkədən çox ucuz qiymətə alıb, öz ehtiyacı üçün istifadə edirdi. Ancaq SSRİ-nin dağılmasından sonra özü üçün böyük bir xammal qaynağı olan Çeçenistanın və digər respublikaların bir-bir müstəqilliklərini elan etməsi, Rusiyanı da böyük bir çıxmaza soxdu.

Yuxarıda bəhs etdiyimiz iqtisadi təsirlə yanaşı, Rusiyanın əsrlərdir davam edən genişləmə siyasəti də, Orta Asiya və Qafqazda yaşanan qarışıqlıqların tarixi səbəbini meydana gətirməkdədir. SSRİ-nin

dağılmasından sonra qısa müddət tərəddüd etmə dövrü keçirən Moskva, dərhal müstəqilliyini elan edən yeni respublikalar üzərində təkrar təsir etmək üçün çox istiqamətli cəhdlər etmişdir. Əslində Rusiyanın bu respublikalar üçün inkişaf etdirdiyi strategiyalar, Boris Yeltsinin 1993-cü ildə etdiyi bir çıxışla ilk siqnallarını vermişdir. Yeltsin etdiyi açıqlamada, “itirdiyi mövqeləri yenidən ələ keçirərək Rusiyanın super güc xüsusiyyətini yenidən qazanacağını” ifadə etmişdir.⁶ Yəni Rusiya bu ölkələrin müstəqilliklərini elan etmələrini, azadlıqlarına qovuşub, öz ayaqları üzərində dayanacaq hala gəlmələrini qəbul edə bilməməkdə, bu bölgələri “yenidən ələ keçirilməsi lazım olan mövqelər” olaraq görməkdədir. Əlbəttə ki, bir ölkənin təhlükəsizliyini qorumaq, iqtisadi güc təmin etmək və sabitlik olan quruluş meydana gətirmək üçün daxili və xarici strategiyalar inkişaf etdirməsi, təsirli güc olmaq üçün cəhd göstərməsi təbii haqdır. Bu səbəbdən, Rusiyanın da öz mənfəətləri istiqamətində bir siyasət izləməsi adidir. Ancaq səhv olan və burada tənqid olunan, sahib olduğu bu haqqı bir başqa cəmiyyətin əleyhinə istifadə etmək, öz gücü üçün onu mərhəmətsizcə əzməkdir.

Sovetlərin dağılma dövründə müsəlman respublikaların bir hissəsi müstəqilliklərini qazana bilməmiş və Rusiya Federasiyası torpaqları içində qalmışdır. Bunlardan biri olan Çeçenistan isə, basqının ən çox hədəfi olan və bu səbəblə də çox böyük zülmərə məruz qalan ölkədir.

Çeçenistanda nələr olub bitdiyinin doğru başa düşülməsi üçün, əvvəlcə bəzi nöqtələrin üzərində dayanılması lazımdır. Çeçenistanda yaşanmış olan müharibə, iki ölkə arasındakı anlaşılmazlıq artıq sülh yolu ilə həll edilə bilməyəcək ölçüyə gəlmişdir üçün, iki tərəfin də silaha sarıldığı (dünyanın digər hər hansı bir bölgəsində də qarşılaşla biləcək növdən) bir müharibə deyil. Çeçenlərin müstəqillik tələblərinin haqlılığı bəzi beynəlxalq kütlələrdə mübahisə edilməkdə və fərqli fikirlər qarşıya qoyulmaqdadır. Bu fikirlərin hər biri üzərində müzakirə edilə bilər.

Ancaq üzərində hər kəsin həmfikir olduğu məqam, o dövrdə Rus rejimi təsirli olan bəzi qaranlıq kütlələrin istiqamətləndirməsiylə bu müharibədə heç bir qayda tanınmaması, vətəndaşların və günahsız insanların hədəf alınması və müharibənin, yalnız cəbhədə hərbi birliklər arasında yaşanan bir qarşıdurmadan çıxarılıb, Çeçen xalqını toplu şəkildə yox etməyə istiqamətli bir soyqırım hərəkətinə çevrilməsidir. Və bu, qəbul edilə bilər bir vəziyyət deyil. Kitabımızın bu hissəsində bizim də əhəmiyyətlə üzərində dayandığımız mövzu budur.

Rusiya, özünü beynəlxalq arenada haqlı göstərə bilmək üçün, Çeçenistan müharibəsinin öz “daxili məsələsi” olduğunu qarşıya qoymaqda və bu yolla yaşanan vəhşiliyi ictimaiyyətdən saxlaya biləcəyini düşünməkdədir. Ancaq bu bəhanə, hamilə qadınların qətl edilməsini, heç bir şeyə güc çatdıra bilməyən yaşlı insanların işgəncə görməsini, Çeçen kişilərin küçələrdən toplanıb işgəncə mərkəzlərinə aparılmasını, tutulan əsirlərin ayaqlarından tanklara bağlanaraq süründürülməsini, hələ qundaq çağında olan körpələrin üzərinə atəş açılmasını və xalqın bütün mülkiyyətin talan edilməsini açıqlamaq üçün yetərli deyil. Dövrün Rus rejimi, Çeçenistanı öz sərhədləri içində tuta bilmək üçün, tarixdə bərabərinə az rast gəlinər bir vəhşilik tətbiq etmiş və bir çox siyasət alim və mütəxəssisin də həmfikir olduğu kimi bölgədə sanki bir soyqırım reallaşdırılmışdır.

Bununla yanaşı, bəzi çeçenlər tərəfindən edilən və Rus vətəndaşlarını hədəf alan hücumlar da şübhəsiz qınanması lazım olan hərəkətlərdir. Çeçen xalqının şərəfli və azad bir həyat sürmək istəməsi haqlı və təbii bir tələbdir. Ancaq bəhs edilən hərəkətlər, bu haqlı tələbi ləkələməkdə, Çeçenistan iddiasını müdafiə olunması çətin bir zəminə çəkməkdədir. Həmçinin unutmamaq lazımdır ki, günahsız insanları hədəf almaq İslam əxlaqla tamamilə ziddir. Peyğəmbərimiz (s.ə.v) həyatı boyunca, müharibənin ən qızğın anlarında belə, vətəndaşların haqlarını hər zaman

Çeçen xalqının yaşadığı zülmə qarşı onlara kömək əlini uzatmaq, dünyadakı bütün müsəlmanlar üçün düşən bir məsuliyyətdir. Allahdan qorxan, Onun Quranda bildirdiyi ədalət anlayışına sahib, daim haqlının yanında olan, məzlum insanları qoruyan cəsur insanların bu zülmə qarşı biganə qala bilməyəcəkləri açıqdır.

qorumuş və bütün müsəlmanlara da etidallı olmağı və hər cür ifratdan qaçınmağı əmr etmişdir.

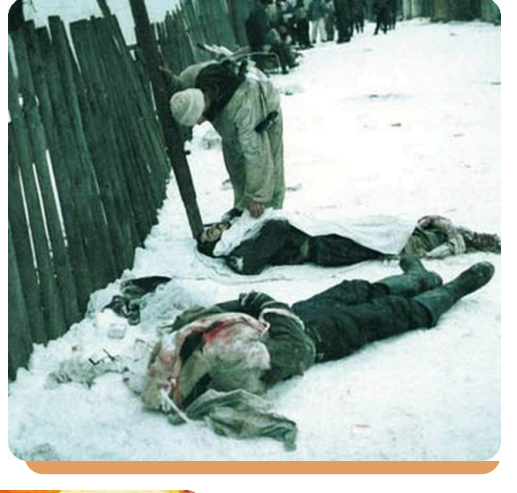
Qırğından qaçan yüz minlərlə Çeçen şiddətli qış şərtləriylə, susuzluqla, aclıqla və epidemiya xəstəliklərlə mübarizə edərkən, dünya bu zülmü görməzlikdən gəlməkdədir.

Quran əxlaqının gərəyi də budur. Allah, Quranda bizlərə bağışlayıcı və şəfqətli olmağı və müharibədə belə ədalətlə davranmağı əmr etmişdir. Müsəlman, özü ac belə olsa əvvəlcə əsiri doyduran, müharibə mühiti də daxil olmaq üzrə hər zaman etidallı davranan, zülmə və haqsızlığa uğrayanın haqqını qoruyan, dürüstlükdən və ədalətdən əsla ayrılmayan bir insan olmalıdır. Bu səbəbdən Çeçen xalqı da, məruz qaldıqları zülmə qarşı mübarizə edərkən, Rəbbimizin “Ey iman gətirənlər! Allah xatirinə ədaləti qoruyan şahidlər olun. Hər hansı bir camaata qarşı olan kin-küdurət sizi ədalətsizliyə sövq etməsin. Ədalətli olun! Bu, təqvvaya daha yaxındır. Allahdan qorxun! Şübhəsiz ki, Allah nə etdiklərinizdən xəbərdardır.” (Maidə surəsi, 8) hökmünü heç bir zaman unutmamalı, heç bir günahı olmayan müdafiəsiz xalqı əsla hədəf almamalıdır.

Diləyimiz, İslam dünyasının digər bölgələrində də olması lazım olduğu kimi, çeçenlər ilə Rusiya rejimi arasındakı anlaşılmazlığa mülayim və sülhsevər bir zəmində çözüm axtarılmasıdır.

Kosovada, Bosniyada, Çeçenistanda, Kəşmirdə, Fələstində qısacası bütün müsəlman ölkələrdə yaşanan fəlakətlər Allahın icazəsiylə Türk-İslam birliyinin qurulmasıyla birlikdə sona çatacaqdır. Türk-İslam birliyi 21-ci əsrdə yer üzünə həsrət çəkilən sülhü və hüzuru gətirəcək olan bir-birlikdir.

Moskvanın “Birləşmiş Qafqaz” narahatlığı

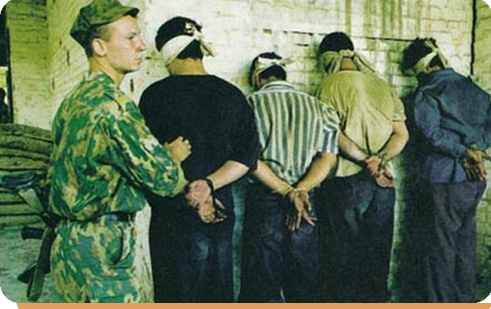
Keçdiyimiz 10 ildə dünyanın gündəmində olan Çeçenistan, 16 min kvadrat kilometrlik sahə ilə əslində çox kiçik bir ölkədir. Hal-hazırda Rusiya Federasiyası içərisində Çeçenistan ilə eyni vəziyyətdə olan 19 muxtar respublika daha var. Bu respublikalar Rusiyanın ümumi torpaqlarının 28%-i qədər bir sahəyə malikdir. Moskva, bu respublikalar üzərində hələ çox böyük təsirə malikdir və bu təsirin heç bir şəkildə zərər görməsini istəməməkdədir. Çeçenistanı itirməsi isə Rusiyanın bu ölkələr üzərində nüfuzunun qırılması və bu vəziyyətin digər ölkələrə bir nümunə təşkil etməsiylə nəticələnəcək. Çünki cəmi əhaliləri ancaq Rus ordusunun əsgər sayına çata bilən çeçenlərin, Rusiyadan qopması, digər muxtar respublikalarda da müstəqillik mübarizəsinin fitilini odlaya bilər. Çünki Rusiya Federasiyası içindəki respublikaların ən əhəmiyyətli xüsusiyyətlərindən biri, bir-birləriylə çox böyük bir qarşılıqlı təsir içində olmaları və bir ölkədə yaşanan dəyişikliyin dərhal digər ölkələri təsir altına almasıdır.

Bütün bunlardan başqa, Çeçenistanı Rusiya üçün əhəmiyyətli edən əsas bir ünsür daha vardır. Moskvada bəzi zaman təsirli olan kommunist zehniyyətin əsl qorxusu (eyni Bosniya və Kosova nümunəsində də olduğu kimi) dərhal yanında qurulacaq bir müsəlman dövlətin varlığıdır. İllər boyunca Qafqaz xalqlarının dini şəxsiyyətlərini yox etmək üçün mübarizə edən, onlara şiddətli təzyiqlər tətbiq edən, məscidlərini yıxan, ibadət etmələrini maneə törədən, dini təhsili qadağan edən kommunist zehniyyətin, Çeçenistana qarşı icra etdiyi insanlıqdan kənar müharibənin altında yatan ən əhəmiyyətli səbəb budur. Çeçen xalqı dininə bağlılığıyla tanınan, azad şəkildə dinlərini yaşaya bilmək üçün mübarizə etmə mövzusunda qərarlı olan və digər müsəlman Qafqaz dövlətləri üzərində

təsir oyandıran bir İslami şəxsiyyətə malikdir. İmam Mənsurun 1780-ci illərdə başlatdığı, bütün Qafqazı bir araya toplamanı hədəfləyən “Birləşmiş Qafqaz” fikri, bu kütlələri narahat etməkdədir. Türk-İslam birliyinin də əhəmiyyətli addımlarından biri olacaq bu birliyin ən əhəmiyyətli xüsusiyyəti müsəlman olması olacaq və bu kimi qaranlıq mərkəzlərin mənfəətlərini ciddi bir şəkildə təhdid etməkdədir.

Halbuki Çeçenistandakı müsəlman varlığı heç bir şəkildə Rusiya əleyhinə bir vəziyyət deyil. Rusiya, müsəlman əhalinin ən sıx olduğu ölkələrdən biridir və bu müsəlmanların varlığı Rusiya üçün bir zənginlik və gözəllikdir. Həqiqi Quran əxlaqını yaşayan müsəlmanlar, əxlaqları, çalışqanlıqları, etidallı davranışları və ədalətləriylə Rusiyaya əhəmiyyətli fəaliyyətlər etdilər. Rusiyanın təsirli olduğu coğrafiyada müsəlmanların birlik olması, ortaq hərəkət etməsi də Rusiya üçün bir təhlükə deyil. Tam tərsinə bu, iqtisadi, ticari və siyasi olaraq Rusiya üçün çox üstün bir vəziyyət olacaq. Belə bir birliyin təsis edilməsi, yalnız bu birliyin mənsubu olan ölkələr üçün deyil Rusiya da daxil olmaq üzrə bölgədəki bütün ölkələr üçün terrora qarşı ən əhəmiyyətli təminat, yeraltı qaynaqları əldə etmək üçün ən etibarlı yol olacaq, bütün bölgənin həm mədəni, həm də iqtisadi olaraq sürətlə inkişafını təmin edəcək. Çünki bu birlik heç bir ölkəyə qarşı kənarlaşdırıcı bir siyasət izləməyəcək, digər cəmiyyətləri əzmə və təhkim etmə məqsədində olmayacaq, “biz zəngin olaq və rifah içində yaşayaq, digərləri bizi maraqlandırmaz” zehniyyətində hərəkət etməyəcək. Tam tərsinə hər bir müsəlmanın təhlükəsizliyini, rahatını, hüsurunu necə qoruyursa və zəmanət altına alırsa, rusların da, gürcülərin də və digər cəmiyyətlərin də hamısını qoruyacaq və nəzarət edəcək.

Müdafiəsiz Çeçen xalqının yaşadığı böyük əzablar

Rusiyanın sülhü deyil də şiddəti seçən siyasətlərinin həmişə tərs

nəticə verdiyi bu günə qədər bir çox örnəklə ortaya çıxmışdır. Ancaq bunu da ifadə etmək lazımdır ki, Rus rejimi tək cəbhə olaraq şiddət tərəfdarı deyil, Çeçenistanda 90-cı illərdə izlənilmiş olan totalitar siyasətdən də bütün Rus rejimini və xalqını

məsul tutmaq doğru deyil. Bu təzyiq və şiddət siyasəti, kommunist zehniyyətdən imtina etməmiş olan, hələ də Siyasi Büronun günlərinin həsrətini daşıyan, insanları sanki bir növ heyvan olaraq gören batil ideologiyayı müdafiə edən bəzi kütlələrin məhsuludur. Bu kütlələrin təsiriylə Rusiya, xüsusilə 1990-cı illərin əvvəlindən etibarən Çeçenistanda gizli bir plan tətbiq etməyə başladı. Sarsılmaz bir-birlik içində olan çeçenləri silahla yox edə bilməyəcəyini düşünənlər, onları, içlərindən çökdürmə yoluna müraciət etdi və bunun üçün müxtəlif yollar sınaıdılar. Kommunist dərin dövlət, seçkilərə müdaxilə edərək qarışıqlıq çıxarmağa çalışmaqdan vədlərlə dövlət insanların satın almağa, insan qaçırma və terror hadisələrindən Rus tərəfdarı olan din insanların istifadə edərək dini ayrı-seçkiliklər meydana gətirməyə, həmçinin iqtisadi və siyasi təzyiqlərə qədər müxtəlif üsullarla Çeçenistanda xaos çıxarmağa, xalqdakı güclü birliyi pozmağa çalışdı. Ancaq bu cəhdlərindən gözlədiyi müvəffəqiyyəti əldə edə bilmədi.

Rusiyanın
Çeçenistanı
1991-ci ildəki
feli işğalı,
Cahar
Dudayev
tərəfindən
aradan
qaldırıldı.
Bunun
ardından
1994-cü il
noyabrındakı

ciddi təcavüzlər, eyni ildə dekabrın 11-də müharibəyə çevirdi. 100.000-dən çox Çeçen bu müharibədə həyatını itirərkən, on minlərlə insan yurdundan köçmək məcburiyyətində qaldı. İstifadə edilməsi qadağan olan kimyəvi silahlarla insanlar bir növ soyqırırma tabe tutuldu. Üstəlik Rusiya, Çeçenistanı dünya ictimaiyyətinə “daxili məsələsi” olaraq önə sürdüyü üçün, xarici dünyadan ciddi reaksiya görmədi. Bir neçə Avropa ölkəsi xaricində Çeçen xalqına kömək əli uzadan çıxmadı.

müharibə
rusların, 1996-
cı ilin avqust
ayında

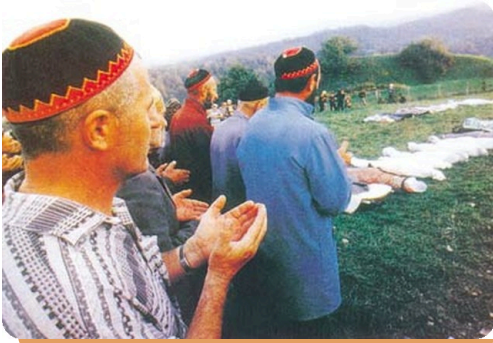

məğlubiyyəti

qəbul etmələriylə sona çatdı. Çeçenistanın
ruslar qarşısında əldə etdiyi bu
müvəffəqiyyət Qafqazdakı digər respublikaları da çox dərindən təsir etdi.
1998-ci ildə Çeçenistanın paytaxtı Qroznidə Şimali Qafqaz xalqlarının

liderliyində “Şimali Qafqaz xalqları şurası” toplandı. Bu görüş sonrasında Şimali Qafqaz xalqları arasında qarşılıqlı çıxarmaması və ola biləcək bir Rus hücumuna qarşı bir-birlərinə dəstək mövzusunda bütün iştirakçı ölkələr tərəfindən fikir birliyinə gəldi. Məhz bu birlik, Kommunist Rusiyanın dövlətinin illərdir içində yaşatdığı böyük qorxunun yavaş-yavaş həyata keçirilməsi demək idi. Bu, Çeçenistana ikinci bir hərəkət başlatılmasının ana səbəblərindən biri oldu. Bu səfər daha çox mərhəmətsiz üsullar tətbiq olunur, bütün dünyanın gözləri qarşısında savunmasız insanlara insanlıqdan kənar işgəncələr edilirdi. Lakin, yaşanan vəhşiliyə əksəriyyətlə “Rusiyanın daxili məsələsi” olaraq baxıldı.

Çeçenlərlə
ruslar
arasındakı bu
ikinci böyük
müharibə
rusların 1999-

cu ilin ilk aylarında Dağıstandakı bəzi kəndləri əhatə edərək bombardmana tutmasıyla başladı. Cəmi 1.500 əhalisi olan bu kəndlər özlərinə bir öndər olaraq gördükləri Çeçenistandan kömək istədilər. müharibədə göstərdiyi müvəffəqiyyətlərlə məşhur Çeçen komandir Şamil Basayev, 1999-cu ilin yay aylarında özlərindən kömək istəyən Dağıstan xalqına köməyə başladı. Bombardman altında qalan kəndlərdən yalnız iki insan xilas olmuşdu. Bu kəndlərdə çox böyük bir qırğın yaşanmış və günahsız insanlar səbəbsiz yerə vəhşicə öldürülmüşdü. Rusiya-Çeçenistan müharibəsi bu hadisəylə yenidən alovlandı. Rus qüvvələri 1999-cu il oktyabrın 9-unda girdikləri Çeçenistan torpaqlarında önlərinə çıxan hər kəsi, qadın, uşaq, ya da yaşlı demədən mərhəmətsiz şəkildə qətl etməyə və mülki hədəfləri bombalamağa başladılar. Kimyəvi bombaların, skad və napalm

mərmilərinin istifadə edildiyi bombalama əsnasında da, xüsusilə xəstəxanaları, doğum evlərini, bazarları, mühacir konvoylarını hədəf olaraq seçdilər.

Mülki xalqa
istiqlamətli
hücumlardan
biri də bir çox
Çeçen
kəndinin

istifadə etdiyi Arqun çayına zəhər qatmaq oldu. Zəhərli sudan içən qadın və uşaqlardan böyük əksəriyyəti ölərkən, yüzlərləcəsində də qalıcı təsirlə meydana gəldi. İki il içində Çeçenistan, əhalisinin dördə üçünü itirdi. Bir hissəsi isə sığınmışları qonşu ölkələrdə çox çətin şərtlərdə həyatlarını davam etdirməyə çalışırdılar.

Kommunist
dövrün
zehniyyətini
eynilə davam
etdirən bəzi
rusların
Çeçen xalqına
etdiyi bu
qırğının bir
bənzəri,

Fironun etdiyi qırğındır. Firon da öz dövründə müdafiəsiz, zəif buraxılmış insanları hədəf almış, onları vəhşicəsinə qətl etmişdir. Allah, Fironun zülmünü bu şəkildə xəbər vermişdir:

Çeçenler yardım bekliyor! Rus vahşetine kim dur diyecek?

80 yıl önceki İstiklâl Mücadelemize benzer bir “İstiklâl Savaşı” Kafkaslar’da veriliyor!

BİR MİLLET YOK EDİLİYOR!

Eylül ayındanberi Dağıstan ve Çeçenistan’da sivillere karşı yürütülen Rus vahşeti ve soykırım bütün şiddetiyle sürüyor!

Düşünün: 2 bini aşkın Çeçen şehit olmuş, 8 bin Çeçen yaralanmış, 1.5 milyon sivil yerinden yurdundan

kahraman torunları asla umutsuz değil. Çünkü şehit komutan Cahar Dudayev’in dediği gibi, “Her Çeçen bir Şeyh Samil’dir! Tek Çeçen kalana kadar savaşa çağız!”

Evet... Bu inancın ve azmin elinden de-

çen bulunmayan bir ülke meydana getirme emelleri sonuçsuz kalacaktır!

Şamil Basayev diyor ki: “Ruslar geldikleri gibi gideceklerdir. Geri çekilmek ya da teslim olmak söz konusu değildir. İşgalci Rus askerlerine karşı sonuna kadar direneceğiz!”

EĞİTİM BİLİM, 12/99

Ruslar'ın Grozni'deki vahşetinin fotoğrafları Deprem gibi!

Rusların Çeçenistan'da nasıl insanlık dışı bir soykırıma ve yıkıma neden oldukları Amerika'nın önde gelen gazetelerinden The New York Times'da yayınlanan resimlerle ortaya konuldu.

Yer Çeçenistan'ın başkenti Grozni...

Tarih 16 Aralık 1999. Bombalama ve vahşi saldırılara rağmen şehir hâlâ ayakta. Direniyor...

Tarih 16 Mart 2000.

Yani üç ay sonra... Ortaya çıkan manzara tam bir vahşet örneği.

Rus bombardımanı koskoca bir şehri adeta haritadan silmiş...

Hem de "Uygar dünya'nın (!)" gözleri önünde...

Bu, vahşet değil de nedir?

Bu vahşete sessiz kalmak mümkün müdür?..

MİLLİ GAZETE, 4/4/00

Rus, 45 bin sivil katletti

Rusların insanlık dışı saldırıları sonucu 40-45 bin arasında sivil Çeçen'in hayatını kaybettiğini, Çeçen Ordusu'na bağlı 3 bin mücahidin şehit olduğunu bildiren Rahman Duşev, "Çeçenistan'da halkın yüzde 80'inin acil tıbbi yardıma ihtiyacı var" dedi

ARİF YILDIRIM / İSTANBUL
Rusların Çeçenistan'da giriştiği soykırım ikinci yılını aşarken, ülkücü bir tablo ortaya çıktı. Rus işgalci kuvvetlerinin bombardımanı sonucu yerli bir edilen binaların sayısı 21 bin 500, yerkiden yapılarına ve tadilat gerektilen binası sayısı 25 bin olarak ilde edilken, iki yıl içinde 502 bin 803 kişinin savaşın dolaylı evini terk ettiği, 40 ila 45 bin arasında sivil Çeçen'in öldürüldüğü bildirildi.

502 BİN KİŞİ EVİNİ TERKETTİ
Çeçenistan'ın Türkiye ve Ortadoğu Temsilcisi Rahman Duşev, Eresin Otel'de düzenlediği basın toplantısında iki yıl önce başlayan ve hâlâ devam eden Rus saldırılarının sonucu Çeçenistan'da yaşanan dramı anlattı. Savaşın başından bu yana 502 bin 803 kişinin evini terk etmek zorunda kaldığını belirtti Duşev, "Bunkardan inip evlerine dönmeye cesaret eden mülteciler olarak kayıtlara geçirilenin sayısı 160 bin ve kayıtlı olmayanların sayısı 32 bindir. Kuzey Kafkasya'nın diğer bölgelerinde, Kuzey Ossetya, Dağıstan ve Kabardya Cumhuriyetinde 14 bin Çeçen mülteci bulunmaktadır. Gürcistan'da 7 bin, Azerbaycan'da 10 bin, Kazakistan'da 10 bin, Ukrayna'da bin, Avrupa ve Türkiye'de tahmini 3 bin Çeçen mülteci bulunmaktadır" dedi.

Rusların insanlık dışı saldırıları sonucu 40-45 bin arasında sivil Çeçen'in hayatını kaybettiğini

Rusya, Çeçenistan'da iki yıldır büyük bir soykırıma girişti. Sovunmasız sivil halkı bombardımana tutan Ruslar kadın, çocuk ve yaşlıları acımadan öldürdü. Binlerce sivil Çeçen evlerinden ve yurtlarından oldu. Binlerce insan aç ve susuz gıç etmek zorunda kaldı.

(İsmet ya sokak ya da kronik hastalığa maruz kaldığı ilde eden Duşev, şu anda Çeçenistan'da Genskozovo toplama kampı dışında Doykar-Oyl, Baskenti Cohar'da, Harkala, Gudermes ve Nasur gibi yerleşim bölgelerinde değişik kapasiteli toplama kampı bulunduğunu, söz konusu kamplarda hâlâ yoksul insanların bulunduğunu söyledi.

9 RUS ASKERİ ÖLDÜRÜLDÜ

Öne yandan, Çeçenistan'ın güney bölgelerinde küçük istihbarat birlikleri halinde operasyonlarına sürdüren Rus askerlerinden bir grubu mu Ayıl-Makh yerleşim birimi yakınlarında pusuya düşüren Emir Canbulat komutanlığındaki Çeçen mücahidlerin, 9 Rus özel birliğini öldürdüğü bildirildi.

Kavkaz Merkez ajansı tarafından verilen bilgiye göre, Ayıl-Makh köyü yakınlarında Rus askerleri ile savaşçılar arasında çıkan ve yaklaşık üç saat devam eden çatışma sonucu 9 Rus askeri öldürüldü, 3 makinalı tüfek, çok sayıda otomatik silah ve bir keskin nişancı tüfeği Çeçenlerce ele geçirildi.

Diğer yandan, internet sayfalarında yayınlanan bazı Rus gazetelerinde önceki gün yayınlanan sivil Çeçenlerin haberleri yer almıyor.

AKİT, 1/10/00

Rus barbarlığı

Tərkib və kimsəsiz bir şəhər. Grozni'də Rus rəsmi mərkəzlərinə görə hələ 17 bin kişi yoxdur. Qeyri-ixtiyarlı olaraq deyil, bu şəhərdə 20 on nəfər uşaq və ya qadın öldürülmüşdür.

AKİT, 12/4/00

21. yüzyıla girilirken, bütün dünyanın gözü önündə, kiçik bir devletçiğin başşəhri aylarca bombalandı. Güzəlin bir şəhərin üzərinə yağmur gibi, dolu gibi mermi yağdırıldı.

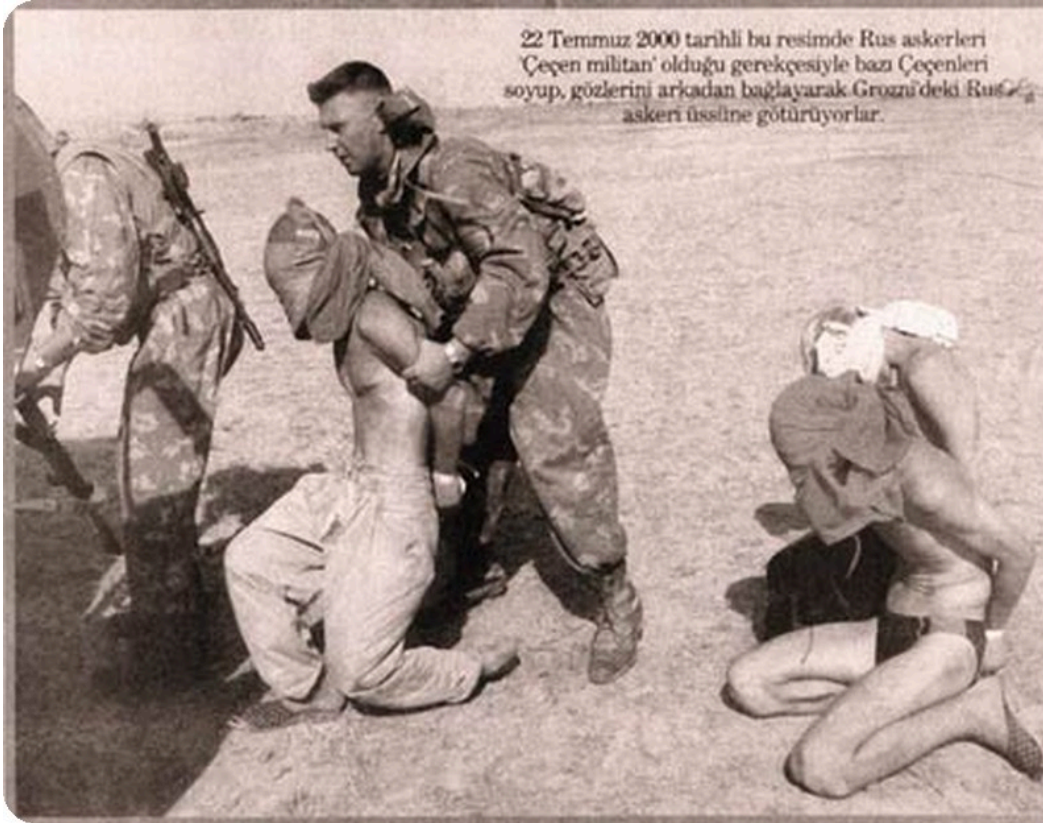
Cecənistan'ın mərkəzi Grozni, Rus ordusu tərəfindən hələ də bəzən qəhvəli, mədəni aləmin, qaçqın insanların gözəli. Şəhərdə bir şəhərin digər sakinləri, binaları, sokaqları və yolları da məhv edildi. Fransız həftəlik L'Express dərgisi, gündəlik sakinlərinin yox olmasına olan bir durumu kare-kare fotolarla sayıqladı. Şəhərin ötürüldüyü, bir halda toqalanışının rəsmiyyətini göstərən şəhəri. Gördüyünüz rəsmlər, Rusiyanın işi və dəstəyi, İslam dünyasının suskunluğu və sonuncu gələcəkdə Rusiyanın barbarlığıdır.

Evini müdafiə etməyə çalışan yoxsa Cənub kəndi bir kənd qorba aləmlərdə. Bəzi insanlar, (səhərdə) Və əllərinə bükünən yolk: bəzən qaynaq a tərəfə bəzən kəndə mükəmməl işi vərən Cənub, (səhərdə)

“

O zaman Musa öz xalqına demişdi: “Allahın sizə verdiyi neməti xatırlayın. O, sizi Firon əhlindən xilas etdi. Onlar sizə ağır əzablar verir, oğlan uşaqlarınızı öldürür, qadınlarınızı isə sağ buraxırdılar. Bunda Rəbbinizdən sizin üçün böyük bir sınaq var idi”. O zaman Rəbbiniz bildirmişdi: “Əgər şükür etsəniz, sizə olan nemətimi artıraram, yox əgər nankorluq etsəniz, bilin ki, Mənim əzabım şiddətlidir”.

(İbrahim surəsi, 6-7)

22 Temmuz 2000 tarihli bu resimde Rus askerleri 'Çeçen militan' olduğu gerekçesiyle bazı Çeçenleri soyup, gözlerini arkadan bağlayarak Grozni'deki Rus askeri üssüne götürüyorlar.

248 Rus askeri savaş suçlusu

Rusya'nın Çeçenistan'a düzenlediği operasyonun başladığı 1 Ekim 1999'dan beri, 248 Rus askerinin savaş suçu işlediği açıklandı. Kremlin'in Çeçenistan'dan sorumlu danışmanı Sergey Yastrjembski, Interfaks ajansına yaptığı açıklamada, 21'i subay, toplam 248 Rus askerinin askeri mahkeme tarafından, savaş suçu işledikleri gerekçesiyle suçlu bulunduğunu belirtti. Yastrjembski, 115 dosyanın daha incelenmekte olduğunu belirtti, ancak işlenen suçların neler olduğu konusunda açıklama yapmadı. Moskova

ZAMAN, 30/12/00

“

Həqiqətən, Firon yer üzündə təkəbbürlük göstərərək onun əhalisini zümrələrə bölmüşdü. Firon onlardan bir zümrəni zəiflədir, onların oğlan uşaqlarını öldürür, qadınlarını isə sağ buraxırdı. Həqiqətən, o, fitnə-fəsad törədənlərdən idi.

(Qəsas surəsi, 4)

1

200 bin Çeçen perişan

Rusiya'nın düzenlediği saldırılardan kaçan yaklaşık 200 bin Çeçen, kış soğukta geçiyor. Askari harekât çerçevesinde sivilleri katleden Rusya'yı kinamakta yeten ABD müeyyide düşünmediğini açıkladı.

YUSUF ALİYEV

MOHAKALE (BHA) - Rus askeri birlikleri Çaharkale (Grozni) çevresindeki köylere saldırılarını yoğunlaştırırken Eylül ayından beri devam eden bombardmanlardan kaçarak evlerini terkeden 200 bin Çeçen köy sokakta kışladı. Bölgede cəhəmələr yığan silahlardan yanlın kəndliləri, yerli sülhçüləri, tren vagonları ya da ilklər çadırlarında həyatını sürdüren Çeçen mültecilərinin bədənlərində salgın grip başlatmış gəncliliyi və dərmanlar əldə etmək çətinliyi səhərlədi. Rus bombardmanından qaçmaq üçün yollara düşmüş Çeçenlər'i Ruslar yolları da vuruyor. Mülhici konvoylarını hədəf alan Ruslar'ın son saldırılarında 50 mülhici və 100 Çeçen həyatını kaybetti.

CAHARKALE'YE SALDIRIYA DEVAM

Rus sərəj uçuşlarının, gənc heyvanca Çeçen bəndəsi Çaharkale və çevrəsini bombaladıkları bildirildi. İnterfəs qəzetinə, Rus sərəjəsinə gənç 50 "vətən" yığıqlarını, bombardmanında silahlı 100 kədar Çeçen'in öldürüldükdü etdi. Ajan, bombardmanında üç ilklərlə cəhəmələr, silahlı fabrikasını hədəf alaraq, cəhəmələr, cəhəmələr Çeçenlərin silahlı qüvvələrini dəstə

Tərk edilmiş otobüsler, tren vagonları ya da ilklər çadırlarında həyatını sürdüren Çeçen mültecilərinin bədənlərində salgın grip başlatmış gəncliliyi.

süldü. AFP'ye dənən verən Çeçen askeri yığıqları da yığıqların ətrafında silahlı qüvvələrin olduğunu bildirdi.

Rus bombardmanından sonra hava sərəjələri Çeçen yığıqlı, Rəslər G və kəndəyi məhəllələri, Çeçen yığıqlı, silahlı qüvvələrə qarşı dənən. **ABD'DEN SÖZDE** ABD, Rusya'nın Çeçen mülteciləri arasında sivil öldürdüyünü iddia etdi.

Savaş zulüm yokluk...

Rus vahşeti karşısında yılmadan yılmadan direnen Çeçenler, donduran soğuklara ve yolduğa rağmen oruçlarını ifa etmekten geri kalmıyorlar. Ne var ki, onların sofraları bir sözlen görüntüsünü andırıyor. Bazen bir dilim kuru ekmek, yanında birkaç zeytin. Çeçenler bir çok gıda maddesini 'karne' ile alabilmek için kuyruklar oluşturuyor. ● 11'DE

50 MÜLTECİYİ ÖLDÜRDÜLER - Türkiye ile aynı canı, aynı kanı taşıyan Kafkasya'daki katliamlarını sürdüren Ruslar, dün bir mülhici konvoyuna saldırarak çoğu kadın ve çocuk olmak üzere 50 Çeçen'i katletti. Rus savaş uçaklarının köy ve kasabalara yönelik saldırılarında da 100 sivil Çeçen'in hayatını kaybettiği öğrenildi.

3

2

Uşaqları qətl edən, hamilə qadınların qarınlarını deşən, yaşlıları tankların altında əzən, doğum evlərini bombalayan və daha bir çox vəhşiliyə imza atan zehniyyət, hər cür əxlaqi həssaslıqdan, insani duyğulardan, mərhəmətdən, şəfqətdən, sevgidən uzaqdır. Bu insanların böyük bir hissəsi etdikləri vəhşiliyin səbəbini belə bilməməkdə, ancaq dinsizliyin gətirdiyi qaranlıq ruh halı səbəbiylə hər cür pisliyi asanlıqla edə bilməkdədir.

Moskvadan ümid edilən, Çeçenistan siyasətini, Qızıl Ordu dövründən miras qalan bu qaranlıq zehniyyətin istiqamətləndirməsinə bir son verməsi və həm Rus, həm də Çeçen xalqları üçün hüzur və sülh gətirəcək yumuşaq bir siyasəti mənimsəməsidir.

Çeçen mühacirlərin vəziyyəti

Müxtəlif insan haqları təşkilatlarının Rus qırğınından qaçan Çeçen mühacirlərin vəziyyətiylə əlaqədar etdiyi araşdırmalar, insan haqları pozuntularının çox böyük ölçülərdə olduğunu göstərməkdədir. müharibədən qaçan çeçenlərin iki yüz əlli mini İnquşetiya, digərləri də qonşu bölgələrdədir. Kilometrlərlə yolu gedərək qət etməyə çalışan çeçenlər bir tərəfdən də aclıqla, susuzluqla və xəstəliklərlə mübarizə etməkdədirlər. Şiddətli soyuq və qar yağışı altında qadını, uşağı, yaşlısı, gənci ilə köç etməyə məcbur edilən insanlar, tərk edilmiş qatar vaqonlarında, sığındıqları qəsəbələrin axırlarında 2-3 ailə ilə birlikdə çox çətin şərtlərdə həyat mübarizəsi verməkdədirlər.

Məsələn Çeçenistanın şimalındakı Znamenskoye mühacir düşərgəsinə sığınan çeçenlər, qalın paltar tapa bilmədikləri üçün uşaqlarını məktəblərinə göndərə bilməməkdədir. Bura sığınanların demək olar yarısı şərtlərin pis olması və şiddətli soyuğun təsiriylə xəstə olmaqdadır.7 Həftələrlə isti yemək yeyə bilməyən və bünnyələri bu ağır şərtlərə dözə bilməyən Çeçen mühacirlər arasında vərəm, hepatit kimi xəstəliklər sürətlə yayılmış, ölümlər artmışdır.8

Ən inanılmaz olan isə, insan haqları mövzusunda liderlik etdiyini iddia edən Qərb dövlətlərin, bu insanlara bir kömək əli uzatmamalarıdır. Dünya, rus qırğınından qaçan yüz minlərlə çeçenin yaşadığı bu böyük zülmü israrla görməzlikdən gəlməkdədir. Bölgə ölkələrindən edilən köməklərdə davamlı məhdudlaşdırmalar edilməkdə, ağır qış şərtləriylə, susuzluqla, aclıqla mübarizə edən bu insanlar tək bir dilim çörək tapmaqda belə çətinlik çəkməkdədirlər. Mühacirlərin bu vəziyyəti təcili təhlil edilməsi lazım olduğu açıqdır.

Ancaq çözüm necə tapıla bilər?

Çözüm yolu, Allahın insanlara əmr etdiyi sülhsevər və mülayim yanaşma əsas alınaraq, həm Rusiyanın həm də Çeçen müqavimətçilərin sülhə dəvət edilməsidir. Moskva, Qafqazdakı müsəlman xalqların varlığını və milli tələblərini özünə qarşı bir təhlükə olaraq görməkdən imtina etməli, haqqında bəhs etdiyimiz xalqlar da mülayim və sülhsevər bir siyasət izləyərək qarşıdurmanı və gərginliyi ən aza endirməlidirlər. Rusiyanın Çeçenistanda tətbiq etdiyi terror, bura qədər detallarıyla açıqladığımız kimi, qəbul edilə bilməz bir vəhşilikdir. Ancaq digər tərəfdən mülki ruslara qarşı terror hərəkətləri təşkil edən bəzi Çeçen müqavimətçilərin yolu da səhvdir. Hər iki tərəfin də daha çox qan tökülməsinin qabağına keçməsi və sülh üçün səy göstərməsi lazımlıdır.

Çeçen xalqının yaşadığı zülmə qarşı onlara kömək əlini uzatmaq isə, dünyadakı bütün müsəlmanlar üzərinə düşən bir məsuliyyətdir. Allahdan qorxan, Onun Quranda bildirdiyi ədalət anlayışına sahib, daim haqlının yanında olan, məzlum insanları qoruyan cəsur insanların bu zülmə qarşı qeydsiz qala bilməyəcəkləri açıqdır. İman edən bir insan hər zaman kasıblara, ehtiyac içində olanlara, yurdlarından sürgün edilənlərə köməkçi olar, onlar üçün hər cür fədakarlıq edərlər. Peyğəmbərimiz (s.ə.v) dövründə yurdlarından sürgün edilənlərə, ya da hicrət edənlərə qarşı, iman edənlərin göstərdikləri fədakar və sevgi dolu davranışları Allah bu şəkildə bildirmişdir:

“

Qənimət həmçinin yurdlarından qovulmuş və mallarından məhrum olunmuş yoxsul mühacirlərə məxsusdur. Onlar Allahın mərhəmətini və razılığını qazanmağa can atır, Allaha və Onun Elçisinə kömək edirlər. Doğru olanlar da məhz onlardır. Mühacirlərdən əvvəl Mədinədə yurd salmış, sonra da iman gətirmiş kimsələr öz yanlarına hicrət edənləri sevirlər, onlara verdiklərinə görə qəlblərində peşmançılıq hissi duymurlar. Hətta özləri ehtiyac içində olsalar belə, onları özlərindən üstün tuturlar. Nəfsinin tamahından qorunan kimsələr nicat tapanlardır.

(Həşr surəsi, 8-9)

İnsanlar arasında bu üstün əxlaqın yayılması, əlbəttə din əxlaqının təbliğ edilməsiylə mümkündür. Bu səbəblə ağıl və vicdan sahibi insanların əvvəlcə, Quran əxlaqını bütün dünyaya izah etmənin ən gözəl yollarını tapmalı və bunları tətbiq etməlidir. Allah, dininə kömək edənə, mütləq kömək edəcəyini vəd etmişdir:

“

Onlar ancaq “Rəbbimiz Allahdır” – dediklərinə görə haqsız yerə yurdlarından çıxarıldılar. Əgər Allah insanların bəzilərini, digərləri ilə dəf etməsəydi, içərisində Allahın adı çox zikr olunan hücrələr, kilsələr, sinaqoqlar və məscidlər dağılıb gedərdi. Allah Ona yardım edənlərə, mütləq yardım edər. Şübhəsiz ki, Allah Qüvvətlidir, Qüdrətlidir.

(Həcc surəsi, 40)

FƏSİL

Fələstin

Müsəlmanların İsrailə və yəhudilərə baxışı necə olmalıdır?

Kitabın bu hissəsində təxminən 60 ildir fələstinli qardaşlarımızın yaşadığı zülmü və acıları araşdıracağıq. Ancaq Fələstində yaşananları araşdırmağa başlamadan əvvəl üzərində dayanılmalı əhəmiyyətli bir mövzu vardır, o da müsəlmanların İsrailə, Sionizmə və yəhudilərə qarşı rəftarının necə olması lazım olduğudur. Əvvəlcə bunu ifadə etmək lazımdır ki, digər əsərlərimizdə olduğu kimi bu kitabda da, yer alan tənqidlər bütün yəhudi xalqına və ya bütün İsrailə yönəldilən tənqidlər deyil. Bəzi yəhudilərin, batil bəzi ənənələrin və ya radikal düşüncələrin, ya da ateizmə söykənən ideologiyaların təsirində qalaraq şiddəti təhrik etdikləri və şiddətə söykənən bir siyasət tərəfdarı olduqları bilinən bir həqiqətdir. Ancaq bu, yaşanan acılardan və qarşıdurmалardan bütün yəhudilərin məsul olduğu mənasına əsla gəlməz. Necə ki, Allaha bir olaraq iman edən dindar yəhudilər də İsrail rejimindəki bəzi kütlələr tərəfindən icra edilən şiddət siyasətini tənqid etməkdə, hətta çox vaxt onlar da bu basqının hədəfi olmaqdadırlar.

Qısaca tənqid olunan məqam, Müqəddəs Kitaba bəzi səhv mənalar yükləyərək şiddəti və mərhəmətsizliyi guya məqbullaşdırmağa çalışan batil ənənələr və bu ənənələrə söykənərək, digər insanları ikinci sinif olaraq görən, onları haqsızlıq və zülmə uğratmağı normal qarşılayan radikal dünya görüşüdür. Yəni, Sosial darvinist və işğalçı bir ideologiya olan radikal, ateist Sionizmdir. Bilindiyi üzrə, Sionizm 19-cu əsrin ortalarında, yurdları olmayan yəhudilərin vətən sahibi olmasını müdafiə

edən bir ideologiya olaraq ortaya çıxmışdır. Ancaq zaman içərisində bir çox ideologiyada olduğu kimi Sionizm də degenerasiyaya məruz qalmış, bu haqlı tələb, tətbiqdə şiddət və terrora müraciət edən, ifrat güclərlə ittifaq edən radikal və dindən kənar bir anlayışa çevrilmişdir.

Dövrümüzdə Sionizm iki fərqli şəkildə görülməkdədir. Bunlardan ilki, İsraildə hüsur və sülh içində, müsəlmanlarla birlikdə yaşamaq istəyən, təhlükəsizlik axtaran, babalarının torpaqlarında ibadət edib, ticarət edib varlıqlarını davam etdirmək istəyən, dindar yəhudi xalqının düşüncəsi olan Sionizmdir. Müsəlmanlar bu mənadakı Sionizmə qarşı deyil. Dindar yəhudi xalqının, özləri üçün müqəddəs olan torpaqlarda güvən və hüsur içində yaşamaları, Allahı xatırlamaları, sinaqoqlarında ibadətlərini etmələri, torpaqlarında elm və ticarətlə məşğul olmaları qısaca burada dilədikləri kimi yaşamaları və yerləşmələri müsəlmanları narahat edəcək bir vəziyyət deyil. Hətta bu, müsəlmanların sevinc duyacaqları bir gözəllikdir. Tarix boyunca yəhudilərə qarşılaşdıqları əziyyət və çətinliklərdə kömək edən, onlara varlıqlarını davam etdirmə imkanı verən, onları qoruyub saxlayan həmişə müsəlmanlar olmuşdur. Səmimi dindar bir yəhudinin, yuxarıda izah etdiyimiz şəkliylə, Tövrata söykədiyi Sionist inancı bu baxımdan İslamiyyətlə ziddiyyət təşkil etməz. Çünki, Quranda Allah israiloğullarını yaşadıqları bu torpaqlarda məskunlaşdırdığını belə bildirməkdədir:

“

O zaman Musa öz qövminə demişdi: “Ey qövüm! Allahın sizə olan nemətini xatırlayın. O, sizin aranızdan peyğəmbərlər göndərdi, sizi hökmdarlar təyin etdi və aləmlərdən heç kəsə vermədiyini sizə verdi. Ey qövüm! Allahın sizin üçün müəyyən etdiyi müqəddəs torpağa daxil olun və arxa çevirməyin ki, ziyanə uğrayaraq dönməyəsiz”.

(Maidə surəsi, 20-21)

Bu səbəbdən yəhudilər bu torpaqlarda azad yaşamaq haqqına sahibdirlər, ancaq bu haqq həmin torpaqlarda əsrlərdir varlıqlarını davam etdirən və bölgənin müqəddəsliyinə inanan müsəlmanlar və əlbəttə xristianlar üçün də keçərlidir. Bu mübarək torpaqlar hər dindən, hər cəmiyyətdən insanın bir yerdə hüsur içində yaşaya biləcəyi qədər geniş, gözəl və bərəkətlidir. Birinin həyat haqqı digərinin həyat haqqını əsla ortadan qaldırmaz.

Bizim tənqid etdiyimiz və bütün insanlar üçün böyük bir təhlükə olduğunu ifadə etdiyimiz, “dinsiz, Allahsız Sionizm”dir. Allahın varlığını, birliyini müdafiə etməyən, materialist, darvinist anlayışı təşviq edərək dinsizlik təbliğatı edən, ateist sionistlər, dindar yəhudilər üçün də dindar xristianlar üçün də çox böyük bir təhlükədir. Ateist Sionizm, dövrümüzdə sülhə, hüzura, gözəl əxlaqa qarşı mübarizə aparmaqda; davamlı fitnə, qarışıqlıq çıxarmaqda, qan tökməkdədir. Müsəlmanlar və dindar yəhudilər və xristianlar, Allahsız Sionizmə qarşı Allah inancının yayılması mövzusunda birlik olmalıdır.

Səmimi olaraq iman edən yəhudilər və müsəlmanların bir-birləriylə olan əlaqələri də, şəfqət, hörmət və mərhəmət çərçivəsində olmalıdır. Çünki bu, Qurani Kərimdə Allahın müsəlmanlara bildirdiyi və Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in həyatıyla bizə göstərdiyi əxlaq və rəftardır.

Fələstin xalqının sürgün edilməsi

1900-ci illərin əvvəlində Fələstindəki yəhudi əhalisi 10%-dən aşağı idi. 1920-ci illərdə 100.000 olan yəhudi immiqrantlarının sayı, rəsmi qeydlərə görə 1930-cu illərdə 232 minə çatdı. 1939-cu ildə cəmi 1,5 milyon olan Fələstin əhalisinin 445 mini yəhudi idi. Bundan iyirmi il əvvəl 10%-dən daha az olan əhali nisbəti, 1939-cu ildə 30%-ə çatmışdı. Əhaliylə birlikdə yəhudilərin məskunlaşma sahələri də böyük bir sürətlə genişlədi. 1939-cu ildə yəhudilərin sahib olduqları torpaq miqdarı 1920-ci illərlə müqayisə edildiyində iki qatına çıxdı. 1947-ci ildə isə Fələstində 630 min yəhudi, 1 milyon 300.000 fələstinli vardı. BM tərəfindən Fələstinin bölündüyü 29 noyabr 1947-ci ildən İsrail dövlətinin qurulduğu 15 may 1948-ci ilə qədər israililər Fələstin torpaqlarının əhəmiyyətli bir hissəsini ələ keçirdi. Bu zaman ifadə etmək lazımdır ki, yəhudilərin özlərinə aid bir vətənə sahib olmaq istəmələri ən təbii haqlarıdır. Bu vətənin, yəhudilərin tarixi yurdu olan Fələstin torpaqları olmasında da bir səhv yoxdur. Ancaq ateist sionistlərin, bu ölkədə yaşamaqda olan müsəlman ərəbləri sürgün və ya yox etmək kimi təcavüzkar bir plana inanmaları və bunu tətbiq etmələri böyük bir haqsızlıq və zülmdür. Bu torpaqlar ərəblərin və yəhudilərin bir yerdə hüsur içində yaşaya biləcəkləri qədər genişdir. Birinin varlıq haqqı digərinin yox edilməsinə söykənən deyil. Biri Yaquboğluları digəri İsrailoğluları olan iki qövmün qardaşcasına bir yerdə yaşamaması üçün heç bir səbəb yoxdur.

Lakin İsrailin qurulması mərhələsində ateist sionistlər, müsəlman ərəbləri yox etməyə istiqamətli mərhəmətsiz bir siyasət izləmişlər və bu əsnada Fələstin kəndlərinə edilən basqınlar və qırğınlar nəticəsində 500-ə qədər şəhər, qəsəbə və kənddə yaşayan 950 min fələstinlinin sayının 138 minə düşməsinə səbəb olmuşlar. Bunların böyük bir hissəsi öldürülmüş,

bir hissəsi də sürgün edilmişdi. Ateist Sionist terror təşkilatları müsəlman kəndlərinə və qəsəbələrinə gecə basqınları təşkil edirlər və müsəlmanları gülləyə düzüb, keçdikləri yerləri yandırır yıxırdılar. Bu şəkildə 1948 və 1949-cu illərdə təxminən 400 Fələstin kəndi xəritədən silindi. Fələstinlilərin geridə buraxdıqları mallarına isə “Ölkə xaricində yaşayan mal sahiblərinin mülkləri qanunu” ilə ateist sionistlər tərəfindən əl qoyuldu. 1947-ci ildən əvvəl Fələstin torpaqlarının 6%-nə sahib olan yəhudilər, dövlət rəsmi olaraq qurulduğunda bütün torpaqların təxminən 90%-ni ələ keçirmişdilər.⁹ Fələstinli ərəblərə yalnız Qəzzə zolağı və İordan çayının qərb sahili olaraq bilinəcək iki ayrı bölgə qaldı.

Göründüyü kimi, yəhudilər və müsəlmanların rahat şəkildə bir yerdə yaşama imkanı olmasına baxmayaraq, ateist Sionistlər müsəlman Fələstin xalqını zülm, təzyiq və şiddətlə yaşadıqları torpaqlardan sürgün edib çıxardır və köçməyə məcbur edirdilər. Hətta İmmiqrant miqrasiya şöbəsinin müdiri Cozef Weitz 1940-cı illərdə etdiyi çıxışında, “Hal-hazırda bu torpaqlar arasında iki ayrı xalqa yer yoxdur. Əgər ərəblər bu kiçik ölkədə yaşayacaqlarsa hədəfimizə əsla çatı bilməyəcəyik. Elə isə ərəbləri buradan uzaqlaşdırıb, qonşu ölkələrə göndərməliyik, həm də hamısını” deyirdi.¹⁰ Dövrün Tel-Əviv bələdiyyə başçısı general Shlomo Lahat isə, “Fələstinlilər bu torpaqlarda kölə olaraq yaşamağı qəbul edəne qədər qırğını davam etdirməliyik” sözləri ilə ateist sionistlərin Fələstin xalqına olan fikirlərini dilə gətirirdi.¹¹

Mühacir düşərgələri

Minlərlə ildir yaşadıkları yerlərdən ateist sionistlər tərəfindən zorla sürgün edilib çıxarılan fələstinli müsəlmanların böyük əksəriyyəti hələ də mühacir düşərgələrində həyatlarını davam etdirməkdədir. Hal-hazırda düşərgələrdə və Livan, İordaniya kimi qonşu ölkələrdə mühacir mövqeyində yaşayan Fələstinlilərin sayı 3.5 milyona çatmaqdadır. (Bu, 90-cı illərin sonundakı statistikalara söykənən bir rəqəmdir.)

Fələstinlilərin, mühacir düşərgələrində və İsrailin işğalı altındakı bölgələrdə yaşamaq məcburiyyətində qaldıkları şərtlər isə son dərəcə çətinlik çəkməkdə, elektriki və suyu İsrail dövləti icazə verdiyi müddətcə istifadə edə bilməkdə, dolanışıqlarını təmin edə bilmək üçün kilometrərcə yol qət edib olduqca aşağı maaşlarla işləməkdə və belə bir mühitdə həyatda qalma mübarizəsi verməkdədirlər. İşinə getmək və ya yaxın bir mühacir düşərgəsində yaşayan qohumlarını ziyarət etmək məqsədiylə yola çıxan bir fələstinli üçün, 10-15 dəqiqədən uzun sürməyəcək səfərlər isə son dərəcə çətin bir hala çevrilməkdədir. Çünki sıx aralarla qurulmuş olan yoxlama nöqtələrində fələstinlilər, həmişə kimlik yoxlamasından keçirilməkdə və hər yoxlamada şifahi və feli təcavüzə uğramaqdadırlar. Üstəlik İsrail əsgərləri bəzən “təhlükəsizlik” səbəbiylə yolları bağladığı üçün işlərinə, istədikləri hər hansı bir yerə və hətta xəstə olmalarına baxmayaraq xəstəxanaya belə gedə bilməməkdədirlər. Bütün bunlarla yanaşı hər gün öldürülmə, yaralanma və ya həbs olunma qorxusu içində həyatlarını davam etdirməkdədirlər. Çünki mühacir düşərgələrində yaşayan xalq, xüsusilə gecələri, bəzi radikal İsraililərin silahlı hücumuna məruz qalmaqdadır.

İsrail Hayfa Universitetində psixologiya professoru olan Benjamin Beit Hallahmi, “The Israeli Connection” (İsrail əlaqəsi) adlı kitabında, Qəzzə zolağında yaşayan müsəlmanların vəziyyəti və İsrailin buradakılara baxışını belə dilə gətirməkdədir:

Bu sətirələrin yazıldığı sırada İsrail işğalı altındakı Qəzzə zolağının əhalisi 525.000 və km² başına 2.150 insan düşür. Sağlamlığı yerində olan çoxu qəzzəli 8 yaşından etibarən orta hesabla İsrail ödənişlərinin 40% aşağı ödənişlərlə İsraildə işə başlayır. Gəlir vergisi və Sosial təhlükəsizlik vergisi ödəyirlər, amma heç bir haqdan faydalana bilmirlər. Çünki vətəndaşlıq haqları yoxdur... İsrail anlayışına görə Qəzzə çarəsizliyin və kasıblığın simvoludur. Amma Qəzzə vətəndaşlarına mərhəmət yoxdur, çünki onlar düşməndir...¹²

Mühacir düşərgələrindəki pis şərtlərə daha yaxından göz ata bilmək üçün Amerikan vətəndaşı bir fələstinlinin bu düşərgələrə etdiyi ziyarət əsnasında əldə etdiyi təəssüratlara qısaca yer verməkdə fayda vardır. Jasmin Subhi Əli adlı bu tibb tələbəsinin, 1999-cu ildə Şatilla düşərgəsinə etdiyi ziyarətə dair təəssüratları bu şəkildədir:

Yol boyunca vətəndaş müharibəsinin və illərlə sürən İsrail işğalının nəticəsindəki xarabalıqları seyr etdim. Düşərgə deyilən yerin bir qapısı, bir girişi və bir çıxışı olacağını təxmin edirdim. Halbuki yox idi. Gərək də yox idi. Düşərgə ilə ətrafındakı məskunlaşmalar arasında, bu yer də yaşamaq mümkün olan bir yer olmadığı halda, elə aşkar bir mədəniyyət və şəhərləşmə fərqi vardı ki, buranın hədəfimizdəki düşərgə olduğunu dərhal anladım. Mühacir düşərgələri ilə əlaqəli eşitdiyim və çoxunu şişirtmə zənn etdiyim bütün səfalət mənzərələri gözlərimin qarşısında axırdı. Yol deyilən şey zibil, daş yığınları arasında bir şey idi... Bu gün izdiham dükanlarla dolu olan prospektin ara küçələrində güllə izlərini, barıt yanıqlarını sərgiləyən binalar və bir az kənarda düşərgə sakinlərinin

bir abidə tikmələrinə belə icazə verilməmiş olan bir qəbiristanlıq o pis xatirəni (təxminən 2.000 müsəlmanın qətl edildiyi Səbrə və Şatilla qırğını) canlı tuturdu.¹³

Mülki əhaliyə qarşı verilən əziyyət

İsrail rejimi içində güclü bəzi kütlələr, əvvəldən etibarən Fələstin xalqına qarşı sistemli bir dövlət terroru tətbiq etmişdir. Bu terrordan ən çox nəсібini alan da təbii olaraq bölgədə yaşayan müsəlman xalqdır. Fələstinli müsəlmanlar təxminən yarım əsrdir, heç bir səbəb göstərilmədən evlərindən çıxarılmaqda, güllələnməkdə, hücumla məruz qalmağa, evləri başlarına yıxılmaqda, tarlaları və bağçaları yox edilməkdə, işgəncəyə və şiddətə məruz qalmaqdadırlar. Fələstin torpaqlarında yaşanan mənzərə, bu ölkədə böyük bir təzyiq və şiddətin hökm sürdüyünü gözlər önünə sərməkdədir.

Fələstində hücumla məruz qalan, üzərlərinə atəş açılan, bombardmana məruz qalan uşaqların, gənclərin və qadınların ancaq çox az bir hissəsi dünya mediasına əks olunmaqdadır.

Əhalisinin 70%-i gənclərdən ibarət olan Fələstində uşaqlar da 1948-ci ildən bu yana işğal ilə birlikdə köçü, sürgünü, nəzarətləri, həbs və qırğınları yaşamağa başladılar. Öz torpaqlarında ikinci sinif insan rəftarı gördülər. Düzümsüz şərtlər altında yaşamağı öyrəndilər. Ariel Şaronun 2000-ci ilin oktyabrında təxribat məqsədli Məscidül-Əqsa ziyarətiylə başlayan Əqsa üsyanında da həyatını itirənlərin 50%-ni 16 yaşdan aşağı uşaqlar meydana gətirirdi. Yaralıların 60%-i 18 yaşından aşağı idi. Qarşıdurmaların hələ də davam etdiyi bölgələrdə isə hər gün ən az 5 uşaq ölməkdə və 10-dan çox uşaq da yaralanmaqdadır.

Əqsa üsyanında yaşanan insanlıqdan kənar mənzərələri jurnalist-yazıçı Ruth Anderson, Fələstində nəşr olunan "The Palestine Chronicle"də belə deməkdədir:

Heç kim yeni evli bir fələstinlinin yalnız etiraz üçün küçəyə çıxıb, şəhid olaraq yoldaşını dul buraxdığını eşitmədi belə. Kim fələstinli gənclərin barbarca qətl edilmədən əvvəl qollarının, ya da kəllələrin parçalandığından xəbərdardır? Ya da hansı Amerikan vətəndaşı, səkkiz yaşındakı kiçik fələstinlinin israili əsgərlər tərəfindən güllələnərək öldürüldüyünü bilir? (Bəzi) yəhudi mühacirlərin əllərindəki müxtəlif silahları haradan təmin etdiyini və Barak hökuməti tərəfindən cəsarətləndirilərək, Fələstin kəndlərini basıb, tarlaları yerlə bir etdiyini, fələstinli vətəndaşları qətl etdiyini kim izah edir? Fələstinli körpələrin evlərində yatarkən hava bombardmanı əsnasında öldüyünü, ya da etibarlı bir yerə aparılmağa çalışarkən İsrail əsgərləri tərəfindən güllə yağışına tutulduğunu bilən varmı? Hər kəs çox yaxşı bilir ki, körpələrə daş atılmaz. Hər kəs bunu bilir, yalnız israillilər və amerikalılar nədənsə bilmir!”¹⁴

Fələstində yaşanan bütün bu insanlıqdan kənar mənzərələrə qarşı dövrün Baş naziri Ehud Barakın verdiyi cavab isə olduqca diqqət çəkicidir:

Mənə Qəzzədə, İordan çayının qərb sahilində və digər zonalardakı qarşıdurmaların necə dayanacağını soruşmayın. Fələstinli izdihamlara qarşı hər cür vasitəni istifadə etmək qanunidir. Neçə fələstinlinin öldüyü məni əlaqədar etməz. Mənim üçün əhəmiyyətli olan xalqımın təhlükəsizliyidir.¹⁵

İsrail ordusunun generallarından E. Eytanın verdiyi cavab isə daha düşündürücüdür:

Etdiyimiz heç bir şeyə peşman deyilik. Biz xalqımızın və əsgərlərimizin təhlükəsizliyi üçün hər şeyi istifadə etməyə hazırıq. Fələstinli nümayişçilərə qarşı əsgərlərə silah istifadə etmə əmri verilmişdir. Xüsusilə sinə və başlara vurularaq xalqın ürəyinə qorxu verilməlidir.¹⁶

Bəzi israili səlahiyyətliyərin yuxarıdakı ifadələri, zalım fikirlərin ən açıq ifadələridir. Rəqəmlər İsrail əsgərlərinin çoxunun onlara verilən bu əmrləri əksiksiz olaraq yerinə yetirdiyini göstərməkdədir. Fələstin Səhiyyə Təşkilatının hazırladığı hesabatı görə Əqsa üsyanında həyatını itirən 400-dən çox insanın 34%-i 18 yaşından kiçikdir. Ancaq əsl əhəmiyyətli olan, ölənlərin 47%-nin üsyana və ya qarşıdurmalara qatılmamış insanlar olmasıdır. İordan çayının qərb sahilində yaralananların 38%-i həqiqi güllələrlə yaralanmışdır və bunların da 75%-i bədəninin üst hissəsindən yaralanmışdır. Qəzzə zolağında isə yaralananların 40%-i həqiqi güllələrdən yaralanmış və bunların 61%-i bədəninin üst hissəsindən, yəni sinəsindən vurulmuşdur. Yaralıların sayı 10 minə keçmişdir. 1.500 insanda isə ömürlük şikəstlik meydana gəlmişdir. Bununla yanaşı yaralıların müalicə edildiyi xəstəxanalar da tez-tez hücumla məruz qalmışdı. Cəmi 1.450 insan nəzarətə alınmışdır və bu insanlardan 750-i hələ də İsrail həbsxanalarında.

Cəmi 2.760 bina ağır ziyan görmüşdür. Bunlardan 773-ü Fələstin vətəndaşlarının evləridir və bu evlərdən 180-i tamamilə dağılmışdır. Ziyan gören binalar arasında 29 məscid, 12 kilsə və 44 su anbarı var. 41 məktəb tamamilə istifadə edilə bilməz hala gəlmişdir, hətta bu məktəblərdən 4-ü israililər tərəfindən hərbi anbar olaraq istifadə edilməkdədir. 30 məktəb binası isə İsrail əsgərləri tərəfindən yandırılmış, bu vəziyyət təxminən 400 min dollarlıq ziyana səbəb olmuşdur. Əqsa üsyanının ilk iki ayında isə məktəbdən evlərinə döən 45 şagird öldürülmüşdür.¹⁷

Bütün bu rəqəmlər açıq bir həqiqəti göstərməkdədir: Fələstin xalqına qarşı şüurlu və sistemli yox etmə siyasəti tətbiq etməkdədir. Yuxarıdakı rəqəmlər İsrail əsgərlərinin silahlarını, təhlükəsizlik səbəbi ilə təsirsiz hala gətirmə məqsədli deyil, öldürmə və şikəst buraxma məqsədli istifadə etdiklərini göstərməkdədir. Həyatını itirənlərin və şikəst qalanların böyük əksəriyyəti başından, sinəsindən və ya arxadan vurulmuşdur.

Yalnız təsirsiz hala gətirməyi məqsəd qoyan bir hərbin qarşı tərəfi başından və sinəsindən, üstəlik də arxasını dönüb qaçarkən vurmayacağı açıqdır.

Bütün bunlarla yanaşı, bəzi fələstinlilərin mülki və günahsız İsrail xalqına istiqamətli şiddət hərəkətləri etmələri də qəbul edilə bilər bir vəziyyət deyil. Müsəlmanlar, həyatlarının hər anlarında Allahın onlara əmr etdiyi şəkildə və Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in rəhbərliyində hərəkət etməklə məsuldurlar. Quran ayələrində insanlar, yer üzündə sevginin və sülhün yaşana biləcəyi bir model olaraq İslam əxlaqına çağırılmaqdadır. Allah, insanlar arasında heç bir ayrı-seçkilik etmədən ədalətlə hökm etməyi, insanların haqqını qorumağı, zümlə əsla razılaşmamağı, zalıma qarşı məzlumun tərəfdarı olmağı, ehtiyac içində olanlara kömək əli uzatmağı əmr etməkdədir. Bu ədalət, bir qərar vermək lazım olduğunda hər iki tərəfin də haqqını qorumağı, hadisələri çox istiqamətli qiymətləndirməyi, ön mühakiməsiz düşünməyi, tərəfsizliyi, ədaləti, dürüstlüyü, anlayışı mərhəməti və şəfqəti tələb etməkdədir. Mülki xalqa istiqamətli bu kimi hücumların üzrlü görülmə bilməyəcəyi açıqdır. Quran ayələrini və Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in tətbiqlərini araşdırdığımızda vətəndaşlara istiqamətli hücumlara İslam əxlaqında heç bir şəkildə yer olmadığı açıq şəkildə görülməkdədir. Hz. Məhəmməd (s.ə.v) gərək Məkkənin fəthində, gərəkse digər müharibələrində günahsız və müdafiəsiz insanların haqlarını diqqətlə qorumuş, onlara zərər gəlməsini imkan verməmişdir. Möminlərə bu mövzuda müxtəlif xatırlatmalar etmiş, “Rəsulullahın dini üzərinə səfərə çıxın. Ancaq; qoca, qadın və uşaqlara toxunmayın. Saleh və xeyirxah olun. Allah mühlisləri sevər” şəklində əmr etmişdir. Müsəlman hər cür haqsız tətbiqin, gərəksiz silah istifadəsinin, zorakılığın və barbarlığın qarşısında yer almamaqdadır.

İsraili vətəndaşlara istiqamətli olan bu hücumlar araşdırılarkən diqqət ediləcək başqa mövzu isə intiharın İslamdakı yeridir. İslam haqqında səhv

məlumatlara sahib olan kütlələr, bu sülh dininin intihar hücumlarına icazə verdiyi istiqamətində son dərəcə səhv düşüncəyə sahibdirlər. Halbuki başqa insanları öldürmək kimi insanın özünü öldürməsi də İslama ziddir. Allah, “Və öz nəfslərinizi öldürməyin” (Nisa surəsi, 29) ayəsiylə intiharı açıq şəkildə haram etmişdir. Bir insanın, hər nə səbəbdən olursa olsun, özünü öldürməsi İslama görə qadağandır. Peyğəmbərimiz (s.ə.v) də bir hədisində intiharın haram olduğunu ifadə etməkdə və bu hərəkəti edənlərin atəşlə qarşılıq tapacaqlarını bildirməkdədir:

Kim özünü dağdan ataraq intihar etsə o cəhənnəmlik olar. Orada əbədi olaraq özünü dağdan atmış olar. Kim zəhər içərək intihar etsə, cəhənnəm atəşinin içində əlində zəhər olduğu halda əbədi olaraq ondan içər. Kim də özünə dəmir batıraraq intihar etsə, cəhənnəmdə əbədi olaraq o dəmiri qarnına batırar. (Ramıq Əl Hədis, cild 1, 76/12)

Bu səbəbdən, hər müsəlman, Fələstin xalqının haqlı iddiasına kölgə salan bu hərəkətlərə qarşı çıxmalıdır. Unutmamaq lazımdır ki, Quran əxlaqının xaricində hər hansı bir mübarizə şəkli (məsələn kommunist ideologiyanın nəzərdə tutduğu “partizan” üsulları) nə doğrudur, nə də müvəffəqiyyətə çata bilər. Bu səbəblə Fələstin torpaqlarındakı mövcud vəziyyət çox ağıllı və həqiqi bir şəkildə qiymətləndirilməli və Quran ayələri rəhbərliyində təməl hədəfi sülh və insanların xoşbəxtliyi olan yeni bir strategiya təyin olunmalıdır.

Nəticə

Şübhəsiz Fələstin torpaqlarında yaşanan hadisələr ilə əlaqədar verilə biləcək çox nümunə, deyiləcək çox söz, ediləcək çox açıqlama vardır. Ancaq unudulmaması lazım olan həqiqət, bütün bu yaşananlar qarşısında vicdanlı insanların üzərinə düşən məsuliyyətdir. Fələstində yaşanan hadisələr bir Ərəb-İsrail müharibəsindən daha başqa mənalar ifadə etməkdədir. Hər şeydən əvvəl Fələstində çətin və təzyiq altında yaşayan müsəlman xalq, əhəmiyyətli bir haqq axtarışındadırlar. Üstəlik ateist sionistlərin təzyiqi dindar yəhudiləri və dindar xristianları da zərər çəkmiş hala salır. Divarlar arxasına məhkum edilən yalnız fələstinlilər deyil. Bölgədəki hər kəs dilədiyi kimi səyahət edib, ticarət edə biləcək ikən İsrail vətəndaşları da divarlar arxasında yaşamağa məcbur buraxılmışdır. Məhz buna görə Fələstin torpaqlarında davam edən bu böyük zülmə dayaq təmin edən ideologiyalarla fikri mübarizə etmək, bir çözüm tapmaq bütün iman edənlərin üzərinə düşən bir məsuliyyətdir. Vicdan sahibi hər insanın bu həqiqəti düşünməsi və bir çıxış yolu tapmaq üçün səy göstərməsi lazımdır. Bu çıxış yolu isə (kitabın digər hissələrində də ifadə etdiyimiz kimi) Quran əxlaqının insanlar arasında yayılmış bir şəkildə yaşanmasıdır. Gərək Fələstin torpaqlarında, gərəksə müharibələrin və qarşıdurmaların yaşandığı bir çox ölkədə sülh və hüzur ancaq bu yolla təmin edilə bilər. Çünki Quran əxlaqının əmr etdiyi ədalət, köməkləşmə, mərhəmət, sevgi, şəfqət, fədakarlıq, bağışlayıcılıq kimi xüsusiyyətlər yer üzünə hakim olsa, bunun nəticəsində qəti olaraq ədalətli, sülh dolu və etibarlı bir mühit meydana gələcək.

Allah “Qoy sizin içərinizdən xeyrə çağıran, yaxşı işlər görməyi buyuran və pis əməlləri qadağan edən bir camaat çıxsın. Məhz onlar nicata qovuşanlardır.” (Ali İmran surəsi, 104) ayəsiylə bütün inananlara verilən

bu şərəfli məsuliyyətə diqqət çəkmişdir. O halda bütün müsəlmanların etmələri lazım olan, Allahın məmnun olacağı ümid edilən əxlaqı şəxsən yaşamaq, insanlara izah etmək, Quran əxlaqını bütün dünyaya təbliğ etməkdir.

FƏSİL

Kəşmir

Müsəlman Kəşmir xalqı kömək gözləyir

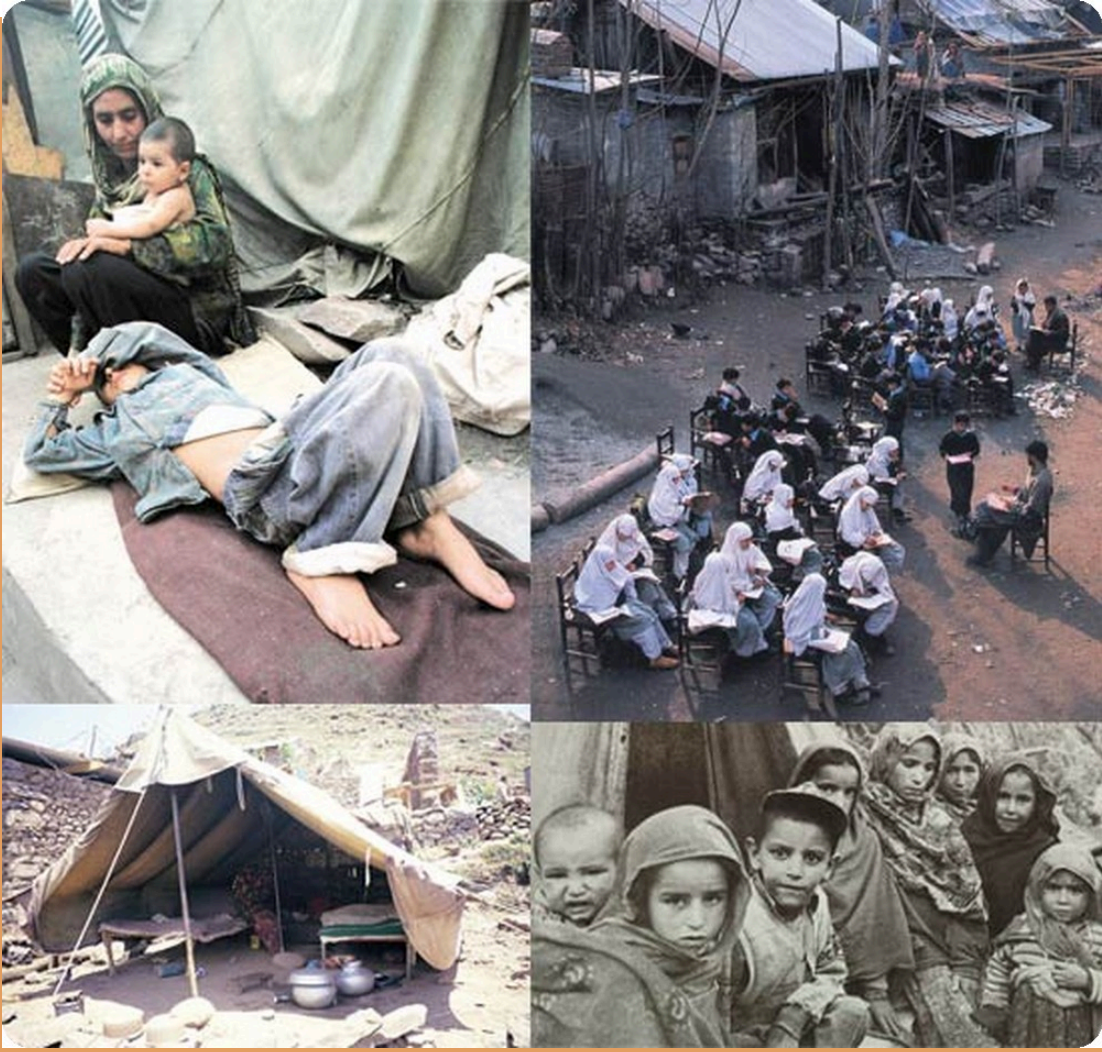
Asiya qitəsindəki bir çox müsəlman xalq kimi Kəşmir xalqı da 20-ci əsrin ikinci yarısını qarşıdurmalarla və müharibələrlə keçirdi. Kəşmirin təxminən 50 ildir sülhü, hüzuru və sabitliyi yaşaya bilməməsinin başlıca səbəbi isə işğalçı Hindistan rejiminin təzyiqləri idi.

Kəşmir qızıl, zümrüd və yaqut mədənləri baxımından dünyanın ən əhəmiyyətli bölgələrinin əvvəlində gəlməkdədir. Hindistanın işğalı altında olan bölgə, yüksək dağların üstündə olduğu üçün bütün bölgəni rahatlıqla idarəsi altına ala biləcək strateji bir torpaqdır. Məhz sahib olduğu bu strateji əhəmiyyət və yeraltı zənginlikləri səbəbiylə Kəşmir, tarix boyunca bir çox ölkənin diqqətini çəkmişdir. Ancaq Kəşmirin, bölgə ölkələrinin bu qədər diqqətini çəkməsinin ən əhəmiyyətli səbəbi müsəlman olmasıdır.

Müstəqil bir İslam dövləti olmağı, ya da müsəlman Pakistan ilə birləşməyi hədəfləyən Kəşmirə, nə İslama qarşı ön mühakiməli davranışı ilə tanınan Hindistan rejiminin nə də Rusiyanın və Kommunist Çinin icazə verməyə niyyətləri yox kimi görünməkdədir. Kəşmir xalqına tətbiq olunan iqtisadi embarqoların, şiddət hərəkətlərinin, səbəbsiz həbslərin, işgəncələrin təməl səbəbi də Kəşmir xalqının müsəlman olmasıdır. Bəhs etdiyimiz güclər, müsəlmanların həm iqtisadi, həm də siyasi baxımdan güclənməsini maneə törətməyi hədəfləməkdədirlər. Eyni şəkildə müsəlman Pakistan rejiminin də embarqolar və beynəlxalq təzyiqlərlə Kəşmir xalqına dəstək verməsi maneə törədilmək istənməkdədir.

Kəşmir üzərində oynanan oyunlar

Hind Yarımadası, II Dünya müharibəsinin sonuna qədər İngilis suverenliyi altında idi. İngilis müstəmləkəçilər buranı tərk etdiklərində Hindli müsəlmanlar hindilərdən ayrı bir dövlətə sahib olmağı istədilər və Pakistanı qurdular. Pakistan və Hindistan arasında əhali mübadiləsi edildi; Hindistan sərhədləri içində yaşayan çox sayda müsəlman Pakistana köç etdi. Ancaq əhalisinin əzici əksəriyyəti müsəlmanlardan ibarət olan Kəşmir əyaləti, Hind rejiminin intriqaları və ingilislərin də dəstəyiylə Hindistan suverenliyində qaldı. O tarixdən bu yana Kəşmir xalqı Hind zülmü altında yaşadı.

Kəşmirdəki mühacir düşərgələrində çox böyük bir insanlıq tragediyası yaşanır. Tək otaqlı və tək yataqlı çadırlarda 10-a yaxın insan qalır. Aclıq, susuzluq və epidemiya xəstəliklərlə mübarizə edən müsəlman Kəşmir xalqının tapa bildiyi tək yemək bir qazan suyun içinə atılmış, bir neçə çubuqdan ibarətdir...

Kəşmirli müsəlmanlar Hind rejiminə müqavimət göstərmək və müstəqilliklərini qazanmaq istədilər. Buna qarşı Hind gücləri tərəfindən, ölkədə 1947, 1965 və 1971-ci illərində üç böyük qırğın reallaşdırıldı. On minlərlə kəşmirli müsəlman öldürüldü, 4.000-dən çox qadın işgəncəyə və təcavüzə məruz qaldı. İslami şüurun maneə törədilməsi üçün din təhsili verən məktəblər bağlandı. 18 1990-cı ildən sonra isə Kəşmirdəki soyqırım və assimilyasiya hərəketi ən mərhəmətsiz şəklini aldı. İnsanlar səbəbsiz yerə nəzarətə alınıb, işgəncə altında öldürüldülər. Evlər qundaqlandı, müdafiəsiz insanlara müxtəlif təzyiqlər tətbiq olundu, qəzet və məktəblər bağlandı. Hind rejimi yalnız silahlı hücumlarla da kifayətlənmədi. Əkinçilik üçün istifadə edəcəyini açıqladığı su anbarları belə

müsəlmanlara qarşı işgəncə məqsədli istifadə etdi. Anbarları ağzına qədər su doldurub, musson yağışları ilə birlikdə qapaqları birdən açaraq, bölgənin aşağı seqmentlərində olan azad Kəşmir və Pakistanı sular altında buraxdı. Bunların nəticəsində minlərlə insan həyatını itirdi və çox böyük maddi ziyanlar oldu.

1993-cü il oktyabr ayında Kəşmirin paytaxtı Sirinaqarda Həzrətbə Məscidinə qarşı böyük bir hücum reallaşdırıldı. Hindistan mövqelərinin, müsəlmanların guya hərbi qərargahı olaraq xarakterizə etdikləri Həzrətbə Məscidi təxminən bir ay mühasirəyə alındı. Mühasirə əsnasında 100-dən çox insan öldürüldü. 300 günahsız insan həbs olundu. Şəhərin işığı və suyu kəsildi.

Kəşmirdə, Hind rejiminin davam etdirdiyi vəhşiliklə yanaşı bir də mühacir problemi yaşanmaqdadır. Aşağıda Kəşmirdəki mühacir düşərgələrini ziyarət edən Kanal 7 müxbiri Səfər Turanın təəssüratlarına yer verilmişdir. Yalnız bu təsvirlər belə bir insanın vicdanını hərəkətə keçirmək üçün kifayətdir. Jurnalistin yazısında, düşərgədəki həyat bu şəkildə təsvir edilmişdir:

Ambor mühacir düşərgəsi 1990-cı ildə Cammu Kəşmirdən qaçan Kəşmirililər üçün qurulmuşdur. Həyat standartları normadan çox aşağıdır. Kiçik torpaq evlərə insanlar sanki tıxanmışdır. Girdiyimiz tək otaqlı bir evdə bir tək yataq var. Neçə insan qaldığını soruşduğumuzda aldığımız cavab “9 insan” idi. Düşərgədə cəmi 1.110 insandan ibarət olan 214 ailə yaşayır. Həyat standartlarının çox aşağı olduğunu görmək üçün düzəldilmiş evlərdən birinə girməyiniz kafidir. Evlər ümumiyyətlə iki otaqlıdır. Otaqlarda bir neçə istifadə edilə bilməyəcək qab-qacaq vardır. Bir və ya iki yataq vardır. Yataqlara yataq demək üçün min şahid lazımdır. Küncdə oturmuş bir ana, qucağında körpəsi. Bəzən içərisində alovlandırılmış üç-beş budaq parçasının olduğu torpaq ocaqda qaynayan

bir qazan. Ətrafda quru və ya yaş yemək adına heç bir şey yoxdur! Amma utandığımdan heç bir qazanın qapağını açma cəsarəti tapa bilmədim. Hansı çadıra girdikse ortada nə yemək adına, nə yatacaq adına heç bir şey görmədik! Çadırların birində ortada yerdə kiçik köhnə bir bez parçası sərilmişdi. Aydınır ki, yataq olaraq istifadə edilirdi. “Bu çadırdə neçə insan qalır?” deyər soruşduğumda aldığımız cavab “11 insan” idi... Və çöldə yenə tək tük qaynayan bir sac qazan!¹⁹

Yuxarıda verdiyimiz nümunə dünyanın dörd bir tərəfində yaşanan mühacir faciələrindən yalnız biridir. Fələstindəki milyonlarla mühacirin, Kosova müharibəsi əsnasında mühacir vəziyyətinə düşən bir milyona yaxın müsəlmanın, yenə yüz minlərlə Çeçen mühacirin həyat şərtləri bundan daha pisdır.

Məhz bütün bu hadisələrdə, Allaha iman edən vicdanlı insanların düşünəcəyi hikmətlər vardır. Yer üzündəki hər hadisə insanların sınıanması üçün bir hikmət və xeyirlə yaradılmaqdadır. İnananların, yuxarıda izah etdiyimiz sınaqlardan düşünəcək hikmət isə, Allahın varlığını və Quran əxlaqının gözəlliklərini bütün dünyaya izah etmənin nə qədər əhəmiyyətli olduğu həqiqətidir. Bu həqiqət qarşısında isə, insanları pislikdən məhrum etmə, onlara yaxşılığı əmr etmə və Allahı inkar edən hər cür axına qarşı fikri mübarizə icra etmə vəzifələrini yerinə yetirməkdir. Bunun nəticəsində Allahdan qorxan, güclü vicdana sahib insanlar ortaya çıxacaq və bütün zalımlıqlar bir-bir ortadan qalxacaqdır. İnsanlara zülm edənlər isə etdiklərinin qarşılığını həm dünyada, həm də axirətdə əksiksiz olaraq alacaqlar. Allah bu həqiqəti bir ayədə bu şəkildə bildirər:

“

Allaha və Onun Elçisinə qarşı çıxanlar, özlərindən əvvəlkilərin alçaldıqları kimi alçalılacaqlar. Biz artıq açıq-aydın ayələr nazil etdik. Qafirləri alçaldırıcı bir əzab gözləyir. O gün Allah onların hamısını dirildəcək və etdikləri əməlləri onlara xəbər verəcəkdir. Allah onları hesaba almış, onlar isə etdiklərini unutmuşlar. Allah hər şeyə şahiddir.

(Mücadilə surəsi, 5-6)

Bu mübarizənin təməli isə hər cür zülmün, qarşıdurmanın, xaosun altından çıxan dinsiz fəlsəfələr ilə ediləcək olan fikri mübarizədir. Sülhü, kompromisi, sevgini, şəfqəti təməl alan bu mübarizə, insanların vicdanlarını hərəkətə keçirəcək və məzlum insanların zülm görmələrini maneə törədəcəkdir. Belə bir mübarizənin gələcəyi nəticə isə Allah, Ənbiya surəsində bizlərə belə müjdələmişdir:

“

Xeyr, Biz haqqı batilin üstünə atarıq və o da onun işini bitirər. Bir anda batilin yox olub getdiyini görərsiniz. Allaha aid etdiyiniz sifətlərə görə vay halınıza!

(Ənbiya surəsi, 18)

Dünyanın görməzlikdən gəldiyi zülm

Xüsusi də 1980-ci illərdən sonra güclərini artıran İslam əleyhdarı radikal Hindu qruplar, müsəlmanlara istiqamətli böyük ölçülü hücumlar etdilər. Hindistanda müsəlman şəxsiyyətinin tək bir qalığının belə qalmamasını istəyən bu qruplar, günahsız xalqa istiqamətli vəhşi qırğınlarla birlikdə böyük bir assimilyasiya siyasəti də icra edirlər. Buna baxmayaraq İslami təhsilin, Quran oxumanın, həbsxanalarda ibadətin qadağan edildiyi, şəhər və qəsəbə adlarının Hindulaşdırıldığı Kəşmirde xalqın İslami həssaslığı gün keçdikcə artır. Ən aşağıda sağdakı şəkildə görülən Quran yandırma hadisələri isə bəzi radikal hindu əsgərlərin İslam əleyhdarı rəftarlarına bir nümunə təşkil edir.

Hindistanın Kəşmir vilayətində bu cür böyük bir təzyiq siyasətini əlli ildən çox müddətdir rahatlıqla davam etdirə bilməsi, qərbdəki bəzi kütlələrdən aldığı açıq və gizli dəstəyin bir nəticəsidir. Kəşmirdəki müsəlmanlar, Birləşmiş Millətlərin heç bir etibarlılığı olmayan qərarları nəticəsində radikal hinduların totalitar rejimi tərk edilməmişlər. Əhalisinin çox hissəsinin müsəlman olan Kəşmirin, müstəqil olma səyi və Pakistanın buna verdiyi haqlı dəstək, Qərbin haqsız siyasəti ilə baltalanılmışdır.

Kəşmir əhalisinin 90%-i müsəlmandır. Bölgədə 4 milyon əhaliyə qarşı Hindistanın 700.000-lik ordusu vardır. Yalnız 1990-1999-cu illər arasında hindu hücumları nəticəsində ölənlər, uşaq və əsgər sayı 65.000-dən çoxdur. Orta hesabla hər gün 20 müsəlman şəhid edilir, qadınlar toplu şəkildə təcavüzlərə məruz qalır, mədrəsə və xəstəxanalar bombalanır, məktəblər atəşə verilir...

Qərb və xüsusilə də Amerikan mediası Hindistanın yanındadır. Diqqət yetirilsə, böyük Amerikan qəzetləri Kəşmirdəki vəhşiliyə demək olar ki, heç toxunmazlar. Toxunduqlarında isə, bu xəbəri “Hindistana aid bir

bölgədəki daxili üsyanın yatızdırılması” havasında təqdim edirlər. Məsələn “New York Times”, 22 yanvar 1990-cı il tarixli sayında Pakistanı Kəşmirdəki guya “separatçı” müsəlman qrupları dəstəkləyərək “ölkədəki sabitliyi pozmaq”la günahlandıran bir açıqlama nəşr etmiş və pakistanlıların böyük reaksiyasını almışdır.20 Qərb mediasında bu cür açıqlamalara tez-tez rast gəlmək mümkündür.

Son illərdə isə bölgədəki Hind rejimi təzyiq və assimilyasiyanı şiddətləndirmişdir. Bir də hökumətin idarə edə bilmədiyini söylədiyi, halbuki aralarındakı anlaşılmazlığın “hiyləgərlik” şəklində olduğu hər kəs tərəfindən bilinən “fanatik Hindu təşkilatları” vardır. Bu təşkilatlar, Babur Şah Məscidi qırğınında olduğu kimi, Kəşmirli müsəlmanların tamamilə yox edilməsini hədəfləməkdədir.

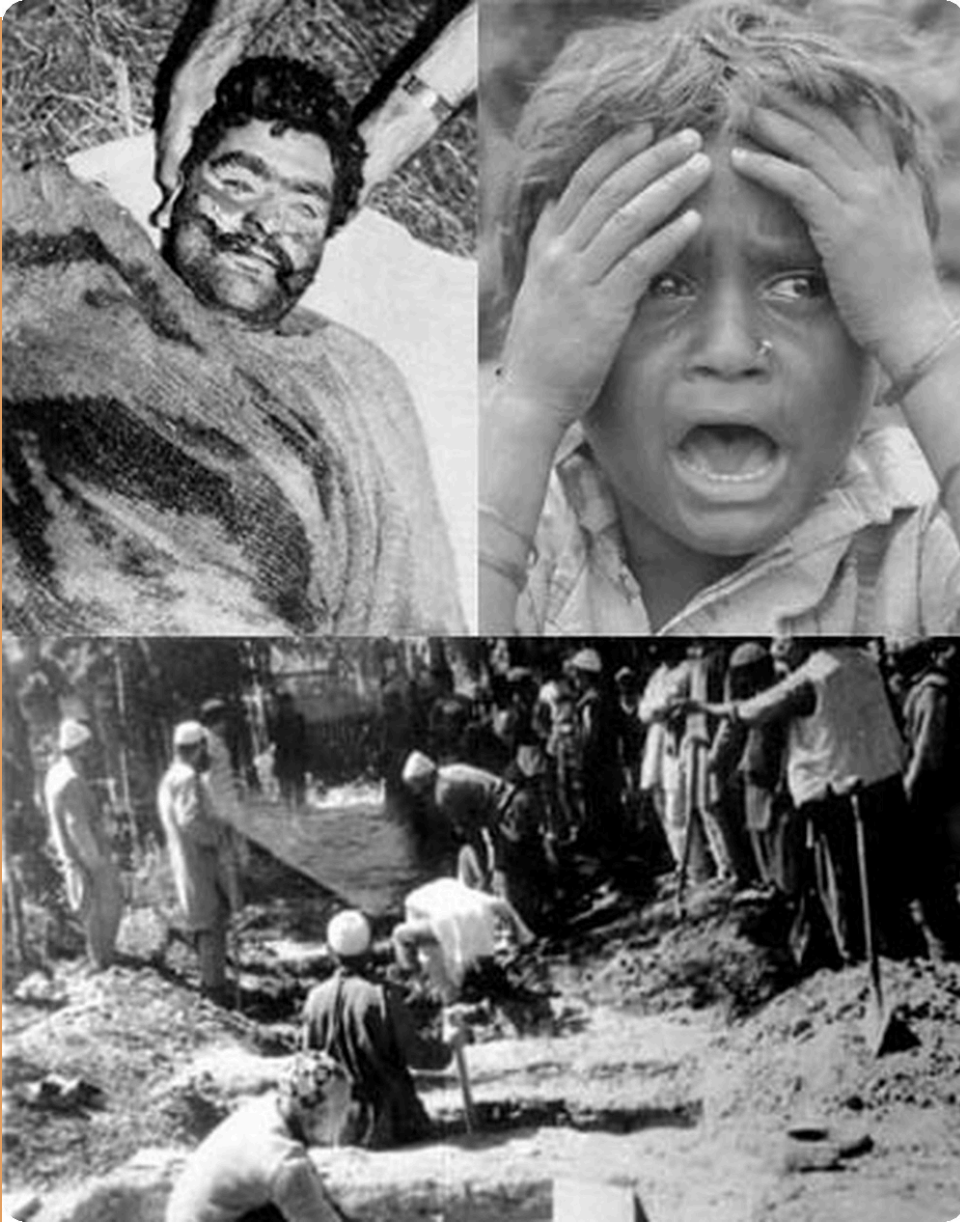
Yaxşı, bu vəziyyəti necə açıqlaya bilərik? Görəsən nə səbəbə Amerika və onun paralelindəki Birləşmiş Millətlər kimi qərbli güclər Kəşmir xalqını Hindistan təzyiqi altında buraxmağı, Hind terroruna dəstək olmağı israrla davam etdirməkdədirlər? Bu problemin cavabı dünya üzərindəki bir çox ölkədə və beynəlxalq təşkilatlarda mövcud olan İslam əleyhdarı lobbilərdir.

Nəticə olaraq, Kəşmirli müsəlmanlar yarım əsrdir yalnız Hindistanla, ya da radikal hindu təşkilatlarıyla deyil, eyni zamanda bunları pərdə arxasından dəstəkləyən Qərbli güclərlə də müharibə etməkdədir.

Qərbli güclərin hadisə ilə əlaqəsi, xüsusilə təbliğat ölçüsündə ortaya çıxmaqdadır. Kəşmirli müsəlmanlara qarşı tətbiq olunan vəhşilik faciəvi ölçülərdədir. Ancaq tarix boyunca olduğu kimi, dövrümüzdə də müxtəlif təbliğat üsullarıyla Kəşmir və bölgəsində yaşananlar, insanlara çox fərqli şəkildə əks etdirilməkdədir. Tətbiq olunan zülmələr, işgəncələr, günahsız insanlara edilən təzyiqlər gizlənməkdə, nəticədə bütün dünya, olan bitənlər qarşısında səssiz qalmaqdadır. İnsan haqları təşkilatlarının hazırladıqları hesabatlar sanki yoxmuş kimi davranılmaqdadır. Hind zülmünə qarşı müqavimət göstərən, öz torpaqlarında sülh içində yaşamaq üçün mübarizə verən kəşmirلیلər dünyaya radikal terrorist qruplar olaraq tanındılmaqdadır. Başda da ifadə etdiyimiz kimi, Pakistanın isə bu qrupları dəstəklədiyi, əgər Pakistanın təlqin və təhrikləri olmasa Kəşmir və Hindistan arasındakı problemlərin qısa müddətdə aşılacağı iddia edilməkdədir. Bu səbəblə də problemlərə səbəb olaraq müsəlman Pakistan rejimi göstərilməkdə və bu ölkələrin qərblilər tərəfindən güclü bir şəkildə təzyiq altına alınmasının problemləri həll etmədə köməkçi olacağı deyilməkdədir.

Əslində bu, bəhs etdiyimiz İslam əleyhdarı lobbilərin Kəşmir üzərindəki siyasətlərinin yeni xəttidir. Pakistanın, embarqo və terrorist ölkələr siyahısına daxil edilmə təhdidləriylə, ya da qərbli ölkələrin yüklü kreditlərini dayandırma şantajı ilə Kəşmir iddiasından uzaqlaşdırılması, tək qalan İslam torpağı Kəşmirin də bir hücumda uduzması demək olacaq.

Halbuki yarım əsrə yaxın bir zamandır Hind zülmüylə qarşı-qarşıya qalan Kəşmir xalqının tək diləyi, dinlərini rahatca yaşaya biləcəkləri, insanların yalnız müsəlman olduqları üçün zülm görməyəcəkləri, uşaqlarını sülh və güvən içində böyüdə biləcəkləri bir torpağa sahib olmaqdır.

Kəşmirli müsəlmanların bu ən qanuni haqlarından belə məhrum buraxılmaları, üstəlik müxtəlif işgəncələrə məruz qalmaları, dinsizliyə qarşı İslamı gücləndirmənin və vicdanlı insanları şüurlandırmanın nə qədər vacib və əhəmiyyətli bir vəzifə olduğunu bizə bir daha göstərməkdədir.

Şübhəsiz, bu hadisələr qarşısında vicdan sahibi insanların laqeyd qalması, bunları görməzlikdən gəlməsi mümkün deyil. Yaşanan haqsızlıqların gündəmdə tutulması, yer üzündə hüsurun, sülhün və ədalətin ancaq Quran əxlaqının yaşanması ilə mümkün olacağının bütün insanlara izah edilməsi dövrümüzdə ən əhəmiyyətli məsuliyyətlərdən biridir. Həmçinin inananların Allahın köməyi ilə müjdələnilməsi, zalımların isə tövbə etmədikləri müddətcə qarşılaşacaqları son ilə qorxudulmaları da müsəlmanlar üçün bir ibadətdir. Ayələrdə zalımlar ilə iman edənlərin alacağı fərqli qarşılıq belə xəbər verilmişdir:

Şübhəsiz ki, Biz Öz elçilərimize və möminlərə həm dünya həyatında, həm də şahidlərin şəhadət verəcəyi gün yardım edəcəyik. O gün zalımlara üzr diləmələri heç bir fayda verməyəcəkdir. Onları həm lənət, həm də pis yurd gözləyir.

(Mömin surəsi, 51-52)

FƏSİL

Şərqi Türkünstan

Kommunist Çin rejiminin gizlətdiyi böyük zülm

2 0-ci əsrdə dünyaya dəhşət saçan ideologiyaların başında kommunizm gəlməkdə idi. Karl Marks və Fridrix Engels adlı iki alman filosofun fikirlərinə söykənən bu ideologiyanın, Lenin, Stalin, Mao kimi zalım liderlər tərəfindən tətbiq olunmağa başlanması ilə, dünya tarixinin ən böyük qətlam və qırğınları reallaşdırıldı.

Hər nə qədər Sovet İttifaqının dağılmasıyla kommunizmin siyasi bir rejim olaraq çökdüyü qəbul edilsə də, kommunist ideologiya və tətbiqləri (gizli və ya açıq) hələ də davam etməkdədir. Bu gün Şərqi Türkünstanda yaşayan müsəlman türklər, hələ Maocu Qırmızı Çin rejiminin zülmü altında yaşamaqdadırlar. Qərb ölkələr isə, Şərqi Türkünstandakı insan haqları pozuntularını hər zamanki kimi görməzlikdən və eşitməzlikdən gəlməkdədir.

1964-cü ildən bu yana Çinin, Şərqi Türküstanda olan nüvə mərkəzində edilən 44 nüvə sınağı nəticəsində 210 min insan həyatını itirmişdir, minlərlə insan şikəst qalmış, xərcəng kimi xəstəliklərə tutulmuş, minlərlə uşaq şikəst doğulmuşdur. (<http://www.otuken.net/dt/8/8.html>) Kommunist Çin bu gün soydaşlarımızı Türk və müsəlman olduqları üçün soyqırma məruz qoyarkən, bəzi maocuların hələ də Mao heyranlıqlarını dilə gətirə bilmələri çox dəhşətli bir vəziyyətdir. Zəif buraxılmış, dünya ilə əlaqəsi kəsilmiş, çarəsizlik içində kömək gözləyən bu insanlara kömək əlini uzadacaqlarına, onlara zülm edənlərin öndərlərini tərifiyləyəcək qədər böyük xəyanət göstərənər, Türk millətinin güclü vicdanında mühakimə olunmaqdadır.

Şərqi Türkünstanda Çin zölmü

Şərqi Türkünstanlı müsəlman Türklər, təxminən 250 ildir Çin suverenliyi altında yaşamaqdadırlar. Çinlilər, İslam torpağı olan Şərqi Türkünstana “qazanılmış torpaqlar” mənasını verən “Sincan” adını qoydular və buranı öz torpaqları olaraq təyin etdilər. 1949-cu ildə Mao öndərliyindəki kommunistlərin Çinin rəhbərliyini ələ keçirmələrinin ardından, Şərqi Türkünstan üzərindəki təzyiqlər əvvəlkinə nisbətə daha da artdı. Kommunist rejim, assimilyasiya olmağı rədd edən müsəlmanların fiziki olaraq məhvində yönəldi.

Qətl edilən müsəlman sayı qorxunc ölçülərdə idi. 1949-1952-ci illər arasında 2 milyon 800 min; 1952-1957-ci illər arasında 3 milyon 509 min; 1958-1960-cı illər arasında 6 milyon 700 min; 1961-1965-ci illər arasında 13 milyon 300 min insan, ya Çin ordusu tərəfindən qətl edildi, ya da rejimin doğurduğu qıtlıq nəticəsində öldü. Xalqın həyatda qala bilən hissəsi isə böyük təzyiq və işgəncələrə məruz buraxıldı. Şərqi Türkünstanın uzun müddət sürgündə yaşayan mərhum lideri İsa Yusif Alptəkin, Türkiyədə nəşr olunan “Şərqi Türkünstan iddiası” və “Unudulan vətən Şərqi Türkünstan” adlı kitablarında bəhs edilən təzyiq və işgəncələri detallarıyla izah edir. Bu kitablarda izah edildiyinə görə, Şərqi Türkünstanda xalqa tətbiq olunan təzyiqlər, serblərin, Bosniyada müsəlman boşnaklara və ya Kosovada albanların əksəriyyətinə tətbiq etdiklərindən fərqli deyil. Ölkədəki Çin məhkəmələrinin “cəza” üsulları da son dərəcə mərhəmətsiz və vəhşicəsinə idi. Diri-diri torpağa basdırmaq, vəhşicəsinə döyülən bir insanı çılpaq halda qarın üzərinə uzatmaq, iki ayağı, iki ayrı öküzə bağlanan bir insanı ikiye bölmək kimi “cəza”lar tətbiq olunmuşdur.

Assimilyasiya və köklü bir mədəniyyəti yox etmə tətbiqləri

Kommunist rejim, 1949-cu ildən etibarən, bir tərəfdən müsəlmanları məhv edərkən bir tərəfdən də bölgəyə sistemli bir şəkildə çinli immiqrant yerləşdirdi. Çin hökumətinin 1953-cü ildə başlatdığı bu kampaniyanın təsiri son dərəcə düşündürücüdür. 1953-cü ildə bölgədə 75% müsəlman, 6% çinli yaşayarkən bu nisbət 1982-ci ildə 53% müsəlman, 40% çinliyə yüksəldi. 1990-cı ildə aparılan siyahıyaalmada 40% müsəlman, 53% çinli əhali nisbəti bölgədəki etnik təmizliyin ölçülərini göstərməsi baxımından son dərəcə əhəmiyyətlidir.

Bu gün isə uyğurlar kəndlərdə yaşamağa çətinlik çəkərkən, çinlilər şəhərlərə yerləşdirilməkdədir. Bu səbəblə bəzi şəhərlərdə çinli əhali 80%-ə yüksəlməkdədir. Hədəf, şəhərlərdə çinliləri əksəriyyət halına gətirməkdir. Çin hökumətinin Şərqi Türkünstanlıları çinlilərlə evləndirmək üçün tətbiq etdiyi üsullar isə bu assimilyasiya işlərinin bir hissəsidir.

Bu zaman Çin rejimi, Şərqi Türkünstanlı müsəlmanları nüvə sınaqlarında laboratoriya siçanı olaraq istifadə etmişdir. İlk olaraq 16 oktyabr 1964-cü il tarixində başlatılan nüvə sınaqların mənfi təsirləri səbəbindən bölgə insanı ölümcül xəstəliklərə tutulmuş, 20 min şikəst uşaq dünyaya gəlmişdir. Nüvə sınaqları səbəbiylə ölən müsəlman sayının 210 minə çatdığı bilinməkdədir. Minlərlə insan isə ya şikəst qalmış, ya da xərçəng kimi xəstəliklərə tutulmuşdur.

Çin 1964-cü ildən dövrümüzə qədər Şərqi Türkünstan torpaqlarında əlliye yaxın atom və hidrogen bombası partlatmışdır. İsveçli mütəxəssislər,

1984-cü ildə edilən yeraltı nüvə sınağında istifadə edilən bombanın Rixter şkalasıyla 6.8 şiddətində zəlzələyə səbəb olduğunu təsbit etmişlər.

Zülmün əsl səbəbi: İslam əleyhdarlığı

Çinin, Şərqi Türküstandakı xalqa tətbiq etdiyi zülmün ən əhəmiyyətli səbəbi xalqın müsəlman olmasıdır. Çünki kommunist Çin, bölgə üzərindəki hakimiyyət və hegemonluğunu qüvvətləndirməyə qarşı ən böyük maneə olaraq xalqın İslami şəxsiyyətini görməkdədir. Xalqı dinindən imtina etdirmək üçün hər cür qorxutma və təzyiq üsulunu istifadə edən Çin şovinizmi, ən fanatik dövrünü kommunist diktator Maonun 1966-1976 illəri arasında tətbiq etdiridiyi “Mədəniyyət İnqilabı” əsnasında yaşadı. Məscidlər dağıdıldı, toplu ibadət qadağan edildi, Quran kursları bağlandı və bölgəyə yerləşdirilən çinlilər müsəlmanları narahat etmək üçün hər yolu sınaqladılar. Məktəblərdə dinsizlik təbliğatı edildi. Həmçinin bütün ünsiyyət vasitələri vasitəsiylə insanların dindən soyudulmaları üçün çox səy göstərildi. Dini elmlərin öyrənilməsi və dini məlumatlara sahib qabaqcıl insanların xalqı öyrətmələri isə tamamilə qadağan edildi. Buna baxmayaraq xalqın İslami şəxsiyyəti yox edilə bilmədi.²¹

Dövrümüzdə müsəlman xalqa tətbiq olunan hədə-qorxu gəlmə və təzyiq üsullarından biri isə təhsil sahəsində özünü göstərməkdədir. Bölgədəki universitetlərdə təhsil çin dilindədir. Bu universitetlərdə təhsil almağa imkan verilən müsəlman şagirdlərin nisbəti isə ancaq 20%-dir. İqtisadi çətinliklər isə, müsəlman xalqın təhsil səviyyəsini salan əhəmiyyətli bir faktordur. Çin dilində təhsil alan orta dərəcəli məktəblər inkişaf etmiş imkanlara sahibkən, uyğur məktəblərində parta belə yoxdur. Məktəblərdə din dərsi proqramlarının əsası ateizm üzərinə qurulmuşdur.

Otuz ildə dörd dəfə əlifbalarının dəyişdirilmiş olması da yenə bölgədəki müsəlmanlara edilən assimilyasiyanın tətbiqlərinin bir hissəsidir. Mao, “mədəniyyət inqilabı”na baxmayaraq Çin əlifbasına toxunmazkən, uyğur

əlifbasını İslam hərflərindən kiril dilinə çevirmişdir. Bir müddət bu əlifba istifadə edildikdən sonra Latın hərflərinə keçilmiş, ancaq bu dəfə də Türkiyə ilə mədəniyyət körpüləri qurulmasın deyə təkrar İslam hərflərinə qayıdılmışdır. Əlifba ilə bu qədər sıx oynamanın nəsillər arası uyğunlaşmanı nə qədər çətin bir hala gətirəcəyi isə açıqdır.

Kommunist Çinin Uzaq Şərqdəki islamofobiyanın rolu

Şərqi Türkünstanda müsəlman türklərə istiqamətli zülm şiddətlə davam etməkdədir. Çin rəsmi səlahiyyətli, Türk gənclərini potensial olaraq rejim əleyhinə görərək səbəbsiz yerə evlərindən çıxarmaqdadır. Gənclər isə, bu zülmədən xilas olmaq üçün dağlara və ya çöllərə qaçmaqdadır.

1996-cı ildən bəri on minlərlə Uyğur türkü, düşərgələrdə tutulmaqdadır və bu düşərgələrdəkilərə ağır işgəncələr edildiyi bilinməkdədir. Bir insan haqları təşkilatının rəsmi yazısında da ifadə edildiyi kimi şübhəli, təciclasda deyilən iddialarda, ya katorqa cəzasına məhkum edilməkdə, ya da meydanlarda edam mənzəqləri tərəfindən gülləyə düzüləməkdədir. Çünki məhkəmələr, kommunist partiyanın təlimatı ilə işləməkdədir. Ən dəhşət verici olansa hamilə qadınların evlərindən alınaraq qeyri gigiyenik şərtlərdə sonsuzlaşdırılmaları, limitdən artıq doğulan körpələrin ailələrinə baxmayaraq öldürülmələridir.

1997-ci ilin fevral ayında baş verən hadisələr əsnasında yaşananlar isə, Çin zülmünün bir xülasəsi xüsusiyyətində idi. Çin milis gücləri, 4 fevrala rast gələn Qədr gecəsində, Kandil səbəbiylə bir məsciddə toplanan 30-dan çox qadını, Quran oxuyarkən dəmir çubuqlarla döydülər və sürüyərək təhlükəsizlik mərkəzinə apardılar. Məhəllə sakinləri isə mərkəzə gedərək qadınların sərbəst buraxılmalarını istədi. Bunun üzərinə işgəncə ilə öldürülən 3 qadının cəsədi önlərinə atıldı və hiddətə gələn xalq ilə çinlilər arasında qarşıdurmalar başladı. Fevralın 4-7 arasında 200 Şərqi Türkünstanlı həyatını itirərkən, 3 500-dən çoxu düşərgələrə aparıldı. Fevralın 8-i SABAH isə bayram namazı üçün məscidlərdə toplanan xalqın namaz qılması təhlükəsizlik güclərin tərəfindən maneə törədildi. Bundan sonra qarşıdurmalar təkrar alovlandı və nəticə olaraq 1996-cı ilin aprel-

dekabr arasında 58 min olan məhbus sayı, bir anda 70 minə keçdi. 100 gənc meydanlarda gülləyə düzülərkən, 5 min Uyğur Türkü lüm-lüt soyundurularaq hər biri 50 nəfərlik qrupda nümayiş etdirildi. Qərbli güclər isə hər zamanki kimi bütün bu vəhşiliyə qarşı reaksiyasız qaldı.

Birləşmiş Millətlərin soyqırım üçün etdiyi tərifi, Çin işğalı altındakı Şərqi Türküstandakı vəziyyətə tam olaraq uyğun gəlməkdədir. Buna baxmayaraq Şərqi Türküstanlılar, Birləşmiş Millətlərin qoruyucu çetiri altına girə bilməməkdədir. Birləşmiş Millətlərə edilən bütün müraciətlər geri çevrilməkdədir. 25 milyon Şərqi Türküstanlı müsəlman, hələ də Çin təzyiqi altındadır və dünya bu zülmə göz yummaqdadır. Minlərlə siyasi məhbus vardır və bəziləri həbsxanalarda “itmiş” vəziyyətdədir. Məhbuslara işgəncə edilməsi isə artıq sıradan hadisə halına gəlmişdir.

Şərqi Türküstandakı bu vəhşiliyə maneə törətmək üçün, əvvəlcə Şərqi Türküstan həqiqətini dünyaya eşitdirmək və Çinin bu mövzuda geri addım atmasını təmin edəcək bir beynəlxalq sanksiya təmin etmək lazımdır. Çünki Şərqi Türküstandakı vəhşiliyin ən qərribə istiqaməti, dünyada heç bilinməməsi və xatırlanmamasıdır. Çin, bağlı qapılar ardında qırğın etməkdədir və məzlum Şərqi Türküstan xalqı dünyaya səsinə eşitdirmə imkanlarına sahib deyil. Dünya insanların əlbirliklə Şərqi Türküstan iddiasına sahib çıxması zəruridir.

Şərqi Türküstanda yaşanan bu vəhşiliyin və zülmün təməlində, kommunist Çinin sahib olduğu dinsiz fəlsəfənin olduğu unudulmamalıdır. Müdafiəsiz xalqa qarşı yönəldilən bu insanlıqdan kənar müharibə, materialist və dinsiz kommunist düşüncənin bir nəticəsidir. Kommunizmin mərhəmətsiz liderləri 20-ci əsrdə, arxalarında qanlı bir ideologiya və milyonlarla ölünü buraxmış, vəhşi qırğınlara imza atmışdılar. Şərqi Türküstan bu nümunələrdən yalnız biridir. Bu bəlaların təkrar insanlığa zərər gətirmələrinə maneə törətmənin tək yolu isə,

kommunizm kimi dinsiz ideologiyalarla fikri mübarizədən keçməkdədir. Kommunist ideologiyanın təməl dayaqlarının ortadan qaldırılması, kommunist zülmə də dayan demədə ilk addım olacaqdır. Kitabın ilk hissəsində də vurğuladığımız kimi, kommunist ideologiyanın təməl dayaqı Darvinizmdir. Marksist fəlsəfənin qurucusu olan Karl Marks “Das Kapital” adlı əsərini heyran olduğu Darvinə ithaf etmişdir. Dünya tərəfindən məşhur Marksist-təkamülçü elm insanı Stephen Jay Gould “Ever Since Darwin” adlı kitabında bunları yazmışdır:

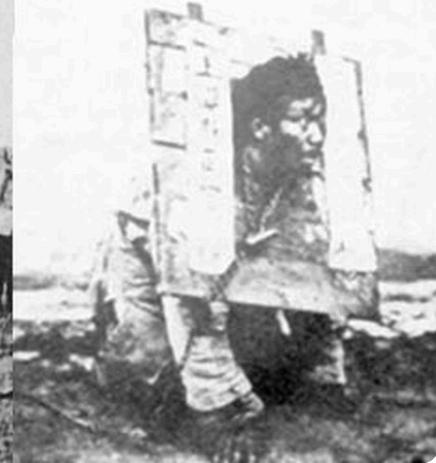
Çin'de işkence feryatları

D. Türkistan'ın çilesi bitmiyor

[illegible]

4/8/00

Kommunist Mao rejimi, 1949-cu ildən sonra 35 milyon Uyğur Türkünü qətl etdirdi. Sağ qalanlar isə böyük işğəncələr gördü. Bəzi müsəlmanlar diri-diri torpağa basdırıldı, ölənə qədər döyülərək çılpaq halda qar üstündə yatırıldı. Bəziləri, iki ayağı iki ayrı öküzə bağlanaraq ortalarından ikiye bölündü. Heç bir soydaşımızın dinini yaşamasına icazə verilmədi. Bu gün Maonun yolunu izləyən Qırmızı Çin, eyni zülmə davam etməkdədir. Heç bir insan haqları təşkilatının girməsinə icazə verilməyən, xəbərləşməsi tamamilə Maocu Çin dövlətinin idarəsi altında olan Şərqi Türküstanda, müsəlmanlar böyük zülm altında yaşamaqdadır. İki il ərzində (1995-1997) çinlilər tərəfindən səbəbsiz yerə həbs olunan Uyğur Türklerinin sayı 560.000-dən çoxdur. 1995 ilə 1997-ci illər arasında Şərqi Türküstanın daxilində Qızıl Cinin işğəncəsi nəticəsində öldürülən və itənlərin sayı isə 5.000-dən çoxdur.

...Marks ilə Darwin yazışdılar və Marks, Darvinə böyük hörmət göstərirdi... Əslində Darwin ... bir inqilabçı idi.²²

Kommunist Çinin lideri Mao isə, bir nitqində, “Çin sosializminin təməli, Darvinə və təkamül nəzəriyyəsinə söykənməkdədir” deyərək, tətbiq etdiyi vəhşiliyin dayaqını açıq şəkildə ifadə edirdi.²³ Marksizmə bağlı

olanların bu sözləri, keçmişdə Rusiya, Çin kimi ölkələrdə yaşanmış olan və bu gün çeçenlərə, Şərqi Türküstandakı müsəlmanlara edilən mərhəmətsiz zülmün arxasında yatan ideologiyanın Darvinizm olduğunu açıq şəkildə ortaya qoymaqladadır. Bu zülmün sona çatması, dünyada sülh və hüzurun hakim olması üçün darvinist iddiaların etibarsızlığının ortaya qoyulması lazımdır. (Darvinizmin elmi və ideoloji tənəzzülü üçün baxın: Təkamül yanılması hissəsi)

Şərqi Türküstanda etnik qarşıdurma meydana gətirmək istəyənlərin qaranlıq oyunları məqsədinə çatmayacaq

Uyğur türkləri nəcibliyi, dürüstlüyü, səbri, təmkinli olması, dövlətə itaəti, təvazökarlığı, sədaqət və vəfası ilə şöhrət qazanmış zadəgan bir xalqdır. Bu gözəl insanlar, İslam əxlaqının gərəyi olan bağışlayıcılıq, sülhsevərlik, mehribanlıq, fərqli düşüncələrə və inanclara hörmət göstərmək, insanları irqlərinə görə deyil əxlaqlarına görə qiymətləndirmək kimi gözəl xüsusiyyətlərə malikdir. Bu səbəbdən, bölgədə yaşayan digər xalqlarla xüsusilə də Xan çinlilərlə heç bir zaman etnik mənşəyə söykənən bir qarşıdurmaları olmamışdır, bundan sonra da olmayacaq. Uyğur türkləri, Şərqi Türküstan torpaqlarında hər dindən, hər etnik mənşədən və hər düşüncədən insanın bir yerdə, bir-birlərinin həyat haqlarına hörmət edərək, hüsur və güvən içində yaşaya biləcəkləri bir mühit istəməkdədir. Bunun təmin edilə bilməsi üçün izlənilməsi lazım olan əhəmiyyətli yollardan bəziləri bunlardır:

1) Uyğur türklərinin sülh və hüsur tərəfdarı olduqları açıqdır. Ancaq bölgədə sükunətin təmin edilə bilməsi, Uyğur qardaşlarımızın təhlükəsizliyinin zəmanət edilməsiylə mümkündür. Bu barədə beynəlxalq İctimaiyyətinə əhəmiyyətli məsuliyyətlər düşməkdədir. Uyğur qardaşlarımızın və çinli qardaşlarımızın qardaşcasına bir yerdə yaşama imkanının təmin edilməsi və bəzi Xan çinlilərinin ifrat maneə törədilməsi üçün beynəlxalq birliklərin və quruluşların lazımlı dəstəyi verməsi lazımdır. BM başda olmaq üzrə bu quruluşların Çin rejimi üzərində meydana gətirəcəkləri demokratik təzyiq, Çin hökumətinin uyğur qardaşlarımızın problemlərinə və haqlı tələblərinə qarşı daha sülhsevər, insan haqlarına hörmətli, diqqətli bir yol izləməsini təmin edəcək. Lazımlı təşviq və istiqamətləndirmələr edildiyində, beynəlxalq

ictimaiyyətin qarantiyalı rəftarı olduğunda bölgədə sükunətin təmin edilməsi daha asan olacaq.

2) Çinin milli və iqtisadi mənfəətlərini qoruma duyğusu içində olması təbiidir. Ancaq təzyiqlə, zorla və təhkimlə bu təmin edilməz. Çini firavan edəcək, iqtisadi və Sosial inkişafını möhkəmlədəcək olan yol, insan haqlarına hörmətli, demokrat, mehriban, fikir və inanc azadlığını qoruyan bir anlayış içində olmasıdır. Çinin enerji qaynaqlarını əldə edə bilməmək, iqtisadi istiqamətdən itkiyə məruz qalmaq, torpaqlarını itirmək, dağılıb parçalanmaq kimi qorxularını tam mənasıyla yox edə biləcək tək çarə isə Türk-İslam Birliyinin qurulması olacaq. Türk-İslam Birliyi sərhədlərin ləğv edildiyi, ticarət və sərmayə azadlığının olduğu, enerji qaynaqlarına bütün cəmiyyətlərin bərabər olaraq gələ bildiyi bir mühit təmin edəcəkdir. Beləcə Çin sərmayələrini, Tanzaniyadan İndoneziyaya qədər çox geniş bir sahəyə yayı biləcək, ticari mallarını nəhəng coğrafiyada sata biləcək, müsəlmanlar Çində çox böyük sərmayələr qoya biləcəklər. Türk-İslam Birliyinin qurulmasıyla iqtisadi yöndən sürətlə inkişaf edəcək olan Çin, vətəndaşlarını ucuz işçi qüvvəsi olaraq istifadə etmək zəruriliyindən də qurtaracaq, Çinin hər yerinə bolluq və bərəkət gələcəkdir.

3) İslam sülh dinidir. İslamda hər cür şiddət haramdır. Allah Quranda müsəlmanlara bağışlayıcı olmağı əmr etmişdir. Qurana və Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-ə tabe olan bir müsəlman sülhsevər, sevgi dolu, şəfqətli, mərhəmətli, səbirli, etidallı olmaqla məsuldur. Quran əxlaqı müsəlmanları qəzəblərinə hakim olmaqla, pisliliyə qarşı yaxşılıqla cavab verməklə, hər zaman gözəl sözlü və rəftarlı olmaqla, ən pis şərtlərdə belə bağışlamaqla, öz əleyhinə olsa belə ədalətli davranmaqla məsul etmişdir. İslam əxlaqının öyrənilməsi və yayılması Çin üçün böyük bir gözəllikdir. Əgər Çin hökuməti, öz ölkəsində Xan çinlilərinin terror hərəkətlərində olmasından qorxu duyduğu, şiddətin və anarxiyanın yox olmasını

Çin'de vahşet

Müslümanlar katlediliyor, namaz kılınanlar cezalandırılıyor. Hamile kadınlara iğne yapılarak çocukları öldürülüyor

Annelere işkence

Annelər Göni öncesində Ansanı Alptekin Çin'de Doğu Türkistan kadınlara yapılan işkenceleri anlattı. Alptekin, yavruylan katledilen annelerin ya intihar etdikini, ya da akıl dengesini yitirdikini söyledi.

YENİ ŞAFK, 12/5/01

Çin öldürerek nüfus planlıyor!

SABAH, 28/8/00

Çin'de bir bebek doğar doğmaz yetkililer tarafından boğularak öldürüldü

Öldürerek planlama

Dövlətə qarşı qanunlara qarşı olanlar üçün bir qadın...
Yeni Binyıl, 25/8/00

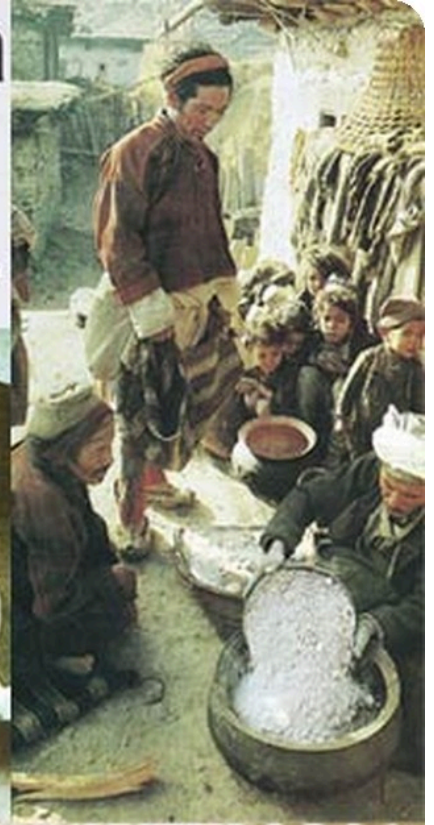

Qızıl Çin, Uyğur Türklərinə bir uşaqdan artıq sahib olma haqqını vermir. İkinci uşağa hamilə olan qadınların təsbit ediləndə, hamiləlik mərhələsi 9-cu ayında belə olsa bu vəziyyətdəki qadınlar polis tərəfindən evlərindən alınaraq, qeyri-sağlam və texniki təchizatdan məhrum guya sağlamlıq mərkəzlərində abort edilməkdədirlər. Bunun nəticəsində də bir çox Uyğur qadını həyatını itirməkdədir. Avqust 1997-ci il tarixində, Şərqi Türküstanlı bir qadın abort olmağa məcbur edilmiş, həmçinin əri də ağır pul cəzasına məhkum edilmişdi. Zorla evindən alınan qadın bir fürsətini taparaq sağlamlıq mərkəzindən qaçmış və bir qəbiristanlıqda öz başına körpəsini dünyaya gətirmişdir. Daha sonra birinin köməyiylə qəbiristanlıqdan alınaraq evinə aparılan qadın yenidən tutulmuş və aparıldığı polis mərkəzində körpəsi isti suya salınmaq surətiylə qətl edilmişdir. Bu nümunə, Şərqi Türküstanda qətl edilən minlərlə ana və körpədən yalnız biridir. (<http://www.otuken.net/dt/4/4.html>) Bütün dünya ilə əlaqəsi kəsilən və Maocu rejimin zülmü altında yaşayan müsəlman Uyğur Türkləri çarəsizlik içində kömək gözləməkdədir. Bu məzlum insanlara kömək vəzifəsi isə, hər kəsdən əvvəl müsəlman Türk millətinə düşməkdədir.

istəyirsə, İslam əxlaqının izah edilməsini və öyrədilməsini təşviq etməlidir. Quran əxlaqını gərəyi kimi yaşayan insanların olduğu Çində, hərbi yığnaqlar etməyə və təhlükəsizlik tədbirləri almağa gərək qalmaz. Qarışıqlıq tamamilə dayanar, narahatlıqların hamısı sona çatır. Silahlara milyonlarla dollar sərmayə qoymadan, minlərlə kəşfiyyat personalı vəzifələndirmədən, vətəndaşlarının zənginliyinə xərclənəcək pulu hərbi sərmayələrə xərcləmədən bir-birinə güvənən, bir-birinə hörmətli, bir-birinə anlayışla yaxınlaşan, dövlətinə son dərəcə bağlı və hörmətli fərdlərin yaşadığı hüzurlu bir cəmiyyət meydana gəlir. Çin dövlətinin istədiyi nizam və tarazlıq da təbii olaraq təmin edilir.

Doğu Türkistan'da insanlık dramı

Patlatılan atom ve termo-nükleer bombaların sonucunda resmi kayıtlara göre 210 bin, bağımsız gözlemcilere göreyse 250 bin kişi katledilmiştir.

Kommunist Çinin Şərqi Türküstanlı Uyğur Türklərinə tətbiq etdiyi zülm hələ də davam edir. Bu zülmün pərdə arxasındakı darvinist-materialist fəlsəfə elmi olaraq məhv edilmədiyi müddətcə də davam edəcəkdir. 21-ci əsrin əvvəlində insanlıqdan kənar tətbiqlərlə çarəsiz buraxılmış, köməyə möhtac bu insanların şəkillərinə və ya qəzetlərdə çıxan qırğın xəbərlərinə baxıb təəssüflənmək yetərli deyil. Bu zülmə dayaq təmin edən ideologiyaları məhv etmək üçün elmi və mədəni addımlar atılmalı və iman edən hər insan bu fikri mübarizə içində iştirak etməlidir.

4) Uyğur qardaşlarımızın insani şərtlərə sahib olma, dinlərini azad şəkildə yaşama, ibadətlərini dilədikləri kimi yerinə yetirmə, mədəniyyətlərini qoruma, yaşama haqlarını davam etdirmə tələblərinin hamısı haqlı və insani tələblərdir. Bu tələbləri reallaşdırmanın ən təsirli yolu isə, Uyğur xalqının böyük bir mədəni irəliləyiş etməsi, antidarvinist,

antimaterialist təhsillə özlərini çox yaxşı yetişdirmələri, iqtisadi güclərini artırmaları, mənəvi və maddi çox güclənmələridir. Uyğur Türk xalqı, geniş Çin coğrafiyasında müsəlmanların və İslam dininin ən əhəmiyyətli nümayəndəsi olduqlarını unutmamalıdır. Əfəndilikləri, zadəganlıqları, təvazökarlıqları, stabil və etidallı olmalarıyla Çin xalqına nümunə olmalıdırlar. Mədəni istiqamətdən özünü çox yaxşı yetişdirmiş, maddi olaraq güclənmiş bir Uyğur xalqının həm öz haqlarını qoruma imkanlarının, həm də İslam əxlaqını izah etmə və yayma imkanlarının çox geniş olacağı açıqdır. Allahdan çox qorxan, Allahı çox sevən, milli mədəniyyətlərini çox yaxşı mühafizə edən, antidarvinist, antimaterialist, bir-birlərini çox sevən, Quran əxlaqını mükəmməl tətbiq edən, sülhün, sevginin, qardaşlığın, mərhəmətin tərəfdarı olan bir Uyğur cəmiyyətinin gələcəyi Allahın icazəsiylə çox aydınlıq və gözəl olacaqdır.

FƏSİL

Bosniya, Kosova və Makedoniya

Bir müharibədən Balkan müsəlmanları başqa birinə sürüklənməkdədir

2 0-ci əsrin son dövrlərində dünya çox böyük soyqırırma daha səhnə oldu. 1992-ci ildə başlayan bu soyqırım boyunca yüz minlərlə insan torpaqlarından sürgün edildi, həyatını itirdi, toplama düşərgələrinə toplandı, insanlıqdan kənar işgəncələrə məruz qaldı. Əvvəl Bosniya, sonra Kosovada icra edilən bu böyük soyqırımın ən əhəmiyyətli xüsusiyyəti isə, bütün dünyanın gözləri qarşısında, Avropa ölkələrinin yanında və onların da dəstəyiylə davam etməsi idi.

Bosniyadakı vəhşilik 1992-ci ildə başladı və 1995-ci il baharına qədər davam etdi. Və bu müharibə boyunca tarixdə bərabərinə az rast gəlinər bir vəhşilik yaşandı. Serblər tərəfindən öldürülən Bosniyalı müsəlmanların sayı 200 mini aşdı, 2 milyon insan evlərindən sürgün edildi, 50 minə yaxın müsəlman qadına təcavüz edildi. Daha sonra da Kosovada bənzər vəhşilik səhnələri yaşandı.

Balkan torpaqlarında bunun kimi görüntülər gündəlik həyatın bir parçası halına gəldi.

Osmanlıdan qalan bütün izləri yox etmək

Balkan torpaqlarında yaşayan müsəlmanların məruz qaldıqları bu zülmü anlama bilmək üçün, əvvəlcə bu bölgənin yaxın tarixinə nəzər salmaq lazımdır. Bilindiyi kimi, Yuqoslaviya Federasiyası dağıldıqdan sonra, əhalisinin çoxu müsəlman olan birlik bölgələrinin müstəqilliyə doğru getməsi bəzi ölkələrdə narahatlıq yaratdı. Çünki Avropanın ortasında müstəqil müsəlman dövlətlərin qurulması, üstəlik bu qurulan ölkələrin öz aralarında bir-birlik meydana gətirmələri ehtimalı, İslam mədəniyyətinin qərb dövlətlərin çox yaxınına qədər gəlməsi demək idi. Məhz bu səbəblə Balkanlardakı müsəlmanlar, bəzi Qərb ölkələrinin gizli təşviqiylə və eyni dövlətlərin təhlükəsizlik çətiri altında serblər tərəfindən böyük soyqırma məruz qaldılar.

Bosniya və Herseqovinada yaşanan faciəvi təbiiqlər hələ zehinlərdən silinmədən, bu dəfə də Yuqoslaviya Respublikalarından Kosovada, ikinci bir Serb vəhşiliyi başladı. Bu hadisələrə tarixi baxımdan baxıldığında, serblərin 600 il əvvəl yaşadıkları məğlubiyyətin acısını çıxarmağa çalışdıqları ortaya çıxırdı. Çünki serblər Kosovadakı müsəlman albanları “Osmanlının davamı” olaraq görməkdə, bu səbəblə də onlara istiqamətli bir assimilyasiya siyasəti tətbiq etməkdə, daha doğrusu Osmanlıdan qalan bütün izləri yox etməyə çalışmaqda idilər.

Serblərin Osmanlıya, bu səbəbdən türklərə kini, bundan 6 əsr əvvəlinə söykənməkdədir. 1389-cu ildə Priştinanın şimal-qərbində yaşanan və 1-ci Kosova müharibəsi olaraq tarix kitablarına adını yazdıran müharibədə, I Murad özünü elçi olaraq tanıdan bir serbli tərəfindən xəncərlənərək ağır yaralanmış; qazanılan qalibiyyəti gördükdən sonra həyatını itirmişdi. Osmanlının Kosovadakı ikinci böyük zəfəri isə 1448-ci ildə reallaşdı. Osmanlı padşahı II Murad yenə serblərin başını çəkdiyi Xaçlı ordusuyla

qarşı-qarşıya qaldı və qalib gəldi. II Kosova müharibəsi sonrasındakı türklər Balkan yarımadasına artıq yerləşdilər.

Balkan yarımadası Osmanlı idarəsində qaldığı əsrlər boyunca heç bir əhəmiyyətli etnik problem yaşamamış, hüsur və güvən mühiti hakim olmuşdur. Ancaq Osmanlı içində milliyyətçilik duyğularını qışkırdaraq Balkan müharibələrinin başlamasına səbəb olan Qərb gücləri, Balkan müharibələrindən sonra buranı yenidən şəkilləndirmişlər. Bu yeni tənzimləmə, Balkanları potensial müharibə sahəsi halına gətirmişdir.

“Böyük Albaniya” qorxusu və Kosova

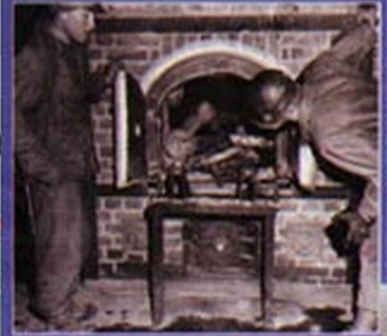
MILOSEVIĆ CESETLERİN YOK EDİLMESİNİ EMRETTİ VE...

Sırpplar, 1500 Arnavut'u FIRINLARDA YAKTI

Amerika Radyo Çalışmaları adlı bir kuruluş, Sırp askerlerinin Hitler'e özenip Kosova'da Arnavutları fırınlarda yaktıklarını ortaya çıkardı

SABAH, 27/1/01

O cesetler soykırım yaptığımızın kanıtıydı. Kanıtları yakarak ortadan kaldırdık

NAZİLER'DEN GERİ KALMADILAR

Bu fotoğraf, 1945'de Almanya'da çekildi. Ölüm funlarını gören ABDliler şok geçirmişti. Sırp askerleri de Naziler'den ekik kalmadı.

Kana doymuyorlar

✓ Sırpplar, Kosova'da tüyler ürpertici vahşeti hızlandırdı

Kosova İkinci Bosna

NATO'ya tehdit

Kosova'da Sırp askerleri Arnavutları öldürüyor. NATO'ya tehdit ediyor. Sırp askerleri Arnavutları öldürüyor. NATO'ya tehdit ediyor.

Dünya, katliama seslendi

Dünya, katliama seslendi. Sırp askerleri Arnavutları öldürüyor. NATO'ya tehdit ediyor. Sırp askerleri Arnavutları öldürüyor. NATO'ya tehdit ediyor.

30/7/98

Sırp vahşeti!

■ Etilerini özenen Sırp askerleri, Bosna'daki vahşetin bir kopyasını Kosova'da Arnavutlar üzerine yapıyor. Vahşetin hızlanmasıyla Sırp askerleri Arnavutları öldürüyor. NATO'ya tehdit ediyor. Sırp askerleri Arnavutları öldürüyor. NATO'ya tehdit ediyor.

30/7/98

İşte Sırp caninin İTİRAFI

SABAH, 27/1/01

Kosova'da Sırp vahşeti katliama dönüştü

Haçla çocukların gözünü oyuyorlar

İngiliz Independent gazetesini aile almazskenceyi manşet haber yaparak bütün dünyayı uyandırdı

Kosova İkinci Bosna

TÜRKİYE, 28/7/98

Serb zulmünden kaçma bilmek için yollara tökülən 1 milyona yaxın kosovalı müsəlman soyuq, aclıq, susuzluq və epidemiya xəstəlikləri ilə mübarizə etdi. On minlərlə insan həyatını itirdi, bir o qədər də qeydlərə itkin olaraq keçdi...

Dünya müharibəsinin ardından imzalanan Versailles müqaviləsiylə çəkilən Balkan xəritəsində maraqlı bir nöqtə dərhal diqqəti çəkər:

Balkanlarda əhəmiyyətli bir əhali olan albanlar tək bir dövlət altında birləşdirilmək yerinə, müxtəlif dövlətlər içində dağınıq olaraq buraxılmışlar. Yaxşı, Albaniya sərhədləri çəkilərkən nə üçün bütün Albanlar Albaniya sərhədləri içində toplanmamışdır?

Bu problemin cavabı, dövrümüzdə yaşanan qarşıdurmaların da təməl səbəbidir. Beynəlxalq güclər burada müsəlman bir xalq olan albanların, “Böyük Albaniya” dövlətini meydana gətirməsini mənfəətlərinə uyğun görmürdülər. Son on ildir davam edən problemin heç cür həllə qovuşdurulmamasının səbəbi də eyni düşüncədir. Əgər Kosovanın müstəqilliyi tanınsa, Balkan yarımadasının cənubunda “Böyük Albaniya” qurula bilər.

Albaniyanın 95%-dən çoxu Alban əhalidən meydana gəlməkdədir. Makedoniya sərhədləri içində 35% nisbətində əhəmiyyətli bir Alban əhali vardır. Qaradağda 50 min Alban əhali yaşamaqdadır. Kosova isə, Yuqoslaviya içindəki albanların böyük bir hissəsinin toplandığı bölgədir. Bir-birləri ilə sərhədləri olan bu ölkələr, ya birləşər və Avropanın ortasında Böyük Albaniyanı qursalar? Məhz Qərb güclərin qorxularından biri budur. Buradakı qorxunun etnik mənşədən daha çox dini mənşə ilə əlaqəli olduğuna da diqqət çəkməkdə fayda vardır. Eynilə Bosniyada olduğu kimi, burada da əhalinin əksəriyyəti müsəlman olacaq bir dövlət “təhlükəli” görülməkdədir. Halbuki Balkanlarda güclü və Quran əxlaqına tam uyğun gələn bir müsəlman dövlətin varlığı, bölgədəki bütün xalqlar üçün ədalətin, rifahın, hüzurun və təhlükəsizliyin təminatı olacaq.

Serblər Kosovadan çəkilməyə talan və qırğınlarını da davam etdirdilər. Serb zülmündən qaçmaq üçün yollara düşən 1 milyona yaxın kosovalı müsəlman isə çox böyük insanlıq dramı yaşadı.

Lakin dövrümüzdə hələ də keçərli olan bu hesab, I Dünya müharibəsinin ardından çəkilən Balkan xəritəsində də əhəmiyyətli rol oynamışdır. Buna görə albanlar I Dünya müharibəsindən sonra həmişə parçalanmış bir millət olaraq yaşamışlar.

Albanlar, II Dünya müharibəsinin ardından, kommunist rejimlərin rəhbərliyi altında qaldılar. Kosova və Makedoniya albanları, Titonun kommunist Yuqoslaviyasının sərhədləri içində qalarkən, Albaniya daha da totalitar və zalım bir rejim olan Ənvər hoca diktaturasının əlinə keçdi.

Kosovada baş verən hadisələrlə əlaqədar fotoşəkillər bütün dünya mətbuatında yer aldı. Ancaq dünya olan bitənləri görməməzlikdən gəlmədə qərarlı idi. Toplu məzarlar, yıxılan evlər, qundaqlarında qətl edilən körpələr insanların böyük bir hissəsi üçün bir şey ifadə etmirdi...

Kommunist sistemin dağılmasının adından isə, “Birləşmiş Albaniya” İslami şəxsiyyəti səbəbiylə bir təhlükə hesab edən güclər yenidən hərəkətə keçdilər. Bu İslam əleyhdarı siyasəti vəhşi üsullarıyla tətbiq edən insan isə, köhnə kommunist, yeni faşist Slobodan Miloseviç oldu.

Miloseviç iqtidara keçər-keçməz Kosovaya Tito zamanında verilən muxtariyyəti ləğv etdi. Faşist formasında mitinqlər tənzimləməyə və Serb milliyyətçiliyi alovunu qızışdırmağa başladı. Kosovada ali təhsil

qurumlarında alban dilində təhsil qadağan edildi, Albanca nəşr olunan qəzetlər bağlandı, xalq tam mənası ilə təzyiq altına alındı. Bölgə, etnik ayrı-seçkiliyə tabe tutularaq albanların buradan köç etməsi hədəfləndi. Necə ki, bu dövrdə 400 minə yaxın Alban Kosovanı tərk etdi. Eyni zamanda serbləri Kosovaya yerləşdirmək surətiylə bölgənin demoqrafik quruluşu dəyişdirilməyə çalışıldı. Serblər, Kosova əhalisinin 90%-ni meydana gətirən müsəlman albanları yox edərək bölgəni serbləşdirmək istəyirdilər. Müsəlmanlara aid mədəni şəxsiyyəti tamamilə silə bilmək üçün sənəd və evlilik qeydlərini belə məhv edildi. 1989-cu ildə Kosovanın muxtariyyəti tamamilə ləğv edildi. Miloseviç hər gün kosovalılara istiqamətli yeni sanksiyalar tətbiq etdi.

Albanlar, bütün edilənlərə qarşı sülhsevər müqavimət göstərməyə davam etdi və İbrahim Ruqovanın liderliyində konstitusiya zəmində haqlarını əldə etmə mübarizəsini icra etdi. Uzun illər siyasi təzyiq altında hər cür haqdan məhrum buraxılaraq, assimilyasiya tabe tutulan Alban xalqı, son iki ildə etnik təmizliyə məruz qalınca dünyanın marağını çəkməyə başladı. Serblər Kosovaya əsgər və polis yığdılar. Əllərində müdafiə edə biləcək heç bir silahı olmayan xalqa ağır silahlarla hücum etdilər. Sistemli bir etnik təmizlik başladığında tarixlər 27-28 fevral 1998-ci ili göstərirdi.

Serb təcavüzkarlığı 24 mart 1999-cu ildəki NATO hərəkəti ilə maneə törədiləcəkdi. Ancaq hərəkətin gecikməsi, kosovalı albanların böyük zülmə məruz qalmasına səbəb oldu.

Bütün dünyanın gözləri qarşısında reallaşan qırğın: Bosniya

2001-ci ilin mart ayının ilk günlərində Makedoniya-Kosova sərhədində 3 makedon əsgərin öldürülməsiylə başlayan, daha sonra şiddətli qarşıdurmalara çevrilən proses bütün Balkanları mənfi istiqamətdə təsir etməyə davam edir. NATO-nun, Serbiyanın cənubundakı bufer zonasına Serb güclərinin girməsinə icazə verməsi isə bölgədəki gərginliyi daha da artırdı. Və indi hər kəs eyni sualı soruşurdu: Görəsən bu qarşıdurmalar bütün Balkanları əhatə edib, 3-cü Balkan müharibəsinə çevrilə bilərmi?

Saraybosna 1463-cü ildə Osmanlı torpaqlarına qatılmasıyla birlikdə İslam dini ilə tanış oldu və 400 ildən çox müddət Osmanlı hakimiyyəti altında qaldı. Bu uzun dövr boyunca, “Boqomil” adlı xristian məzhəbinə bağlı olan və Bosniya- Herseqovina əyalətində yaşayan slavlər, öz razılıqları ilə İslamı qəbul etdilər. Beləcə Bosniya-Herseqovinada, Balkan yarımadasının tam ortasında müsəlman bir xalq meydana gəldi. 1878-ci ildəki Berlin müqaviləsində Avstriya-Macaristan İmperatorluğunun rejiminə verilən, ancaq həqiqətən Osmanlıda qalan Bosniya-Herseqovina, 1908-ci ildə Avstriya-Macaristan tərəfindən işğal edildi və İslam

idarəsindən qopmuş oldu. Bosniyalılar, geri döən Osmanlı birliklərinə göz yaşlarıyla vidalaşdılar, çünki yeni rəhbərlərinin onlara tətbiq edəcəyi zülmələri təxmin edə bilirdilər. Belə ki, Osmanlının bölgədən çəkilməsiylə birlikdə müsəlmanlara istiqamətli hücum və təzyiqlər başladı.

Serb əsgərləri mülki şəxsləri hədəf alır, uşaqları mərhəmətsizcə qətl edirdi. Mostar xəstəxanası Bosniya müharibəsi boyunca tez-tez bu kimi vəhşilik görüntülərinə şahid oldu. (Altıda)

II Dünya müharibəsinin ardından isə bölgədəki Slav cəmiyyətləri bir yerə gətirən “Serb, Xorvat və Sloven Krallığı” quruldu. Bosniya-Herseqovina torpaqları da bu dövlətin sərhədləri içində qaldı. 1929-cu ildə Yuqoslaviya Krallığı adını alan bu dövlətin rəhbərliyi Ortodoks serblərin əlinə keçdi. II Dünya müharibəsinə qədər çətin bir dövr keçirən Bosniya müsəlmanlarının malları qəsb edildi, zəruri nəzarət siyasətinə məruz qaldılar.

MAKEDONYA nereye gidiyor?

Bütün Makedonya'yı yakarız

Açlıktan ölüyorum yemeğiniz var mı?

MÜDİR aklından sadece bu soruyu düşünür. "Bütün Makedonya'yı yakarız" diye seslenir. "Açlıktan ölüyorum, yemeğiniz var mı?" diye sorar. "Açlıktan ölüyorum, yemeğiniz var mı?" diye sorar. "Açlıktan ölüyorum, yemeğiniz var mı?" diye sorar.

diğerleri bu soruyu duyunca, "Açlıktan ölüyorum, yemeğiniz var mı?" diye sorar. "Açlıktan ölüyorum, yemeğiniz var mı?" diye sorar. "Açlıktan ölüyorum, yemeğiniz var mı?" diye sorar.

Eyyvah! Bombalar yanımda patlıyor

BİR gün bu kadar kışkırtıcı konuşmalar sonucunda, "Açlıktan ölüyorum, yemeğiniz var mı?" diye sorar. "Açlıktan ölüyorum, yemeğiniz var mı?" diye sorar. "Açlıktan ölüyorum, yemeğiniz var mı?" diye sorar.

Hayalet köy Selce

Selce... Makedon ordusunun önce gündüz bombaladığı köy... ÜÇÜK köyün halkı göç etmiş. İn on top ayrıyor... Sokaklarda yalnız köpekler gezer.

BEN KÖYÜME
ÇIKAMAM İSTERİM

Makedonya'da çatışmalar şiddetleniyor

Makedonya'nın ikinci büyük kenti Kalkandelen'in üstündeki tepelerden patlama sesleri duyulurken dün, televizyon yarımlarının yakındaki emniyet kapıları... Yıkılan Kalkandelen sokaklarında, patlama seslerinden korkan halkın panik halinde koşuşturduğunu biliyoruz.

KALKANDERLEN Makedonya'nın ikinci büyük kenti Kalkandelen'in üstündeki tepelerden patlama sesleri duyulurken dün, televizyon yarımlarının yakındaki emniyet kapıları... Yıkılan Kalkandelen sokaklarında, patlama seslerinden korkan halkın panik halinde koşuşturduğunu biliyoruz.

Çatışmalar sivil halkı vuruyor

Makedon ordusunun Arnavut gerillalara karşı düzenlediği operasyonlarda en fazla zararı bölgedeki Arnavut ve Türk siviller görmeye başladı. Makedon polislerinin 2 Arnavut sivil öldürmesinin ardından Makedon ordusunun operasyonlarında da 200 sivil yaralandı.

KALKANDERLEN Makedonya'nın ikinci büyük kenti Kalkandelen'in üstündeki tepelerden patlama sesleri duyulurken dün, televizyon yarımlarının yakındaki emniyet kapıları... Yıkılan Kalkandelen sokaklarında, patlama seslerinden korkan halkın panik halinde koşuşturduğunu biliyoruz.

Balkanlar yeniden tutuşuyor

Arnavut Çetnikleri Partisi Başkanı Arben Cabeti Makedonya'daki Arnavut gerillaların çok haklarını tanıyan bir kararla, sivil halkın yaralılarından en az yaralı olanları seçti.

Çatışmalar göç ettiriyor

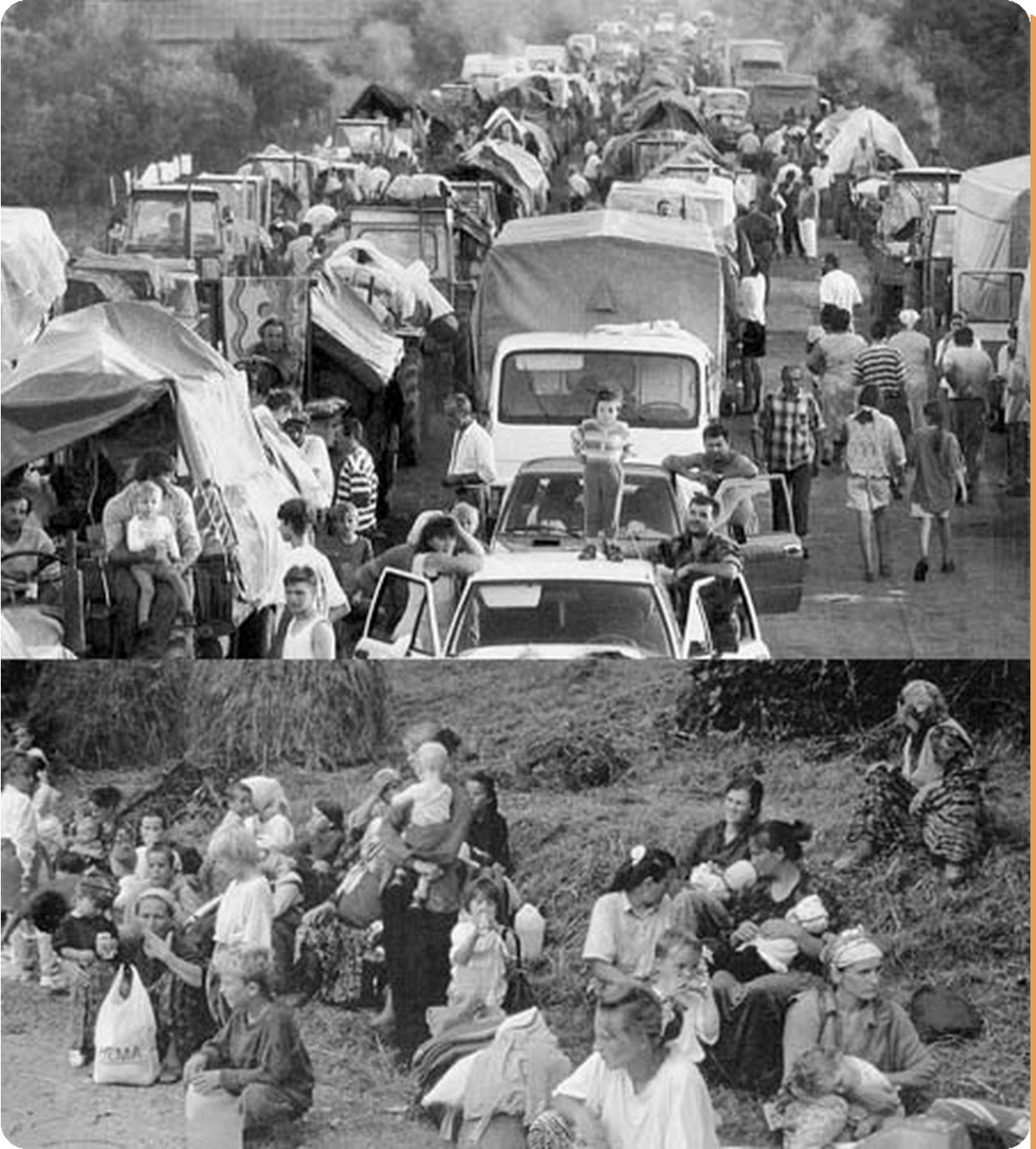
Makedonya ile Fransa'da

Makedonlar azdı

Makedonya'da Osmanlı'dan kalma kaleye konulan haçlar, cami ve medreseler gibi yerlere yapılan saldırılar müslümanların endişelendiriyor

Srebrenitsada edilen qırğının Karacıç və Miladiçdən sonra əsas cavabdeh Serb komandir general Obrenovic idi. Obrenovic və insanları beş gün boyunca bombaladıqları Srebrenicadan qaçmağa çalışan 7500 qədər mülki bosniyalını qətl etmiş, bu xəbərin yayılmasını maneə törətmək və dəlilləri yox etmək məqsədiylə də cəsədləri toplu məzarlara basdırmışladı. Ancaq gərək Obrenovicin, gərəkse digər Serb komandirlərin gizləməyə çalışdıqları toplu məzarlar müharibədən sonra bir-bir ortaya çıxdı.

Yanda 1992-ci ildə Serb polisinin müdafiəsiz bir müsəlmanı qətl edilməsinin üç kadrılıq ibrət verici mənzərəsi... Aşağıda isə vəhşilik saçan bir Serb əsgəri.

II Dünya müharibəsi əsnasında bölgə almanlar tərəfindən işğal edildi. Müharibənin davam etdiyi illərdə həddindən artıq milliyyətçi Serb partizanlar (çetniklər) Bosniyanın kənd və qəsəbələrinə qarşı təşkil etdikləri hücumlarla 100 min müsəlmanı qətl etdilər. Nazi əleyhinə müqavimətdə təsirli rol oynayan kommunistlər II Dünya müharibəsinin ardından ölkənin rəhbərliyini ələ keçirdilər. Kommunistlərin iqtidarıyla

birlikdə müsəlmanlar üzərindəki təzyiq siyasəti yenidən başladı. İslami vəqflərə əl qoyuldu, məscid və mədrəsələr bağlandı və böyük dinsizlik təbliğatı icra edildi. Təzyiqlər nəticəsində Bosniya-Herseqovina müsəlmanlarının bir hissəsi, Türkiyə və digər Avropa ölkələrinə köç etmək məcburiyyətində qaldılar.

Şərq blokunun dağılmasının ardından 1 mart 1992-ci il tarixində reallaşdırılan referendumla birlikdə Bosniya-Herseqovina də müstəqilliyini elan etdi. Ancaq Serblər Bosniya-Herseqovinanı işğal edərək 3 il davam edəcək yeni qırğın başlatdılar. 3 il ərzində serblər tərəfindən öldürülən Bosniyalı müsəlman sayı 200 mini aşdı. 2 milyon müsəlman evlərindən sürgün edildi. 50 minə yaxın müsəlman qadına təcavüz edildi. Serb toplama düşərgələrinə alınan müsəlmanlar inanılması çətin işgəncələr gördü, on minlərləsi şikəst qaldı.

Müsəlmanlara tətbiq olunan işgəncələrin bir hissəsi Beynəlxalq Müharibə Cinayətləri Məhkəməsində ələ alındı. Burada ifadə edilən müsəlmanların bildirdiyi hadisələr, serblərin tətbiq etdikləri zülmün ölçülərini göstərirdi. Məsələn 46 yaşındakı Bosniyalı müsəlman Sulejman Qidaçın ifadəsinə görə, bir gün, Dusan Tadic adlı Çetnik, bir müsəlman qadının yanına getmiş və əvvəl qışqıraraq ona ərinin harada olduğunu soruşmuşdu. Daha sonra qadına soyunmasını, yoxsa öləcəyini söyləmiş, qadın da güllə təhdidi altında bir tərəfdən ağlayaraq soyunmağa başlamışdı. Ancaq bir dəqiqə keçmədən Tadic tərəfindən başından

vurularaq öldürülmüşdü. Eyni Çetnik, bir neçə dəqiqə sonra qadının bir az irəlidə əllərindən bağlı olan oğlunu gətirərək, ona ölü olan anasına təcavüz etməsini əmr etmişdi. Gənc müsəlman bu təhdidə qulaqları parçalayan bir qışqırıqla cavab vermiş və o da dərhal orada Dusan Tadic tərəfindən vurulmuşdu.

Cəsədlər öldürüldükləri yerdə uzun müddət qalırlardı. Ancaq bu vəziyyət toplama düşərgəsindəki ümumi mənzərə içində çox da fəvqəladə bir görüntü meydana gətirmirdi. Sulejman Qidaçın izah etdiklərinə görə, düşərgədəki bəzi yaralı müsəlmanların vəziyyəti qorxunc idi; bəziləri huşsuz yatırdılar və açıq olan yaralarında qurdlar qaynayırdı. Açıq şəkildə olan cəsədlərin və bu cür “qurdlanmış ətlərin” düşərgəyə yaydığı qoxu, dözülməz bir iyrənclikdə idi.

Sulejman Besic, Trnopolje toplama düşərgəsində qaldığı müddətdə şahid olduğu bu hadisələri, köhnə Yuqoslaviya torpaqlarında işlənən müharibə cinayətlərini təqib edir və şübhəliləri mühakimə etmək üçün Hollandiyanın Lahey şəhərində qurulan Beynəlxalq Müharibə Cinayətləri Məhkəməsində izah etmişdi. Və bəhs etdiyi bu qorxunc hadisələr, Bosniya-Herseqovina torpaqlarında serblər tərəfindən müsəlmanlara

qarşı tətbiq olunan sistematik işgəncə və qırğının minlərlə təsirli nümunəsindən yalnız bir neçəsi idi.

Bosniyada illərcə sürən vəhşi qırğın və etnik soyqırım bəlkə sona çatdı, amma arxasında çox böyük bir insanlıq dramı buraxdı. Serblər vəzifələrini yerinə yetirmişlər və İslamın Bosniya-Herseqovinadakı yüksəlişinə, bütün dünyanın gözləri qarşısında reallaşdırdıqları nəhəng bir qırğınla cavab vermişlərdi.

Diləyimiz, yalnız müsəlman olduqları üçün bu vəhşi soyqırımla qarşı-qarşıya qalan Bosniya xalqının, eyni təcavüzkarlıqla bir daha üz-üzə gəlmələri vəziyyətində, başda İslam dünyası olmaq üzrə, vicdan sahibi bütün cəmiyyətlər tərəfindən şüurlu və konkret dəstək tapmalarıdır.

FƏSİL

Əlcəzair

Bitmək bilməyən təzyiq və zülmün qanlı hesabı

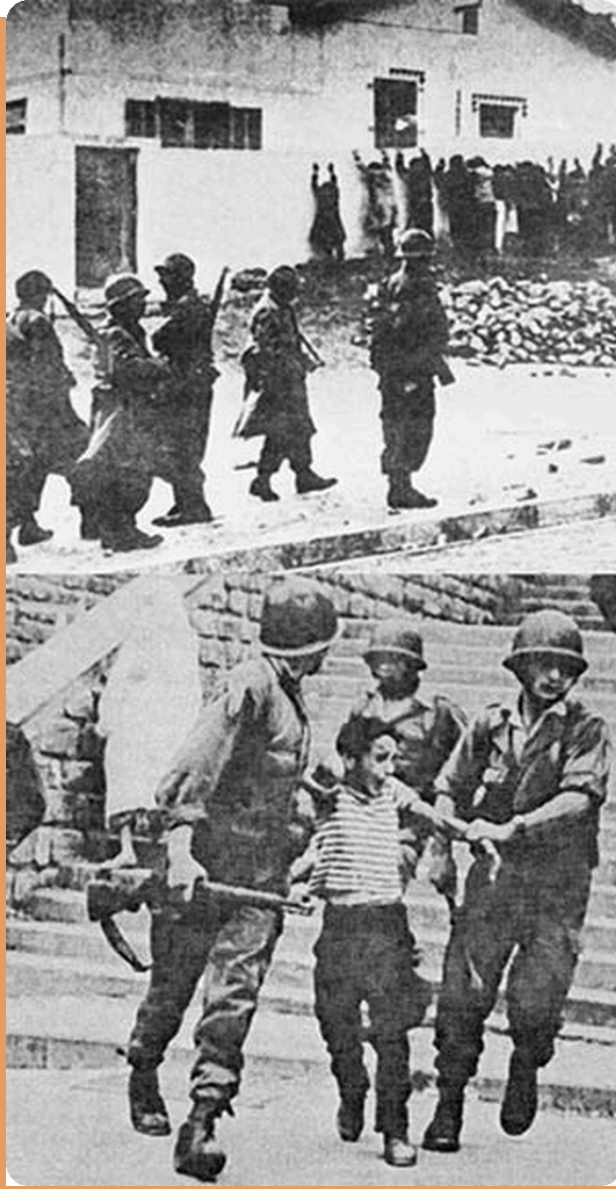
Şimali Afrikada İslamın yayılmasında çox əhəmiyyətli bir yer tutan Əlcəzair, uzun illərdir həm sosial, həm də siyasi baxımdan böyük bir kaos içində yaşamaqdadır. Türk və dünya ictimaiyyətin keçdiyimiz on ildir qırğın xəbərlərini eşitməyə alışdığı Əlcəzairdə, qarşıdurmaların mənşəyi daha köhnələrə söykənər.

Fransa, İngiltərə, İtaliya kimi müstəmləkəçi dövlətlər tərəfindən işğal edilən İslam torpaqlarında müsəlman xalqa qarşı çox mərhəmətsiz işgəncələr tətbiq olundu, toplu qırğınlar reallaşdırıldı.

Fransanın Əlcəzairi işğalı

Əlcəzair 16-cı əsrdən 19-cu əsrə qədər Osmanlı rəhbərliyində hüsur, təhlükəsizlik və sülh içində yaşadı. Ancaq Osmanlının dağılma prosesi ilə birlikdə müstəmləkəçi güclər də İslam torpaqlarını bölüşməyə başladılar. Bölüşülən bu torpaqlardan biri də Əlcəzair idi. Fransız orduları 1827-ci ildə 37 min əsgərlə Əlcəzairi işğala başladılar. Üç il davam edən hərbi hücumların nəticəsində Əlcəzair torpaqları tamamilə fransızların idarəsinə keçdi. Zəngin neft yataqlarına sahib olan və Aralıq dənizində olduqca strateji bir liman xüsusiyyəti daşıyan Əlcəzair, Fransa üçün son dərəcə qiymətli bir torpaq idi. Ölkə 1830-cu ildə Fransa torpaqlarına qatıldı və 132 il boyunca Fransanın müstəmləkəsi olaraq qaldı.

Fransız qüvvələri tam 132 il boyunca, müsəlman Əlcəzair xalqına istiqamətli qanlı qırğınlar reallaşdırdılar.

Müstəmləkəçilik anlayışının bir gərəyi olaraq onların xaricindəki millətləri ikinci sinif insanlar olaraq görən fransızlar, işğal etdikləri bütün torpaqlarda olduğu kimi, Əlcəzairdə də təzyiqə və şiddətə söykənən bir sistem qurdular. Bir tərəfdən mədəni assimilyasiya başladı. Əvvəlcə ərəb dilində danışmaq və təhsil almaq qadağan edildi. Rəsmi danışiq dili yalnız fransız dili olaraq qəbul edildi. Bu siyasət xalqın milli şəxsiyyətini və mədəni təcrübəsini yox etməyi hədəfləyirdi. Daha sonra Əlcəzair bir tərəfdən iqtisadi olaraq tam mənasıyla Fransaya asılı hala gətirilərkən, bir tərəfdən də ölkənin siyasi quruluşu Fransa'nın mənfəətləri istiqamətində yenidən quruldu.

Fransanın 1827-ci ildə başlayan işğalına qarşı Əlcəzairdə ilk müqavimət 1832-ci ildə Maskara əmiri Əbdülqadir tərəfindən reallaşdırıldı. Mübarizə əsnasında minlərlə Əlcəzairli müsəlman öldü və fransızlar da ölkəyə tamamilə hakim oldular. Əlcəzairdə ilk qiyam cəhdindən sonrakı müddət ərzində, xalqın müstəmləkəçi güclərə qarşı duyduğu qəzəbi tək bir çətin altında toplaya biləcək bir güc yox idi. Müstəqillik üçün edilən bəzi cəhdlər də tətbiq olunan təzyiq və şiddət siyasətlərinin bir nəticəsi olaraq son dərəcə qatı bir şəkildə yatızdırıldı. 20-ci əsrin ortalarına qədər ölkədəki vəziyyət bu şəkildə davam etdi.

II Dünya müharibəsinin başlamasıyla birlikdə Əlcəzair torpaqlarında yeni bir dövr başladı. Nazi Almaniyası əvvəl Fransanı, ardından da Əlcəzairi işğal etdi. Əlcəzairli vətənpərvərlərin bir çoxu nazilər tərəfindən həbs olundu, böyük hissəsi toplama düşərgələrinə qoyuldu və ya qətl edildi. 1942-ci ildə müttəfiq güclərin Alman işğalına son verməsi ilə birlikdə Əlcəzair üçün yeni və demokratik bir çağın başlayacağını düşünən Əlcəzairli ziyalılar qısa müddətdə çox böyük bir yanılma içində olduqlarını anladılar. 1943-cü ildə Fərhad Abbas öndərliyində bir qrup, müstəmləkəçilik dövrünün sona çatması, müharibənin bitməsi ilə müstəqil bir dövlət qurulması, yeni bir konstitusiya qurulması, Əlcəzairililərin idarəetmədə təsirli olması və bütün düşüncə məhbuslarının sərbəst buraxılması kimi maddələri ehtiva edən bir təklifi müttəfiq güclərə təqdim etdilər. Müttəfiq güclərlə birlikdə Almaniyaya qarşı müharibədə Əlcəzairililər, haqlı tələblərinin müttəfiqlər tərəfindən qəbul görəcəyini sanmışlardı. Halbuki apardıqları təkliflərin heç biri qəbul edilmədi. Üstəlik, Əlcəzair xalqı üçün yeni bir qırğın qapıda gözləyirdi.

8 may 1945-ci ildə II Dünya müharibəsinin sona çatması vəsiləsiylə aparılan qeydlər əsnasında xalq Əlcəzair bayrağı açanda, ortalıq bir anda qan gölünə döndü. Fransız əsgərləri Əlcəzair bayrağı daşıyan tədbir

iştirakçılarına atəş açdı və 40 insanı gözünü qırpmadan öldürdü. Bu vəhşilik bölgədəki digər müsəlmanlar arasında böyük reaksiyalara səbəb oldu, nümayişlər böyüdü, Fransa isə buna qarşılıq vəhşiliyin dozasını artırmağa qərar verdi. Ordu birlikləri vətəndaş xalqın üzərinə necə gəldi atəş açmağa başladılar. Sonda, Amerikan qaynaqlarının rəqəmlərinə görə təxminən 45 min Əlcəzairli müsəlman bu hadisələr əsnasında can verdi. Bir çoxu da yaralandı. Tarixə Setif Qırğını olaraq düşən bu hadisələrdən sonra fransızların qatı və totalitar rejimi təkrar tətbiq edildi. Bütün siyasi fəaliyyətlər qadağan edildi. Minlərlə Əlcəzairli heç bir səbəb göstərilmədən həbs olundu. Əlcəzairilər bir daha müstəmləkəçilərin zülmünü acı bir təcrübəylə görmüş oldu.

Setif qırğınından sonra keçən on il, müstəqillik hərəkatlarının yetkinləşmə müddəti oldu. 1 noyabr 1954-ci ildə müqavimətçi güclər tərəfindən nəşr olunan bir məlumat ilə Əlcəzair xalqı müstəqillik və azadlıq üçün qiyama dəvət edildi. Eyni il ərzində qurulan Milli Qurtuluş Cəbhəsi (FLN) və Milli Qurtuluş Ordusu (ALIN) müstəqillik hərəkatının qabaqcılları oldu. Milli Qurtuluş Cəbhəsi homogen bir quruluş deyildi və çətiri altında bir çox fərqli siyasi görüşə sahib xalq birləşmişdi. FLN, sentyabr 1958-ci ildə Qahirədə toplanaraq Keçici Əlcəzair hökumətini qurdu.

Fransız işğalına qarşı müqavimət göstərən müsəlman Əlcəzairililər tanklarla, tüfənglərlə və ağır işgəncələrlə zəbt edildi. Müstəmləkəçi Fransaya qarşı 7.5 il boyunca verilən müstəqillik mübarizəsi, ardında çox ağır nəticə buraxmışdı. Müdafiəsiz insanlara ağır silahlarla hücum edən Fransız gücləri 1.5 milyon Əlcəzairlinin ölümünə səbəb olmuşdu. Müstəqillikdən sonra isə Fransız güclərinin yerini Əlcəzair dövləti almışdır.

Bu vaxt Fransa əlbəttə zəngin neft və təbii qaz yataqlarına sahib olan Əlcəzairi itirmək istəmirdi. Üstəlik zəngin təbii qaynaqları olan bir müsəlman ölkənin varlığı həm Fransanı, həm də digər İslam əleyhdarı gücləri narahat edirdi. Belə bir dövlətin digər müsəlman Afrika ölkələri üzərində “domino təsiri” meydana gətirəcəyini hesablayan Fransız rejimi, yeni qırğınlara yönəldi. Əlcəzair, müstəqilliyini elan edənə qədər bir çox kənd fransızlar tərəfindən yandırıldı, məktəblər və məscidlər dağıldı. Minlərlə insanın canına düşən bu müddət əsnasında fransızlar, Əlcəzair xalqının əkininə və heyvanlarına da zərər verməyi laqeyd yanaşmırdılar. 400 min bağ sökülərkən, minlərlə heyvan da öldürüldü.

Ancaq illərlə Əlcəzairi yandırır yıxmaqdan, günahsız insanları, qadınları, uşaqları və yaşlıları qətl etməkdən çəkinməyən Fransa, sonunda Əlcəzair xalqının müstəqillik əzmi qarşısında məğlub oldu. Fransa Respublika başçısı Charles De Gaulle 1959-cu ildə Birləşmiş Millətlərdə etdiyi bir çıxışında Əlcəzairə müstəqillik tanınacağını açıqladı. Tarixə Evian müqaviləsi olaraq düşən müqavilə ilə FLN və Fransa atəşkəs elan etdi və 1962-ci ildə Əlcəzair müstəqilliyinə qovuşdu. Müstəmləkəçi Fransaya qarşı 7.5 il boyunca verilən müstəqillik mübarizəsi, ardında çox ağır itki buraxmışdı: 1.5 milyon Əlcəzairli Fransanın şiddət tətbiqi nəticəsində həyatını itirmişdi.

Dövrün Fransız rejiminin tətbiq etdiyi bütün bu vəhşiliyin, Allahın bizlərə Quranda bildirdiyi inkarçı və təxribatçı xarakterin bir təkrarı olduğuna da diqqət yetirmək lazımdır. Bir müharibə əsnasında müdafiəsiz xalqın bütün dolanışığı qaynaqlarını yox etmək, həyatlarını belə davam etdirə bilməyəcəkləri bir qıtlıq meydana gətirmək, onları yoxluq və səfalet içində buraxmaq, tarix boyunca bütün zalım rəhbərlərin tətbiq etdikləri bir üsul olmuşdur. Allah Bəqərə surəsində keçmişdə və dövrümüzdə bütün zalım və totalitar rejimin eyni üsulu izlədiklərinə belə işarə etməkdədir:

O, dönüb getdikdə yer üzündə fitnə-fəsad törətməyə, əkinləri və nəsiləri məhv etməyə çalışar. Allah isə fitnə-fəsadı sevmir.

(Bəqərə surəsi, 205)

Ancaq unudulmamalıdır ki, bu təxribatçılığı yer üzündə tətbiq edən insanlar axirətdə hüsrarla qarşılaşacaqlar. Quranda bütün müsəlmanlar belə müjdələnmişdir:

“

Biz o Axirət yurdunu yer üzündə təkəbbürlük etmək və fitnə-fəsad törətmək istəməyənlərə nəsib edirik. Güzəl aqibət müttəqilərindir.

(Qəsas surəsi, 83)

Fransızların Əlcəzair xalqına tətbiq etdikləri işgəncə

Fransız rejiminin Əlcəzairdə tətbiq etdiyi siyasəti dövründə Fövqəladə Rejim Komandiri Jacques Massunun sözləri çox əsaslı bir şəkildə ortaya qoymaqda idi:

Fransız əsgərləri etdikləri qırğınlarla qürur duyur, bu səbəblə də gülümsəyərək zülmələrini sənədləşdirməkdən narahatlıq duymurdular... Əlcəzairin Ain Beyda bölgəsində öldürülən Əlcəzairililərin qarşısında çəkilən bu şəkillər daha sonra bütün dünya mətbuatında yer aldı.

İşgəncəmi? Əlbəttə işgəncə tətbiq edirik. Mətbuatın müəyyən bir seqmenti bu mövzunu yaza-yaza bizi bezdirdi. Lakin başqa necə davranmamızı istəyərsiniz?²⁴

Dövrün “La Croix” jurnalı müxbirlərindən Jacques Duquesnenin dilə gətirdiyi təəssüratlar isə daha tükələr ürpərdici idi:

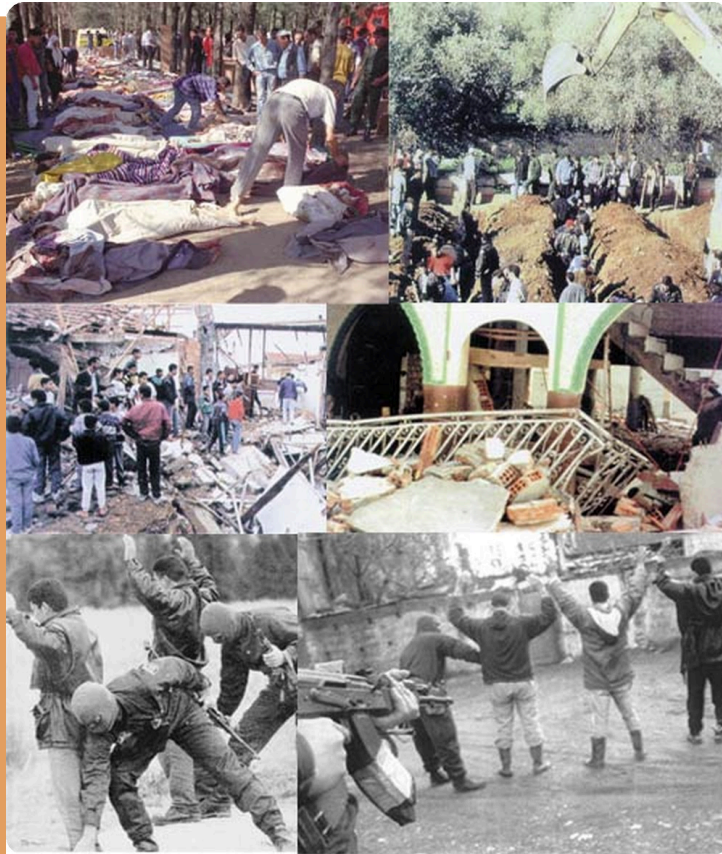
İşgəncə və insanların itməsi problemləri zəhinləri davamlı bir şəkildə məşğul etməkdə idi. Kişilər, bəzən də qadınlar həbs olunur və daha sonra onlardan heç xəbər alınmırdı. Cəsədlərinə daş bağlanaraq dənizə atıldığı bilinirdi. Saylarının ümumiyyətlə 3 minə çatdığı irəli sürülürdü, amma Əlcəzair Bələdiyyə Başçısı Jacques Chevallier, 5 min kimi bir rəqəmdən söz açmışdı. Fransız əsgərlərin təzyiq və təhdid etmə üsullarına təcavüz və kəndləri məhv etmə tətbiqləri də daxil idi. Bir hərbin izah etdiyinə görə, xəstə baxıcısı olaraq vəzifə yerinə yetirdiyi yerdə demək olar hər gün gecə boyunca işgəncə görən insanları müalicə edirdi. Demək olar hər yerdə ən çox tətbiq olunan işgəncə şəkli isə bəzən qadınların cinsi orqanları da daxil olmaq üzrə bədən hər yerinə elektrodlar yerləşdirilərək cərəyan vermək idi. Digər işgəncə üsulları isə insanı öldürmə məqsədini daşıyırdı. Qurbanın ya xortumla ağzının içinə su sıxılır, ya dırnaqları sökülür, ya başı su dolu ləyəyə salınır, ya da ayaqları çətinliklə yerə dəyəcək şəkildə saatlarla biləklərindən asılı tutulması təmin edilirdi. Və daha başqa üsullar. Bütün bunları yazmaq asan deyil. Mən bildiklərimin yalnız çox az hissəsini söylədim.²⁵

Fransız general Ausaressesin yazdığı bir kitab Fransanın Əlcəzairdə etdiyi qırğınları təkrar gözlər önünə sərdi. 83 yaşındakı Ausaresses bəzən əmr verdiyi, bəzən də şəxsən şahid olduğu qırğın, işgəncə, mühakiməsiz edamlar və intihar bəzəyi verilən ölümlərə “Services Speciaux, Algerie, 1955-1957” (Xüsusi xidmətlər, Əlcəzair, 1955-1957) adlı kitabında geniş yer verdi. “Le Monde” qəzetində nəşr olunan yandakı xəbərdə Ausaresses, “ölüm birliyi” olaraq adlandırdığı Fransız polisinin sistemli işgəncə etdiyini və bu işgəncə və cinayətlərin siyasi iqtidarın əmrləri və məlumatı daxilində reallaşdırıldığını söyləyir. Ausaressesin ən maraqlı ifadəsi isə “heç bir şəkildə vicdanı narahatlıq hiss etmədiyi” yönündə idi.

Müstəqillik nəyi dəyişdirdi?

Əlcəzair görünüşdə 1962-ci ildə müstəqilliyini qazandı, ancaq müsəlman xalq üçün dəyişən çox şey olmadı. Müstəqilliyin elanı ilə birlikdə iqtidarı ələ keçirən Milli Qurtuluş Cəbhəsi (FLN) tam mənasıyla müstəmləkəçi Fransaya bağlı bir təşkilata çevrildi. Bu partiya 20-ci əsrdə İslam dünyasında tez-tez qarşılaşılan bir ənənəni davam etdirdi və totalitar rejimi meydana gətirdi. Bu totalitar rejimin rəhbərləri iqtidarlari boyunca ölkənin başda təbii qaz və neft olmaq üzrə zəngin təbii qaynaqlarını istismar etdi. Bu səbəblə iqtidarlari boyunca FLN rəhbərləri və onların tərəfdaşları böyük sərvət əldə edərkən xalq da getdikcə kasıblaşdı. Belə ki, 1990-cı illərdə ölkədəki işsizlik nisbəti 70%-lərə çıxmışdır. Ancaq müsəlman xalqa qarşı tətbiq olunan bütün bu təzyiq və istismar siyasəti bir tərəfdən də öz sonunu hazırlayırdı.

Əlcəzair xalqının evlərinə edilən ani basqınlarda şəkillərdəkinə bənzər qırğınlar reallaşdırılırdı. Yataqlarından çıxarılan insanlar vəhşicə öldürülür, körpələr güllələnirdi.

Əlcəzairdəki bütün bu hadisələr xalqın silsilə nümayiş, boykot və etiraz ilə haqsızlıqları dilə gətirməsinə və iqtidarı məcbur etməsinə səbəb oldu. Tək partiyalı sistemə qarşı, çoxluq və sərbəstlik istəyən səsler yüksəldi. Bunun nəticəsində 1989-cu ildə çox partiyalı sistemə keçildi. Bunun ardından aparılan yerli seçkilərdə İslami Qurtuluş Cəbhəsi (FIS) böyük müvəffəqiyyət qazandı.

Ümumi seçkilər 26 dekabr 1991-ci il tarixində edildi. Seçki iki mərhələli idi. 1991-ci il 30 dekabr günü nəticələr açıqlandı. FIS 232 kürsüdən 188-ni qazanaraq yüksək üstünlük təmin etmişdi. İqtidar partiyası FLN ancaq 15 deputat çıxara bilmişdi. Seçkilərin ikinci dövrü yalnız rəsmi olaraq tanınırdı. İkinci dövrdən də FIS-in zəfərlə çıxacağı qəti idi.

Ancaq ölkədəki totalitar rejim buna icazə vermədi. Baş qərargah başçısı Xalid Nezzarın öndərliyindəki ordu, bir-birini izləyən hadisələr nəticəsində hərbi çevriliş ilə iqtidarı ələ keçirdi. Bu zaman hərbi çevrilişi sözdə qanuniləşdirmək üçün bir çox təxribat və yalan xəbərlər də uydurulmuşdu. Baş nazir, seçki nəticələri müəyyən olmadan əvvəl “seçkilər sakitlik və güvən içərisində keçdi” kimi açıqlamalar edərkən, nəticələr müəyyən olduqdan sonra “seçkilər kifayət dərəcədə azad və hiyləsiz keçmədi” şəklində açıqlama edərək öz ağılına görə FIS-in seçkidə hiylə etdiyini ya da güc tətbiq etdiyini işarə etmişdi.

Hərbi çevrilişin başlaması da olduqca maraqlı idi. Bir-birini izləyən hadisələr hərbi çevrilişin əvvəldən planlanmış və tətbiqə qoyulmuş bir ssenari olduğunu göstərirdi. Hərbi çevrilişdən sonra isə dünyaya verilən təlqinin əksinə, müsəlmanlar “vətəndaş müharibəsi” başlatmadılar. Vətəndaş müharibəsini başlananlar, hərbi çevriliş edənlər idi. İslami Qurtuluş Cəbhəsi, bütün tərəfləri güc istifadə etmədən, sülh yolu ilə müraciət etməyə dəvət etdi. Ancaq iqtidarın cavabı FIS-in minlərlə üzv və

tərəfdarını həbs edib, həbsxanalarda onlara ən ağır işgəncələri etmək oldu.

Aradan keçən illər isə Əlcəzair xalqı üzərində tətbiq olunan təzyiqdə heç bir dəyişiklik etmədi. Müsəlmanların üzərinə atılan provokativ hərəkətlərdən sonra fəvqəladə səlahiyyətlərlə təchiz edilmiş məhkəmələr quruldu və müsəlmanlar təqibə uğradı. Başlanğıcda hadisələrə sülhsevər yollardan, soyuqqanlı bir şəkildə yaxınlaşan FIS və tərəfdarları bu davranışlarını tərk etməyə başladılar. Bir qrup onlara qarşı təhlükəsizlik güclərinin təşkil etdiyi silahlı hücumlara qarşı silahla özlərini müdafiə etməyə başladılar. Nəticədə Əlcəzair bir vətəndaş müharibəsi yaşamağa başladı.

Əlcəzairdə vətəndaş müharibəsini kim idarə edirdi?

Əlcəzairdəki vətəndaş müharibəsində tək bir hədəf vardı: Müsəlmanların gücünün lazım olsa fiziki olaraq məhv edilməsi. Bunun üçün “anti-terror qrupları” adı altında ölüm manqaları yaradıldı. Bu manqalar hədəf olaraq seçdikləri müsəlmanları faili məchul üsuluyla öldürdülər. Etirafçı bir Əlcəzair polisi bu “faili məchul” üsulunun nümunələrini izah etmiş, xüsusi komandaların hədəf seçilən müsəlmanların qapısını döyüb, qapını açana güllələdiklərini xəbər vermişdi.²⁶ 1984-88-ci illər arasında Əlcəzairdə baş nazirlik edən Prof. Dr. Əbdülhəmid İbrahimi də müsəlmanlara qarşı başlatılan müharibənin üsullarını belə izah etmişdi:

1962-ci ildə müstəqilliyini qazanan müsəlman Əlcəzair xalqı üçün dəyişən heç bir şey olmadı. Bu dəfə qırğınlar Fransaya bağlı rejimin əli ilə icra edilirdi.

Yanvar 1992-ci ildəki hökumət hərbi çevrilişindən bəri bir çox günahsız insan aralarında müəllimlər, mühəndislər, vəkllər, həkimlər, şagirdlər olmaq üzrə özbaşına həbs olundular, insanlar mühakimə olunmadan məhkum düşərgələrinə göndərildilər və ya insanlıqdan kənar şərtlər altında həbsxanalara atıldılar. Daha da sonrasına hər gün gənc Əlcəzairilər heç bir səbəb olmadan edam qrupları tərəfindən öldürülür. Tək səbəb rejim üçün potensial bir təhlükə olaraq görülmələri idi.²⁷

İngilis “The Observer” qəzeti jurnalistlərindən John Sweeneyin qəzetin 16 noyabr 1997-ci il tarixli sayında nəşr etdiyi “We accuse 80.000 times” (80.000 dəfə günahkarıq) başlıqlı məqaləsi də sabiq baş nazir Əbdülhəmid İbrahiminin sözlərini dəstəklər xüsusiyyətdə idi. Əlcəzair mövzusunda xüsusi maraq duyan Sweeney, ölkədəki qırğınlara şəxsən şahid olan insanlarla etdiyi görüşmələr nəticəsində qırğınlar haqqındakı fikirlərini bu şəkildə dilə gətirməkdə idi:

...Ancaq dəlillərin ağırlığı Əlcəzair dövlətini məhkum edir. Generalların 1991-ci il seçkilərini ləğv edib, xalqı aldatmasından bu yana təxminən 80 min insan öldürüldü. Hökumət, hakim güc sui-istifadələrə batmış, nifrət edilir və ancaq terrorun hökmranlığı sayəsində ayaqda qalır. Beynəlxalq Əfv Təşkilatının, İnsan Haqları Təşkilatının, Beynəlxalq İnsan Haqları Federasiyasının, Sərhəd Tanımayan Jurnalistlər Dərnəyinin dəlillərinə olsun və ya Əlcəzairin öz dövlət idarəli mediasının dəlillərinə olsun bir baxın.

Əlcəzairli bir gizli polis ilə etdiyi reportaj ilə bütün dünyada böyük əks-səda oyandıran John Sweeney, mərhəmətsizcə qətl edilən günahsız insanların ölümlərindən başda Fransa olmaq üzrə bir çox qərb ölkələrini məsul tutmaqda idi. Çünki etdiyi reportajlar və əldə etdiyi təəssüratlar Əlcəzairdə davam etdirilən terrorun dövlət dəstəkli olduğunu göstərməkdə idi. Və bu bütün dünya tərəfindən bilinməsi baxmayaraq

heç kim buna “dayan” demir, hətta mümkün olduğu qədər bu mövzudan bəhs etməməyə çalışırdılar. Digər bir deyişlə “Əlcəzair dövləti və qərbdəki dostları qaranlıqda iş görməyi seçirdilər.”

Cinayətlərin əsl günahkarları

John Sweeney bu məqaləsində üç ayrı qırğın hadisəsini də nümunə olaraq verir və müsəlmanlara aid edilən cinayətlərin əsl günahkarlarının kim olduğu sualının cavabını gözlər önünə sərirdi. Bu hadisələrdən birincisi 1994-cü ilin iyulunda reallaşmışdı. G-7 liderlərinin Napolidə toplandıqları gün yeddi İtalyan dənizçisi Əlcəzairin Cicel yaxınlarındakı Cencen limanında, iddiaya görə “ifrat islamçılar” tərəfindən boğazları kəsilərək öldürüldülər. Qərb mətbuatı tərəfindən hücumu reallaşdıran “radikal islamçılar” dərhal şiddətlə qınandılar, hətta ABŞ-ın keçmiş prezidenti Klinton da islamçıları qınayan bir məlumat nəşr etdi.

Rütbəli bir mason olan Həbib Burqiba, iqtidarı boyunca müsəlman Tunis xalqının deyil, Fransız Böyük Lojasının mənfəətlərini ön planda tutdu.

Ancaq Sweeneyin məqaləsində qaynaq olaraq istifadə etdiyi Əlcəzair Gizli Polisi üzvlərindən Cozef isə bu hücum haqqında qərbli qaynaqlar kimi düşünmürdü. Cozef hadisədəki qatillərin gizli polisdəki iş yoldaşları olduğunu söyləyirdi. İşin maraqlı tərəfi Cencen limanı bu hücumun reallaşdırıldığı əsnada hərbi bölgə sərhədləri içərisində idi və olduqca möhkəm qorunan bir donanma limanı idi. John Sweeney də hadisədəki qeyri-adi proseslərə məqaləsində bu sözləri ilə diqqət çəkməkdə idi:

Donanmanın kazarması İtalyan əsgərlərin öldürüldüyü gəminin bir neçə metr yanında idi. Əgər qatillər ifrat islamçılardırsa, hərbi giriş qapısından keçmələri, yavaşca kazarmanı aşmaları, italyan heyət üzvlərinin boğazlarını kəsmələri, sonra ortadan itdiyi aydın olan 600 tonluq yükü boşaltmaları və sonra da yenə kimsəyə görünmədən barmaq ucları üzərində yavaşca geri dönmələri lazım idi.

Sweeneyin məqaləsində nümunə verdiyi ikinci hadisə də ən az birincisi qədər maraqlıdır:

...1995-ci ildə Parisdə ard-arda partlayan bombalardan sonra yenə İslamçı kütlələr günahlandırılmış və Qərb də buna dəstək vermişdi. Halbuki Gizli Polis Üzvü Cozef bombalamanın planlayıcılarının Əlcəzair gizli polis komandirləri General Tefvik və General Smain olduğunu və əməliyyatın Əlcəzairin Paris səfirliyindən icra edildiyini izah etməkdə idi. Necə ki, bu bombalama hadisələrinin ardından dövrün Fransa Daxili İşlər Naziri Jean-Louis Debré'ye bir yemək əsnasında bombaların ardında Əlcəzair gizli polisi olma ehtimalı soruşulanda, nazir bu şəkildə cavab vermişdi: “Əlcəzair hərbi kəşfiyyatı bizi səhv istiqamətə sövq etmək, beləcə onları narahat edənləri ortadan qaldırmamızı təmin etmək istəyirlər.”

Bəhs etdiyimiz məqalədə nümunə verilən üçüncü hadisə də son dərəcə əsrarəngiz bir şəkildə reallaşmışdır. John Sweeney bu hadisəni belə izah edir:

1997-ci ildə Əlcəzairin cənubunda nəhəng ölçülərdə üç qırğın edildi. Hər üçü də kazarmalarla əhatə olunmuş sıx qoruma altındakı bir bölgədə reallaşdırıldı. 200 insanın qırtlağını kəsmək uzun zaman alar. Əlcəzair məhkəmələrinə bu böyük qırğınların hər hansı biri üçün kimsə çıxarılmadı. Qatillər rəhbərliyin etirafına görə narahat edilmədilər.

John Sweeneyin izah etdiyi hadisələrdən bir bənzəri də “Jeune Afrique” jurnalında nəşr olundu. Jurnal “Əlcəzairin Seydi Musa bölgəsində reallaşdırılan və 300 insanın qətl edilməsiylə nəticələnən vəhşiliklə əlaqədar olaraq şahidlərin söylədiklərinə yer verməkdə idi. Bu hadisə Əlcəzair həqiqətini görə bilmək baxımından son dərəcə əhəmiyyətlidir:

Seydi Musada ordu qərargahının yaxınında reallaşdırılan və beş saat davam edən qırğına heç bir hərbi müdaxilənin edilməməsi ən cazibədar xüsusiyyət olaraq göstərilməkdədir. Qırğından xilas olan insanların “kömək üçün qışqırdıq, təhlükəsizlik gücləri yaxınlığımızda idi, ancaq SABAH saatları ilə birlikdə ilk gələnlər xilasetmə qrupları oldu” şəklindəki açıqlamaları, evlərdən çıxan alov və tüstünün, təcavüzkarların avtomatik silahlarından yayılan səsin təhlükəsizlik güclərinin diqqətini çəkməməsi Əlcəzairdəki qırğınların arxasındakı güclərin kimlər olduğu haqqında yetərli məlumat verir.²⁸

Əlcəzairdə olub bitənlər haqqındakı düşüncələrində Əbdülhəmid İbrahimi və John Sweeney tək deyildirlər əslində. Əlcəzairdəki hadisələri yaxından izləyən bir çox mütəxəssis, yaşanan qırğınların və terror hadisələrinin ardında xunta dəstəqli Əlcəzair hökumətinin olduğu mövzusunda həmfikirdirlər. Bu insanlardan biri də “RAND Corporation” adına işləyən keçmiş CIA agentlərindən Graham Fullerdir. Fuller həm Əlcəzairdəki terrorist fəaliyyətlərin, həm də Parisdə partlayan bombaların məsulunun xunta adına işləyən hərbi hissələr olduğunu ifadə etməkdə və məqsədlərini belə dilə gətirməkdədir:

Dünya ictimaiyyətini manipulyasiya etmək. Bu mövzuda qərb kəşfiyyat qurumlarının əli vardır. Səhv məlumatlandırma yoluyla ictimaiyyətə təsir etməyə çalışırlar.²⁹

Digər tərəfdən qırğınlardan məsul tutulan xuntada yer alan generalların bir çoxunun keçmişdə Fransa ordusunda vəzifə almış olmaları da bizlərə çox əhəmiyyətli işarələr verməkdədir. Bu insanlar Əlcəzairin müstəqillik müharibəsi əsnasında Fransız ordusunda vəzifəli idilər, yəni Fransa ilə əməkdaşlıq edirlər. Məsələn Baş qərargah başçısı Məhəmməd Amari, Fransa ordusunda zabit idi. Əlcəzairin müstəqilliyini qazanmasından çox qısa müddət əvvəl Əlcəzair ordusuna qatıldı. Kəşfiyyat Dairə Başçılığını icra edən General Təvfik və hərbi zərbənin lideri və sabiq Müdafiə Naziri General Xəlid Nezzar da Fransa ordusunun zabitləri arasında iştirak etməkdəydilər.³⁰

Bütün bu hadisələrlə yanaşı keçmiş baş nazir Əbdülhəmid İbrahiminin “Bütün terror hadisələri dərhal müsəlmanların üzərinə atılır. Halbuki müsəlmanlar qırğınlarla hədəfə çata bilməyəcəyini bilirlər” sözləri ilə birlikdə diqqət çəkdiyi bir başqa məqam daha vardır. İbrahimi bu sözlərinin ardından Əlcəzairdəki dövlət terrorunun əsas olaraq Fransadan idarə olunduğunu və 1962-ci ildə Əlcəzair müstəqilliyinə qarşı qurulan əks-partizan təşkilatı OAS-in keçmiş işçiləri tərəfindən təşkilatlandığını vurğulamışdı.³¹

Bütün bunlarla yanaşı, Əlcəzairdəki bəzi müsəlman qrupların vətəndaş insanlara qarşı terror tətbiq edərək səhv yola sapdıqları həqiqətini də ifadə etmək lazımdır. Daha əvvəl də ifadə etdiyimiz kimi belə bir üsul İslama ziddir. İslam, müsəlmanların hər zaman üçün sülhsevər üsulları seçmələrini, son çarə olaraq müharibəyə müraciət edildiyində isə, müharibəyə qatılmayan insanların həyatının və haqlarının diqqətlə qorumağı tələb edir. Bunun xaricində qalan, haqsız yerə şiddətə müraciət

edən hər cür “mübarizə” üsulu İslama ziddir. Əlcəzairdəki müsəlmanların da bu həqiqətə həssaslıq göstərmələri və mübarizələrini silahla deyil, mədəniyyətlə, elmlə, ağılla icra etmələri lazımdır. Bu vəziyyətdə ümid edilər ki, on illərdir qan və göz yaşı ilə dolu olan Əlcəzairə rifah və hüzur gələ biləcəkdir.

FƏSİL 2 Tunis

Yalnız iman etdikləri üçün zülm görən bir xalq

Osmanlıdan sonra çox böyük bir xaosun içinə itələnən bölgələrin bir başqası Şimali Afrikadır. Dövləti Ali, Şimali Afrikanın böyük hissəsini 16-cı əsrdə suverenliyi altına almış və bölgədə sabit rəhbərlik qurmuşdu. Ancaq müstəmləkəçilik, bölgədə Osmanlı rəhbərliyi ilə birlikdə hüzur və sülhü də yox edəcəkdi. Müstəmləkəçiliyin Afrikaya girişi, 17-ci əsrdə hollandiyalılarla başladı. Ardından portuqaliyalılar, ingilislər və fransızlar qitənin fərqli bölgələrində suverenlik qurdular. Osmanlıya aid olan Şimali Afrika torpaqlarını ələ keçirə bilmək üçün, 19-cu əsrə qədər gözləmələri gərək idi. Bu müddəti yaşayan ölkələrin biri də Tunis idi.

Tunisin İslam ilə tanış olması, Abdullah ibn Əbi Sarh əmrindəki İslam ordularının 648-ci ildəki fəthi ilə reallaşmışdı. Qısa müddət içində Tunis bir İslam vətəni halına gəldi və 7-ci əsrdə arıq bütün Tunis xalqı müsəlman oldu. Daha sonra bir çox dəfə rejim dəyişikliyi yaşayan Tunisdə həqiqi hüzur və sabitlik, 1574-cü ildəki Osmanlı rejimiylə başladı. Tunis, Osmanlı dövlətinə bağlı bir əyalət halına gətirildi və bu statusu 1881-ci ilə qədər sürdü. Avropa mədəniyyətindəki zorba rejim anlayışının əksinə, Osmanlı ölkəsində İslam dininin bir xüsusiyyəti olaraq sülh və şəfqət təməlinə söykənən bir rejim anlayışı hakim olmuşdu. Ölkə əhalisinin böyük əksəriyyətini meydana gətirən müsəlman ərəblərin yanında, Bərbərilər və yəhudilər kimi fərqli etnik və dini birliklərin hüzur içində və qardaşcasına yaşadığı Tunisdəki bu sülh dövrü, Fransanın 1881-ci ildəki işğalına qədər sürdü.

Fransanın qanlı müstəmləkə tarixi

Fransa, Tunisi “yüksək komissar” deyilən qubernatorlar kanalıyla idarə etdi. Eyni Əlcəzairdə olduğu kimi burada da çox böyük bir zülm siyasəti beləcə başlamış oldu. Hər cür müxalifət hərəketi və müstəqillik tərəfdarı fəaliyyətlər qanlı bir şəkildə yatızdırıldı. Müstəqillik tərəfdarı İslami hərəkatların liderləri və onları dəstəkləyənlər çox şiddətli təzyiq gördülər, böyük bir hissəsi həbs olundu, işgəncələrə məruz qaldı.

Fransa, güclü bir İslami şüura sahib olan Tunis xalqında yaranan reaksiyanı dayandırmaqda, qiyamları yatırtmaqda çətinlik çəkirdi. Bunun üçün hər müstəmləkəçi ölkənin etdiyi kimi o da kukla rejimlərə müraciət etdi. Bunun üçün müstəqillik mübarizəsi məqsədiylə qurulan Düstur Partiyasını öz tərəfinə çəkdi. Başına isə çox güvəndiyi bir “insanı”nı yerləşdirdi: Həbib Burqiba.

İlk zamanlarda xalqın dəstəyini almaq üçün İslami bir xətt izləyir kimi görünən Həbib Burqiba, uşaqlığından etibarən Fransız təhsili almışdı. Ancaq gənclik dövründə xüsusilə Fransız işğal rejiminə qarşı bir siyasət izləmiş, bu şəkildə xalqın dəstəyini almağı planlamışdı. Hətta bunun üçün bir neçə dəfə həbsə girmiş, Tunisdən Qahirəyə qaçaraq xalqın gözündə qəhrəman imici qazanmağa çalışmışdı.

Tunisə döndüyündə xalqı məqsədsiz bir üsyana təşviq edən və beləcə qanlı bir Fransız müdaxiləsinə zəmin hazırlayan Burqiba, fransızların 1956-cı ildə işğala son vermələrindən sonra, Fransanın Tunisdəki nümayəndəsi halına gəldi. Müstəmləkəçi Fransız rejimi ölkəni tərk edərkən, geridə onlara son dərəcə sadıq idarəetmə heyətləri buraxmışlardı. Bu heyətlər fransızların mənəfəətlərini onlar qədər qoruyan və öz vətəndaşlarına onlardan belə daha çox zülm edən Həbib Burqiba rejimindəki heyətlər idi.

1959-cu ildə ölkəni müddətsiz olaraq icra hakimiyyəti səlahiyyətini tək başına əlinə alan Həbib Burqiba, bir zaman sonra özünü “ölənə qədər prezident” elan etdi. 7 noyabr 1987-ci ildə əqli tarazlığı yerində olmadığı səbəbi ilə Baş nazir Zeynəl Abidin tərəfindən dövlət başçılığı vəzifəsindən alınana qədər, yəni 31 il boyunca, Tunisi tək başına idarə etdi. Bu dövr boyunca ölkəni mədəni, siyasi və iqtisadi istiqamətdən Fransaya asılı etdi və ölkənin zənginliklərini Fransaya axıtdı.

Bu İslam əleyhdarı diktatorun ən əhəmiyyətli xüsusiyyətlərindən biri isə, digər bənzərləri kimi yüksək rütbəli bir mason olması idi.³² Masonik şəxsiyyəti, Həbib Burqiba üçün müsəlman şəxsiyyətindən də, tunisli şəxsiyyətindən də daha əhəmiyyətli idi. O, müsəlman Tunis xalqının deyil, Fransız Böyük Lojasının mənfəətlərini ön planda tuturdu. Bunu da ölkəsində İslama qarşı böyük müharibə açaraq göstərdi.

Burqibanın ilk işi mühakimə və təhsildə Fransız sistemi bənzəri bir sistem qurmaq oldu. Bu sistemin ən böyük xüsusiyyəti isə İslam əleyhdarlığı ilə şəkilləndirilməsi idi. Burqiba, məscidləri möhkəm yoxlama altına aldı, müəyyən vaxtların xaricində namaz qılınmasını qadağan etdi. İslam cəmiyyəti məqsədi hədəfləyən bütün müsəlmanları, idarəetmə müxalifi sifətiylə həbs etdirdi və çox ağır işgəncələr tətbiq etdi. Tunisin simvolu olan Zeytune Universiteti başda olmaq üzrə İslami təhsil qurumlarının hamısını bağlatdırdı. Halbuki Misirdəki Əl-Əzhər Universitetinə bərabər sayıla biləcək bir universitet olan Zeytune Universiteti, Şimali Afrikadakı İslami həyatı canlı tutan, oradakı xalqın qarşısını açan elm insanlarını yetişdirən əhəmiyyətli bir mərkəz idi. Burqiba etdiyi təzyiqlərdə o qədər irəli getdi ki, Ramazan ayında televiziya çıxıb içki içərək “ölkənin iqtisadi inkişafını və iş tempini yavaşlatdığı” bəhanəsiylə Ramazanda oruc tutmağı qadağan etdi. Həcc üçün Məkkə səfərinin bahalı olduğu səbəbi ilə Məkkə yerinə Maqripin müqəddəs şəhəri qəbul edilən Keyrevanın ziyarət edilməsini istədi.

Tunis rejimi hər dövrdə İslam ölkələrinə qarşı uzaq bir siyasət izlədi. İslami axınları dəstəklədiyi üçün Sudan ilə əlaqələrini təxirə salan, Əlcəzairə qarşı Fransız hökumətinin yanında yer alan Tunisdə, şəhid olan fələstinlilər üçün dua etmək və hətta intifada haqqında danışmaq belə qadağan edildi.

Aradan keçən illərdə təzyiqlərin az da olsa bir azalma və demokratikləşmə müddəti yaşandı. Ancaq Əlcəzair və Tunisdəki müsəlman xalqın yaşadıklarının, Quranda xəbər verilən və inkarçılara aid bir zülm üsulu olduğuna da diqqət yetirmək lazımdır. Quranda bildirildiyi üzrə, zalım rəhbərlərin insanların dinlərini yaşamalarını maneə törətmək üçün istifadə etdikləri təzyiq üsullarından biri də, məscid kimi müqəddəs məkanları yox etməkdir. Allah Bəqərə surəsində Öz adının xatırlanmasına maneə törətmək istəyənlərin dünyada və axirətdəki vəziyyətlərini bu şəkildə bildirməkdədir:

Allahın məscidlərində Onun adının zikr edilməsinə maneçilik törədənlərdən və onların viranə qalmasına çalışanlardan daha zalım kim ola bilər? Əslində onlar oraya qorxa-qorxa daxil olmalı idilər. Onlar üçün dünyada rüsvayçılıq, axirətdə isə böyük bir əzab vardır.

(Bəqərə surəsi, 114)

Ayədə vəd edilən böyük əzab, İslam torpaqlarında İslamı yox etmək üçün çalışan bütün zalımların, tövbə edib bu davranışları dəyişdirmədikləri təqdirdə, axirətdəki qarşılığıdır. Müsəlmanlar, bu həqiqətin fərqləndə olmalı və uğradıqları təzyiqlər qarşısında, zalımların axirətdəki vəziyyətini düşünməli, həqiqi qaliblərin özləri olduğunu bilməlidirlər.

Burqibadan sonrakı vəziyyət

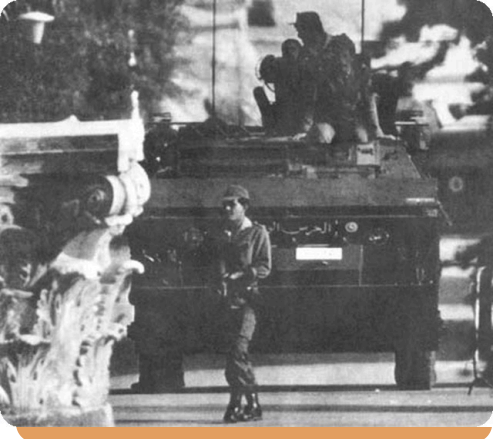

Fransa, Burqiba imicinin Tunisdə əvvəlki gücünü itirməsindən sonra, Tunisin Paris səfiri Hadi Mebrukun Xarici İşlər

Nazirliyinə təyin edilməsini təmin edərək,

ölkədəki fəaliyyətini artırmağa çalışdı. Bu vaxt baş nazir Zeynəl Abidin Bin Əli, Burqiba rejiminin siyasi təzyiqlərə görə illərcə əzilən müsəlman xalqı öz tərəfinə çəkə bilmək üçün, onlara bəzi azadlıqlar verdi. Burqibanı mülki çevrilişlə rejimdən uzaqlaşdıran Bin Əli rejimi, siyasi məhbusların bir hissəsini də sərbəst buraxdı. Sürgündə olanların təkrar ölkəyə dönmələrinə icazə verdi. Ancaq müsəlman xalqın böyük ümidlər bəslədiyi yeni rejim, Burqibadan çox fərqli olmadı. İlk başlarda ölkədə bir islahat hərəkatı başladacağını vəd edən Bin Əli, iqtidarını möhkəmlətdikdən sonra eyni Burqiba kimi müsəlman xalqa qarşı zülm tətbiq etməyə başladı.

Burqibadan
sonrası
Tunisdə
dəyişən tək
şey,
müsəlmanları
n illərcə
çəkdiqləri

zölm və totalitar siyasətlərin yenidən gündəmə gəlməsi olmuşdur. Burqibanın yerini alan Zeynəl Abidin Bin Əli bu gün sələfi ilə eyni, hətta son zamanlardakı çalışmaları ilə onu belə geridə buraxacaq bir mövqeyə gəlmişdir. Bu gün Tunis hələ də, Zeynəl Abidin səbəbiylə bölgənin son dərəcə qatı və antidemokratik quruluşa sahib ölkəsi vəziyyətindədir.³³ Cəmiyyətdə geniş təmələ sahib olan

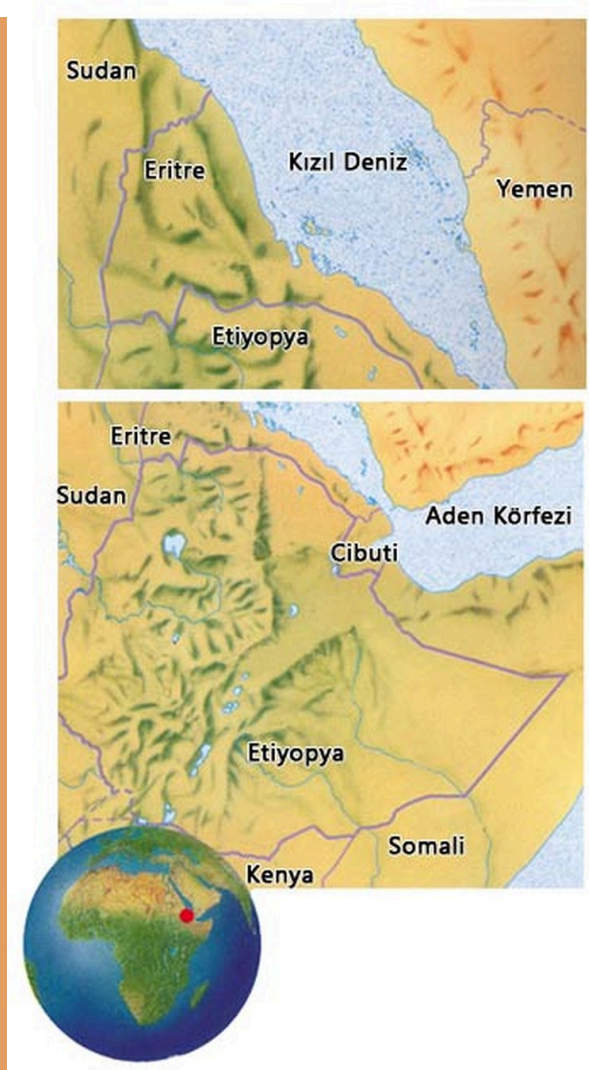
Müsəlmanlar ölkələrinə və xalqlarına zərər vermədən demokratik yollardan rejimi dəyişməyi gözləməkdədirlər.

FƏSİL

Eritreya-Efiopiya

Müsəlmanlar sülh və hüzur istəyirlər

Müharibə və qarışıqlıqlar, Afrika qitəsində sürətini itirmədən on illərdir davam etməkdədir. Fransa, İngiltərə, Hollandiya kimi müstəmləkəçi güclərin 1950-ci və 60-cı illərdə qitədən çəkilməsinin ardından, Afrika ölkələrinin çoxunda faşist və ya kommunist diktatorlar rejimə gəlmişdir. Qurulan bu müstəmləkədən sonra rejimlərin çoxu, müsəlmanlara qarşı sistemli təhdid siyasəti izləmiş və hələ də izləməkdədirlər. Bu siyasətlər nəticəsində fasiləsiz müharibə və qarışıqlığın yaşandığı yerlərdən biri, 16-cı əsrin ortalarından etibarən təxminən 2 əsr Osmanlı idarəetməsində qalmış olan Eritreyadır.

Marksist Menqistu rejiminin hədəflərinin başında məscidlər gəlirdi. On minlərlə uşağın şikəst qaldığı, yüz minlərlə insanın mühacir vəziyyətinə düşdüyü Efiopiyada xalqın 80%-i qida köməyinə möhtac vəziyyətdədir.

Afrikanın strateji nöqtəsi Eritreya

Eritreya, Efiopiyanın şimalında, Afrikanın Asiyaya ən çox yaxınlaşdığı Babül-Məndəb boğazına qədər olan sahil boyunca uzanan bir ölkədir. Afrika qitəsində minlərlə ildir ticari və hərbi olaraq əhəmiyyətli bir nöqtədir. Müstəmləkə Afrikasının çoxu kimi, bu ölkə də, yerli xalqların tələblərinə baxılmadan, müstəmləkəçi avropalı güclərin öz aralarında paylaşmalarıyla ortaya çıxmışdır.

Eritreyanı əlində tutan güc Qırmızı dənizin cənub girişini, bu səbəbdən Aralıq dənizindən Hind okeanına edilən bütün çıxışları da idarə altına almış olar. Bütün bunlarla yanaşı Efiopiya üçün Eritreya bir mənada dənizlərə açılan liman mövqeyindədir.

Məhz Eritreyanı sahib olduğu bu strateji əhəmiyyət səbəbiylə, İngilislər II Dünya müharibəsi əsnasında Amerikaya Eritreyanın xəbərləşmə bazasını kirayəyə götürmüşlər və ABŞ, Efiopiya ilə arasındakı bir müdafiə etmə müqaviləsinə söykənərək 25 il boyunca buranı istifadə etmişdir. Bura dünyanın ən əhəmiyyətli xəbərləşmə bazalarından biridir və Koreya müharibəsi boyunca Vaşinqtona xəbər axışında çox əhəmiyyətli rol oynamışdır. Mövcud strateji əhəmiyyəti ilə yanaşı sahib olduğu qızıl yataqları və minerallar, ola biləcək neft və qaz qaynaqları da (hələ də Qırmızı dənizdə neft çıxarma işləri davam etməkdədir) bölgəyə maraq duyan güclərin gözündə Eritreya daha da qiymətli hala gətirməkdədir. II Dünya müharibəsindən əvvəl əhalisi 1 milyon olan Eritreyanın indiki əhalisi qərb qaynaqlara görə 2.5 milyon, bölgədə fəaliyyət göstərən müqavimət təşkilatlarına görə isə 3.5 milyondur. Və bu əhalinin böyük hissəsini müsəlmanlar meydana gətirməkdədir.

Eritreyalı müsəlmanların mübarizəsi

Ösmənli rəhbərliyindən qoparıldıqdan sonra İtaliya tərəfindən işğal edilən Eritreya, 1952-ci ildə Birləşmiş Millətlər qərarı ilə Efiopiya ilə birləşmiş bir federal dövlət halına gəldi. Ancaq xalq tərəfindən qəbul edilməyən bu vəziyyət, geniş xalq qiyamları ilə nəticələndi. 14 noyabr 1962-ci ildə isə Efiopiyadakı daxili qarışıqlıqları bəhanə edən İmperator Haile Selassie, Eritreyanı Efiopiya torpaqlarına qatdığını elan etdi. Selassi dövrüylə birlikdə müsəlmanlara qarşı böyük təzyiq və işgəncə siyasəti başlandı. Efiopiya rejiminə etiraz edən bir çox müsəlman qətl edildi.

Efiopiya və Eritrənin keçmiş rejimləriylə İsrail dövlətini ortaq məxrəcdə birləşdirən tək ünsür olmuşdur: İslamofobiya xətti.

Efiopiyanın şiddət və terror tətbiqlərinin nəticəsində, 1967-ci ildən 70-ci illərin başına qədər yüz minlərlə Eritreyalı yurdlarından sürgün edildi. Tarixin ən böyük mühacir qruplarından birini meydana gətirən bu insanlar qadın, uşaq, yaşlı demədən ölümə tərk edildilər. Bu vəziyyəti, rejimin tətbiq etdiyi səhv kənd təsərrüfatı siyasətləri nəticəsində 200 minə yaxın insanın da qıtlıqdan ölməsi izlədi.

Bütün bu hadisələr nəticəsində Haile Selassie rejimi 1974-cü ildə edilən hərbi çevriliş ilə vəzifədən alındı. Marksist düşüncəyə sahib bir xuntanın rejimi ələ keçirməsi müsəlmanlar baxımından hər hansı bir dəyişikliyə səbəb olmadı. Faşist bir diktatorluğun yerinə marksist diktatorluq qurulmuşdu. Müsəlmanlar üçün yenə təzyiq, yenə işgəncə, yenə nəzarətlər, yenə çətinlik və sıxıntılar davam etdi.

Haile Selassienin xələfi Marksist Mengistu Haile-Mariam, rejimi boyunca tam mənasıyla bir şiddət siyasəti izlədi. Yalnız özünə müxalif olan fikri yox etməklə kifayətlənmədi, vəzifədə qaldığı 17 il içərisində ölkə əhalisinin də böyük bir əksəriyyətini yox etdi. Bölgədə davam edən islamofobiya xətti, ümumiyyətlə bütün ölkə üzərində terror tətbiq edən Mengistu da davam etdirdi. Mengistunun 17 il davam edən Marksist rəhbərliyi əsnasında 10 min məscid dağıdıldı, təxminən 500 min müsəlman çarəni Sudana sığınmaqda tapdı. Bir o qədər müsəlman isə Somaliyə sığındı. May 1991-ci ildə Efiopiya rejimi bir daha əl dəyişdirdi, ancaq Mengistunun geridə buraxdığı hesabat olduqca ağır idi:

60 min uşaq şikəst və 45 min uşaq da ana-atasız qalmışdı,

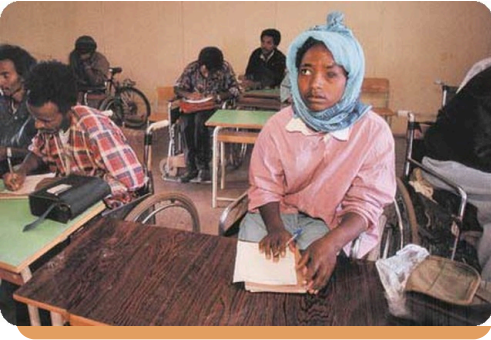
750 min mühacir vardı və bunların 500 mini Sudanda aclıq sərhədində yaşamaqda idi,

Əhalinin 80%-i qida köməyinə möhtac idi,

48 min insana bir həkim düşməkdə idi və ölkədə ortalama həyat müddəti 46 il idi...

Efiopiya rejiminə İsrail dəstəyi

Sahib olduğu sosial-iqtisadi və geostrategiya əhəmiyyətinə baxmayaraq bu gün hələ də dünyanın ən yoxsul bölgələrindən biri olan Eritreya torpaqlarında illərdir qarışıqlıq, anarxiya, qarşıdurma və müharibələrin dayanmamasının səbəblərindən biri də, ABŞ və İsrail kimi bölgə siyasətini təyin edən ölkələrin Eritreya ilə əlaqədar strategiyalarıdır.

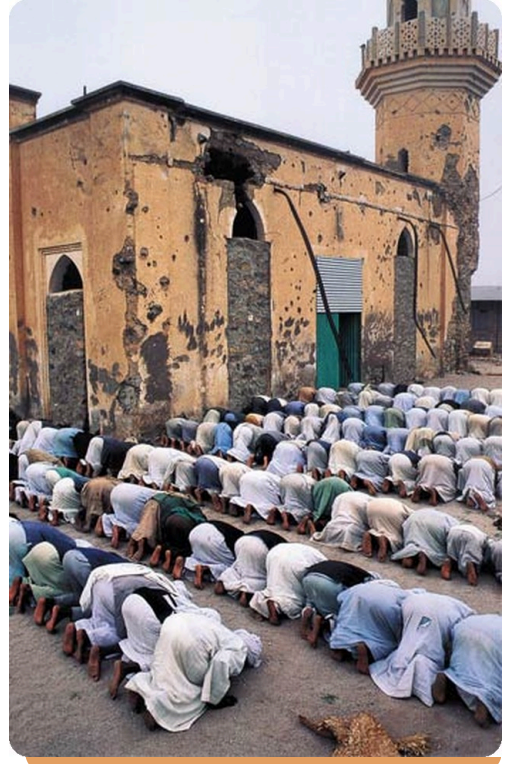

İsrail Hayfa Universiteti professorlarından Benjamin Beit-Hallahmi “The Israeli Connection: Who Israel Arms and Why” (İsrail əlaqəsi: İsrail kimi nə səbəbə silahlandırır?) adlı kitabında, öz ölkəsinin dünyanın dörd bir tərəfinə uzanan

fəaliyyətlərini “İsrailin dünya müharibəsi” olaraq şərh etməkdədir. Üstəlik Qüds İbrani Universitetindən Israel Shahakın söylədiyi kimi, “İsrail, İslam düşməninə qarşı başladılan müharibədə Qərbin liderliyini etmək hədəfindədir.”³⁴

İsrailin, Eritreyada hələ də biri Dahlak adalarında, biri də Sudan sərhədinə yaxın Mahel Agar dağlarında olmaq üzrə strateji olaraq son dərəcə əhəmiyyətli iki bazası vardır. İsrailin Efiopiya ilə yaxın əlaqələr qurması isə 1950-ci illərdə başladı. 1952-ci ildə mülki ticarət əlaqələriylə başlayan İsrail-Efiopiya ittifaqı, 1956-cı ildə bir İsrail nümayəndəsinin İmperator Haile Selassie və köməkçiləri ilə görüşməyə başlamasıyla birlikdə ən yüksək səviyyədə icra edilən bir dialoq halına gəldi. Bölgədə radikal hərəkatları və guya “Xristian efiopiyalılarına hücum edən və baş qaldıran müsəlmanları yatırtmaq” məqsədiylə İsrail, Selassie rejiminə həm silah köməyi etməyə, həm hərbi kəşfiyyat təmin etməyə, həm də Selassienin ordusunu “xalq hərəkatlarını yatırtma” mövzusunda

öyrətməyə başladı. Prof. Hallahmi, Efiopiya-İsrail ittifaqının ideoloji təməlini isə bu sözləri ilə dilə gətirirdi:

Bu ittifaqın arxasında yatan ideoloji təməl, efiopiyalıların israililəri də yenə özləri kimi “təhdid edici müsəlman dənizinin ortasında öz güclərini qorumağa çalışan cəsur bir xalq” olaraq görmələri idi.³⁵

Hallahminin kitabında izah etdiyinə görə, Eritreyadakı qiyamları yatırtmaq üzrə Selassie tərəfindən qurulmuş olan “Təcili vəziyyət polisi” adlı 3.100 nəfərdən ibarət əks-partizan komandası xüsusi olaraq israilli mütəxəssislərin təhsilindən keçmiş idi. Hətta 1971-ci ildə General Haim Bar-Lev əmrindəki əsgərlərin Efiopiya ziyarətinin ardından, Efiopiya strateji əhəmiyyəti olduqca yüksək iki namizədi (Halep və Fatimə adaları) İsrail donanmasının istifadəsinə açmışdı. Əlbəttə Eritreyalı müsəlmanlar da qarşı-qarşıya olduqları ittifaqı tanıyırdılar. Eritreyalı müsəlman güclərin lideri Əbu Xalid, 1970-ci ilin iyulunda Türk mətbuatında da yer alan bir reportajda bu həqiqəti belə dilə gətirməkdə idi:

Hal-hazırda Efiopiya və İsrail tale birliyi etmişlər. Müsəlmanları boğazlayan Həbəş əsgərlərini israilli zabitlər yetişdirirlər... 5 iyun 1967-ci il müharibəsi, Aqaba Körfəzinin Misir tərəfindən bağlanması bəhanəsiylə çıxmışdı. İsrail, Şərq aləmiylə etdiyi ticarətin qapısı olan Elyat Limanını və Aqaba Körfəzini həmişə açıq görmək istəyir. Biz Eritreyanı müstəqilliyinə qovuşdursaq Qırmızı dənizin cənubunda Cənub Yəmən ilə birlikdə bu kanalı İsrailə bağlaya bilərik. Məhz İsrail bu narahatlıq ilə Efiopiyalıları kömək edir.³⁶

Efiopiyalı komandos və əks-partizan birliklərini öyrədən israilli mütəxəssislər Haile Selassieyə ölkə içindəki iqtidarını qoruması üçün də böyük dəstək oldular. İsrail ordusu keçmiş yüksək səviyyə rəhbəri general Matityahu Peledə görə, Addis Ababadakı gizli polis üzərində təsir sahibi olan israilli agentlər sayəsində Haile Selassie üç ayrı çevriliş cəhdindən xilas olmuşdu.

Ancaq 1974-cü ildə Selassieni devirmək məqsədiylə edilən Marksist hərbi çevrilişə qarşı İsrail agentləri müdaxilə etmişlər. Çünki yeni idarəetmə də onların istədiyi standartlara uyğun bir rejim olacaq və Eritreya müsəlmanlarına qarşı icra edilən müharibəni davam etdirəcəkdi. Prof.

Hallahminin ifadəsiylə, “Efiopiya ilə İsrail arasında davam edən əlaqə, iki ölkənin bölgədəki İslami qruplara olan əleyhdarlığına söykənirdi.”³⁷

Necə ki, Marksist Mengitsu dövründə də İsraili mütəxəssislərin Efiopiya torpaqlarındakı işləri bütün sürətiylə davam etdi. İsraili mütəxəssislər efiopiyalı əks-partizan komandalarının öyrətməyi, Efiopiya rejiminə silah verməyi davam etdirdi. İslamofobiya təməl üzərinə oturdulan bu ittifaq, 1990-cı ildə İsrailin “separatçı militanlar”a qarşı istifadə edilməsi üçün Efiopiya rejiminə bomba kaseti göndərməsiylə daha da gücləndi.

Eritreyanın müstəqilliyi zülmü ortadan qaldırmadı

Kommunist blokun dağılması, Efiopiyadakı kommunist Mengistu rejiminin də sonunun gəldiyini göstərirdi. Necə ki, Issayas Afeworqi və Meles Zenavi kimi adların öndərliyində inkişaf edən müxalifət, kommunist rejimi 1991-ci ildə devrildi. Rəhbərliyə keçən Meles Zenavi, Eritreya xalqının müstəqillik tələbləri qarşısında çox dayana bilmədi və 25 aprel 1993-cü ildə reallaşdırılan referendum nəticəsində Eritreya, Efiopiyadan ayrılıb müstəqilliyini qazandı.

Müstəqilliklə birlikdə, Issayas Afeworqi, Eritreyanın yeni lideri olaraq ortaya çıxdı. Ancaq Afeworqinin iqtidarıyla birlikdə, həm daxili, həm də xarici siyasətdə ciddi problemlər meydana gəldi. Tətbiqləriylə diktator Mengistunun qatı rejimini xatırladan Afeworqi bütün ölkə səviyyəsində dindarlara qarşı böyük bir terror əsdirməyə başladı. Həm Dövlət başçılığını, həm də parlament başçılığını boynuna götürmüş olan Afeworqinin təzyiqi, Eritreya müxalifətini silahlı mübarizəyə sövq etdi. Buna görə xüsusilə ölkənin dağlıq seqmentlərində müxalifət gücləriylə Eritreya əsgərləri arasında sıx qarşıdurmalar başladı.

Afeworqi dövründə xüsusilə müsəlman xalqa qarşı edilən zülm də son həddə çatdı. Mühakiməsiz edamlar, sorğusuz sualsız reallaşdırılan edamlar bir-birini izlədi. İslami məktəblər bağlandı, məscidlər dağıldı, ərəb dili rəsmi dil olmaqdan çıxarıldı, yüz minlərlə insan evini tərk edib qonşu ölkə Sudana sığındı. Üstəlik rejimi tənqid etməyə cəhd edən hər kəs də Afeworqinin terrorundan nəsibini aldı.

Afeworqi həm öz vətəndaşlarına qarşı zalım bir siyasət izlədi, həm də qonşularına qarşı təcavüzkar cəhdlər etdilər. Hətta Eritreya, qonşuları Yemənin və Cibuti ilə müharibənin kənarına gətirdi, bir başqa qonşusu

olan Sudana qarşı zalım bir siyasət izlədi. Hətta eyni əleyhdar rəftarını siyasi və strateji bir çox ortaq siyasəti olan Efiopiyaya qarşı da istifadə etdi və Efiopiya torpaqlarını işğal etdi. Afeworqinin Efiopiya işğalı, 2000-ci il 18 iyun tarixində imzalanan atəşkəs müqaviləsinə qədər yüz minlərlə insanın evsiz və yurdsuz qalmasına, on minlərləsinin ölümünə, tətbiq olunan iqtisadi embarqolar nəticəsində də minlərləsinin aclıq sərhədində yaşamasına səbəb oldu.

Eritreyada son vəziyyət

Efiopiya ilə Eritreya arasında 1999-cu ildə başlamış olan sərhəd qarşıdurması 2000-ci il 18 iyun tarixində Afrika Birliyi Təşkilatının cəhdləri nəticəsində atəşkəs ilə nəticələndi. Ancaq hər iki tərəfin də, içində olduqları iqtisadi böhrana və xalqlarının aclıq sərhədində yaşamasına baxmayaraq, milyonlarla dollarlarını müharibəyə yatırtmaları olduqca heyrətvericidir. Bu qarşıdurmalar əsnasında limanlar, elektrik stansiyaları və aerodromlar kimi bir ölkə üçün son dərəcə əhəmiyyətli olan infrastruktur təşkilatları yerlə bir olmuş, yüz minlərlə insan köçməyə məcbur edilmiş və milyonlarla dollarlıq ziyan meydana gəlmişdir. Bu qarşıdurmalarda bölgə xalqının çox ehtiyacı olan bir milyard dollara yaxın qaynaq, silah təmini üçün tələf edilmişdir. Beləcə hər ikisi də İsrail müttəfiqi olan tərəflər həm İsraili və Amerikalı

silah istehsalçıları üçün yaxşı bir bazar olmuş, həm də dünya ictimaiyyətinin diqqətinin müharibəyə yönəlməsi etibarını əhalisi daxilində olan müsəlmanlara etdikləri zulmləri gizləyə bilmişlər.

Bu gün, bu zülm daha da şiddətlənərək davam etməkdədir. Eritreyada müsəlmanların heç bir səbəb göstərilmədən nəzarətə alınıb həbs olunmaları, ədalətsiz məhkəmələrdə mühakimə olunub edamla cəzalandırılmaları, mühakiməsiz edamlar edilməsi, ölkədə hər cür müxalifətin

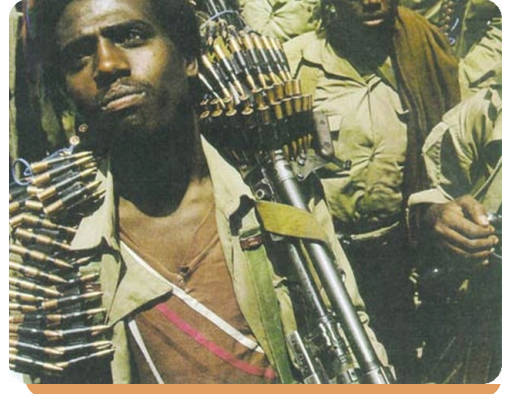
qadağan olması səbəbiylə müsəlmanların düşüncələrini azad şəkildə dilə gətirə bilməmələri, ibadət etmə azadlıqlarının məhdudlaşdırılması, müsəlman əhali arasında itkilərin sayının gün keçdikcə artması kimi təzyiq, şiddət və təhdid siyasətləri bütün sürətiylə davam etməkdədir. Müsəlmanların uşaqlarına dini təhsil verəcəkləri məktəblər bağlanılmaqda, ibadətlərini edəcəkləri məscid və mədrəsələr dağıdılmaqdadır. On minlərlə müsəlman köçməyə məcbur edilməkdə, rejimin zülmündən qaçan bir milyona yaxın mühacir evlərindən uzaqda, aclıq və qıtlıq içində həyatlarını davam etdirməyə çalışmaqdadır.

Şübhəsiz bu zalım tətbiqlər tarix boyunca müsəlmanlara edilən haqsız və ədalətsiz tətbiqləri bir daha xatırlatmaqdadır. Quranda zalım rəhbərlərin xarakterlərinin hər dövrdə eyni olduğu bildirilmişdir. Bunların, xalqlarına qarşı tətbiq etdikləri totalitar üsullar, təxribatçı xarakterləri,

qadınlara, oğlanlarına etdikləri şiddətli zülm heç dəyişməmişdir. Biz onlardan əvvəl özlərindən daha qüvvətli neçə-neçə nəsilləri məhv etdik...” (Qaf surəsi, 36) ayəsində bildirildiyi kimi çox vaxt keçmişdəkilər zülm

etmək baxımından bugünlərdən daha şiddətliyərlər. Quranda bəhsi keçən zalım rəhbərlərdən biri də Firondur:

“

Həqiqətən, Firon yer üzündə təqəbbürlük göstərərək onun əhalisini zümrələrə bölmüşdü. Firon onlardan bir zümrəni zəiflədir, onların oğlan uşaqlarını öldürür, qadınlarını isə sağ buraxırdı. Həqiqətən, o, fitnə-fəsad törədənərdən idi.

(Qəsas surəsi, 4)

Ayədə də bildirildiyi kimi Firon öz qövmünə zülm etmiş, çox şiddətli işgəncələrə məruz qoymuşdur. Ancaq unutmamaq lazımdır ki, Quranda yer üzündə böyüklənib, zalımlıq edənlərin dünyada bir alçaldılma, axirətdə isə çox böyük bir əzabla qarşılıq görəcəkləri bildirilməkdədir. Keçmişdəkilərin etdikləri zülm və zorbalıqlar necə qarşılıq tapdısa, bugünlər də Allahın sonsuz ədaləti ilə qarşılıq tapacaq. Allah ayəsində inkarçıların sonunu bu şəkildə bildirər:

“

Məzəmmət olunmağa ancaq insanlara zülm edənlər və yer üzündə haqsız yerə azgınlıq edənlər layiqdirlər. Məhz onlar üçün ağrılı-acılı əzab vardır.

(Şura surəsi, 42)

Müstəmləkəçi Fransanın yox etməyə çalışdığı müsəlman ölkə

Kitabın ilk hissəsində müstəmləkəçi dövlətlərin etdikləri böyük “talan”nın Afrika ölkələrinin bütün ehtiyat qaynaqlarını qurutduğuna və bu ölkələri çox böyük bir səfalətin kənarına gətirdiyinə diqqət çəkmişdik. Afrikalı xalqları öz ağıllarına görə “təkamül prosesini tamamlamamış primitiv bir irq” olaraq qəbul edib, özlərində bu ölkələri istismar etmə haqqı gören qərb dövlətləri, xüsusilə də müsəlman xalqlara qarşı çox böyük bir zülm reallaşdırmışlar. Bu zülm 15-ci əsrdən 19-cu əsrə qədər açıq bir şəkildə edilərkən, 20-ci əsrdə gizlidən-gizliyə davam etmişdir.

İngiltərə və Fransa kimi müstəmləkəçi güclər, Afrikadakı koloniyalarını daha çox əllərində tuta bilmədiklərində bu bölgədən çəkilməmiş, ancaq dövlət rejimini özlərinə yaxın “kukla rejimlərə” təhvil vermişlər. Müstəmləkəçi sistem bu siyasət sayəsində üstü bağlı olaraq davam etmişdir. Dövrümüzdə Afrika ölkələrinin bir hissəsində keçmiş müstəmləkəçi dövlətlərlə yaxın əlaqədə olan rejim iqtidardadır və bu dəfə zülm bu insanların əliylə icra edilməkdədir. Bu kukla idarəetmə çox vaxt ölkə əhalisinin kiçik bir hissəsini meydana gətirən xristian, ya da digər dinlərə mənsub azlıqlar olmuşdur. Bu azlıq hökumətləri Qərb dövlətlərindən aldıkları dəstəklə müsəlman xalqlara qarşı çox böyük təzyiqlər etməyə davam etmişlər. Bunun nəticəsində də əksəriyyəti müsəlmanlar olan, azlıq idarəetmə arasında böyük vətəndaş müharibələri

çıxmış, ölkələr xaosa aparılmışdır. Bu gün bir çox ölkədə bu qarşıdurmalar davam etməkdədir.

Müstəmləkəçi dövlətlərin izlədikləri bir başqa üsul isə, dindarlıq pərdəsi altında xalqın simpatiyasını toplayan, əslində isə dini dəyərlərə qarşı olan liderləri iqtidara gətirmək olmuşdur. Bu hökumətlər hər nə qədər müsəlman olduqlarını iddia etsələr də, müsəlman xalqa qarşı çox böyük zülm tətbiq etmiş və onların dini ehtiyaclarını yerinə yetirmələrinə maneə törətmişlər. Bu zülmün ən açıq nümunələri Tunis, Əlcəzair kimi ölkələrdə yaşanmaqdadır. Bu ölkələrdə görüntüdə müsəlman idarəetmə iqtidardadır. Halbuki müsəlman xalqa qarşı şiddətli təzyiq və əziyyətlər, yenə bu idarəetmə tərəfindən icra edilməkdədir.

Çad da, Əlcəzair və Tunisə bənzər bir tarixə malikdir. İllər boyunca sürən müstəmləkəçilik dövrünün sonrasındakı müstəqillik qazanmış, ancaq bunun ardından illərlə sürən vətəndaş müharibəsi və bitmək bilməyən bir xaos başlamışdır.

Çadın müstəmləkə tarixi

T 086-cı ildə Kanum Krallığının İslamiyyəti qəbul etməsiylə müsəlman olan Çad, 16-cı əsrə gəldikdə bölgənin ən zəngin və ən güclü ölkələrinin arasında idi. Ancaq 19-cı əsrdə daxili bölünmələrlə zəifləyən krallıq, 1900-cü ildə fransızların işğalına məruz qaldı və Fransa Çadı digər müstəmləkələrinə bağladı.

Məhz bu dövrdən etibarən müstəmləkəçi Fransız qüvvələrinin müsəlman xalq və İslam dininə qarşı müharibəsi başladı. Bu müharibədə hər cür insanlıqdan kənar tətbiqə, zülmə, təzyiqə və şiddətə yer vardı. İlk hədəf, Çad xalqının İslami şəxsiyyətini yox etmək və yerinə daha əvvəl üzərində dayandığımız materialist və dinsiz bir şəxsiyyət yerləşdirmək idi. Bu məqsədlə bölgədəki bütün məscidlər, Quran kursları, mədrəsələr, din təhsil mərkəzləri, dini cəmiyyətlər, kitabxanalar dağıdıldı. İşğalçı Fransız gücləri İslami təhsili qadağan edərək, müsəlmanların dinlərini öyrənmələrinə mane oldular. Bütün dini vəqf və cəmiyyətləri bağladılar.

Burada vəzifə yerinə yetirən müəllimlər, imamlar və şagirdlərin bir çoxu məhkum edildi. Bəziləri edilən basqınlarda şəhid oldular, bəziləri də səhra və dağlara qaçmaq məcburiyyətində qaldılar. Həbs olunan din alimlərinin çoxu həbsxanalarda, ya boğularaq, ya da baltalarla doğranaraq işgəncə altında öldürülmüşdü. Yeni açılan məktəblərdə isə, yalnız Fransız əsgərlərinin uşaqları oxuya bilməkdə, onlar üçün dispanserlər və əyləncə salonları açılmaqda idi. Xalqın sağlamlıq problemləri ilə maraqlanan kimsə isə yox idi.

Ölkədə olan müsəlman ziyalılar və zülmdən xilas olmaq istəyən xalq müxtəlif ölkələrə sığınmaq məcburiyyətində qaldılar. Bəzi İslam alimləri lüm-lüt şəhər mərkəzlərində gəzdirilir, qadınların ləyaqətləri ilə istehza edilərək, hissə-hissə edilib öldürülürdü. Hər cür ibadət və dini yığıncaq, rejimə qarşı cinayət qəbul edilməkdə idi. 1917-ci ildə Çaddakı Fransız rejimi, alçaq şəkildə bir qırğın reallaşdırdı. Dini həyatın yenidən təşkil edilməsi məqsədiylə bir konfrans təşkil etdiyini açıqlayaraq ölkədəki bütün İslam alimlərini dəvət etdi. Dəvətə çox sayda müsəlman alim qatıldı. Ancaq bir Fransız komissar, əllərində baltalar, qılınclar, şişlər olan yüzlərlə cəllad gətirmişdi. Ətraf vətəndaş xalqdan təcrid edilmiş, hərbi birliklər gətirilmişdi. Sui-qəsd aydın olduğunda isə iş-işdən keçmişdi. Hər tərəf kəsilmiş və doğranmış insan cəsədləri ilə doldu. İçərisi qan gölünə döndü. Vəhşi fransız əsgərləri əllərində baltalarla zəfər qışqırıqları atırdılar.

Xalq ilə Fransız hərbi qüvvələri arasındakı qarşıdurmalar çox uzun illər sürdü. Bu mübarizələr nəticəsində 1960-cı ildə, Çad müstəqilliyini qazandı. Ancaq müstəqilliyini qazanması, eyni digər Afrika ölkələrində olduğu kimi, xalqın sülhə və hüzura qovuşması mənasını vermirdi. Çünki müsəlman əksəriyyətin yaşadığı ölkənin başına, keçmiş müstəmləkəçi Fransa ilə möhkəm əlaqədə olan Çad Qabaqcıl Partiyasından bir xristian gətirildi.

Yeni rejim təzyiq və zülm mövzusunda Fransanın yolunu izləyirdi. Fransaya yaxınlığı ilə tanınan François Tombalbayenin həm prezidentliyinə həm də baş nazirliyə gətirilməsi, müsəlman xalq arasında çox böyük bir reaksiya meydana gətirdi. Bu reaksiyanı dilə gətirən çadlı müsəlman ziyalıların öldürülməsi üzərinə ölkə səviyyəsində qiyamlar baş qaldırdı. Ardından Müsəlmanlara istiqamətli bir təmizlik əməliyyatı

başladı. Misirli jurnalist İmadüddin Xəlil, “Afrika dramı” adlı kitabında hadisələri belə izah edir:

...22 mart 1963-cü ildə Çad kabinetində dəyişiklik edilərək bütün müsəlman nazirlər vəzifədən çıxarılaraq, yerlərinə müsəlman olmayanlar təyin edildi. Keçmiş Xarici İşlər Naziri ölkə xaricinə sürgünə göndərildi, eyni gün respublika başçısı tərəfindən baş prokuror, dövlət naziri, ədliyyə naziri və Vətən Dərnəyi sədri və bir çox tanınmış şəxsiyyətin həbs olunması üçün əmr verildi. Bunlar həbslərdən 35 gün sonra məhkəməyə çıxarıldılar. Məhkəmənin verdiyi qərara görə, baş prokuror vəzifədən çıxarılıb, əsl vətəndaş olmadığı səbəbi ilə sərhəddən kənara sürgün ediləcək, bütün mallarına əl qoyulacaq və digər məhbusların da həbsi davam edəcəkdi. Bu hadisələrdən sonra Respublika başçısı İslami hərəkata qarşı təzyiq və şiddət üsulları tətbiqə başladı. Bu da 1.000 insanın ölümünə və minlərlə insanın yaralanmasına gətirib çıxaran xalq qiyamına səbəb oldu. Bunun ardından saxta bir məhkəmə heyəti quruldu. Burada İslami Hərəkatın liderləri və keçmiş nazirlər mühakimə olundu. Eritreyada 15 il arasında dəyişən azadlıqdan məhkum etmə cəzaları verildi. Çaddakı bu narahatlıq və narahatçılıq havası günümüzdə qədər sürüb gəlməkdədir.³⁸

İsrailin Çad vətəndaş müharibəsindəki rolu

Siyasi qeyri-sabitlik, ölkənin ilk dövlət başçısı François Tombalbayenin 1975-ci ildə bir sui-qəsdə öldürülməsiylə böyüdü və 1980-ci ildə başlayan vətəndaş müharibəsi ilə daha da pis həddə çatdı. Bu vətəndaş müharibəsinin iki tərəfi vardı: Bir tərəfdə ölkənin şimalındakı müsəlmanlar yer alırdı, digər tərəfdə də ölkənin cənubundakı Banti bölgəsində yaşayan xristianlar və yerli dinlərə bağlı qəbilələr... Ancaq bu vətəndaş müharibəsi, bir sıra Üçüncü Dünya ölkəsində olduğu kimi həqiqi mənada “daxili” müharibə deyildi. Çünki xarici güclər aktiv olaraq tərəf tutmaqda idilər. Bu xarici güclərin başında isə İslam əleyhdarı güclərin hər zaman yanında olan İsrail gəlirdi. İsrail müsəlmanlara qarşı cənubdakı Bantıların yanında idi.

Vətəndaş müharibəsində şimali müsəlmanların lideri Goukouni Oueddie idi.

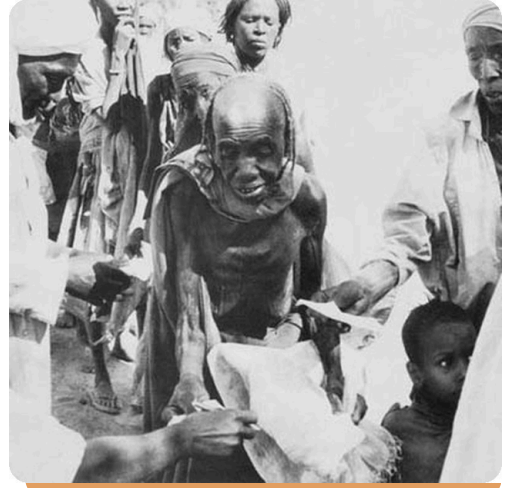

İşin maraqlı tərəfi isə cənublu xristian/bütpərəst ittifaqın başında guya müsəlmanın, daha doğrusu “müsəlman mənşəli” bir insanın, Hissene Habré'nin iştirak etməsi idi...

İsrail, CIA ilə birlikdə Habré güclərini dəstəklədi və onlara Sovet istehsalı silahlar verdi. 1983-cü ildə Çadda İsrail hərbi məsləhətçilərinin olduğuna dair bir neçə ayrı qaynaqdan alınan hesabatlar nəşr olundu. 1983-cü ilin avqustunda isə israili hərbi mütəxəssislərin, 2.500 Zaire müharibəsi ilə birlikdə Habré güclərini dəstəkləmək üzrə Çada gəldiyi ortaya çıxdı.

Fələstin
xalqına
istiqlamətli
qırğınların
baş
aktyorlarında
n “Livan
qəssabı” Ariel

Şaron isə, Çaddakı müharibə əsnasında əhəmiyyətli bir vəzifə boynuna götürürdü. 1983-cü il yanvar ayında Müdafiə Nazirliyindən ayrılmadan əvvəl, Çada ziyarət etmişdi. Allahminin yazdığına görə, Şaronun bu ziyarəti, İsrailin Çad müdaxiləsini artırmağa hazır olduğunun bir göstəricisi idi.

Görüldüyü kimi, İsrail verdiyi hərbi və siyasi dəstəklə müsəlmanların güclənməsini maneə törətmək üçün müxtəlif üsullar sınıamışdır. Vətəndaş müharibəsindən sonra Çadda bir daha hüsur və sülh təmin edilə bilməmişdir. Gərək Fransanın, gərəkse İsrailin xarici müdaxilələri daxili qarşıdurmaların şiddətini hər gün bir az daha artırmış, Çad sanki bir hərbi çevrilişlər ölkəsi halına gəlmişdir. Hökumətin, müxalif hərəkatları yatırtmaq üçün etdiyi qırğınlar isə ardında on minlərlə mühacir və minlərlə ölü buraxmışdır.

Çadın bu gün gəldiyi vəziyyət İslam əleyhdarı güclərin bir ölkəni nə hala gətirə biləcəyinin ən açıq nümunələrindən biridir. Bütün zənginliklər itirilmiş, sabitlik ləğv olmuş, illərlə hüsur içində yaşayan xalq bir daxili qarşıdurmanın içinə düşmüş və Çad sanki bir yoxluqlar ölkəsi halına gəlmişdir.

Ancaq
unudulmamalıdır ki, bu,
ümitsizliyə
qapılmağı
tələb edəcək

bir vəziyyət deyil. Çünki bu xoşagəlməyən mənzərənin çox asan bir həlli vardır. Çözüm İslam əxlaqının insanlar arasında qatqısız olaraq yaşanmasıdır. Bu reallaşdığı zaman əsrlərdir həll olmayan bütün problemlər bir-bir həll ediləcək, müharibələrin və qarşıdurmaların yerini sülh və hüsur alacaq. İslam əxlaqının hakim olduğu bir mühitdə nə bir haqsızlığın, nə də ədalətsizliyin reallaşması mümkün olmayacaq. Çadda yaşanan bütün bu zümlər də, bizlərə bir daha İslam dünyasının məzlum vəziyyətini göstərməkdə və bu vəziyyəti dəyişdirmək üçün icra ediləcək fikri mübarizənin nə qədər təcili və əhəmiyyətli olduğunu xatırlatmaqdadır. Afrikanın uzaq bir ölkəsindəki müsəlmanlar, sırf müsəlman olduqları üçün zülm görməkdədir və bu vəziyyət, dünyadakı bütün müsəlmanları maraqlandıran bir məsuliyyətdir.

Tarix boyunca müsəlmanlara zülm etmiş olan inkarçı liderlərin və heyətlərin etdiklərinin cavabsız qalmayacağını da bilmək lazımdır. Dünyada böyük bir iqtidar sahibi olaraq ölmüş də olsalar, axirətdə əbədi əzabla cəzalandırılacaqlar. Allahın sonsuz ədaləti o inkar edənlərin üzərində təcəlli edəcək və hər bir insan bütün etdiklərinin hesabını verəcək. Bu, Allahın iman edənlərə bir vədi və eyni zamanda da bir müjdəsidir. Allah ayələrində belə buyurar:

“

O insanlar ki, mömin kişi və qadınları yandırmaqla sınağa çəkmiş, sonra da tövbə etməmişlər, onlara Cəhənnəm əzabı və onları yandırıb-yağacaq od əzabı hazırlanmışdır.

(Buruc surəsi, 10)

“

Əgər zalım olan hər kəs yer üzündə olanların hamısına sahib olsaydı, mütləq onu əzabdan qurtarmaq üçün fidyə verərdi. Onlar əzabı gördükdə dərindən peşman olarlar. Onların arasında ədalətlə hökm verilər və onlara zülm edilməz.

(Yunis surəsi, 54)

FƏSİL

Somali

Daxili qarşıdurmaların ortasındakı kasıb ölkə

Somali deyildiyində çox insanın ağlına qəzetlərdə görməyə alışdığı fəlakət xəbərləri gəlir. Milyonlarla insanın qarşı-qarşıya qaldığı aclıq fəlakəti, vəba kimi epidemiya xəstəliklər, susuzluq, daxili qarşıdurmalar, qəbilə müharibələri, siyasi qeyri-sabitlik sanki Somali xalqının həyatının bir hissəsi olmuşdur. İnsani kömək təşkilatlarının etdikləri köməklər xalqın içində olduğu vəziyyəti həll etməkdən çox uzaqdır; yalnız anlıq çözümlər ehtiva etməkdədir. Ölkədəki hüzuru möhkəmlətmə bəhanəsiylə edilən siyasi müdaxilələr isə hüzur və sülhü təmin etməkdən çox, xaosu və qarşıdurmaları artırmaqdadır.

Somalidəki bu xaosun təməli, müstəmləkəçilik dövrünə qədər uzanmaqdadır. Məkkəli müşriklərdən qaçan müsəlmanların Həbəşistana hicrət etməsiylə İslamiyyətlə tanış olan Somali, 19-cu əsrdə İngiltərə tərəfindən müstəmləkələşdirilməyə başladı. Bu dövrdən sonra müsəlman Somali xalqı müharibələr, qarşıdurmalar, aclıq və epidemiya xəstəliklər kimi fəlakətlərdən xilas ola bilmədi. 1884-cü ildə İngilislərin Şimal Somalini, 1887-ci ildə İtalyanların Cənubi Somalini işğal etməsiylə digər bir çox müsəlman ölkədə olduğu kimi Somalidə də zülm və təzyiq dövrü başlamışdır.

Uzun sürən bir müstəmləkə dövründən sonra 1960-cı ildə müstəqilliyini qazanan Somalinin Prezidentliyinə Aden Abdullah gətirildi. Ancaq Somalidə ədalətli və sabit bir rejim qurulmasına və güclənməsinə icazə verilmədi. 1969-cu ildə hərbi çevriliş ilə iqtidarı ələ keçirən general-mayor Muhammed Siad Barre parlamenti dağıdaraq, bütün siyasi

partiyaları bağladı. Reallaşdırmağa çalışdığı sosialist nizam üçün ən böyük fikri müxalifətin müsəlmanlar olduğunu düşünən Siad Barre, İslami kitabların, jurnal və qəzetlərin nəşr olunmasını qadağan etdi. Qadağaya qarşı çıxan bir çox Müsəlman mütəfəkkir və alimi edam etdirdi.

Somaliyə kömək aparmaq üçün gedən BM əsgərləri, zamanla xalqa atəş edən, işgəncə tətbiq edən, zülm edən düşmənlər halına gəldilər. Onlara kömək yerinə güllə yağdıran xarici əsgərlərə Somali xalqı artıq heç güvənmir.

1991-ci ildə ölkədə başlayan daxili qarşıdurmaların ardından can təhlükəsizliyi səbəbiylə ölkəni tərk edən Barrenin ardından böyük bir vətəndaş müharibəsi başladı. Vətəndaş müharibəsi əsnasında əksəriyyəti müsəlman 1 milyon somalili müxtəlif Afrika ölkələrinə köç etmək məcburiyyətində qaldı.

Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Baş Assambleyası 1992-ci ildə almış olduğu bir qərarla ABŞ əmrində 30 min BM hərbiçi Somalidə baza qurdu. Yerli xalqdan çox reaksiya alan BM, 1994-cü ildə Somalidən çəkilmək məcburiyyətində qaldı. Ancaq ardında 7.000-dən çox ölü və daha böyük bir xaosun içinə düşmüş bir ölkə buraxırdı.

Dövrümüzdə isə bölgədə qəbilələr arasında vətəndaş müharibəsi müxtəlif fasilələrlə sürməkdə, hər gün bu səbəblə insanlar həyatlarını itirməkdədir. 8 milyon əhaliyə sahib olan ölkənin ən böyük problemi isə aclıq və səfalətdir. 2000-ci ildə açıqlanan BM Qida və Kənd Təsərrüfatı Təşkilatı FAO-nun hesabatına görə Somali xalqının 75%-i qeyri-kafi bəslənməkdə və ard-arda gələn sel fəlakətləri isə ölkəni daha böyük bir aclığın kənarına gətirməkdədir.

Unudulmamalıdır ki, dünyada aclıq ümumi düşüncənin əksinə həlmlənməyəcək problem deyil. Dünya qaynaqlarının bərabər şəkildə paylanması, inkişaf etmiş ölkələrdəki yüksək texnologiyanın bütün insanların xidmətinə təqdim edilməsi, ehtiyacdən artıq istehsalın israfına maneə olub kömək məqsədli istifadə edilməsi həll yollarından yalnız bir hissəsidir. Ancaq dövrümüzdə aclıq, epidemiya xəstəliklər kimi problemlərdə qəti həlmlə çatıla bilməməsinin altında yatan səbəb, yenə egoizm, fərdi çıxarlar, ehtiraslar və laqeydlilik kimi əxlaqi pozulmalardır.

Dünyaya hakim olan din əleyhdarı mədəniyyət, insanları fədakarlıq və köməksevərliyə deyil, egoizmə sürüməkdədir. Bu mədəniyyət, bir cəmiyyətin öz içində həddindən artıq kasıblar və həddindən artıq zənginlər meydana gətirdiyi kimi, dünyanın daxilində də həddindən artıq kasıblar və həddindən artıq zənginlər meydana gətirməkdədir. Allah Quranda yoxsulları və möhtacları doyurmayan, əksinə onları xor görən insan modelinin “dini yalanlayanlar” olduğunu bu şəkildə açıqlamaqdadır:

“

Dini yalan sayan o kimsəni gördünmü? O elə insandır ki, yetimi qovar və heç kəsi qasıba əl tutmağa sövq etmər.

(Maun surəsi, 1-3)

Bu səbəbdən, dünyanın qurtuluşu da, dini yalanlayan deyil, dinə səmimiyyətlə inanan və din əxlaqına görə hökm edən insanların yer üzünə hakim olmasındadır. Bu səbəblə, İslam dünyasının güclənməsi və dünyada söz sahibi olması, məzlum müsəlmanlar üçün olduğu qədər, dünyanın digər məzlum insanları üçün də bir qurtuluş olacaqdır.

Afrikanın ən kiçik ölkəsində yaşanan zülm

Cibuti, Somali, Eritreya və Efiopiya arasında qalan, bir çox insanın adını belə bilmədiyi çox kiçik bir Afrika ölkəsidir. Ancaq bu ölkədə əsrlərdir çox böyük qarışıqlıqlar, müharibələr, qırğınlar davam etməkdə, müsəlman xalq müstəmləkəçilik dövründən bəri qarşıdurmalardan xilas ola bilməməkdədir.

Cibuti bölgəsinə İslam 7-ci və 8-ci əsrlərdə gəldi. 16-cı əsrin əvvəllərinə qədər, bölgənin yeganə hakimi olan müsəlmanların əlində olan Cibuti bölgəsi, daha sonra beynəlxalq ticarət və siyasətdə böyük güc halına gələn Portuqaliyanın təsirində qaldı. Misirin Osmanlı hakimiyyətinə keçməsi üzərinə tərkibində olduğu Afrika Buynuzuyla birlikdə Osmanlı dövlətinə qatıldı.

Şekildə əvvəlcə təcavüzə uğrayıb, daha sonra şiddətli işgəncə görə, ən son olaraq da üzərinə benzin tökülüb canlı-canlı yandırılan bir müsəlman Cibutili qadın görülməkdədir. (<http://www.liberte-aref.com/francais/tortu.htm>) 1991-ci ildən bu yana, Cibuti Milli Ordusunun təhlükəsizlik gücləri ölkənin şimalında çox böyük hücumlar reallaşdırdılar. Yalnız insanlara işgəncə etməklə qalmayıb məktəbləri, dispanserləri dağıtdılar. Bütün tibbi vəsaitləri yox etdilər. Xalqın su qaynaqlarını korlayıb, qorxunc təcavüz və toplu soyqırımlara girişdilər. Bu şkillər 1992-ci ildəki hücumlardan sonrakı vəziyyəti göstərməkdədir.

Cibutinin əsl qanlı tarixi, Süveyş kanalının beynəlxalq dəniz nəqliyyatına açılması və Avropa dövlətlərinin Afrika və Asiya ölkələrini iqtisadi, siyasi, hərbi və dini məqsədlərlə hegemoniyaları altına alma və müstəmləkə halına gətirmə yarışına girmələriylə başladı. İngiltərə və Fransa, 19-cu əsrin ən böyük dövlətləri olaraq müstəmləkəçilik və işğalçılıq sahəsində böyük rəqabətə girişdilər və bu zaman İngiltərə Adenə (1839) və Somaliyə (1869) yerləşib, Qırmızı dənizdəki ticarət yolunun nəzarətində əhəmiyyətli üstünlük əldə etdi. Məhz bu mərhələdə Süveyş kanalı baxımından çox strateji bir nöqtədə olan Cibuti çox böyük əhəmiyyət qazandı. Fransa, İngiltərənin bu üstün vəziyyətini tarazlaya bilmək üçün Cibuti sahilində bir körpü qurdu. 1884-cü ilə qədər müxtəlif razılaşmalar və müqavilələrlə bölgəni tamamilə əlinə keçirdi.

Bundan sonrakı illər Cibuti xalqı üçün çox qaranlıq bir dövr idi. Müsəlman Cibuti xalqında ölkənin gələcəyi ilə əlaqədar çox böyük fikir fərqliliyi vardı. Somali əsilli olan işaalar Somali Respublikası ilə birləşməyi müdafiə edərkən, Cibutinin ikinci böyük etnik birliyi olan müsəlman afarlar Fransaya bağlılığı müdafiə edirdilər. Bu iki ayrı fikir

arasında Fransanın da təhrikiylə qarşıdurmalar şiddətləndi. Somali ilə birləşmə tərəfdarı olan müsəlmanlar say baxımından çox olmalarına baxmayaraq, ölkədə 16 mart 1967-ci ildə edilən referendumun nəticəsində Fransaya bağlı qalma qərarı alındı. Ancaq Fransanın təzyiqi səbəbiylə saxtakarlıqların qarışdığı referendum sonrası çox böyük qarşıdurmalar çıxdı. Bunun üzərinə Fransız birlikləri, afarlar və işaalar arasında qanlı hala gələn hadisələrə müdaxilə bəhanəsiylə ölkəni işğal etdilər, yerli xalqın çox böyük bir hissəsi öldürüldü, yüz minlərləsi ölkədən sürgün edildi. Bu hərəkət əsnasında işaaların zəifləməsi üzərinə afarlar rejimi ələ keçirdilər.

1977-ci ildə xalqın 97%-nin müstəqillik yönündə səs verməsiylə azadlığına qovuşan Cibuti, bu tarixdən etibarən hərbi çevrilişlər ölkəsi halına gəldi. 1977 və 1991-ci illəri arasında, 2.000 müsəlman insanlıqdan kənar və alçaldıcı rəftarlara məruz qaldı. Cibutidə insanların, işgəncənin son dərəcə qorxunc və alçaldıcı üsullarına məruz qaldıqlarını “Amnesty International”ın hesabatlarından öyrənirik. Dövlət gücləri tərəfindən təxminən 7.000 insan heç bir bəhanə göstərilmədən həbs olunmuş və işgəncə görmüşdür.³⁹

Hələ Fransanın iqtisadi və hərbi nəzarəti altında olan Cibuti Respublikasında 3.500 nəfərlik Fransız silahlı qüvvəti vəzifədədir.⁴⁰

Cibutinin öz milli ordusu yoxdur və Fransanın hərbi qəyyumluğuna boyun əymişdir. Müstəqillikdən sonra daxili təhlükəsizlikdən də uzun illər boyunca Fransa məsul olmuşdur. Bununla yanaşı Cibuti rejimində çox sayda Fransız məsləhətçi, qulluqçu və məmur vardır. İflasın astanasında olan hökumət, avropalı dövlətlərin dəstəyiylə ayaqda dayanmaqdadır.

Bu gün Cibuti illərdir sürən müstəmləkə rejimin ardından çox böyük səfalət ilə qarşı-qarşıyadır. Quraqlıq səbəbindən çox sayda heyvanın tələf olduğu, buna görə də qida qıtlığının baş qaldırdığı ölkədə bir çox insan da yetərsiz bəslənmə səbəbiylə həyatını itirir.

FƏSİL

Sudan

Qarşıdurmalarından və vətəndaş müharibələrindən xilas ola bilməyən bir ölkə

Sudanın ən əhəmiyyətli problemlərindən biri, ölkədə on illərdir sürən şimal-cənub qarşıdurmasıdır. Bu həm dini, həm də etnik bir qarşıdurmadır. Ölkənin şimalında müsəlman ərəblər yaşayır. Cənubda isə xristian afrikalılar çoxluq təşkil edir. Bu dini və etnik fərqlilik, ölkənin sərhədlərini masa arxasında hazırlayan İngilis müstəmləkə rejiminin bir mirasıdır. Və bu miras, qanlı bir mirasdır; 1960-cı illərdən bəri, cənublu xristianlar, şimaldakı müsəlman ərəblərin nəzarətindəki Hartum rejiminə qarşı təşkilatlı bir qiyam halındadırlar. Qiyam, Anya-Nya adlı xristian təşkilatı tərəfindən idarə olunmaqdadır.

Və 1989-cu ildə ölkədə İslami rejimin qurulmasından bəri, cənubdakı qiyam daha da güclənmişdir. Çünki “bəziləri”, bu qiyamı Hartum rejiminə qarşı davamlı olaraq təhrik etməkdədir.

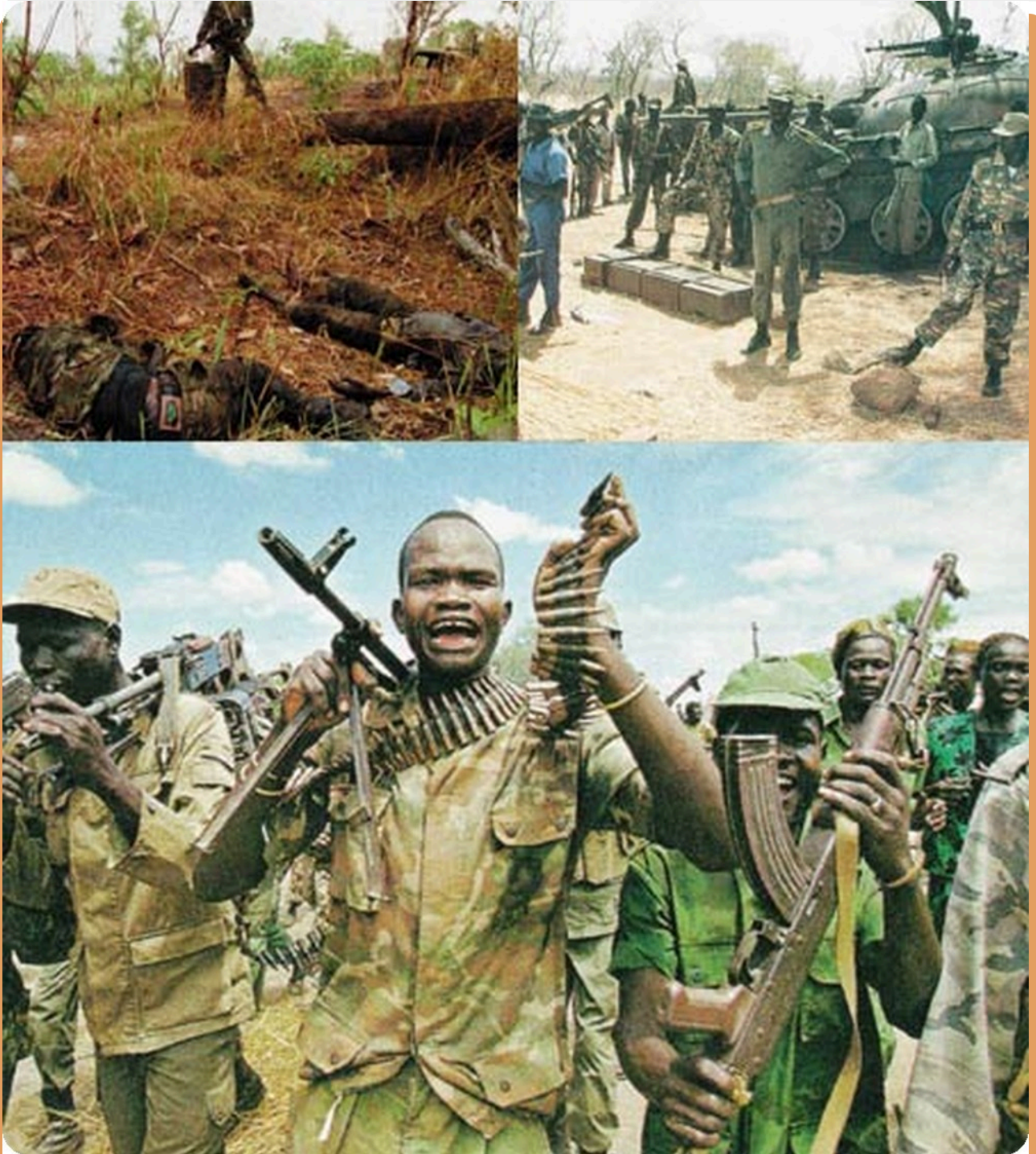
Təxmin edilə biləcəyi kimi Anya-Nya qiyamını dəstəkləyən güclərin başında İsrail gəlməkdədir. Benjamin Beit-Hallahmi, “The Israeli Connection” adlı kitabında İsrailin Cənubi Sudanlı üsyançı gücləri 1960-cı illərdən bu yana dəstəklədiyini bildirməkdədir. Buna görə İsrail, o tarixlərdən başlayaraq Anya-Nya hərəkətinə silah köməyi və hərbi təhsil vermişdi. Mossad, qonşu ölkələr Uqanda, Çad, Efiopiya və Konqodakı stansiyaları vasitəsilə cənublu qiyamçılarla əlaqə qurmuş, Torit şəhərindəki Mossad mərkəzində 30-a yaxın Anya-Nya partizanı xüsusi təhsildən keçirilmişdi. İsrail 1970-ci ildə Sudanın cənubundakı Uqanda ilə müqavilə bağlayaraq, Uqanda-Sudan sərhədini rahatlıqla istifadə etmə və

AnyaNyaya dəstək vermə imkanını genişlətmişdi. Keçmiş Alman partizanı Rolf Steinerin söylədiyinə görə, İsrail, Cənub Sudanlı qiyamçılara dəstək verən ən əhəmiyyətli güc mövqeyindədir.

1989-cu ilə qədər çox çaxnaşmalı bir siyasi dövr keçirən Sudanda, o il rejimi, ümumi başçılığını Həsən Turabinin etdiyi Müsəlman Qardaşlar təşkilatı ələ aldı. O tarixdən sonra da Həsən Turabi öndərliyində İslami dövlət sistemi quruldu. Və Sudan Parlamentinin İslam qanunlarını qüvvəyə qoymasının ardından, cənubdakı Anya-Nya hərəkatı SPLA (Sudan Xalq Qurtuluş Ordusu) adı altında yenidən qiyam başlatdı. SPLA lideri John Garang, Sudan rejimi ilə masaya oturmaq üçün əvvəlcə, “İslam qanunlarının qüvvədən qaldırılması” şərtini qarşıya qoydu. Parlament belə bir ön şərti qəbul etməyincə hadisələr daha da şiddətləndi. İslami rejimə qarşı icra edilən bu qiyam bir çox ölkə tərəfindən dəstəkləndi.

İslami rejimə qarşı yenidən başladılan qiyamın ən böyük dəstəkçisi isə keçmişdə olduğu kimi yenə İsrail oldu. Turabi, separatistlərin silahları hansı yollardan təmin etdiyi sualına “Çox təəssüf ki İsrail və bəzi qonşularımız bizimlə müharibə etmələri üçün Garangi silahlandırır” demişdi.⁴² Zamanla ortaya çıxan məlumatlar, xristian qiyamçılara Protestant və Anqlikan kilsələri tərəfindən tabutlar içində gətirilən silahların əsl qaynağının İsrail olduğunu ortaya çıxardı.

Sudanda aclıq oyunu və “terrorist ölkə” yalanı

Sudanın 25 milyona çatan əhalisinin 83%-i müsəlman, 10%-i animist, 7%-lik hissəsi isə xristiandır. Xristian və animistlər cənubda, müsəlmanlar şimalda yaşamaqdadır. Şimaldakı məhsuldar torpaqlar, “Sudanda aclıq var” təbliğatını açıq şəkildə yalanlamaqdadır.

Hal-hazırda Sudandakı rejimə qarşı təsirli bir müharibə açılmış vəziyyətdədir. Sudana açılan müharibənin iki ayrı ölçüsü var: Biri

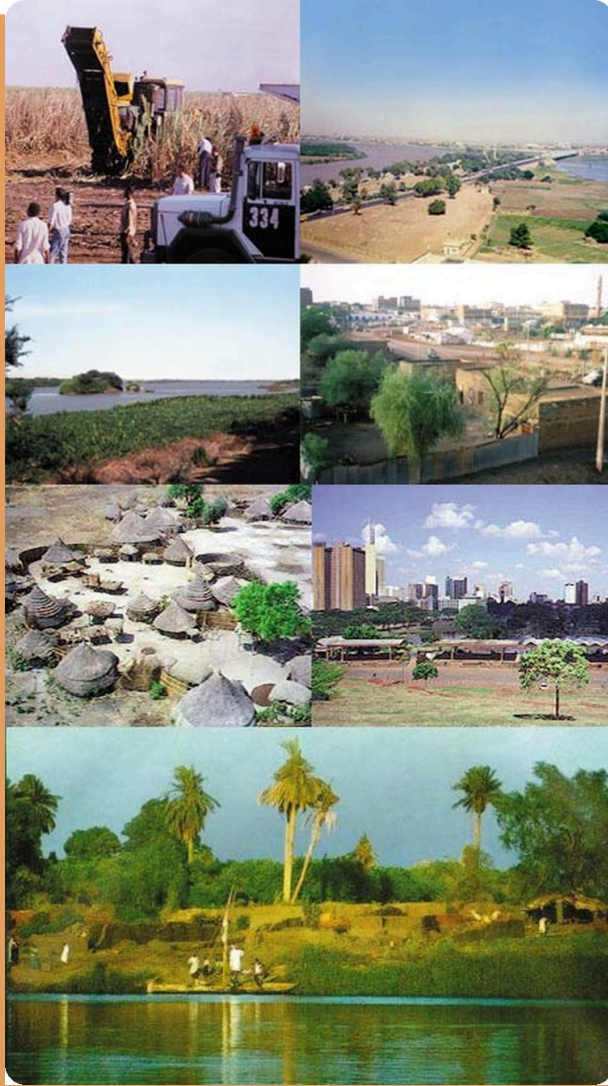
aclıq oyunu, o biri “terrorist ölkə” anlayışı.

Əslində Sudan, təbii qaynaqlar cəhətdən son dərəcə zəngindir. Ölkədə uran, qızıl və neft yataqları vardır, torpaqlar da son dərəcə məhsuldardır. Ancaq uzun illərdir davam edən vətəndaş müharibəsi səbəbiylə Sudan, bu gün olduqca kasıb bir ölkə mövqeyindədir.

Hər şeyə baxmayaraq Sudan, 1989-cu ildə iqtidara gələn rejimlə birlikdə ciddi bir inkişaf irəliləyişi göstərdi. “İnkişafın həqiqi mühərriki dindir” deyən və Sorbonne Universiteti məzunu olan Həsən El-Turabinin öndərliyindəki İslami rejim, iqtidara gəldikdən sonra minlərlə dönüm ərazini əkin sahəsi halına gətirdi. Nil çayının qolları sayəsində çox zəngin su qaynaqlarına sahib olan bölgədə 1,5 milyon torpaq sahəsini sulayacaq və Sudanı elektrik enerjisi cəhətdən zəngin mövqeyə gətirəcək iki böyük anbar proyektinə başlandı. Amma Sudan, bu səylər nəticəsində əldə etdiyi məhsulları satışa çıxara bilmədi. Çünki məlum kütlələr tərəfindən “terrorist ölkə” elan edilmişdi və üzərində iqtisadi embarqo vardı.

Qısacası ABŞ, IMF kimi təşkilatlar vasitəsilə Sudanın inkişafına maneə törətmiş və hələ də maneə törətməkdədir. Digər tərəfdən, son vaxtlarda tez-tez Qərb mətbuatında Sudanda böyük bir aclıq yaşandığına dair xəbərlər çıxmaktadır. Halbuki ölkədə aclıq yaşanan tək bölgə, mərkəzi nüfuza üsyan edən Cənubi Sudandakı bəzi bölgələrdir. Amerika əvvəl “Sudanda aclıq var” təbliğatı edərək hökuməti məsul kimi göstərməkdə, sonra da aclıq çəkən Sudana qida köməyi etdiyini söyləyərək öz təbliğatını etməkdədir. Ancaq Amerikanın göndərirdiyi kömək vəsaitlərini yerində görənlər, qidaları ancaq heyvanların yeyə biləcəyi qədər keyfiyyətsiz olduğunu söyləməkdədirlər. Bu mövzuda bir müşahidəçinin açıqlaması belədir:

ABŞ-ın Sudana kömək deyə göndərdiyi buğdaları gözlərimlə gördüm. Sudan rejimi, həm son dərəcə keyfiyyətsiz olması səbəbindən həm də istifadə müddəti keçmiş olduğu üçün, bu buğdaların heyvanlara verilməsinə qərar vermiş. Görəsən ABŞ, bu buğdaları Sudana göndərməsəydi nə edərdi sualına verə biləcəyimiz tək cavab ya məhv edərdi, ya da heyvanlara yedirərdi şəkildə olacaq. Məhz ABŞ-ın və Qərbin davamlı təbliğat vəsaiti olaraq istifadə etdiyi yardımların əsli budur. Yeni rejim artıq kömək alacağam deyə totalitar ölkələrin qapısını aşındırmır.⁴³

Digər tərəfdən Sudanın “terrorist dövlət” olduğu, terrorizmi dəstəklədiyi təbliğatı da davam etməkdədir. Belə bir şübhə, şübhəsiz araşdırılması lazım olan ciddi bir ittihamdır. Terrorizm kimi bütün insanların təhlükəsizliyinə aid olan mövzularda, həssas davranılması da son dərəcə adidir. Ancaq terrorun maneə törədilməsi adına, terrorla əlaqəsi olmayan günahsız insanların zərər görməsinə səbəb ola biləcək heç bir tədbir görülməməlidir. Alınan tədbirlər sülhü, hüzuru və ədaləti təsis edə bildiyi ölçüdə müvəffəqiyyətlidir. Bunun üçün də vicdanı dəyərlərin təyin etdiyi ölçülərdən ayrılmamaq əsas şərtidir.

Kitab boyunca tez-tez vurğuladığımız kimi, Sudanda yaşananların tək səbəbi, bu ölkədə İslami inancın güclü olmasıdır. Hərçənd Həsən Əl-Turabidən sonra iqtidara gələn Ömər Həsən Əl-Bəşir rejimi, bəzi fərqli cəhdləri də var və Sudanı Ərəb milliyyətçiliyinə daşımaqla günahlandırılan Əl-Bəşirin, Əl-Turabi kimi bütün İslam dövlətlərinin dəstəyini alan əhəmiyyətli bir insanı həbs etmək istəməsi isə bu güclü İslam ölkəsində neqativ proseslər olduğuna işarə etməkdədir.

Keçmiş kommunist kadrlar, müsəlmanlara zülmə davam edir

Sovet İttifaqının dağılmasından sonra müstəqilliklərini qazanmağa başlayan müsəlman-Türk Respublikalar, qısa müddətdə Rus işğalçılığı ilə qarşı-qarşıya qaldılar. Bəhs etdiyimiz dövrdə Rusiya, həqiqətən Sovet dövründən qalma kommunist heyətlərlə və eyni zehniyyətlə idarə olunur və Orta Asiyanı da arxa bağçası olaraq görürdü. Bu “arxa bağça”nı öz istəklərinə görə təşkil etmək üçün də, bölgədəki İslama qarşı olan mərkəzlərlə ittifaq qurma yolunu seçdi.

Azərbaycan, Dağıstan, Çeçenistan və Tacikistandan sonra gərginliklərin yaşandığı bir başqa ölkə də Özbəkistan oldu. Özbəkistan dövlətində əhəmiyyətli kadrların və səlahiyyətli mövqelərin ateist sionistlər və ateist masonlar tərəfindən tutulduğu bilinməkdədir. Özbəkistan rejimi içində yerləşmiş olan bu kütlələr, hörmətli İslam Kərimovu da müxtəlif oyunlar və istiqamətləndirmələrlə təsir altına almağa çalışmaqdadır.

2005-ci ildə Əndicanda “terrorist” ittihamıyla həbs olunan 23 iş insanını dəstəkləmək və ölkədə yaşanan şərtləri etiraz etmək üçün edilən nümayişə Özbək təhlükəsizlik güclərinin müdaxiləsi və atəş açması nəticəsi 700-ü aşan mülki şəxs həyatını itirdi. Özbəkistanda və bütün İslam dünyasında yaşanan bütün bunun kimi qırğınların, gərginlik və çətinliklərin həlli inananların birlik olmasıdır. Türk İslam birliyi Allahın icazəsiylə axan qanı, sıxıntıları gözyaşını dayandıracaq qəti çözümdür.

Özbəkistanda müsəlmanlara təzyiqlər

Özbəkistan illərdir daxili problemlərlə boğuşmaqdadır. Ölkə iqtisadiyyatı çox böyük böhran yaşamaqda və Özbək xalqı qıtlıqla mübarizə etməkdədir. Kərimov rejimi isə çox vaxt, bu qarşıdurmaları yatıracaq yerdə böyüdəcək bir yol izləməkdədir.⁴⁴

İslam Kərimov əgər ölkəsindəki fərqli düşüncələrin ifadə etməsinə imkan verən mülayim bir siyasət izləsə, bu şübhəsiz həm Özbək xalqı, həm də öz iqtidarı üçün çox doğru bir yol olacaqdır. Ancaq bunun yerinə sərtliyi seçmişdir: Özbəkistandakı totalitar rejim səbəbiylə hal-hazırda zindanlarda əlli mindən çox insan vardır. Xüsusilə də şəhər mərkəzlərində partlayan bombalardan sonra rejim, ölkə daxilində minlərlə insanı həbs etdirmiş, dini meyli olan hər kəsi terrorist olaraq xarakterizə etmiş və insan haqq və azadlıqlarını yox sayan bir rejim tətbiq etmişdir. Lakin bu totalitar siyasət, nə gərginlikləri önlədi, əksinə daha da şiddətləndirmiş və müxalifətin daha da güc qazanmasıyla nəticələnmişdir. Özbəkistanın hüzur və sabitliyə qovuşması üçün, Kərimov rejimi ilə müxalifət arasında dialoq qurulması, bunun üçün də rejimin mülayim siyasət izləməsi zəruridir.

Kommunist zehniyyət, Orta Asiyadakı islami oyanışdan narahatlıq duymaqladır

8 0-ci illərdə Türk Dövlətlərində başlayan dini oyanış Kremlini narahat etmişdi. Xüsusilə də Qorbaçov rejimi, dini duyğuların güclənməsindən böyük narahatlıq duyurdu. Bu siyasət o dövrün qəzetlərinə tez-tez əks olunur, Kremlin rejimi tərəfindən alınacaq bütün tədbirlər də təsvir edilirdi. O dövrdə “Günəş” qəzetində dərc edilən bir xəbərdə Qorbaçovun İslama dünyagörüşü bu şəkildə təsvir edilirdi:

Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin Baş Katibi Mixail Qorbaçovun uzun zamandır var olduğu yazılan İslam əleyhinə siyasətinə son nümunə, 24 noyabrda əksəriyyətlə müsəlmanların yaşadığı Özbəkistan Respublikasının paytaxtı Daşkənddə etdiyi çıxışdır. Daşkənd qəzeti “Pravda Vostoka”nın verdiyi xəbərə görə, Qorbaçov çıxışında, kommunistləri dini təlimlərə qarşı daha qərarlı və güclü vəziyyət almağa çağırırdı və müsəlman bölgələrdə siyasi iştirakın, ateist təbliğatın artırılmasını istədi.⁴⁵

Bir başqa xəbər isə “Cumhuriyet” qəzetində dərc olunmuşdur. Dünya tərəfindən məşhur “Time” jurnalından sitat gətirilərək hazırlanan xəbərdə Qorbaçovun fikri ətraflı olaraq şərh olunmuşdu:

“Time” jurnalı, keçən il noyabr ayında, Sovet Lideri Mixail Qorbaçovun Özbəkistanın paytaxtı Daşkənddə etdiyi açıqlamada, ilk dəfə “dini nümayişlərə qarşı ateist təbliğata sürət vermə gərəyindən” danışdığına diqqəti cəkərək, Orta Asiya Respublikalarında İslamın gücünü qorumasının Sovet rəhbərlərini gedərək narahat etdiyini ifadə edir. Jurnalda görə, müsəlman dünyada (guya) radikal İslam axınının, Sovet İttifaqındakı müsəlman Respublikalara da sıçramasından qorxur.

“Time” jurnalı Moskvanın praktiki olaraq kilsə, sinaqoq və məscidlərə məhdudlaşdırmalar gətirdiyini və “inananlara” qarşı təzyiq siyasəti tətbiq etdiyini qarşıya qoyur. Yenə “Time”a görə, Sovet İttifaqındakı 18 yaşından kiçik gənclərin dini təhsil alması qadağandır. Jurnal, xristianlar üçün vəziyyətin daha sabit olduğunu ifadə edir.

“Time”, İslamın Moskva üçün xüsusi bir problem və xüsusi narahatçılıq qaynağına çevrildiyini bildirir. “Time”, Sovet İttifaqında hələ də 300-500 rəsmi olaraq qeydiyyatlı məscid olduğunu bildirir və Oktyabr İnqilabından əvvəl ölkədə 24 min məscid olduğuna işarə edir.

Bu fakta əlavə olaraq, Orta Asiya Respublikalarında İslamın təsirinin gedərək yayılması da Sovet liderini düşündürən başqa bir mövzudur. Məsələn, “Pravda” qəzetində dərc olunan bir yazıda, Özbəkistan Respublikasında, İslam təlimlərinə qarşı, ateist təbliğata kifayət qədər üstünlük verilmədiyindən şikayətlənildi.

İnsan Hakları İzleme Komitesi 2000 yılı Özbekistan Raporu
Özbek zindanlarında işkence feryatları

Persons with Down's syndrome (DS) do not always experience higher rates of criminality. In a study of 100 persons with DS living in the Netherlands, Mulsman and DeLange (1998) found that 10% of the sample had been convicted of a crime. The authors note that this rate is similar to the rate of criminality found in the general population. However, the authors acknowledge that this rate is based on a small sample size and that the rate of criminality may be higher in larger samples. They also note that the rate of criminality may be higher in persons with DS who have a history of mental illness.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679,

Only 1000 to 1500 lbs. have been found in the United States and perhaps 10000 lbs. have been reported from the entire world. It is the most costly, probably the most popular, fish in the world.

Many (1000 to 1500) lbs. have been found in the United States and perhaps 10000 lbs. have been reported from the entire world. It is the most costly, probably the most popular, fish in the world.

Many (1000 to 1500) lbs. have been found in the United States and perhaps 10000 lbs. have been reported from the entire world. It is the most costly, probably the most popular, fish in the world.

ABD Dislektiklerin İsmi
ile İlgili Özbek

Yargı bağı

İnsansız değil

Source: Webster's Unabridged

[illegible]

© 1997 National Transportation
Board of Canada

[illegible]

© 2000 Blackwell Science Ltd, *Journal of Internal Medicine* 247: 101–108

[illegible]

ABD Disiplinleri İnanç Hekimleri Uygulamaları ile ilgili Özetli Raporlar

Yargı bağımsız değil

[illegible]

MILLI GAZETE, 17/10/2000

Orta Asya Dini İdare Merkezi Başkanı Muhammed Sadik Yusuf:

Kerimov'un zulmünden kaçtım

¹ "Tachikistan'da q soyaq paximi. O'zbekiston yonemi da Tachikistondaki daylan kullamaya baslad. "Ukay Tachikistonda qovimozda m'usade etmayd" savatidam kullanarak, partimda faaliyeterine yasaklar getirdiler. Part merasipdan aki takibe alindi. Bu aki onlarda faaliyeterini rahat yapmayayacami kamsal bende hasil oldu. Bu saboqla O'zbekistonda 1993 yilinda savatim

Özbek zindanlarında işkence feryatları

Özbek televizyonunda aþabeyleri aleyhinde konuşmayı kabul etmeyen muhalif lider Muhammed Salih'in zindana tikiian iardeslerinden Rasid Begcan'ın bir gözünün kör edildiði Muhammed Begcan'ın ise bir ayağının kırıldığı bildirildi.

NURSEYİN ALTINBAK

[illegible]

but unfortunate later, Muhammad said he had given himself publicly to Muhammad Begovan, Kabil, Injan or Rajal Begovan and was attacked by the army, Keshmir and elsewhere and it was a terrible scene.

Ofters, wenn man in der Stadt ist, sieht man Leute, die in der Hand eine kleine Kiste mit sich führen. Das ist ein Koffer, in dem sie ihre Sachen haben. Sie sind sehr vorsichtig, denn sie wissen, dass sie in der Stadt nicht sicher sind. Sie haben Angst, dass sie ihre Sachen verlieren könnten. Sie sind sehr vorsichtig, denn sie wissen, dass sie in der Stadt nicht sicher sind. Sie haben Angst, dass sie ihre Sachen verlieren könnten.

Click on the state you wish to visit

Geçen bu süre içerisinde Muhammed Salih'in kardeşlerinin hastaneye kaldırılmaları bir yana revire dahi çıkarılmadığı hatta sürekli olarak hücre hapsinde tutulduğu belirtildi.

"Original Version" also has postmodernist qualities as he/she is never present, always becoming, always becoming other, always becoming the other.

Ena prigradnja šolice iz
kraljevine de Seno Naro
mestitarskih inozemskih kraljevstva.
Kralj va Bogil Bogomil 14 va 15
Johar iz Gorkovine de
vishavet kraljevstva vishavet
kralj va 14 va 15 prigradnja
vishavet kraljevstva
vishavet kraljevstva

Manuscript Information?

[illegible]

WILLI GAZETE, 12/3/2001

Tacikistanda isə yüksək səviyyədəki bir məmur, icazəsiz təbliğ edən müəllimlərin sayının artmasından şikayətlənir. “Herald Tribune”yə görə, Orta Asiya Respublikalarında İslam təsirini gedərək artırarkən, yeraltı İslam fəaliyyətləri də sıxlaşır. Sovet səlahiyyətliləri, son zamanlarda (guya) radikal İslam axınının da, Orta Asiya Respublikalarını təsir etmə ehtimalından narahat olurlar.⁴⁶

Kerimov terör estiriyor

Ölkəsində terör estiren Özbəkistan Dövlət Başkanı İZ müxalif hərəkatında idam istəniylə dava açdı. ABD tərəfindən tərsinə demokratik müxalifətin tərsinə Məhəmməd Səlih bilə 19 kişi öldürməklə suçlanıyor.

Bir zamanlar Kerimov'a atəş püskürən Enver Altaylı bu davada başrolde. Təşkilatı tərkən ABD Tərəfçilər Məclisi, başta Kerimov, Orta Asiya'daki insan haklarını konu alan zəhr zəhr bir karar aldı.

YENİ ŞAFAK, 4/11/2000

Özbekler evlerine dönmeye korkuyor

OŞ - Kırgızistan'ın güneyinde rüşanda devrilmiş başkanı Kurmanbek Bakayev'in kışkırtmasıyla başladığı öne sürülen ve Özbeklere karşı etnik temizliğe dönüştürülen beş günlük şiddet olaylarının ardından askeri birlikler Oşa kent sakinlerinin sığınaklardan korunmak için yaptığı barikatları kaldırmaya başladı. Ancak geçici yönetim güneydeki olağanüstü hali uzatsa da 100 bini Özbekistan'a sığınmış 300 bini de ülke içinde yer değiştirmiş Özbekler eve dönmeye korkuyor.

Askerler dün yarınca araç devrilmiş ağaç ve betonları zırlı araçlarla kaldırmaya başlayıp 'Korkulacak şey yok' demeye çalışsa da Özbekler korkularının bizzat askerlerden kaynaklandığını anlatıyor. 22 yaşındaki Sancan Alimov "Onlara güvenmiyorum. Barikatları kaldırıyorlar ama her şeyin yeniden başlayacağını ne-

RADİKAL, 20/05/2010

ÖZCÜ

Ölü sayısı 500'e yükseldi Özbekistan kan ağlıyor

Özbekistan'ın Andican Kenti'nde, önceki gün polisin ateş açması sonucu ölenlerin sayısı 500'e yükseldi. Cesetler, yakınlarının teşhis edebilmesi için, kentteki bir okulda teşhir edildi.

Aktarılan son şifalı sayıları 23 bin 500 kişiye ulaşmış durumda olan Özbekistan'da, önceki gün polisin ateş açması sonucu ölenlerin sayısı 500'e yükseldi. Cesetler, yakınlarının teşhis edebilmesi için, kentteki bir okulda teşhir edildi. Bu olayla birlikte Özbekistan'da, önceki gün polisin ateş açması sonucu ölenlerin sayısı 500'e yükseldi. Cesetler, yakınlarının teşhis edebilmesi için, kentteki bir okulda teşhir edildi.

"SORUMLU ABD VE İNGİLTERE"
Beynəlxalq sülh Təşkilatı Başkəşisi Craig Mur

GÖZCÜ, 16/05/2005

Gərək Rus bürokratiyasının bir hissəsində, gərəksə Türk respublikalardakı bəzi heyətlərdə, Sovet dövründən qalan bu səhv dünyagörüşü hələ də təsirlidir. Bu da bölgədə dindarlar ilə mərkəzi əhali arasında gərginlik meydana gətirməkdədir. Özbəkistanda hər 500 insandan birinin dindar olması səbəbiylə həbs edilmiş olması, bunun ən əsas nümunələrindən biridir.

Özbəkistanda gün keçdikcə artan gərginlik, əgər mülayim bir siyasət izlənilməzsə, daha uzun müddət qarışıqlığın dayanmayacağını göstərməkdədir. Terror, təmiz su qıtlığı, daxili qarışıqlıqlar, iqtisadi çətinliklər, qeyri-qanuni hadisələr, insan haqlarının pozulması kimi mövzuları bir yerdə düşündüyümüzdə ciddi bir düzəlişin ancaq əsaslı dəyişikliklərlə olacağı görülməkdədir. Bu əsaslı dəyişikliklərin əvvəlində isə, ölkədəki müxalifətə özünü ifadə etmə azadlığı verilməsi, siyasi həbs və məhkumiyyətlərin sona çatdırılması və qarşılıqlı anlayış içində gərginlik azalması gəlməkdədir.

Kommunist rejimin təzyiqi və mərhəmətsizliyi altında illərlə əzilmiş olan Özbəkistanın zənginliyinin, aydınlığının və inkişafının ən əhəmiyyətli yolu, Türk İslam Birliyinin çatısı altında yer almaqdır. Türk İslam Birliyi, Özbəkistanın çəkinməsi, bu müqəddəs düşüncəni müdafiə edənləri həbs edərək bu yoldakı cəhdləri təzyiq altına almağa çalışması, lazım olan bir düşüncə deyil. Özbək rejiminin Türk İslam Birliyi düşüncəsindən narahat olması son dərəcə yersiz və gərəksizdir. Türklük və İslam əxlaqı Özbək xalqının ruhudur.

Özbək xalqının demək olar ki, hamısı Türk İslam Birliyini istəməkdə və könüldən dəstəkləməkdədir. Bu birliyin təsis edilməsinin Özbəkistan dövlətinin mənfəətinə xeyirli olduğu açıq bir həqiqətdir. Firavan olmaq istəyən, hüsur istəyən, sülh istəyən, təhlükəsizlik istəyən bir Özbəkistan üçün Türk İslam Birliyinin şəfqətli, sevgi dolu və demokratik quruluşu böyük nemətdir.

Özbəkistan üçün bir aydınlanma, zənginləşmə, inkişaf və güclənmə vəsiləsi olduğu aşkar olmasına baxmayaraq, Özbəkistanın bu birlikdən uzaq tutulmağa çalışılmasının bir oyun olduğu açıqdır.

Zülmün səbəbi: Quran əxlaqından uzaqlaşmaq

Din əxlaqının yaşanmadığı bir mühitdə hüsurun, sülhün və təhlükəsizliyin təmin edilməsi mümkün deyil. Dinin gətirdiyi gözəlliklərin yerinə, kommunist və materialist ideologiyanın bir cəmiyyətdə yayılması, keçmişdəki nümunələrində də gördüyümüz kimi bir ölkəni ancaq məhvə aparır. Çünki din əxlaqının olmadığı bir mühitdə başa keçən rəhbərlər ədaləti, həmrəyliyi, sülhü deyil, mənfəəti, egoizmi və totalitar rejimi seçməkdədirlər. Allah bir ayəsində bu əxlaqdakı insanların meydana gətirdikləri təhlükəyə belə diqqət çəkmişdir:

“

O, dönüb getdikdə yer üzündə fitnə-fəsad törətməyə, əkinləri və nəsiləri məhv etməyə çalışar. Allah isə fitnə-fəsadı sevmir.

(Bəqərə surəsi, 205)

Görüldüyü kimi, Allahın kitabına tabe olunmadığı müddətcə, yuxarıdakı ayədə bəhs edilən insanlar var olacaq. Halbuki Allahdan qorxan insanların idarə etdiyi bir ölkədə çox böyük həmrəylik, yardımlaşma və ədalət hakim olar. Heç kimin bir başqasına haqsızlıq etməsinə icazə verilməz, hər insanın hər cür ehtiyacı aradan qaldırılır, həmişə yeni çözümlər və xidmətlər yaradılır. Xalqın rifahı və hüzuru üçün bütün imkanlar səfərbər edilir. İslam əxlaqını yaşayan insanlar hər cür xidməti qarşılıqsız edirlər. Allah rızası üçün edilən xidmətin, əməyin, köməyin qarşılığı isə dünyada deyil, axirətdə gözlənilir.

Bunun ən gözəl nümunəsi Allahın tarix boyunca insanlara göndərdiyi elçilərdədir. Allah ayələrində insanları Allaha ibadət etməyə, din əxlaqını yaşamağa dəvət edən elçilərin qövmlərinə bunu xatırlatdıqlarını bildirir:

“

*‘Ey gövmüm! Mən bunun əvəzinə sizdən heç bir müqafat istəmirəm.
Mənim müqafatım ancaq məni yaradandır. Məgər anlamırsınız?*

(Hud surəsi, 51)

Kommunizmin vəhşiliyindən bitmək bilməyən vətəndaş müharibələrinə

Xalqının 99%-i müsəlman olan Əfqanıstan, İslam dini ilə hz. Osmanın xəlifəliyi dövründə tanış olmuşdur. 9-cu əsrin ikinci yarısında Samanilərin əlinə keçən Əfqanıstan, 10-cu əsrdə Qəznəvilərin rejiminə girdi. Qəznəvilərdən sonra monqolların işğalına uğrayan Əfqanıstan torpaqları, 18-ci əsrin əvvəllərinə qədər davamlı əl dəyişirdi.

1736-cı ildə İranda taxta çıxan Nadir Şah bir neçə il ərzində Əfqanıstanı torpaqlarına qatdı. Nadir Şahın bir qiyam əsnasında öldürülməsindən sonra qurduğu dövlət, daxili qarşıdurmalara süründürüldü və torpaqlarını böyük bir sürətlə itirdi. Nadir Şahdan sonra baş mühafizəçi Əhməd Xan Abdəli bəzi tayfalar tərəfindən şah seçildi və Əhməd Şah Dürrani adıyla hökmranlığını bütün Əfqanıstana qəbul etdirdi. Müstəqilliyi Kəşmirdən Dehliyə, Ceyhundan Oman dənizinə qədər elə genişlədi ki, Əfqan İmperatorluğu 18-ci əsrin ikinci yarısında Osmanlılardan sonra ən böyük İslam dövləti oldu.

Ancaq qısa davamlı bir ömrü olan İmperatorluq böyük vətəndaş müharibəsinin içinə salındı. Bu daxili qarışıqlıqlardan faydalanan İngilis qüvvələri Əfqan torpaqlarını işğal etdilər. Bu dövrdən sonra İngiltərə və Rusiyanın xarici müdaxilələri səbəbiylə heç cür davamlı bir rejimə qovuşa bilməyən və daxili qarşıdurmalardan xilas ola bilməyən Əfqanıstan, 1929-cu ildə iqtidara gələn Məhəmməd Nadir Xan dövründə qısa davamlı bir sabitlik təmin etdi. Ancaq Rusiya Əfqanıstanın daxili işlərə davamlı müdaxilə edir, iqtidardakı rejimləri idarə altında tutmağı

istəyirdi. Bu əlaqə o qədər güclü idi ki, Rusiyadakı Bolşevik rejimini ilk tanıyan ölkə Əfqanıstan olmuşdu.

Sovet İttifaqının də təsiriylə 1973-cü ildə bir hərbi çevriliş reallaşdı. Qərb tərəfdarı Zahir Şah devrildi və yerinə Davud Xan iqtidara gəldi. Bu tarixdən etibarən marksist bürokrat və zabitlər Əfqanıstan rejimində təsirli olmağa başladılar, əhəmiyyətli vəzifələrə gətirildilər. Ancaq Davud Xan Rus təsirindən xilas olub, İslam ölkələriylə yaxınlaşmaq istəyirdi. Pakistanla etdiyi razılaşmalar, ölkədə fəaliyyəti artan kommunist təşkilatların birləşməsinə səbəb oldu. Onsuz da İslam ölkələriylə olan bu yaxınlaşmanın Rusiyanın reaksiyasıyla nəticələnəcəyi müəyyən idi. 1978-ci ildə ordudakı kommunist generalların və bəzi kommunist vətəndaşların təşkil etdiyi Sovet dəstəkli qanlı hərbi çevriliş reallaşdı. Davud Xanın bütün ailəsi, yaxınları öldürüldü. Dövlət çevrilişi edənlər ölkəni kommunist bir rejimlə idarə edəcəklərini elan etdilər. Üstəlik, dinə qarşı zalım müharibə başlatdılar. “Kommunizmin qara kitabı” adlı əsərdə Əfqanıstandakı kommunist rejimin din əleyhdarlığı bu şəkildə izah edilməkdədir:

Qısa bir müddətdən sonra kommunist hökumət din əleyhinə kampaniya başlatdı. Quran ictimai meydanlarda yandırıldı. Din adamları (imamlar) həbs olundu və öldürüldü. Şiələrin içində çox təsirli bir dini qrup olan Mücəddədilər tayfasından bir gecədə, 6 yanvar 1979-cu ildə, eyni soydan gələn 130 kişi qətl edildi. Hər din, hər məzhəb üçün dini ibadət qadağan edilmişdi.⁴⁷

Devrilen
Devlet
Başkanı
Hafızullah
Emin ve
ailesi
kurşuna
dizildi

Sovyetler

Afganistan'ı ele geçirdi

Halk ve gençler, Sovyet birliklerine direniyor
Rusya, Afganistan'a asker yığıyor

Sovyetler Birliği 45 BIN RUS ASKERİ
AFGANİSTAN'A YAYILIYOR

1979-cu ildə Əfqanıstanı işğal edən Qırmızı Ordu, tam 10 il boyunca işğalçı güc olaraq ölkədə qaldı. İşğal dövrü Əfqan xalqı üçün qırğın, təzyiq, şiddət və işgəncə sözləriylə qaynaşmışdı.

1970-ci illərdə Moskvanın təhriki ilə başlayan ardından Sovet işğalı ilə alovlanan vəhşilik, dördüdə bir əsr boyunca Əfqanıstana böyük acılar yaşatdı və yaşatmağı davam etdirir. 1998-ci ildə iqtidarı ələ keçirən Taliban rejimi ilə birlikdə siyasi nizam və sosial sülh təmin edilə bilmədi və bu gün də Əfqanıstandakı daxili qarışıqlıqlar eyni şəkildə davam edir.

Əfqan kommunistlər əslində Sovet İttifaqının muzdlu maşasından başqa bir şey deyildilər. Moskvadan gələn “məsləhətçi”lərin əmrləriylə hərəkət edir, onların göstərdiyi şəkildə öz xalqlarına qarşı kütlə qırğınları reallaşdırdılar. İqtidarda qaldıqları qısa zaman ərzində, böyük terror tətbiq etdilər. Eyni qaynaqda bu terrorun bir nümunəsi belə izah edilməkdədir:

1979-cu il martında Kerala kəndi... 1.700 yetkin və uşaq, kənddəki kişilərin hamısı meydana toplandı və yaxından nişan alınaraq avtomatik silahlarla darandı; ölümlər və yaralılar bir buldozer köməyiylə üç ayrı çuxura üst-üstə basdırıldı. Qadınlar qorxu dolu gözlərlə, uzun dəqiqələr boyunca bağlanan çuxurların meydana gətirdiyi təciklərin sarsıldığını gördü: Diri-diri basdırılanlar çölə çıxmağa çalışırdı. Sonra sarsıntılar kəsildi. Anaların və dulların hamısı Pakistana getdi. Terror Qabil şəhərini də əhatə etmişdir. Şəhərin Şərqində olan Pole Çarkı həbsxanası, toplama düşərgəsinə çevrildi. Həbsxana müdiri Seyid Abdullah məhkumlara belə bir açıqlama etdi: “Sizlər zibil halına gətirilmək üçün buradasınız.”⁴⁸

Yazıçı Michael Barry “La Resistance Afghane” (Əfqan müqaviməti) adlı kitabında, bu həbsxana müdirinin digər mərhəmətsiz tətbiqlərini belə izah etməkdədir:

İşgəncə ən keçərli üsul idi. Həbsxananın ən böyük cəzası, diri-diri lağım çuxuruna atılmaq idi. Bir gecədə onlarla məhkum yüzlərlə səbəblə edam edilərdi; cəsədlər və can verən bədənələr buldozerlər köməyiylə üst-üstə basdırılardı. Stalinin cəzalılı xalqlar üçün tətbiq etdiyi üsul yenidən istifadə edilməyə başlandı. 15 avqust 1979-cu ildə Hezarelerden 300 insan üsyana dəstək verdikləri səbəbiylə həbs olundu; 150-si buldozerlər köməyiylə diri-diri basdırıldı, o biri 150-si benzin tökülərək canlı-canlı yandırıldı. 1979-cu ilin sentyabrında həbsxana rejimi 12.000 məhkumun öldürüldüyünü qəbul etdi. Pole Çarkı, həbsxananın müdiri eşidənlərə

belə deyirdi: “Yalnız bir milyon əfqanlını sağ buraxacağıq, sosializmi qurmaq üçün bu qədər insan yetər.”⁴⁹

Bütün bunlar, Moskvadan idarə olunan tətbiqlər idi. Həqiqətdə Əfqanıstandakı bütün daxili qarışıqlıq, Sovet İttifaqının əvvəldən planladığı bir hadisə idi. Sovet rejimi, Əfqanıstandakı kommunistlərə zərbə etdirməyi, sonra da bu qondarma “demokratik” rejimi qorumaq bəhanəsiylə ölkəni işğal etməyi əvvəldən qərarlaşdırmışdı. Moskvanı bu plana itələyən səbəb isə, bu gün bir çox siyasi tarixçinin qəbul etdiyi üzrə, o dövrdə gedərək yayılan İslamın kommunistlər tərəfindən bir təhlükə olaraq görülməsi idi.

Sonunda kommunist Əfqan rejiminə qarşı müsəlman mücahidlərin təşkil etdiyi müqaviməti bəhanə edən Qırmızı Ordu, 27 dekabr 1979-da Əfqanıstanı işğal etdi. Bu işğalla birlikdə Əfqan xalqına qarşı tətbiq olunan vəhşiliyin də diametri böyümüş oldu.

Qırmızı Ordu tam 10 il işğalçı güc olaraq ölkədə qaldı. Mücahid qrupların Qırmızı Orduya qarşı başlatdığı haqlı müqaviməti isə, ən zalım və mərhəmətsiz üsullarla yatırtmağa çalışdı. Bir Əfqan üsyançı, Qırmızı Ordunun üsullarını belə izah edirdi:

Sovet əsgərləri bir evə hücum etdilərse, o evdəki qadınları öldürənə qədər döyər, onlara təcavüz edərdi. Çox təəssüf ki, bu barbarlıq refleks olaraq deyil, proqramlaşdırılmış olaraq reallaşırdı; belə hərəkətlər edərək cəmiyyətimizin təməllərini yıxırlar və bunu çox yaxşı bilirdilər.⁵⁰

Qırmızı Ordu, Əfqanlı müsəlmanlara qarşı ən alçaq şəkildə üsulları istifadə etdi: Əfqan uşaqlarının oyuncaq sanaraq əllərinə götürmələrinə nail olmaq üçün “oyuncaq şəkilli minalar” düzəldilir, həbs edilən mücahidlərə qorxunc işgəncələr tətbiq olunur, vətəndaş xalq tərəddüdsüz

bombalanırdı. Tək-tək insanı öldürmək yerinə kəndləri bombalayaraq toplu qırğınlar edirdilər.

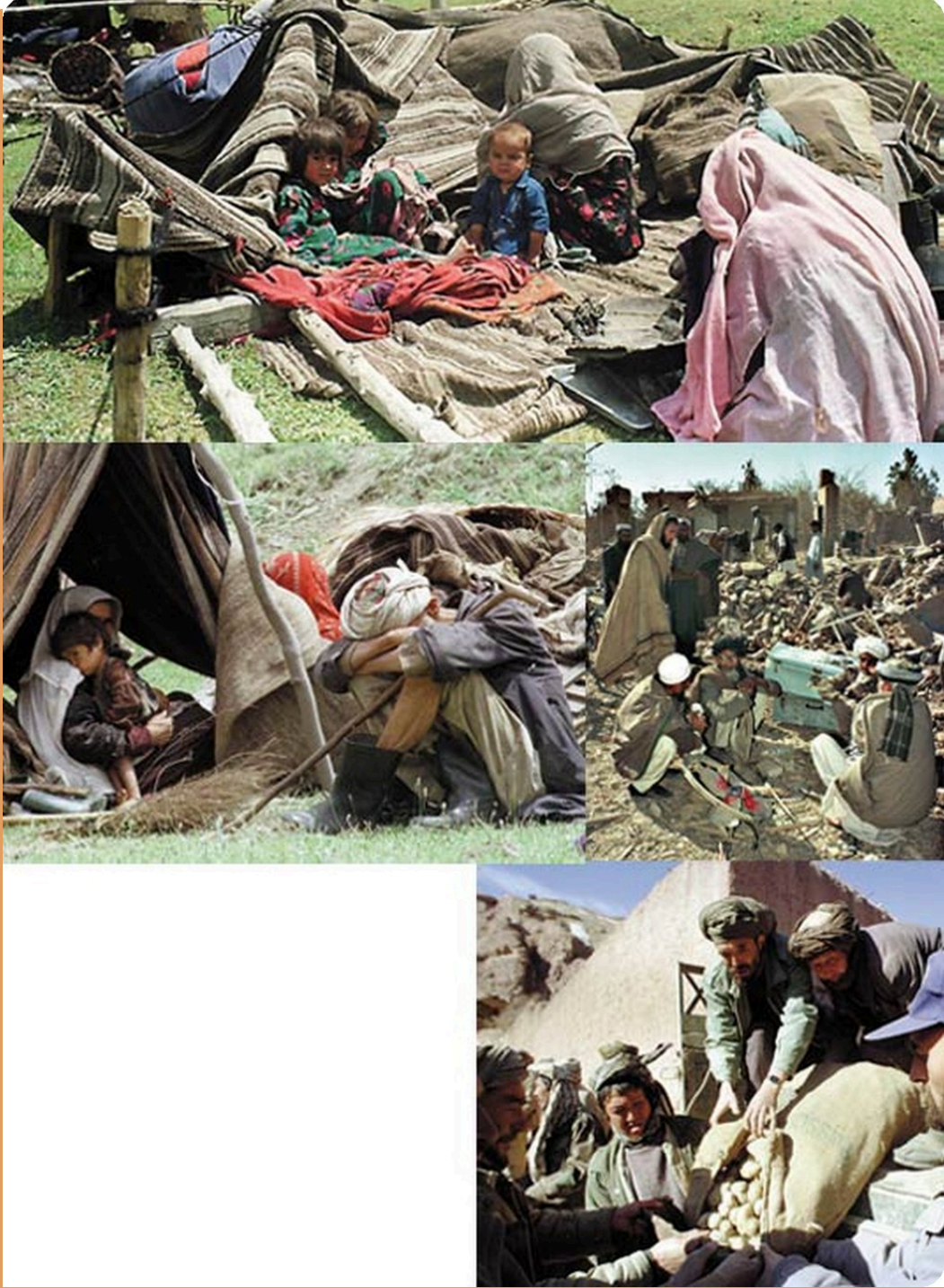
1987-ci ilin martında “Newsweek” jurnalı avstriyalı professor Fex Ermacora ilə bir reportaj etdi. Bu reportajda Ermacora, BM-in Rusiyanın Əfqanıstandakı vəhşiliyini gizlətdiyini ifadə edərək belə demişdir:

Şahidlərə görə Rus əsgərləri, əfqanlıları evlərindən çıxardaraq qırtlaqlarını süngülərlə doğramaqdadır. Uşaq, yaşlı demədən bütün kənd xalqını meydana yığıb canlı olaraq, üzərilərinə benzin töküüb yandırmaqdadır. Qadın və qızların ismətlərinə təcavüz edildikdən sonra vertolyotlara mindirilib lüm-lüt edilərək aşağıya atılmaqdadır. Su quyuları zəhərlənməkdə, heyvanlar güllələnməkdə, taxıl və ərzaq anbarları talan edilməkdə, meyvə ağacları kəsilməkdə, dini kitablar,

məscidlər və türbələr yandırılmaqda, beləcə kəndlilərin mücahidlərə dəstək vermələrinə maneə törədilmək istənməkdədir. Ruslar 1980-ci ildən bu yana yüz minlərlə əfqanlı uşağı, Rusiyadakı ideoloji məktəb və düşərgələrdə kommunist militan olaraq yetişdirməkdədirlər.⁵¹

Afganistan'a acil yardım çağırışı

2.4 milyon kişi açlık sınırında. Yüzbinlerce mülteci var. İhtiyaçlar karşılanmazsa tam bir insanlık felaketi yaşanacak.

YENİ ŞAFAK, 1/2/01

Acilen çadır, battaniye ve yorgan gibi eşyalara ihtiyaç var.

Afganistan soğuk ve açlığın pençesinde

15 Şubat 1989 Rusların Afganistan'dan geri çekilişinin 12. yıldönümüydü, ancak, bu gün hiçkimse tarafından anılmadı. 15 Şubat günü Rus general Boris Garomof, Afganistan'dan çıkan son Rus olmuş, bütün dünya bundan dolayı Afgan halkını ayakta alkışlamış ve kahraman milletin filmde değil halihazırda bile varolabileceğini 20. yüzyılda ortaya koymuştu.

Çetin savaştan alınlarının akıyla çıkan efsanevi halk, 10 yıl sonra bugün maalesef açlığın pençesinde çan çekiyor. Afganistan'ın batısındaki Herat vilayetinde yüzlerce çocuk ve kadın açlıktan ve soğuktan öldü. Yıllar önce Sovyetler karşısında gösterdiği kahramanlık destanları ile tarih yazan bir halk, bugün BM'den yapılan aç-

lamaya göre yardım eli uzanmazsa büyük bir felakete karşı karşıya. ABD'nin kendi çıkarları için New York'taki Taliban'ın merkezini kapatmasının ardından, Taliban da Kabil'deki BM'ye ait merkezleri kapattı. BM, ABD'nin kararlarına katılmamasına rağmen, eli bağlı bir şekilde uymak zorunda kaldı. ABD süper gücüne rağmen, Usame bin Ladin'i kendine yönelik en büyük tehlike ilan ederek, Afganistan'a Ladin'i teslim etmemesinden dolayı siyasi ve ekonomik ambargo uyguluyor. Uzmanlara göre ABD, Ladin'i tehlike olarak bildiği İslamın günah keçisi olarak kullanıyor. Açlığın pençesinde çan çekişen kahraman Afgan halkı, yardıma muhtaç iken dünyanın süper güçleri tarafından terörist ve ero-in taciri olarak karalanıyor.

YENİ ŞAFAK, 19/2/01

Rus rejiminin vəhşiliklərdən biri də Lağman qırğınıdır. Kabilin şimal-şərqindəki bu gözəl şəhərin bütün kəndləri xəritədən silindi. Əhalinin demək olar hamısı öldürüldü. Sadəcə Karqa bölgəsində, çoxu qadın və uşaq olmaq üzrə 1.500 insan öldürüldü. Yalnız insanlar deyil, itlərə qədər bütün heyvanlar da öldürülmüşdü. Bütün evlər talan edildi mətbəxdəki çay və şəkərlərə qədər qəsb edildi. Qırmızı Ordu əsgərləri, içində qadın və

uşaqların olduğu koma evlərin üzərindən tanklarla keçilər. Cəsəd hissələri tankların zəncirləri arasında gözə dəyirdi.

10 il davam edən Qırmızı Ordu işğalının sonunda, on minlərlə ölü, bir o qədər də şikəst geridə qaldı. Bu gün Əfqanıstan, dünyanın ən çox protez qol və ayaq emal edilən ölkəsidir. Çünki Qırmızı Ordunun minaları on minlərlə Əfqan gəncinin qolsuz və ayaqsız qalmasına səbəb olmuşdur.

Sovet ordusunun geri çəkilməsindən sonra isə, qeyri-sabitliyə sürüklənən Əfqanıstan, qanlı vətəndaş müharibəsinə alovlandı.

1998-ci ildə iqtidarı ələ keçirən Taliban rejimi isə ölkədə çox qatı bir rejim tətbiq edərək sosial gərginliyi və kasıblığı daha da böyütdü. Taliban rejiminin dağılmasından sonra qurulan yeni rejimin, 1970-ci illərdə Moskvanın təhrikiylə başlayan və ardından işğalı ilə yüksək həddə çatan vəhşilik və səfaləti sona çatdırmasını diləyirik.

Orta Şərq faşizmi: Səddam Hüseyn

Əhalisi təxminən 25 milyon olan İraqda fərqli dini məzhəblər və etnik mənşələr yaşamaqdadır. Əhalinin 95%-ni təşkil edən müsəlmanlar, illər boyunca müxtəlif təzyiqlər, əziyyətlər, işgəncələr və qorxular altında yaşamışdır. İraqın müsəlman əhalisini əzən, qətl edən və səfalətə məhkum edən ən əhəmiyyətli faktor isə, Səddam Hüseynin “faşist” olaraq təyin oluna biləcək diktator rejimidir.

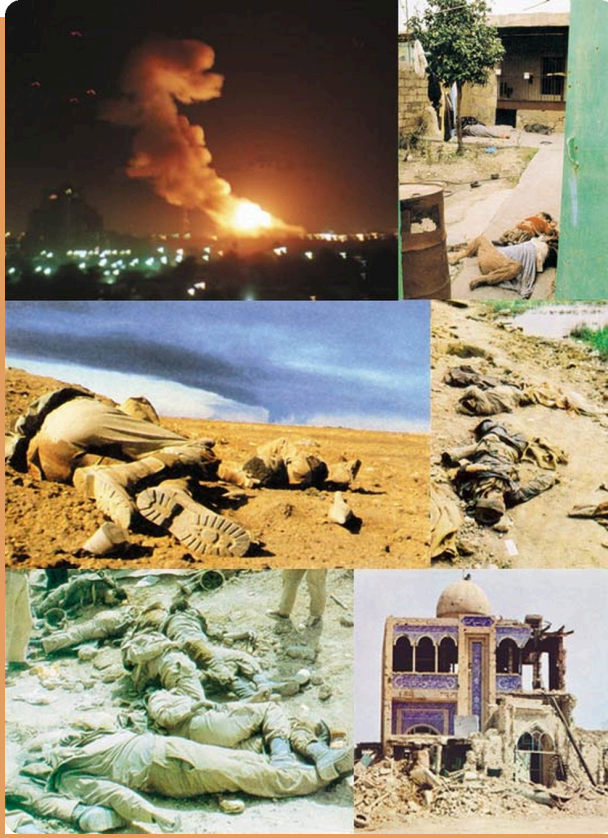
1979-cu ildə dövlət başçılığını ələ keçirən Səddam Hüseyn, o gündən sonra ölkə daxilində dindarların siyasi və Sosial həyatda heç bir fəaliyyətdə olmasına icazə verməmişdir. 5.000 müsəlman kürdün kimyəvi silahlarla şəhid edildiyi Hələb qırğınının memarı olan, 1980-ci ildə İran-İraq müharibəsinin başladaraq həm qonşu ölkənin həm də öz ölkəsinin insanlarına böyük əzablar çəkdirən, 1990-cı ildə isə Küveyti işğal etməyə çalışan Səddamın, müxtəlif dövrlərdə İslami çıxışlar edərək müsəlmanların dəstəyini təkrar qazanmağa çalışması isə ikiüzlü bir siyasət dəyişikliyindən başqa bir şey ifadə etməməkdədir.

Səddamın keçmişinə nəzər salmaq, qurduğu rejimin təməllərini anlamamızı təmin edir.

Səddamı İraqın başına gətirən hadisələr, dövlət çevrilişi ilə başladı. 1963-cü ilin fevralında, özlərinə “Baas” (Diriliş) Partiyası adını verən bir qrup zabıt və küçə militanı, o zamana qədər iqtidarda olan polkovnik Qasımı devirdilər. Bu militanların arasında, dövlət çevrilişi günü Polkovnik Əbdülkərim Qasımı öldürmək üçün vəzifəli olan altı üzvü komandanın da

üzvü olan gənc bir insan diqqət çəkirdi: Səddam Hüseyn əl-Tıkriti, yəni Tıkritli Səddam Hüseyn. Əsgər olmamasına baxmayaraq həmişə hərbi forma ilə gəzən Səddam, hərbi çevrilişin dərhal ardından Baas rejimi tərəfindən terror və sui-qəsdlərdən məsul xüsusi bir qrupun başına gətirildi. İlk etdiyi iş isə, dövlət çevriliş müxaliflərini sorğulamaq üçün yeni və təsirli işgəncə üsulları inkişaf etdirmək oldu. Baasın, saray çevrilişi ilə doğan bu iqtidarı eyni ilin noyabr ayında sona çatınca, Səddam Hüseynin işgəncə mərkəzi ortaya çıxarılmışdı. İşgəncə mərkəzi, Səddamın xüsusi icadı olan qorxunc işgəncə alətləriylə dolu idi.

Baasın on aydan az sürən qısa iqtidarı, yenə bir dövlət çevrilişi ilə sona çatmışdı. Ancaq Baas 17 iyul 1968-ci ildə ikinci bir dövlət çevrilişi daha reallaşdırdı. Bu səfərki dövlət çevrilişi, qalıcı idi. Bu ikinci Baas dövlət çevrilişinin ikinci lideri məşhur “işgəncə mütəxəssisi” idi: Səddam Hüseyn. Səddam, rejimin əsas nöqtələrinə öz qohumlarını yerləşdirərək və siyasi rəqiblərini aradan qaldıraraq qısa zamanda bütün siyasi gücü əlində topladı. Mərhəmətsiz işgəncə mütəxəssisi, İraqın diktatoru olmuşdu.

Səddam, iqtidarı ələ keçirdikdən sonra davamlı müharibə və qarşıdurma axtarışı etdi. 1980-ci ildə, heç bir səbəb yox ikən, ani bir hücumla İranı işğal etdi və 8 il boyunca yüz minlərlə İraqlı və iranlının həyatına başa olacaq bir müharibə başlatdı. Bu müharibənin bitməsindən 2 il sonra bu dəfə yenə heç bir səbəb yox ikən Küveyti işğal etdi və Körfəz müharibəsinə gətirib çıxardı. Ancaq Səddamın terroru yalnız qonşu ölkələri deyil, öz xalqını da hədəf alırdı. İqtidarı boyunca, rejimə müxalif görülən insanlar, siyasi və hətta etnik qruplar müxtəlif vəhşiliklərə məruz qaldılar. “Newsweek” jurnalı bir sayında Səddamın faşist xarakteri üçün belə xarakterizə edilirdi:

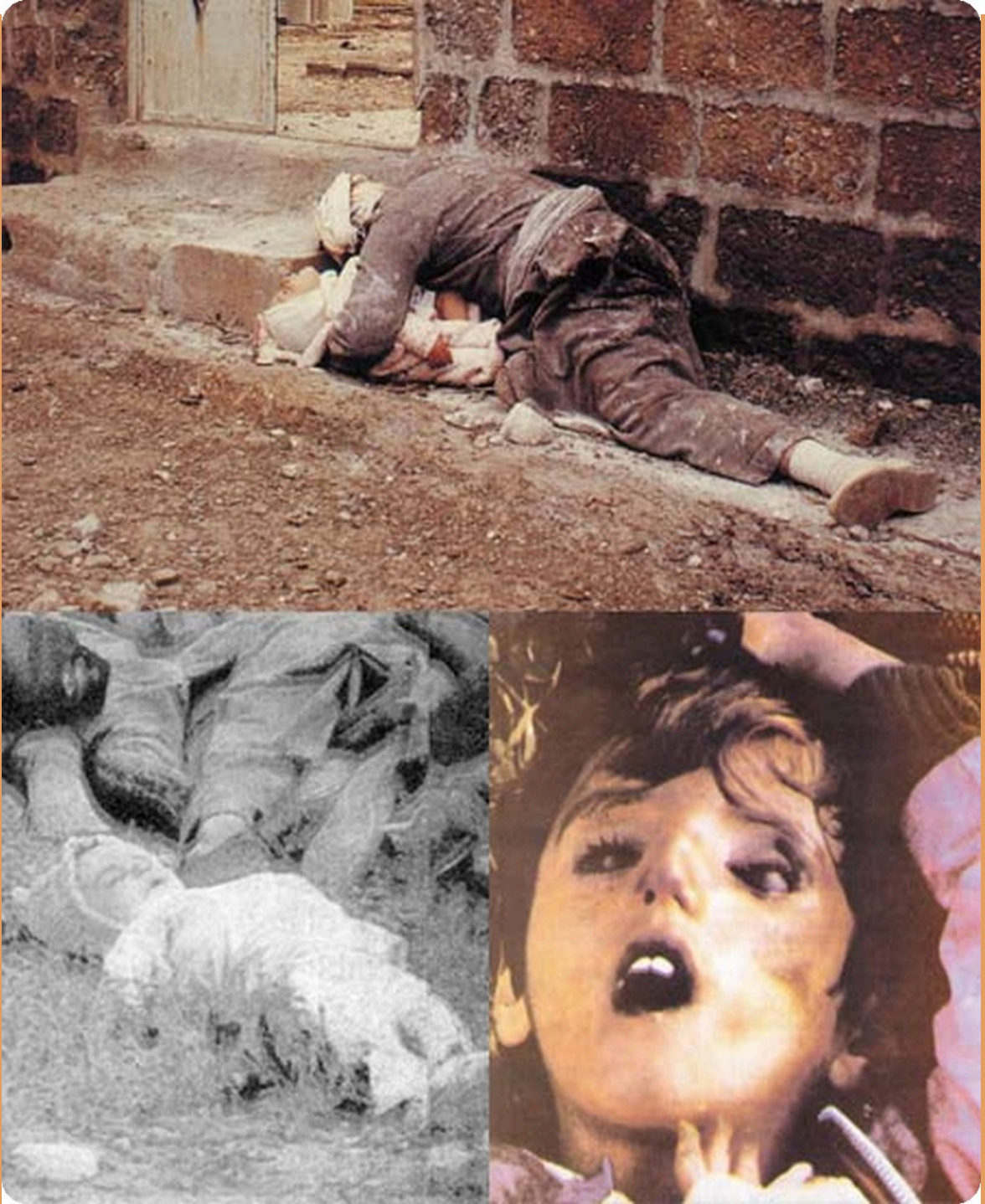

...Bəziləri ona “qana susamış bir despot”, “Bağdadın qəssabı” deyirlər. Səddam Hüseyn İraqı ardındakı 1 milyonluq ordu, agent, sui-qəsdçi və işgəncə mütəxəssislərindən ibarət olan bir legion ilə polad əlcək içindəki dəmir bir əl kimi idarə etməkdədir. Səddam, Orta Şərqdə özünün və ölkəsinin böyüklüyü uğuruna etdiyi olduqca insafsız rəftarlarıyla tanınar. Belə ki, həm daxildəki, həm də xaricdəki düşmənləri üçün zəhərli qaz istifadə etməkdən çəkinməz.⁵²

Həqiqətən də Səddam bir çox iraq lının qanını tökmüşdür. İrana qarşı başlatdığı müharibənin sonunda İraqın 17 milyonluq əhalisindən 1 milyonu ölmüş və ya yaralanmışdır. (Xalqın 1 milyonundan çoxu da ölkəni siyasi və iqtisadi səbəblərlə tərk etmişlər.) Vaşinqton mərkəzli “Middle East Watch” adlı insan haqları quruluşu, İraqda zəruri təcrid və deportasiya, həbs və cəza, işgəncə və faili məchul, tez-tez tətbiq olunan siyasi edam olduğunu bildirməkdədir. “Amnesty International”ın hesabatına görə, uşaqlar daxil xalqa tətbiq olunan işgəncə; qurbanları atəşin üzərində saxlamaq, burun, qol, sinə və cinsi orqanlarını kəsmək, dırnaqları bədənə çəkicləmək şəklindədir.⁵³

Səddam Hüseyin 1988-ci ildə Hələbçədə etdiyi qırğın ilə fərqli etnik mənşəyə sahib xalqa qarşı faşist rəftarını göstərmişdir. Hələbçədəki mülki Kürd məskunlaşanların üzərində sinir qazı istifadə edərək bir çox günahsız insanın, körpə, yaşlı, qadın, kişi ayırmadan can verərək ölümlərinə səbəb olmuşdur. “Amnesty International” bu qırğında 5.000 kürdün öldüyünü və bir neçə mininin də ölkədə edilən bənzər hücumlarda didərgin düşdüyünü açıqlamışdır.⁵⁴

İraqdakı faşist rejimin siyasi məhbuslara etdiyi işgəncələr daha da qorxuncdur. İraqdan qaçan bir həkim, bu işgəncələri belə izah edər:

Cənubda bir xəstəxanada staj keçdim. Həbsxanadan gətirilənləri yalnız həkimlər görə bilərdi. Bir ət yığını halında olan insanların çoxu ölərdi. İşgəncədən sağ xilas olan siyasi cinayətkar yox idi. Həbs ediləcəyimi anlayınca dərhal qaçdım.⁵⁵

Səddamın zalımlıqlarından bu günə qədər ailəsi və yaxın ətrafı da payını almışdır. İraq lideri Səddam Hüseyin ögey qardaşı Barzan Tıkriti,

Səddamın və oğlu Udeyin onu öldürtmə ehtimalına görə Birləşmiş Ərəb Əmirliklərinə qaçmışdır. Səddamın iki kürəkəni Hüseyn və Səddam Kamil də 1995-ci ildə Səddamdan qorxaraq İordaniyaya qaçmışlar. Bunun üzərinə Səddam onlara can təhlükəsizliyi zəmanəti vermiş və ölkəyə geri dönmələrini istəmişdir. Ancaq can təhlükəsizliklərinin qorunacağına dair söz alan iki qardaş Bağdada dönər dönməz atalarıyla birlikdə öldürülmüşlər. Daha sonra da analarının cəsədi parça-parça edilmiş və bu hadisələr bütün dünya ictimaiyyətin gözü qarşısında meydana gəlmişdir.

İraq lideri, ölkədən qaçan müxaliflərə isə alçaq üsullarla göz dağı vermişdir. Məsələn 1995-ci ildə İordaniyaya qaçan general Nəcib Selahi, ailə yaxınlarına təcavüz edilərək, təcavüz kasetlərinin ona göndərildiyini və bunun yalnız özünə deyil, bir çox müxalifə edildiyini açıqlamışdır.

Səddamın ikiüzlü dindarlığı

Səddamın, İraq xalqı üzərində meydana gətirdiyi kütlə hipnozunun ən əhəmiyyətli xüsusiyyəti saxta bir dindarlıq maskası altında hərəkət etməsidir. Səddam daxili və xarici siyasətlərində, xalqa istiqamətli təzyiqlərində həmişə dini bir üslub istifadə etmiş, nümayiş məqsədli etdiyi hərəkətlərlə xalqın gözünü boyamağı məqsəd qoymuşdur. Bunun üçün bəzən şişirdilmiş ifadələrlə özünü İslam dünyasının himayəçisi kimi göstərməyə çalışmış, ya da Körfəz müharibəsində olduğu kimi İraq bayrağına “Allahu Əkbər” sözlərini əlavə edərək, xalqın dini duyğularını istismar etməyə çalışmışdır.

Zalım tətbiqlərinə baxıldığında isə, İslam dini ilə, Quran əxlaqı ilə əlaqəsi olmadığı rahatlıqla aydın ola bilməkdədir “Onlar sizinlə həmrəy olduqlarına and içirlər. Halbuki onlar sizdən deyildirlər...” (Tövbə surəsi, 56) ayəsiylə bildirməkdədir.

Səddamın İslami bir lider olmaqdan çox uzaq olduğu açıqdır. Özü kommunist və Stalinist Baas Partiyasının qabaqcıl militanı idi. Bu partiyanın üzvü olaraq Darvinizm və materializm əsaslı hərbi təhsil almışdır. Üstəlik Sosial darvinist olan Camal Abdul Nasırı nümunə götürmüş və özünü sosialist inqilabçı olaraq xarakterizə etmişdir. Necə ki, tətbiqlərinə baxıldığında bunların Quran ayələrində qadağan edildiyini və şiddətlə tənqid edildiyini görərik. Məsələn Səddamın ölkə içindəki tətbiqlərində irqçilik ön planda olmuşdur. Yalnız etnik şəxsiyyətləri üzündən bir çox günahsız insanı vəhşicəsinə qətl etdirmiş, Hələpçə qırğınıyla tarixə 5.000 insanın qatili olaraq keçmişdir. Səddam da digər bir çox irqçi lider kimi öz etnik mənşəyinin üstün olduğu iddiasındadır. Halbuki Qurana görə üstünlük irqə, rəngə, ya da digər başqa bir xüsusiyyətə görə deyil, təqvvaya yəni Allaha yaxınlığa, inanc və əxlaqa

bağlıdır. (Hucurat surəsi, 13) İrqqilik isə Quranda “cahiliyyənin hirsli soy qoruyuculuğu” sözləriylə təsvir edilər:

“

Kafirlər öz qəlbində təkəbbürlüyə – cahilik lovğalığına qapıldıqları zaman Allah Ö Elçisinə və möminlərə mənəvi rahatlıq nazil etdi və onlara təqva sözünü vacib buyurdu. Onların buna daha çox haqqı var idi və ona layiq idilər. Allah hər şeyi bilir.

(Fəth surəsi, 26)

Allah insanları müxtəlif irqlərdə, fərqli rənglərdə yaratmışdır. İnsan Allaha möhtac, aciz bir varlıqdır. Bu səbəbdən bir insanın digər bir insana və ya bir cəmiyyətin digər bir cəmiyyətə qarşı üstünlük iddiası etməyə haqqı yoxdur. Çünki ölüm anında, qiyamət günündə, ya da axirətdə irq, rəng kimi ünsürlərin heç bir əhəmiyyəti olmayacaq. O gün kimsə kimsəyə soyunu, irqini soruşacaq vəziyyətdə də olmayacaq. Bu gün soylarından ötəri azğınlaşanlar, daşqınlıq edənlər, insanları öldürən, hətta diri-diri yandıranlar, o gün hansı soydan olursa olsunlar, nə qədər aciz və möhtac vəziyyətdə olduqlarını qavrayacaqlar. Qiyamət günü ilə əlaqədar bir ayədə bu həqiqət belə bildirilər:

“

Sur üfürüləcəyi gün onların aralarında qohumluq əlaqəsi olmayacaq və onlar bir-birindən hal-əhval tutmayacaqlar.

(Muminun surəsi, 101)

Səddam irqçiliklə yanaşı faşizmi də mənimsəmişdir. Öz xalqına qarşı faşist təzyiq tətbiq etmiş, eynilə Hitler və ya Mussolini kimi böyük bir azğınlıqla müharibənin müqəddəs dəyər olduğuna inanmışdır. Halbuki

(Quranda bildirilən haqlı səbəblər xaricində) müharibə çıxarmaq Qurana görə yer üzündə təxribatçılıq mənasını verər və böyük günahdır. Allahın, inkar edən israiloğullarından danışarkən verdiyi “...Onlar hər dəfə müharibə alovunu yandırdıqda Allah onu söndürər. Onlar yer üzündə fitnəkarlıq törətməyə səy göstərirlər. Allah isə fitnəkarları sevmir!” (Maidə surəsi, 64) hökmü, bütün zalımlar üçün keçərlidir.

Qısacası İraq müsəlmanları, 1970-ci illərdən etibarən Quranda izah edilən müsəlman əxlaqından tamamilə uzaq, bunun yerinə qəbilə və irq fanatizmi içində olan, öz rahatı üçün yüz minlərlə insanı ölümə göndərməkdən çəkinməyən, zülm və işgəncəni zövq halına gətirmiş bir diktatorun zülmü altında əzilmişlər.

Bu gün Səddamın ardından İraq hələ sabitliyə və rifaha tam mənasıyla qovuşa bilməmişdir. Ölkədəki qarşıdurmalar davam etməkdə, təhlükəsizlik tam mənasıyla təmin edilə bilməməkdədir. Ümid edilər ki, İraq, ölkədəki bütün etnik və dini qruplara sülh və hüsur gətirəcək aydınlıq nizama bir an əvvəl qovuşar.

Dünyadan gizlənən böyük zülmün tarixi

Xalqın 75%-nin müsəlman, 11%-nin Nusayri, 9%-nün da xristian olduğu Suriya torpaqları, əsrlər sürən İslami keçmişə və köklü mədəniyyətə malikdir. Bu İslam torpaqları bir çox İslam alimi yetişdirmişdir.

Həz. Ömər dövründə reallaşdırılan səfərlər nəticəsində fəth edilən Suriya torpaqları, sırasıyla əməvilər, abbasilər, səlcuqlular və əyyubilər idarəetməsi altında qaldı. 1517-ci ildə Yavuz Sultan Səlim tərəfindən Osmanlı torpaqlarına qatılan Suriya torpaqları, 19-cu əsrin ilk dördə birinə qədər sülh və hüsur dolu idi. Ancaq 1831-ci ildə Osmanlıya qarşı çıxaraq ayrı bir idarəetmə quran Kavalalı Mehmet Əli Paşanın əlinə keçdi. Sonra təkrar osmanlılara keçən Suriya 1920-ci ildə Fransız işğalçıları tərəfindən ələ keçirildi. Fransız işğalı Suriya xalqı üçün böyük xaosun və şiddətin də başlanğıcı idi. Fransızlar, tarixi olaraq Suriyanın bir hissəsi olan Livanı ölkədən qopardılar və ayrı bir dövlət halına gətirdilər.

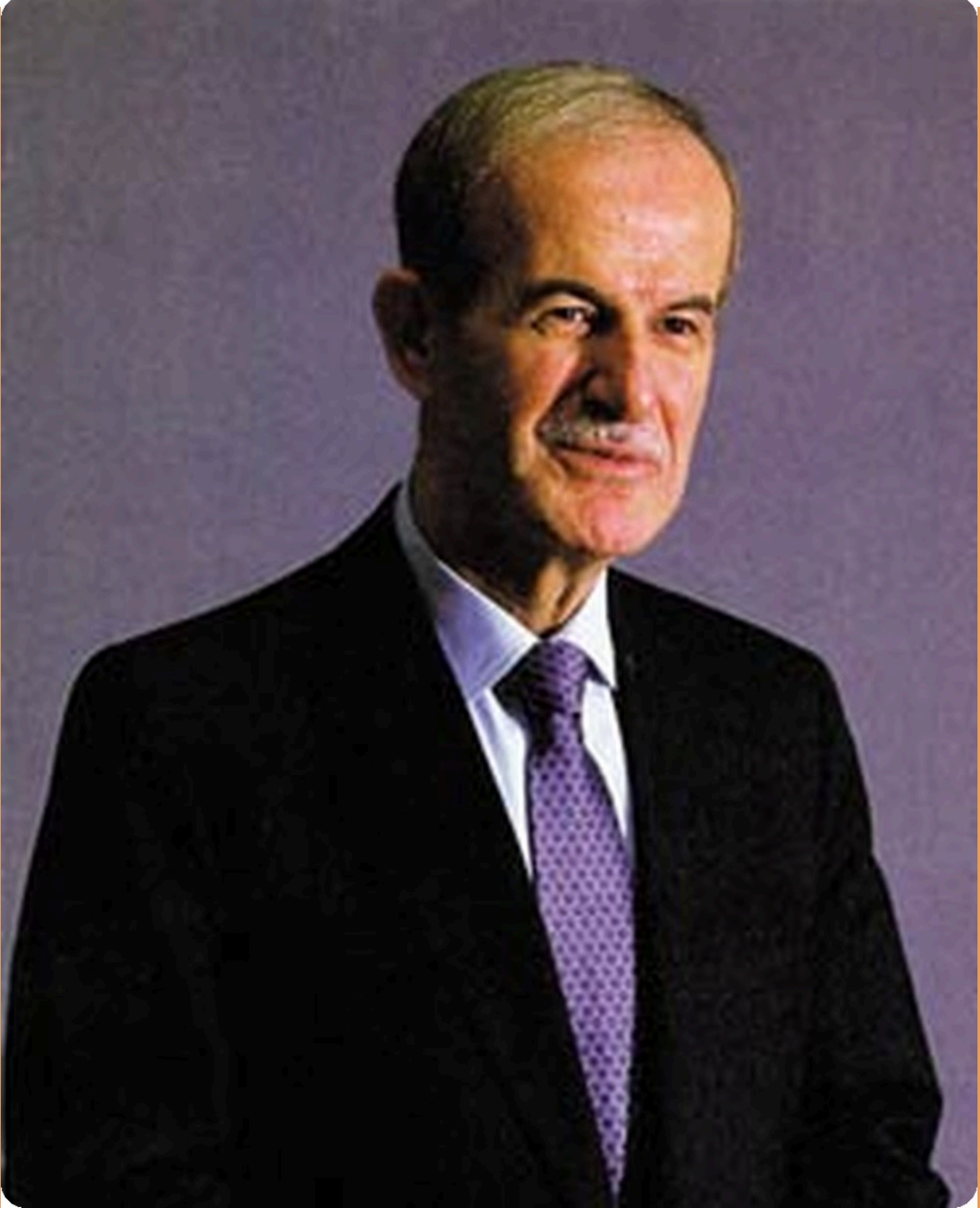
1946-cı ildəki müstəqilliyə qədər sürən, 26 illik şiddət siyasəti Fransız rejiminin Əlcəzairdə, Tunisdə və digər bir çox İslam torpağında etdiyi qırğınların bir bənzəri idi. İşğaldan sonra Suriya xalqı əhəmiyyətli bir müqavimət hərəkatı başlatdı. Fransızlar on minlərlə insanı vəhşicə qətl etdi və böyük şəhərləri bombardmana tutdu. Qiyam şiddət yoluyla yatızdırıldı, ancaq Fransa Suriyada uzun müddət qala bilməyəcəyini anladı.

II Dünya müharibəsindən sonra Suriyadan çəkilmək məcburiyyətində qalan fransızlar 1946-cı ildə bu ölkənin müstəqilliyini qəbul etdilər. Ancaq ölkədən çıxarkən geriye son dərəcə qeyri-sabit, qarşıdurmaya meyilli bir Suriya buraxdılar. Birinci Dünya müharibəsindən sonra Suriyada yerləşdirilən Fransız mandatı ən çox nusayrilərə yaradı. Fransız rejimi ölkədə azlıq olan nusayrilərin xüsusilə dövlət mövqelərinə yerləşdirmiş, beləcə əksəriyyəti meydana gətirən sünnilərdə narahatlıq yaratmış və iki cəmiyyət arasına süni düşmənlik toxumu əkməmişdi. Bir çox Orta Şərq mütəxəssisi nusayrilərin, ölkənin siyasi və hərbi baxımdan yüksək nöqtələrinə gəlməsinin, əslində Suriyanın 1946-cı ildə müstəqilliyini elan etməsiylə başladığına diqqəti cəkər. Müstəqillik sonrasındakı Suriyada reallaşan ən əhəmiyyətli hadisə, ölkədə siyasi və iqtisadi sahələrdə liderlik edən köklü sünni ailələrin yerinə nusayrilər ölkədəki rejimi ələ keçirmələri olmuşdur. Bu kimi süni daxili ziddiyyətlər müstəqilliyini qazanan Suriyanı xaosla sürüdü.

Müstəqillikdən sonrasını Suriya dövlət çevrilişləri ölkəsi halına gəldi. 1949-cu ildə başlayan dövlət çevrilişləri dövrü 1970-ci ildə diktator Hafiz Əsadın reallaşdırdığı çevrilişi ilə sona çatdı. Əsad rejimi dövlət çevrilişləri sona çatdırdı, amma zalım bir rejimi başladı. Baas iqtidarı ilə birlikdə Suriya müsəlmanları baxımından çətin bir dövr başlamış oldu. Çünki rejim Suriya əhalisinin 11%-ni meydana gətirən nusayrilər azlığa keçmiş və nusayrilərin xaricindəki bütün məzhəblər iqtidar heyətlərindən uzaqlaşdırılmışdı. Özlərini “Sosialist Xalq Demokratiyası” olaraq təyin edən totalitar Hafiz Əsad rejimi Suriyanı qısa müddətdə bir despot ölkəsi halına gətirdi. Bütün siyasi partiyalar bağlandı, Baas partiyasının müdafiə etdiyi sosialist ideologiya xaricindəki bütün düşüncələrin müdafiə olunması qadağan edildi. Bütün İslami hərəkatlara məhdudlaşdırmalar gətirildi. Bu hərəkatların liderləri həbs olunub, çox şiddətli işgəncələr altında həyatlarını itirdilər. Beynəlxalq insan haqları

təşkilatlarının hesabatlarında Əsad dövründə Suriya müsəlmanlarının böyük təzyiq və zülm gördükləri, müsəlman qadınlara təcavüz edildiyi, kişilərin ağlasığmaz işgəncə üsullarına məruz buraxıldıkları izah edilməkdədir.

Əsad dövrü “zülm və təzyiq” sözləri ilə xatırlanmaqdadır

Baas rejiminin ilk hədəfi İslami şəxsiyyətin yox edilməsi olmuşdur. Bu məqsədlə on minlərlə müsəlman səbəb göstərilmədən həbs olunmuş, şiddətli işgəncələrə məruz qalmışdır. Çoxu edam edilmiş, böyük

bir hissəsi də itmişdir. Qadınlara təcavüz, ölənə qədər döymə, ayaqlarından tavana asma kimi vəhşi işgəncə üsulları tətbiq edən Hafiz Əsad rejimi, bununla bərabər evlərə basqınlar, məscidlərə hücumlar, təhqirlər, heç bitməyən təcavüzlər müsəlman xalqı qorxuzmağı məqsəd qoymuş və bunda böyük ölçüdə müvəffəqiyyətli olmuşdur.

Suriya dövlət başçısı Əsadın Hama şəhərində reallaşdırdığı qırğın isə vəhşiliklərin ən böyüyü idi. Bu şəhərin yox edilməsinin tək səbəbi, burada İslami hərəkətin çox güclü olması idi. Hafiz Əsadın qardaşı və zamanın baş qərargah başçısı Rıfad Əsad, 1982-ci ilin fevralında bir gecə vaxtı Hamaya havadan və qurudan hücum təşkil etdi. Hücumda qatılmaq istəməyən əsgərlərin çoxu yerindəcə edam edildilər. 27 il davam edən qırğın sonunda təxminən 40 min müsəlman vəhşicə qətl edildi. Şəhər isə sanki xarabaya döndü.

Əsadın 30 il davam edən diktatorluğu dövründə bunun kimi daha bir çox qırğın və vəhşilik yaşandı. Bu gün hələ Əsadın qırğınlarından qaçan çox sayda suriyalı müsəlman, mühacir olaraq həyatını davam etdirməkdədir. Yalnız Səudiyyə Ərəbistanında bir milyona yaxın Suriyalı müsəlman var.

Hafiz Əsadın ölümündən sonra ölkənin rejimini təhvil alan Bəşar Əsadın siyasətləri isə, digər mövzularda olduğu kimi, ölkədəki dindarlara istiqamətli yanaşmasında da müsbət bir yol izləməkdədir. Ümid edirik bu müsbət nəticələr gün keçdikcə artar və Suriya, heç kimin inancından və ya etnik mənşəyindən ötəri təzyiq görmədiyi, azad, hüzurlu və ədalətli bir ölkə olar.

Unudulmamalıdır ki, nə Orta Şərqdəki, nə də İslam dünyasının başqa bölgələrindəki sosial problemlərin heç biri çözümsüz deyil. İlk baxışda bu bölgələrdəki problemlər heç həll edilməyəcək qədər qarışıq kimi görünə bilər. Ancaq bunun səbəbi əsrlərdir çözümlərin səhv yerlərdə axtarılmasıdır. Halbuki çözüm Uca Allahın insanlar üçün seçib bəyəndiyi Quran əxlaqının yaşanmasındadır. Hadisələr qarşısında çözümsüz qalmaq bir müsəlman üçün qəbul edilə biləcək bir vəziyyət deyil. Çünki hər şeyin

Yaradıcısı olan Allah, insanların sülh, rifah, hüzur və güvən duyğusu içində yaşaya biləcəkləri bir sistemi də yaratmış və bunu insanlara Quran vasitəçiliyi ilə bildirmişdir. Allahın "...Biz Kitabı sənə hər şey üçün bir izah, müsəlmanlara da doğru yol göstəricisi, mərhəmət və müjdə olaraq nazil etdik. (Nəhl surəsi, 89) ayəsində də bildirdiyi kimi, Quran insanlara hər mövzuda yol göstəricidir.

Quranda təsvir edilən üstün əxlaq aydın olduğu və tam olaraq yaşanmağa başlandığı təqdirdə, dünya üzərində var olan bütün problemlər asanca həll edilməyə başlayacaq. Çözüm Quran əxlaqının yaşanmasında olduğuna görə, Quranın bütün insanlara izah edilməsi vicdan sahibi insanların üzərində böyük və əhəmiyyətli bir məsuliyyətdir. Möminlər, sahib olduqları üstün əxlaq ilə dünya üzərindəki pisliliklərə qarşı laqeyd davranan digər insanlardan seçilirlər. Ətrafında olub bitən hər cür pisliliyə qarşı həssaslıq göstərər, bu mövzuda bir-birləriylə ittifaq edər və yaxşılığın tərəfdarı olma rəftarlarını, davam etdirdikləri fikri mübarizə ilə ortaya qoyarlar. Allahın Quranda bildirdiyi əxlaq, bütün xurafatlardan təmizlənmiş olaraq insanlara izah edildiyi və insanlar Quran əxlaqını yaşamağa etina etdirildikləri təqdirdə, dünya üzərində var olan bütün problemlər də Allahın icazəsiylə həll ediləcək.

Bir ayədə Quran əxlaqına tabe olmağın əhəmiyyəti belə bildirilmişdir:

“

«Biz Kitabı sənə hər şey üçün bir izah, müsəlmanlara da doğru yol göstəricisi, mərhəmət və müjdə olaraq nazil etdik.»

(Nəhl surəsi, 89)

Müsəlman azlıqlara edilən zülm

Dinlərini yaşamağa çalışan müsəlmanlar

Kitabın əvvəlki hissələrində əhalisi əsasən müsəlman olan ölkələrdən bəhs etdik. Bu ölkələrdə yaşayan, müsəlmanların işğalçı güclərdən və ya öz başlarındakı zalım rəhbərlərdən çəkdikləri zülmü araşdırdıq. Ancaq bununla yanaşı dünyanın dörd bir tərəfində müsəlmanların az olduğu ölkələr də vardır. Bu gün Burmada, Filippində, Kambocada, ya da Tailandda azlıq olaraq milyonlarla müsəlman təzyiq altında yaşamaqdadır.

Bu ölkələrdə davam edən zülm isə çox vaxt digər ölkələrdən daha qanlı, daha vəhşi görüntülərə səhnə olmaqdadır. Dünyaya səslərini eşitdirə bilməyən, əllərindəki bütün imkanları itirən, torpaqları, mal və mülkləri qəsb edilən bu insanlar çox çətin şərtlərdə həyatlarını davam etdirməyə çalışmaqdadırlar. Dinlərini yaşamaları maneə törədilməkdə, ibadətləri qadağan edilməkdədir. Bu xalqları assimilyasiya etmə səyləri təzyiq və məcburi davam etdirilməkdədir.

Bu hissədə bu ölkələrin bəzilərində yaşanan təzyiq və zümlər haqqında nümunələr verəcək və kömək istəyən bu müsəlmanların səslərini bir az olsun eşitdirməyə çalışacağıq.

Burmadakı hərbi rejim, müsəlmanlara qarşı çox böyük müharibə başlatdı. Xüsusilə də məscidlərə, imamlara və dindar insanlara hücum edildi. Arakanın paytaxtında müsəlman şagirdlərə məcburən Buddist din təhsili verildi. Müsəlman qadınlar “peşə bacarıq təhsili” adı altında toplama düşərgələrinə aparılaraq, təcavüzə məruz qaldılar. Təcavüz nəticəsində hamilə qalanlar isə məcburən Buddist təhlükəsizlik adamları ilə evləndirildi. Kəndlər yox edildi, evlər polis bölməsinə çevrildi, evsiz qalan insanlar aclıq və yoxluqla qarşı-qarşıya qaldılar...

BURMA

A rakan müsəlmanlarının məruz qaldıqları təzyiq

Arakanı buddist əyalət olaraq göstərmək məqsədiylə Ne Win hökuməti "Kral əjdaha" əməliyyatı adı altında immiqrant istintaqı başlatdı. Kiçik kəndlərdə yaşayan xalq, ətrafı hasarlanmış düşərgələrə toplandı. Kəndlər, məscidlər, mədrəsələr yox edildi. Cinayətlər, təcavüzlər, həbs və işgəncələr edildi. 1978-ci ildə 300 mindən çox müsəlman, Arakanı tərk edərək Banqladeşə hicrət etdi. Ancaq mühacir düşərgələri Arakan müsəlmanları üçün çox böyük səfalət, yoxluq, aclıq, epidemiyə xəstəliklər mənasını verirdi. Şəkillərdə Rohinca mühacir düşərgələrində yaşanan böyük faciə görülməkdədir.

48 milyon əhalisi olan Burmanın (yeni adıyla Myanma) 15%-ni müsəlmanlar təşkil etməkdədir. Geri qalan əhalinin böyük əksəriyyəti buddistdir. Müsəlmanlar, ölkənin Arakan adlı bölgəsində yaşamaqdadırlar.

Neft və təbii qaz baxımından bölgənin ən zəngin torpaqları olan Arakana İslam, ilk dəfə ərəb tacirlər vasitəsilə girdi. İslama qarşı olan böyük

yönəliş, 1430-cu ildə bölgədə bir İslam dövlətinin qurulmasıyla nəticələndi. Bu dövlət 350 il varlığını qorudu. Ancaq bu dövrün sonunda buddistlər Arakanı işğal edərək İslam dövlətini ləğv etdilər.

1783-cü ildə müsəlmanların siyasi iqtidarı itirmələrindən dərhal sonra burmalı rəhbərlər, müsəlmanları əzməyə, hətta fiziki olaraq məhv etməyə istiqamətli bir siyasət tətbiq etməyə başladılar. 19-cı əsrdən sonra ölkə ingilislər tərəfindən müstəmləkələşdirildi.

20-ci əsrdə Burma xalqı arasında müsəlmanlara qarşı kampaniya sürət qazandı və 1942-ci ildə 100.000 müsəlmanın ölümüylə nəticələnən Arakandakı qırğın reallaşdı. Bu qırğın əsnasında yüz minlərlə insan da şikəst qalmış, ya da torpaqlarından köç etmək məcburiyyətində qalmışdı.

Burma, 1948-ci ildə İngilis rejiminin sona çatmasıyla müstəqilliyini qazandı. Ancaq yeni rejimlə birlikdə ölkə müsəlmanlar baxımından daha da yaşanmaz bir hala gəldi. 1962-ci ildə hərbi çevriliş ilə rejimi ələ keçirən kommunist general Ne Win, dövlətin bütün imkanlarını müsəlmanları yox etmək üçün səfərbər etdi. Hazırlanan “Burma Sosialist Partiya Proqramı”nda, hər cür yol istifadə edilərək müsəlmanların dinlərindən uzaqlaşdırılması məqsəd qoyuldu.

Bu məqsədlə, müsəlmanlar bütün siyasi haqlarından məhrum edildi. Həmçinin bütün İslami təhsil təşkilatları, məscidlər və bənzəri dini mərkəzlər bağlandı. Məscidlər əyləncə mərkəzlərinə, ya da Buddist məbədlərinə çevrildi. Həccə getmək, qurban kəsmək, toplu namaz qılmaq və digər ibadətlər qadağan edildi. Bu təzyiqlər səbəbiylə müsəlmanların bir hissəsi ölkəni tərk etmək məcburiyyətində qaldılar. Ancaq köçlərə baxmayaraq Arakan bölgəsində müsəlmanlar əksəriyyəti təşkil edirdi.

Bunun üzərinə General Ne Win rejimi təzyiqləri daha da artıraraq özbaşına həbslərə və işgəncə tətbiqlərinə üstünlük verdi. Bu mərhəmətsiz tətbiqlərin nəticəsində bir milyondan çox müsəlman Burmanı tərk etmək məcburiyyətində qaldı. Burma hökuməti, ölkədəki vəhşiliyin gizli qalması üçün illər boyunca ölkəyə xarici jurnalist və hətta turist belə qəbul etmədi.

İnsan haqları quruluşlarının vermiş olduqları hesabatlarla görə, bu totalitar rejimi altında 1962-1984-cü illər arasında 20.000 Arakan müsəlmanı öldürüldü. Yüzlərlə qadına təcavüz edildi və müsəlmanların bütün mal varlıqlarına əl qoyuldu. Dövlətin ünsiyyət vasitələri, İslam dini haqqında yalan və böhtanlar yaymaq üçün istifadə edildi. 1978-ci ilin baharında ordunun azğın olanları, 200.000 müsəlmanı son dərəcə çətin şərtlər altında Banqladeşə köçmək məcburiyyətində buraxdı. (1979-cu ildə BM qoruması altında ölkələrinə geri döndülər.)⁵⁶

Ne Winin 1988-ci ildə istefasının ardından dəyişik hərbi və mülki hökumətlər bir-birini izlədi, bu dövr boyunca çıxan qiyamlarda isə 3.000-dən çox insan öldü. Vəhşilik heç azalmadı, əksinə şiddətlənərək artdı. Yanvar 1992-ci ildə Burmada yaşayan müsəlman azlığa mənsub 700 insanın Banqladeş sərhədi yaxınlarında boğularaq öldürüldüyü ortaya çıxdı. 1994-cü ildə isə 1.000-dən çox müsəlman mühakiməsiz edam üsuluyla öldürüldü.

Burmada müsəlman qadınlara edilən təcavüz və sistemli işgəncə hadisələri hər il nəşr olunan insan haqları hesabatlarında geniş olaraq bəhs edilməkdədir. Ancaq nədənsə bunlar Qərb ölkələri tərəfindən görməməzlikdən gəlinməkdədir.

Burmada yaşayan müdafiəsiz müsəlman xalqın ən böyük problemlərindən biri də xarici dünya ilə ünsiyyət qura bilməmək və yaşadıkları vəhşiliyin detallarını izah edə bilməməkdir. Çünki ölkəyə

quru yoluyla girmək rejim tərəfindən qadağan edilmişdir. Hava yoluyla gəliş reallaşsa belə, ölkənin bir çox bölgəsi xaricilərə bağlanmışdır. Açıqcası burmalı müsəlmanların yaşadığı zülmü yerində və bütün həqiqətiylə təsbit edə bilmək olduqca çətinidir.

1990-cı illərdən sonra müsəlmanlar təkrar böyük bir qətliama məruz qalmış və yenə 200.000 insan 1992-ci ildə Banqladeşə sığınmaq məcburiyyətində qalmışdır.⁵⁷ Burmadakı zülmədən qaçan mühacirlər də çox böyük bir insanlıq dramı ilə qarşı-qarşıyıdılar. Çox kasıb bir İslam ölkəsi olan Banqladeş, burmalı mühacirləri torpaqlarında yerləşdirməkdə, ancaq yemək və sığınacaq mövzusunda kömək etməkdə çox çətinlik çəkməkdədir.

Burma və Banqladeşdən yüksələn bu kömək səsini bütün dünya müsəlmanları mütləq eşitməlidir. Çünki Allah Quranda insanlara çətinlik içində olanlara, kasıblara, yurdlarından sürgün edilib çıxarılanlara kömək etməyi əmr etməkdədir. Yurdlarından sürgün edilənlərə ən rahat yaşayacaqları mühiti hazırlamaq, köməkçi ola bilmək üçün hər cür fədakarlıq etmək, mərhəmətlə, şəfqətlə və sevgilə dəstək olmaq bütün müsəlmanların üzərinə düşən bir məsuliyyətdir. Bu əxlaqın nümunəsi Quran ayələrində vardır. Quran əxlaqını yaşayan müsəlmanların yurdlarından sürgün edilən, hicrət edənlərə qarşı tutumları ayələrdə bu şəkildə xəbər verilir:

Qənimət həmçinin yurdlarından qovulmuş və mallarından məhrum olunmuş yoxsul mühacirlərə məxsusdur. Onlar Allahın mərhəmətini və razılığını qazanmağa can atır, Allaha və Onun Elçisinə kömək edirlər. Doğru olanlar da məhz onlardır. Mühacirlərdən əvvəl Mədinədə yurd salmış, sonra da iman gətirmiş kimsələr öz yanlarına hicrət edənləri sevir, onlara verdiklərinə görə qəlblərində peşmançılıq hissi duymurlar. Hətta özləri ehtiyac içində olsalar belə, onları özlərindən üstün tuturlar. Nəfsinin tamahından qorunan kimsələr nicat tapanlardır.

(Həşr surəsi, 8-9)

Ayələrdə də təsvir edildiyi kimi iman edənlər “sevdiklərindən infaq edənlər”, “özlərində bir açıqlıq olsa belə qardaşlarını öz nəfslərinə tərcih edənlər”dir. Bu üstün əxlaqın dünya üzərində geniş şəkildə yaşanmasıyla birlikdə, mühacirlərin yaşadıkları böyük səfalət də digər bir çox problem həll edilmiş olacaqdır.

FİLİPPİN

B anqsamoro müsəlmanları və Markosun adamyeyənləri

Bəlkə, Filippində çox güclü bir İslam birliyi olduğunu və buradakı müsəlmanların illərdir çox böyük zülm, işgəncə və insanlıqdan kənar tətbiqlərlə mübarizə etdiyini bilməyə bilərsiniz. Halbuki Filippindəki müsəlmanlar on illərdir vəhşicəsinə qətl edilməkdə və həyatda qalmaq üçün dünya müsəlmanlarından kömək gözləməkdədirlər.

Filippinin 90%-i katolikdir. Ancaq bu nisbət cənubdakı adalarda çox böyük fərqliliklər göstərir. Cənubda 70% nisbətindəki katolik əhaliyə qarşılıq, təxminən 30% nisbətində müsəlman əhali olar. Bu əhalisi Mindanao adasında yaşayan Morolar və Sulu adasında yaşayan müsəlmanlar meydana gətirir. Sulu adasında əhalinin 97%-i müsəlmandır.⁵⁸

Filippindəki qarşıdurmaların mənşəyi, uzun illər ABŞ rejimində yaşadıqdan sonra ölkənin müstəqilliyini elan etdiyi 1946-cı ilə qədər uzanmaqdadır. Filippində əhalinin əksəriyyətini meydana gətirən xristian filippinlilər, Mindanao və Sulu adalarında yaşayan müsəlmanların əksinə Amerikanın müstəmləkəçi rejiminə müqavimət göstərməmiş və onların göndərdiyi rəhbərləri mənimsəmişlərdir. Amerikalılar da, Amerikan məktəbi bir rejim meydana gətirmələri üçün Filippin öndərlərini öyrətmişlərdir. ABŞ Filippindən çəkilərkən buna görə ölkədəki siyasi nüfuzu filippinlilərə buraxdı. Sulu və Mindanaonu tək bir dövlətin torpaqları olaraq qəbul etdi. Beləcə bu adalardakı müsəlmanlar, filippinlilərin suverenliyi altına qalmış olurdu.

Filippinlilər ölkədəki suverenliklərini möhkəmlətməyə və xüsusilə də Morolu müsəlmanların torpaqlarını əllərindən alma istiqamətli siyasət

izləməyə başladılar. Qəbul edilən qanunla bir filippinliyə 24 hektar torpaq əldə etmə haqqı verilərkən, bu haqq bir morolu üçün 10 hektardan ibarət idi. Bunun nəticəsində müsəlmanlara aid torpaqlara filippinlilərin köçləri başladı. Beləcə bu adalardakı müsəlman xalqın əhali sıxlığı azaldılacaqdı. 1966-1976 illər arasındakı 10 illik dövrdə 3.5 milyon filippinli immiqrant, müsəlman torpaqlarına yerləşdi.

1 may 1968-ci ildə Kotabato qubernatoru Datu Odtug Matalan tərəfindən “Mindanao Müstəqillik Hərəkatı” (MIM) quruldu. Ancaq respublika başçısı Ferdinand Markos liderliyindəki mərkəzi hakimiyyət ilə razılaşma yolu axtaran bu hərəkat davam edə bilmədi və qısa müddətdə silinib getdi. Bununla birlikdə hökumət bu hadisəni adi qəbul etmədi və Moro xalqına qarşı icra edilən təhdid hərəkatını artırmaq üçün fürsət bildi. Bu sırada Markos özünü Silahlı Qüvvələr Komandiri və başçısı olaraq elan etdi. Bir müddət sonra da ölkədəki kommunistlərin gətirib çıxardığı terror hərəkatını və müsəlmanların müqavimətini səbəb göstərərək hərbi vəziyyət elan etdi. Ardından da konstitusiyanı təxirə saldı. Markos, ölkənin diktatoru olmuşdu.

Markos bundan sonra müstəqillik mübarizəsini başladan müsəlmanlara toplu qırğınlar tətbiq etdi. Bu qırğınlarda 10 min qadın və uşaq olmaq üzrə cəmi, 50 min müsəlman qətl edildi. Markosa qarşı müsəlmanların müqaviməti, 1960-cı illərdə Orta Şərqdə təhsil alan bir neçə gənc tərəfindən təşkilatlandı. Nur Misuari liderliyindəki Moro Milli Qurtuluş Cəbhəsi (MNLF)-in icra etdiyi müqavimət hərəkətinin birdən və geniş sahəli bir ölçüdə ortaya çıxması, Markos rejimini yanıltı. Hökumət qüvvələri və MNLF üzvləri arasında qanlı vuruşmalar reallaşdı.

Markos, ölkə içindəki müxaliflərini, ən başda da müsəlman MNLF-i və ardındakı xalq dəstəyini yox etmək üçün xüsusi öyrədilmiş terror komandaları qurmuşdu. Bu komandaların tətbiq etdikləri vəhşilik isə tükür ürpərdici idi. Markosun terror komandaları içində ən mərhəmətsiz olanı İlaqa idi. Mövzuyla əlaqədar olaraq “Nokta” jurnalı, “Markosun adamyeyənləri” başlığıyla nəşr olunan bir xəbərində bunları yazırdı:

...Xanım Kassamın ərinin üzərində təpinirdilər. Parçalanan kəllənin içindən aldıkları beyin hissələrini ətrafa saçdılar. Digər silahlı milislər isə yerlərə saçılan beyin hissələrini qapışaraq yeyirdilər. Mənsubu olduqları “İlaqa” təşkilatının anlayışına görə qurbanının qanını içmək və ətini yemək onları “məğlub olmaz” edəcəkdi. Qorxuducu məğlub olmazlıq!.. Filippində 1970-ci illərdə başlayan müsəlman qiyamları əsnasında qurulan “İlaqa” təşkilatı milisləri o dövrdə minlərlə müsəlmanı işgəncə ilə öldürmüşdü. Bu öldürülən qurbanların qanından içən və ya ətindən bir parça yeyən İlaqa mənsubları beləcə fəvqəltəbii bir gücə sahib olduqlarına inanırdılar... Kəndlər İlaqa tərəfindən hücumla məruz qalır və insanlar vəhşicəsinə öldürülürdü. Bundan başqa, hücumun məqsədi tamamilə qənimətə çevrildi. Mindanaonun bir kəndində isə yaxınlarda tapılan bir böyük şüşə dolusu kəsik qulağın sahibləri hələ təsbit edilməmişdi.⁵⁹

Bu qırğınlarda bütün müsəlman kəndləri yandırıldı və Moro müsəlmanlarının malları talan edildi. 1986-cı ildə Markosun xalq qiyamıyla devrilməsindən sonra müsəlmanlar baxımından böyük dəyişiklik olmadı. Rejimə keçən Aquino, müsəlmanları fərqli üsullarla yox etməyi və təhdid etməyi planlayırdı. Morolu müsəlman ziyalılardan Salah Jubair, “Bangsamoro” adlı kitabında bu vəziyyəti belə izah edir:

Cənub əyalətlərindəki müsəlmanların problemləri baxımından Markos rejimi ilə Aquino rejimi arasında heç bir fərq yoxdur. Görüntüdə fərqli olmalarına və əvvəlki rejimin indikinə nisbətə daha sərt olmasına qarşılıq, müsəlmanların problemlərinə baxışları eynidir. Müsəlmanları və İslamı bölgədən yox edib əritməyi məqsəd bilirlər. Markos da, Aquino da dəyişik metod və vasitələrə müraciət edərək eyni məqsədi hədəfləməkdədir. Ancaq Sulu və Moro müsəlmanları onlara təslim olmağı düşünmür.⁶⁰

Aquino sonrasında da müsəlmanlara istiqamətli təzyiq eyni şəkildə davam etmişdir. Qısa müddətdə sakitləşən əlaqələr, 1994-cü ildə məscidlərin bombalanmasıyla təkrar gərginləşmişdir. Digər tərəfdən eyni dövrdə müsəlmanlar arasında terror tərəfdarı radikal bir təşkilatın da kök salması, problemi daha böyütmüşdür. Filippindəki problemin həll edilməsi, Manila rejiminin on illərdir sürən təzyiq siyasətlərini tərk edərək ölkənin cənubundakı müsəlmanların haqlarını tanıması, bir tərəfdən müsəlmanları təmsil etmə iddiasıyla ortaya çıxan ancaq onlara yalnız zərər verən terrorist axınının maneə törədilməsi ilə mümkün olacaq.

KAMBOCA

İllərdir davam edən islam əleyhdarlığı

Kamboca, Asiyanın Hindistanla Çin arasında qalan və buna görə “Hind-Çin” olaraq xatırlanan bölgəsində yer alır. Kiçik və kasıb bir ölkədir. Çox böyük bir hissəsi oxuma-yazma bilməyən Kamboca xalqının böyük əksəriyyəti yüz illərdir əkinçiliklə dolanmaqdadır. Əkinçiliyin başlıca ünsürü isə ölkə boyunca uzanan düyü tarlalarıdır.

Kamboca əhalisinin böyük əksəriyyəti, bölgənin ən qədim etnik qrupu olan khmerlərdən meydana gəlir. Çinlilər və buddistlər də ölkənin əhəmiyyətli azlıq qruplarıdır. Bir başqa azlıq qrupunu isə müsəlmanlar meydana gətirir.

İslam dini, Kambocaya dəniz yolu ilə gələn müsəlman tacir və sərnəşinlər vasitəsi ilə girmişdir. Kamboca müsəlmanlarının ümumi olaraq Siyam irqinə mənsubdur. Tarixdə bir krallıq quran Siyam müsəlmanları müharibələr və işğallar nəticəsində dağılmış, ancaq tarixdən qalma 75 məscid 1975-ci ilə qədər qalmışdır.

Kitabın ilk hissəsində kommunizmin din düşmənliyindən və kommunistlərin İslam torpaqlarında reallaşdırdıqları insanlıqdan kənar qırğınlardan bəhs etdik. Çinin dəstəyiylə iqtidara gəlmiş və Maoculuğu metod olaraq mənimsəmiş bir ölkə olan Kambocadakı Qırmızı khmerlər iqtidarı da bu mərhəmətsiz rejimlərdən biridir. Kamboca müsəlmanlarının İslam ilə əlaqədar bağları, bu kommunist rejim əsnasında tamamilə ləğv edilmək istənmişdir.

Qırmızı khmerlər təşkilatı, Pol Pot adlı bir Maocu tərəfindən qurulmuş və idarə olunmuş kommunist partiyadır. Uzun illər Kamboca meşələrində

təşkilatlanan və iqtidar xəyalları quran Qırmızı kxmerlər, 1975-ci ildə bu məqsədlərinə qovuşmuşdur. İqtidara gəldikdən sonra da, tarixdə heç görülməmiş ölçülərdə totalitar və zalım bir rejim qurmuşlar. Qırmızı Khmer rejimi, ölkə üçün edilməsi lazım olan tək kommunist vəzifənin, düyü tarlalarında ölənə qədər işləmək olduğuna qərar vermiş və bütün Kamboca əhalisini tarlalarda işlətməyə başlamışdır. Şəhərlərdə yaşayan on minlərlə insan (dövlət adamları, bürokratlar, müəllimlər, ziyalılar) kəndlərə sürgün edilmiş və yaradılan kollektiv fermalarda çox ağır şərtlərdə işlədilməyə başlanmışdır.

İş əsnasında zəif davranmaq, toplanan məhsullardan bir hissə belə olsun icazəsiz olaraq yemək və ya hər hansı bir dini ibadət etmək, kommunist “inqilaba üsyan” sayılmış və bu bəhanələrlə hər dəqiqə insan öldürülməyə başlanmışdır. Düyü tarlaları, 1975-79 illər arasında “ölüm tarlalarına” çevrilmişdir. Əhalisi 9 milyon olan ölkədə, təxminən 3 milyon insan, başına güllə sıxılaraq, kəlləsi baltayla parçalanaraq, başına torba keçirib boğularaq və ya aclığa məhkum edilərək öldürülmüşdür.

Hər kommunist ölkədə olduğu kimi, Kambocada da müsəlman xalqa qarşı çox böyük təzyiq siyasəti tətbiq olunmuşdur. Xalqın dini dəyərlərinə qarşı müharibə başlatılmış, dindar xalq şiddət yoluyla dindən uzaqlaşdırılmağa çalışılmışdır. Yüz minlərlə müsəlman qətl edilmişdir. Bu mövzudakı rəqəmlər açıqdır: Kambocada bu gün təxminən 200 min müsəlman yaşamaqdadır. Kommunist qiyamdan əvvəli isə bu rəqəm 800 mindən çox idi və müsəlmanlar ölkənin 7%-ni meydana gətirirdilər.

“Kommunizmin Kara Kitabı”nda Qırmızı kxmerlərlərin müsəlman çamlara qarşı tətbiq etdikləri vəhşilikdən belə bəhs edilir:

1973-cü ildən etibarən qurtarılmış bölgələrdə məscidlər dağıdıldı və ibadət qadağan edildi. 1975-ci ildən başlayaraq bu tədbirlər yayıldı. Quranlar yandırılmaq üzrə toplandı, məscidlər ya başqa işlərdə istifadə edildi, ya da dağıdıldı. İyunda 13 dindar müsəlman, bəziləri ibadəti mitinqə tərcih etdiklərindən, bəziləri isə dini nikah haqqına sahib olduqlarını açıqladığına görə edam edildi... Din adamları xüsusilə hədəf alınaraq öldürüldü. 1.000-ə yaxın hacının yalnız 30-a yaxını sağ qaldı. O biri Kambocaların əksinə çamlar tez-tez qiyam qaldırdı; bu qiyamlar əvəzin çıxma olaraq bir çox qırğına səbəb oldu. Qırmızı khmerlər 1978-ci ilin ortasından etibarən bir çox çam birliyinin, qadın və uşaqlar da daxil, sisteməlik şəkildə soyunu kəsməyə başladı... Ben Kiernan, bunlar üçün ümumilikdə 50% ölüm nisbətindən bəhs edər.⁶¹

Qırmızı khmerlərin bu qorxunc vəhşiliyi səbəbiylə paytaxt Phnom Penhdə yaşayan müsəlmanların 70%-i ölkəni tərk edib, ətrafdakı Tailand, Malayziya və Laos kimi ölkələrə yerləşmək məcburiyyətində qaldı. Vyetnamın 1979-cu ildə Kambocanı işğal etməsiylə Qırmızı Khmer rejimi sona çatdı, ancaq müsəlmanlara istiqamətli zülm heç sürətini kəsmədən davam etdi. Sovet dəstəkli Vyetnam rejimi də Qırmızı khmerlərin zülmələrini davam etdirdi, İslam dinini ortadan qaldırmaq üçün çox totalitar siyasətlər tətbiq etdi. Vyetnamlıların hücumlarına məruz qalan müsəlmanların az saydakı ibadət yerləri dağıdıldı və din insanları öldürüldü. Hətta bir çoxu həbsxanalarda ağır işgəncələrə məruz qaldı, bir çoxu ağır işdə xidmətçi olaraq istifadə edildi.

Bu gün hələ ölkədə İslami təzyiq və təbliğat məqsədiylə təbliğ etmək, digər ölkələrə gedən kambocalılarla yazışmaq qadağandır. Bir çox İslami tətbiq və ibadət kimi, toplu halda namaz qılmaq belə qadağan edilmişdir. Ölkədəki İslam şəxsiyyətini yox etmək istəyən vyetnamlılar bütün tarixi əsərləri korlamışlar. Hazırda Kamboca torpaqlarında yalnız 20 məscid dağıdılmadan durur.

Bu gün Qırmızı khmerlər tərəfindən öldürülən (aralarında müsəlmanların da olduğu) on minlərlə insanın sümük və kəllələri, paytaxt Phnom Penhdəki bir muzeydə sərgilənməkdədir. Kamboca nümunəsi, eyni Çeçenistan və ya Şərqi Türküstan nümunələrində olduğu kimi, kommunist vəhşiliyin həqiqi üzünü bütün dünyaya göstərməkdədir.

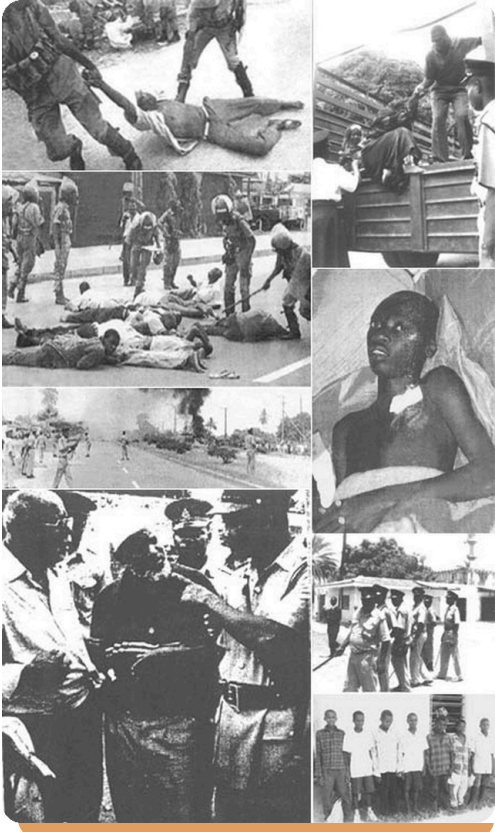
TANZANIYA

Təzyiqlərə baxmayaraq İslam şüuru güclənir

Müsəlmanlar Tanzaniyaya Ərəbistan yarımadasının yanında Hind yarımadasından hicrət etmişlər. Edilən təbliğ fəaliyyətləri nəticəsində xalq bütpərəstliyi buraxıb, İslamı qəbul etmişdir. Tanzaniyadakı 120 qəbilənin hamısında müsəlmanlar mövcuddur.

Tanzaniyada müsəlman əhali, ümumi əhalinin yarısından daha çox olduğu halda (təxminən 55%), müsəlmanlar yenə də azlıq kimi rəftar görürlər. Xristianlar isə azlıq olmalarına baxmayaraq, hökumət rejimini əllərində tuturlar. 23 nazirlikdən 6 nazirlik müsəlmanların əlindədir. Ancaq müsəlmanların əksəriyyətdə olduğu ölkə, özünü yarı xristian, yarı totemist bir ölkə olaraq tanıdır. Üstəlik 9 milyon əhaliyə sahib olan müsəlmanlar, sistemə bir xristianlaşdırma siyasəti ilə qarşı-qarşıyadır. Orta məktəblərdə xristian dininin qaydalarına uyğun yaşamayan şagirdlər məktəbdən çıxardılır. Ölkədə bütün İslami təşkilat və quruluşlar qadağan edildiyi kimi, açıq şəkildə İslam təbliği etmək də qadağandır. Ərəb dilini öyrənmək və Həcc ibadətini yerinə yetirmək də eyni şəkildə hökumət tərəfindən qadağan edildi. Ancaq Tanzaniya hökumətinin bu siyasətinə baxmayaraq müsəlmanların bölgədəki sayı gündən günə artır.

Hökumətin xalqı xristianlaşdırma məqsədiylə icra etdiyi siyasətlərdən biri də İslami Yeniləmə Hərəkatı adı altında, İslam-xristianlıq qarışığı bir inanc meydana gətirməyə çalışır. Bu siyasət lazımınca, İslam dininin bir çox gərəyini yerinə yetirmənin əhəmiyyətli olmadığı xalqa təbliğ edilir. Bu səhv inanışlara qarşı səsini yüksəldənlər ya həbsə atılır, ya öldürülür, ya da ölkəni tərk etmək məcburiyyətində buraxılır.

ŞRİ LANKA

Terror, müsəlmanları hədəf alır

Hind okeanında bir ada ölkəsi olan Şri Lankada 2.600.000 müsəlman yaşayır. Şri Lankada rejimə qarşı savaşıyan Tamil partizanları bəzən müsəlman kəndlərə də basqınlar təşkil edərək vətəndaşları öldürür. Yaxın zamanda reallaşdırılan qırğınlardan biri 3 may 2001-ci il tarixində Mawanella kəndinin yandırılıb dağıdılması idi. Yaşadıqları böyük zülmü hazırladıqları bir internet saytı ilə dünyaya eşitdirməyə çalışan Şri Lanka müsəlmanları isə səhifələrində bunları söyləyirlər:

...Biz müsəlmanlar olaraq sənətkarlıq və ticarətlə məşğul olan bir birlik. Bizim Şri Lankanın inkişafına və irəliləməsinə olan qatqımız daim müsbət idi və keçmiş zamanlardan bəri, içində yaşadığımız digər birliklərin tamamilə çox dostanə və səmimi əlaqələr qurmuşuq.

Tamil partizanları, şimal və Şərqdəki bölgələrdə yaşayan bir çox müsəlmana çox çətinlik və işgəncə çəkdirilməsinə səbəb olmuşdur. Bundan sonra da Şri Lanka birliyinin çox kiçik bir hissəsi, müsəlmanların işlərinə, məscidlərə və fərdi həyatlarına hücum etməyə başlamışdır.

Biz dinimizin gərəklərini yerinə yetirməmizə icazə verən və tarix boyunca sosial statusumuzu qoruyan digər birliklərlə sülhsevər bir-birlikdəliyi təmin etməyə çalışan azlıq bir birlik... Biz tamillər kimi ayrı-seçkilik və terrorizmə meyilli bir birlik deyilik. Fərqli birliklər arasındakı nifrət və kini qızıqdırmağa çalışmırıq... Bizim axtardığımız şey sülh və güvən içində yaşaya biləcəyimiz, Allaha ibadət etməyə davam edə biləcəyimiz, işlərimizi və peşələrimizi icra edə biləcəyimiz, uşaqlarımızı şərəfli bir şəkildə yetişdirib öyrədə biləcəyimiz gözəl bir həyatdır...

Müsəlmanlar Şri Lankada hökumətə heç bir şəkildə yük olmadan sülh içində yaşamaqda idilər. Lakin dinimizdən öteri əziyyət görməkdəyik.⁶²

Yuxarıdakı ifadələr Şri Lankadakı müsəlman xalqın güclü İslami şüurunun da bir ifadəsidir. Ancaq axtardıqları bu hüzur və sülhü illərdir tapa bilməmişlər. Məsələn son hücumlarda Şri Lankalı Buddist irqçilər Quran kitablarını və digər İslami nəşrləri topladılar və daha sonra bir məscidin içində hamısını yandırdılar. Yananlar arasında yüzlərlə illik keçmişə sahib çox nadir əsərlər də mövcud idi. İki məscid yandırıldı və müsəlmanlara aid olan 90-dan çox bina və iqamətgah tamamilə xarabalığa çevrildi.

Müsəlman müxalifət liderlərindən Ali Sahir Moulananın söylədiyinə görə Mawanella qəsəbəsində 3 məscid, 60 ev, 80 dükan və müsəlmanlara aid olan 2 benzin doldurma məntəqəsi quldurlar tərəfindən atəşə verildi.

Moulana, Şri Lankalı quldurların Mawanelladakı müsəlmanların ticarətinə zərər vermək məqsədiylə bu hücumları icra etdiklərini söyləmişdi.

Şri Lankadan gələn xəbərlər isə yerli polisin müsəlmanları mühasirəyə aldığını, quldurları qoruduğunu təsdiqləməkdədir. Xahişimiz Şri Lankadan gələn bu qarşıdurma xəbərlərinin sona çatması və müsəlmanların həsrətində olduqları hüsur dolu həyata bir an əvvəl qovuşmalarıdır.

PATTANI

Tailand rejimindən müsəlmanlara insanlıqdan kənar şiddət

Son dərəcə dağlıq və meşəlik bir bölgə olan Pattani, Tailandın ən zəngin bölgəsidir. Tailand, cəmi ixracatının 35%-ni buradan reallaşdırmaqdadır. 55 milyonluq Tailand sərhədləri içində yaşayan və ölkə əhalisinin 10%-ni meydana gətirən Pattani müsəlmanları isə, 200 ildir böyük təzyiq və soyqırım siyasəti ilə qarşı-qarşıyadır.

Pattani müsəlmanlarının yaşadığı zülm, 1782-ci ildə Pattaninin rejimini ələ keçirən Rama xanədanı ilə başladı. Bu xanədan Banqkoku paytaxt etdi və mərkəzi bir rejim sistemi qurdu. Bu dövrdə Pattanili müsəlmanlarla siyamlar adı verilən yerli xalq arasında hələ də davam edən qarşıdurmalar başladı. Bu qarşıdurmalar əsnasında bir çox Pattani şəhəri yandırılıb dağıdıldı, bir hərbi müdafiə mərkəzi məhv edilmiş və təxminən 4.000 Pattanili müsəlman, siyamlar tərəfindən əsir alındı.

Siyamlar, əsir aldıkları müsəlmanlara çox şiddətli işgəncələr verdilər. Bir növ Hind qamışından hazırlanan möhkəm bir iplə qulaqlarından və ayaqlarından tikişdilər. Bu faciəvi işgəncə altında Banqkoka gətirdikləri müsəlmanları, əllərində heç bir alət olmadan kanal qazma işlərində qul kimi işlətdilər.⁶³ Pattani başçısı da bu müharibə sonunda siyamlar tərəfindən vəhşicə öldürüldü. Müharibənin ardından 7 bölgəyə bölünüb Tailand tərəfindən vergiyə bağlanan Pattani, 70 il boyunca tamamilə siyamların rejiminə keçdi. Pattani müsəlmanları, Siyam irqindən gəlmədiklərini və Tailandlılarla deyil, müsəlman İndoneziya və Malayziya xalqı ilə eyni irqə mənsub olduqlarını söyləyirlər. Malayziyadakı müsəlmanların danışdığı dil olan Malay dilini istifadə edirlər. Bu dil

əsrlərdir ərəb hərfləriylə yazıldığı halda, Tailand rejimi tərəfindən Latin hərfləri istifadə etməyə məcbur edilmişlər.

1909-cu ildə isə siyamlar tərəfindən Pattaniyə saxta müstəqillik verildi, ancaq Tailand rejiminin təzyiqləri eyni şiddətlə davam etdi. Tam müstəqillik üçün dəfələrlə qiyam qaldıran müsəlman Pattani xalqı, hər zaman şiddətlə yatırıldı, bu dövrdə Malayziyaya köç artmağa başladı.

Tailand rejimi xüsusilə də Pattani xalqının İslam şəxsiyyətini yox etməyə istiqamətli təzyiq və assimilyasiya siyasəti aparırdı. İlk tətbiq, 1932-ci ildə müsəlmanlara aid təhsil ocaqlarının fəaliyyətlərini tamamilə qadağan etmək oldu. 1944-cü ildə isə müsəlman xalqa istiqamətli kütləvi qırğın hərəkəti başlandı, Pattani müsəlmanlarının liderləri və ailələri buddistlər tərəfindən vəhşicə öldürüldü. İslami qaydalara riayət etmək, ibadət etmək qadağan edildi, bir tərəfdən də xalqa Buddizm inancı qəbul etdirilməyə çalışıldı. Buddizm məktəblərdə məcburi şəkildə öyrədilməyə

başlandı, hətta müsəlman şagirdlər buddist təlimlərə görə hərəkət etməyə məcbur edildi.

Tailand rejimi müxtəlif tarixlərdə müsəlmanlara qarşı qorxunc toplu qırğınlar da təşkil etdi. 1944-cü ildə yalnız Bulikor Samik bölgəsində 125 müsəlman ailə diri-diri yandırıldı. Tailand rejiminin assimilyasiya siyasətləri həyatın hər sahəsində özünü göstərdi. Pattanidəki bir çox minarə dağıdıldı.

Digər tərəfdən bu assimilyasiya siyasəti istiqamətində buddist xalqın Pattani bölgəsinə köçləri təşviq edilərək əhalinin etnik tarazlığı dəyişdirildi. Pattaniyə Tailandın ən böyük Budda heykəli inşa edildi. Müsəlman xalq Budda heykəllərinə tapınmağa məcbur edildi. Qəbul etməyənlərin bəziləri öldürülüb, Kota çayına atıldı.

Yenə eyni dövrdə, Pattani azadlıq döyüşçülərinin sığınacaqları Tailandlılar tərəfindən yıxıldı və minlərlə günahsız Pattaniliyə insanlıqdan kənar işgəncələr verildi. Tailand rejiminin qurduğu səhiyyə quruluşlarında əhəmiyyətli müsəlman alimlər şübhəli səbəblərdən öləri öldü, faili məchullar və itkinlər Pattani xalqı üçün gündəlik hadisələr halına gəldi.

Bütün bu zülmələrə məruz qalan Pattani müsəlmanlarının 2-ci Dünya müharibəsinin ardından başlatmış olduqları müstəqillik mübarizəsi bu gün hələ də bütün sürətiylə davam etməkdədir.

FƏSİL Nəticə

Gözlənilən bahar: Qızıl dövr

Kitabın əvvəlki hissələrində dünyanın dörd tərəfindəki İslam torpaqlarında yaşanan daxili qarışıqlıqlardan və şiddəti gün keçdikcə artan qarşıdurmalardan bəhs etdik. Müdafiəsiz insanların bombardmanların kölgəsində həyatlarını davam etdirməyə çalışdığına, qarşıdurmalardan qaçanların mühacir düşərgələrində yaşadıkları böyük faciə və dinini azad şəkildə yaşaya bilməyən insanların qarşı-qarşıya olduqları çətinliklərə diqqət çəkdik. Bu həqiqətlərin ortaya qoyduğu mənzərə, kitabı oxuyan insanın gözüne ilk anda sanki bir qış kimi qaranlıq gələ bilər. Dərin düşünməyən bir insan, həll yolunun çox çətin, atılacaq addımların isə böyük ehtimalla nəticəsiz olacağı ümitsizliyinə qapıla bilər. Ancaq bu düşüncə son dərəcə səhvdir. Çünki bu mənzərə təməlində çox böyük bir müjdəyə işarə etməkdədir və kitab boyunca izah edilən hər bir detal Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in xəbər verdiyi çox müqəddəs bir dövrün, yəni Axırzamanın əhəmiyyətli əlaməti hökmündədir.

İslam torpaqlarında yaşananlar Axırzaman əlamətidir

“**A**xırzaman”, bir çox insan üçün tanış anlayış olmaya bilər. Bu səbəblə əvvəlcə bu anlayışı qısaca açıqlamaqda fayda vardır. Axırzaman, “son dövr” mənasını verir və İslam qaynaqlarına görə qiyamətə yaxın bir zamanda, Quran əxlaqının bütün dünya üzərində hakim olacağı bir dövrü ifadə edir. Bu dövrdə insanların hüsur və güvən içində yaşaya bilmələri üçün lazım olan hər şey mövcud olacaqdır. Əvvəlki dövrlərdə yaşanan hər cür çətinliyin yerini bolluq, bərəkət və ədalət alacaqdır. Əxlaqsızlıqlar, saxtakarlıqlar, degenerasiyanın hər növü ortadan qalxacaq. Bu dövr, bütün inanan insanların əsrlərdir həsrətini çəkdikləri, İslam əxlaqının hakim olduğu müqəddəs bir dövr olacaqdır.

Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in hədislərində Axırzamanı açıqlayan ətraflı izahatlar yer almaqdadır. Onun ardından bir çox İslam böyüyü də Axırzaman haqqında çox əhəmiyyətli açıqlamalar etmişlər. Bu izahatlara baxıldığında Axırzamanın, dünyanın əvvəl böyük bir pozulma və qarışıqlıq yaşadığı, ancaq sonradan həqiqi din əxlaqının yaşanmasıyla qurtuluşa qovuşduğu, çox böyük bolluq və bərəkətin yaşandığı, texnologiyanın bütün nemətlərinin insanların xidmətinə təqdim edildiyi, elmdə, tibdə çox böyük irəliləmələrin olduğu və çox üstün sənət anlayışının yaşandığı bir dövr olduğu görülür.

Axırzamanın ilk dövrlərində, dünya Allahı inkar edən bəzi fəlsəfi sistemlər səbəbiylə degenerasiya olacaq. İnsanlıq yaradılış məqsədindən uzaqlaşacaq, bunun nəticəsində böyük bir mənəvi boşluq və əxlaqi pozulma yaşanacaq. Böyük fəlakətlər bir-birini izləyəcək, müharibələr, qarşıdurmalar, əzablar yaşanacaq və insanlıq “Necə xilas olarıq?” sualının cavabını axtaracaq. Məhz İslam torpaqlarındakı qarşıdurmalar üçün də eyni şey keçərlidir. Bu gün dinini azad şəkildə yaşamaq və ibadətlerini

yerinə yetirmək istəyən müsəlmanlar çox böyük təzyiq altında həyatlarını davam etdirməyə çalışmaqda, qadınlar, uşaqlar, yaşlılar mərhəmətsiz şəkildə qətl edilməkdədir. Müsəlmanları qorxutmaq və İslam dünyasının böyük bir-birlik meydana gətirməsini maneə törətmək istəyən İslamofobiya güclər isə şiddətin dozasını hər keçən gün daha da artırmaqdadırlar. Ancaq bu müharibə və qarşıdurma dövrünün ömrü çox qısa olacaq. Çünki Allah, Axırzamanın bu böyük qarışıqlığı içindəki insanları qurtaracağını və onları hz. Mehdi (ə.s) vəsiləsiylə müqəddəs bir dövrə çatdıracağını müjdələməkdədir.

Həz. İsa (ə.s)-ın yenidən dünyaya gələcəyi hz. Mehdi (ə.s)-ın çıxacağı, içində olacağımız bu dövr müsəlmanlar üçün qışın bitdiyi, baharın başladığı bir dövr olacaq. Hədisi şəriflərdə o dövrdə “silahların susacağı”nın bildirilməsi, bu dövrdə yer üzünün sülhlə dolacağını müjdəsidir. Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in Axırzamanda yer üzündə yaşanacaqları müjdələyən bir çox hədisindən bəziləri bu şəkildədir:

Qab su ilə dolduğu kimi yer üzü sülhlə dolacaq. Heç bir kimsə arasında bir düşmənlik qalmayacaq. Və bütün düşmənliklər, boğuşmalar, həsədləşmələr şübhəsiz itib gedəcəkdir.⁶⁴

Müharibə (ərbabı) də ağırlıqlarını (silah və vəsaitlərini) buraxacaq.⁶⁵

Hədislərdə də bildirildiyi kimi Qızıl dövrdə, əvvəldən aralarında kin, nifrət olan xalqlar arasında çox böyük qardaşlıq yaşanacaq, hər cür müharibənin yerini sülh, dostluq və sevgi alacaqdır.

Müsəlmanların gözlədiyi bahar bu əsrdədir

Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-dən rəvayət edilən bir hədisdə;

“İnsanlar 1400-cü ildə Hz. Mehdi (ə.s)-ın yanında toplanacaqlar.” (Risaletül Huruc-ül Mehdi, səh. 108)

ifadəsiylə Hz. Mehdi (ə.s)-ın hicri 1400-cü ildə zühur edəcəyi açıq bir şəkildə xəbər verilmişdir. Yenə son 1000 ilin ən böyük İslam alimi Ustad Səid Nursi külliyyatında Hz. Mehdi (ə.s)-ın hicri 1400-cü ildə zühur edəcəyini bildirmişdir:

İSTİKBAL-İ DÜNYƏVİYƏDƏ (dünyanın gələcəyində) 1400 İL SONRA GƏLƏCƏK BİR HƏQİQƏTİ əsrlərində karib (yaxın) zənn etmişlər. (Sözlər, səh. 318)

Həqiqətən də hicri 1400-cü ilin başlamasıyla birlikdə isə Peyğəmbərimiz (s.ə.v) tərəfindən bildirilən Axırzaman əlamətləri bir-bir və ard-arda reallaşmağa başlamışdır.

Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-dən rəvayət edilən bir çox hədis; böyük İslam alimi İmam Rəbbaninin məşhur əsəri “Məktubatı Rəbbani”də, əhli sünnə hədis ədəbiyyatında ən əhəmiyyətli altı kitabı olan “Kutubi Sittə”də yer almaqdadır. Həmçinin Səid Nursi həzrətlərinin əsərlərindən olan “Barla Lahikası”, “Kastamonu Lahikası”, və “Şüalar”da dəfələrlə və yenə Ustadın hicri 1327-ci ildə Şamda Əməvi məscidində on min insana verdiyi xütbəsində (Xütbeyi Şamiyədə) Hz. Mehdi (ə.s)-ın hicri 1400-cü ildə çıxacağı çox açıq bir şəkildə ifadə edilməkdədir.

Yenə Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-dən rəvayət edilən və İmam Rəbbani, Cəlaləddin Suyuti, Əhməd ibn Hənbəl, Ustad Səid Nursi həzrətləri kimi böyük İslam alimlərinin əsərlərində yer alan və İslam ümmətinin

ömrünün hicri 1500-ci illərə qədər olacağını ifadə edən hədislərin varlığı da açıqdır:

“MƏNİM ÜMMƏTİMİN ÖMÜRÜ 1500-cü İLİ ÇOX KEÇMƏYƏCƏK.” (Suyuti, əl-Kəşfi an Mücavezeti Hazihil Ümməti əl-Elfu, əl-havi lil Fetavi, Suyuti. 2/248, təfsiri Ruhul Bəyan. Bursəvi. (ərəbcə) 4/262, Əhməd ibn Hənbəl, Kitabu'l-İlel, səh. 89)

İmam Suyuti, Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in hədislərində ümmətin ömrünün 1500-cü ili aşmayacağını bildirdiyini xəbər verməkdədir:

BU ÜMMƏTİN ÖMÜRÜ min (1000) ili keçəcək, lakin MİN BEŞYÜZ (1500) İLİ KEÇMƏYƏCƏK. (Qiyamət Əlamətləri, səh. 299) (Cəlaləddin Suyutinin “əl-Kesfu Fi Mücazeveti Qəmli əl-Ümməti Əl Elfe Ellezi Dellet Əleyh əl-Asar” adlı kitabından nəql)

Səid Nursi ümmətin ömrünün HİCRİ 1506-cı ilə qədər olacağını söyləməkdədir:

“...Birinci cümlə, MİN BEŞ YÜZ (1500) mövqesiylə Axırzamanda bir taifə-i mücahidinin (din üçün çalışanların, cihad edənlərin) son zamanlarına və ikinci cümlə MİN BEŞ YÜZ ALTI (1506) mövqesilə üstün mübarizənin tarixinə... işarə edər. (...) bu tarixə qədər (1506) zahir və aşkar, bəlkə qalibanə davam edəcəyinə rəmzə yaxın eyham edər.” (Sikke-i Təsdiqi Qeybi, səh. 46)

Yenə Ustad, “Kastamonu Lahikası”nın 33-cü səhifəsində qiyamətin qopma tarixini 1545-ci il olaraq vermişdir (doğrusunu Allah bilər).

“Ümmətimdən bir taifə Allahın əmri gələnə qədər (qiyamətə qədər) haqq üzərində olacaqdır.”

“Ümmətimdən bir taife (tayfa)...” bölməsinin cifr hesabına görə olan riyazi dəyəri 1542 (2117) edərək, varlığının sonuna eyham edər. “Haqq üzərində olacaq” (şəddə daxildir) ifadəsi də; cifr hesabına görə olan riyazi dəyəri 1506 (2082), bu tarixə qədər zahir və aşikaranə (açıq və ortada), bəlkə qalibanə; sonra da 1542 (2117)-yə qədər gizli və məğlubiyyət içində aydınlatma vəzifəsinə davam edəcəyinə dair işarəyə eyham edər. “Allahın əmri gələnə qədər” (şəddə daxil olmaqla) bölməsi də; cifr hesabı isə 1545 (2120) isə kafirin başında qiyamət qopmasına ehyam edir. (Kastamonu Lahikası, səh. 33)

Bu səhih qaynaqlar istiqamətində hz. İsa (ə.s)-ın yenidən yer üzünə qayıdışının, hz. Mehdi (ə.s)-ın çıxışının, İslam əxlaqının yer üzünə hakim olacağıının vaxtının hicri 1400-cü ildən sonrakı bir əsrdə olmayacağı son dərəcə açıqdır. Hicri 1400-cü ili İslam əxlaqının, hz. İsa (ə.s) və hz. Mehdi (ə.s) öndərliyində bütün dünyaya hakim olacaq, ardından isə yenidən çox böyük bir pozulma yaşanacaq, bu pozulmanın sonunda qiyamət qopacaq.

Bütün müsəlmanların, Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-dən rəvayət edilən Axırzaman ilə əlaqədar səhih hədislərə və ən böyük İslam alimlərinin izahlarına qəti olaraq etibar etmələri lazımdır. Əksinə hamısı ard-arda reallaşan bu əlamətləri görməməzlikdən gəlmək bunların bir daha ard-arda reallaşması lazım olduğunu iddia etmək mənasını verər. Halbuki bu əlamətlər onsuz da bir daha və bir sıra şəkildə meydana gəlmişdir. Və bu vəziyyət müsəlmanların, Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in xəbər verdiyi Axırzamanın içində yaşadıklarını anlamaları üçün kifayətdir. Reallaşan bəhs edilən yüzrlə əlamətə baxmayaraq “eyni əlamətlər bir daha olsun” demək ağla və məntiqə qəti olaraq uyğun olmaz. Səmimi bir müsəlman üçün, bu əlamətlərin Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in bildirdiyi şəkildə

reallaşdığını bir daha görmək qəti olaraq Axırzamanda yaşadığımıza, hz. Mehdi (ə.s)-ın inşaAllah zühur etmiş olduğuna, hz. İsa (ə.s)-ın bu dövrdə gələcəyinə və İslam əxlaqının bu əsrdə dünyaya hakim olacağına inanması üçün kifayətdir.

Keçmiş müsəlmanlar da bənzər çətinliklərlə qarşılaşmışlar

Kitab boyunca müsəlman ölkələrdə yaşananları izah edərkən Çeçenistanda doğum evlərinin bombalanması, Bosniyada hamilə qadınların vəhşicə qətl edilməsi, Fələstində kiçik uşaqların öldürülməsi kimi bir çox işgəncə növünü ətraflı olaraq təsvir etdik. Ancaq unudulmamalıdır ki, bu zülmərin bənzərləri, hətta daha şiddətliləri keçmişdə də bir çox müsəlman birliyin başına gəlmişdir. Keçmişdə də inkarçı rəhbərlər, ya da qövmlərin qabaqcılları peyğəmbərlərə və iman edən birliklərə mərhəmətsiz işgəncələr tətbiq etmiş, müdafiəsiz insanları torpaqlarından sürgün etmiş və müxtəlif tələlərlə onları təzyiq altında tutmağa çalışmışlar. Bunun ən açıq nümunələrindən biri (kitab boyunca da vurğuladığımız kimi) Fironudur. Firon çox ehtişamlı bir zənginlik və bolluq içində yaşayarkən, dövrün müsəlmanları olan İsrailoğullarına çox böyük əziyyətlər etmiş, yer üzündə təxribatçılıq çıxarmışdır. Allah onun İsrailoğullarına etdiyi zülmü bu şəkildə təsvir edər:

“

Bir zaman Biz sizi Fironun tərəfdarlarından xilas etdik. O vaxt onlar sizə ağır əzablar verir, oğlan uşaqlarınızı öldürür, qadınlarınızı isə sağ buraxırdılar. Bunda Rəbbiniz tərəfindən sizin üçün böyük bir sınaq var idi.

(Bəqərə surəsi, 49)

Ancaq ayədə çox əhəmiyyətli bir sirrə də işarə edilməkdədir. Fironun etdiyi zülm iman edənlər üçün Allahdan bir sınaq, bir imtahan vəsiləsidir. Eyni şəkildə bu gün də dünyanın dörd bir tərəfində zülm görən müsəlmanlar Allah tərəfindən bir sınağa tabe tutulmaqdadırlar. Bu

dünyaya Allahın razılığını qazanmaq və Onun sonsuz cənnət nemətlərinə qovuşmaq üçün gələn, bu istiqamətdə canla başla səy göstərən bir müsəlman üçün bütün bu sınaqlar axirət yurdu üçün bir azuqə xüsusiyyətindədir. Sonsuz cənnət nemətlərinin yanında çox qısa müddət olan dünya həyatı boyunca yaşananlar iman edənlər üçün bir əcrdir və Allah Qatında inşaAllah çox üstün bir qarşılığı olacaqdır. Keçmişdə bir çox müsəlman birliyin başına bənzər çətinliklərin gəlmiş olması da iman edənlər üçün bir ölçüdür. Allah Bəqərə surəsində bu şəkildə bildirər:

“

Yoxsa siz elə güman edirdiniz ki, sizdən əvvəlkilərin başına gələnlər sizin başınıza gəlmədən Cənnətə daxil olacaqsınız? Onlara elə qasiblik və xəstəlik üz vermiş, elə sarsılmışdılar ki, hətta Peyğəmbər və onunla birlikdə olan möminlər də: “Allahın köməyi nə vaxt gələcək?” – dedilər. Həqiqətən, Allahın köməyi yaxındır.

(Bəqərə surəsi, 214)

Ayədə də diqqət çəkildiyi kimi çətinlik və sıxıntılar hər dövrdə iman edənlər üçün bir sınaq olmuş, ancaq hər zaman Allah qullarına kömək etmişdir. Üstəlik ayədə də bildirildiyi kimi bu kömək hər zaman çox yaxın olmuşdur.

Bu əsrdə islam əxlaqının bütün dünyada hakim olması, yaşanan zülmərin də sonu olacaq

Allah Quranda, bir çox ayədə İslam əxlaqının bütün dünyaya hakim olacağını vəd etmişdir. Uca Rəbbimizin vədi haqdır və Allah vədindən əsla dönməz. Allaha iman edənlər, Allahın vədinin şübhəsiz reallaşacağına da iman edirlər. Uca Allah, İslam əxlaqının yer üzünə hakimiyyətini xəbər verib vəd etdiyinə görə, səmimi olaraq iman edənlərin etməsi lazım olan da bu vədin reallaşması üçün könüldən dua edib, istəmək və var gücləriylə cəhd göstərməkdir. İslam əxlaqının hakim olacağına inanmaq və bu müqəddəs hadisənin reallaşması üçün səy göstərmək, Qurana uyğun gələn hər müsəlman üçün fərzdır.

Rəbbimiz bir ayəsində belə bildirməkdədir:

“

Allah sizlərdən iman gətirib yaxşı işlər görənlərə vəd etmişdir ki, özlərindən əvvəlkiləri varislər etdiyi kimi onları da yer üzünün varisləri edəcəkdir, möminlər üçün onların Özünün bəyəndiyi dinini möhkəmləndirəcəkdir və onların qorxusunu sonra arxayınçılıqla əvəz edəcəkdir. Onlar Mənə ibadət edir və heç nəyi Mənə şərik qoşmurlar. Bundan sonra küfr edənlər – məhz onlar fasiqlərdir

(Nur surəsi, 55)

Allahın İslam əxlaqının dünya hakimiyyətini müjdələdiyi digər bəzi ayələr isə bu şəkildədir:

“

Allah əzəldən belə yazmışdır: “Mən və elçilərim hökmən qalib gələcəyik!” Həqiqətən, Allah Qüvvətlidir, Qüdrətlidir.

(Mücadilə surəsi, 21)

“

Onlar Allahın nurunu öz ağızlarından çıxanlarla söndürmək istəyirlər. Halbuki kafirlərin xoşuna gəlməsə də, Allah Ə nurunu tamamlayacaqdır. Müşriklərin xoşuna gəlməsə də, İslam dinini bütün dinlərdən üstün etmək məqsədilə Ə Elçisini hidayət və haqq dinlə göndərən Odur.

(Saf surəsi, 8-9)

“

Günahkarlar istəməsələr də Allah Ə kəlmələri ilə haqqı bərqərar edəcəkdir.

(Yunis surəsi, 82)

“

Sizdən əvvəlki nəsilləri də zülm etdiklərinə və elçiləri onlara açıq-aşkar dəlillər gətirdikləri halda onlara inanmadıqlarına görə məhv etdik. Biz günahkar insanları belə cəzalandırıraq. Sonra onların ardınca sizi yer üzündə xələflər etdik ki, görək necə davranacaqsınız.

(Yunis surəsi, 13-14)

Allaha heç bir şeyi ortaq qoşmadan, qatqısız olaraq iman edənlərin yer üzünə varis qılınacaqları da Quranın bir çox ayəsində müjdələnilən İlahi

bir qanundur:

“

Biz Zikrdən (Lövh-i-məhfuzdakı yazıdan) sonra nazil etdiyimiz kitablarda da yazmışdıq ki, yer üzünə Mənim əməlisaleh qullarım varis olacaqlar.

(Ənbiya surəsi, 105)

“

Və onlardan sonra sizi o yerdə sakın edəcəyik. Bu, hüzzurumda durmaqdan qorxanlar və təhdidimdən çəkinənlərə aiddir”. Elçilər qələbə istədilər. Hər bir inadkər dikbaş da ziyana uğradı.

(İbrahim surəsi, 14-15)

“

Xeyr, Biz haqqı batilin üstünə atarıq və o da onun işini bitirər. Bir anda batilin yox olub getdiyini görərsiniz. Allaha aid etdiyiniz sifətlərə görə vay halınıza!

(Ənbiya surəsi, 18)

Qızıl dövrdə görülməmiş bolluq olacaqdır

Qızıl dövr sülh və təhlükəsizliklə yanaşı, məhsullarda və mallarda çox böyük bolluq və bərəkətin yaşandığı bir dövr olacaqdır. Bu dövrdə ehtiyacı olana istədiyindən qat-qat daha çoxu veriləcək, ən kiçik bir çətinlik, yoxluq, aclıq yaşanmayacaq. İman edən, Allah yolunda xidmət edən insanların bu uğurda etdikləri hər cür gözəlliyin qarşılığı həm dünyada, həm də axirətdə əksiksiz olaraq veriləcək. Həyatın hər anında yaşanan bolluq və bərəkət, İslam əxlaqını yaşayan möminlərə Allahın verdiyi bir gözəllik olacaqdır. Hər etdikləri iş onlara böyük zənginlik olaraq geri dönəcəkdir. Allah, bir ayəsində müsəlmanların Öz razılığı üçün mallarından infaq etdiklərində qarşılıq olaraq tapacaqları bərəkəti bu şəkildə ifadə edər:

“

Mallarını Allah yolunda xərcləyənlərin məsəli yeddi sünbül verən bir toxumun məsəlinə bənzəyir ki, sünbüllərin hər birində yüz ədəd dən vardır. Allah istədiyi kimsənin müqafatını artırır. Allah hər şeyi Əhatə edəndir, Biləndir.

(Bəqərə surəsi, 261)

Bu dövrdə məhsullarda və mallarda o zamana qədər görülməmiş bir bolluq olacağı, bu məhsulların sayılıb, ölçülmədən hər istəyəne paylanacağı bir çox hədisi şərifdə də bildirilməkdədir:

Mənim ümmətim o dövrdə elə bir rifah tapacaq ki, o günə qədər onun mislini qəti olaraq tapmamışdır. Yer yemişini (qida məhsullarını) verəcək və insanlardan heç bir şey saxlamayacaq (verməməzlik etməyəcək)dir. Mal da o gün çox yığılmış olacaq.⁶⁶

...Səma yağışından heç bir şeyi əsirgəməyəcək və comərdcə bol yağdıracaq. Yer üzü və bitkilərindən heç birini əksik buraxmayacaq və şübhəsiz onları kamalı ilə bitirib ortaya çıxaracaq. Hətta yaşayanlar (özlərində olan nemətləri görmələri üçün) ölümlərin də həyatda olmalarını xahiş edəcəklər.⁶⁷

...Ərz, içərisində gizlədiyi bütün zənginliklərini, altından və gümüşdən sütunlar halında çölə atacaq.⁶⁸

Quran əxlaqının hakim olduğu dövrdə cəmiyyətin hər seqmentində həqiqi mənada ədalət, hüsur və güvən dolu bir mühit olacaqdır. Yaşanan bu ədalət dolu mühitin bir nəticəsi olaraq insanlar heç bir saxtakarlığa, pisliyə, haram hərəkətlərə də yanaşmayacaqlar. Çox böyük bir hüsur və güvən təmin ediləcək. Axırsamanda yaşanacaq olan ədalət dolu mühitdən hədislərdə bu şəkildə bəhs edilməkdədir:

...Yer üzü zülm və işgəncə ilə dolduğu kimi onu düzgünlük və ədalətlə doldurar.⁶⁹

Ədalət o qədər bol olacaq ki, məcbur edilib alınan hər mal sahibinə geri verildiyi kimi, bir insanın başqasına aid olub da, dişində qalmış bir şey belə sahibinə qaytarılacaq... Yer üzü təhlükəsizliklə dolacaq və hətta bir neçə qadın, yanlarında heç kişi olmadan, rahatlıqla, həccə gedəcək.⁷⁰

Qızıl dövr ilə müjdələnmək

Bu dövr Peyğəmbərimiz (s.ə.v)-in müjdələdiyi kimi cənnətin kiçik bir modeli və müjdəsidir, Allahın möminlərə bir lütfüdür. Bolluğu ilə, bərəkəti ilə, insanlara təmin edəcəyi hər cür rahatlığı ilə və hüzur dolu mühiti ilə hər müsəlmanın yaşamaq istəyəcəyi bir dövr, həyatını Allah yoluna həsr edən inanlı qullar üçün dünya həyatında çox üstün bir mükafatdır. Bu gözəl dövrlə müjdələnmək də şübhəsiz bütün müsəlmanlar üçün çox böyük bir şərəfdir.

Ancaq bu şərəflə birlikdə bir məsuliyyət də gəlməkdədir. Madəm ki, Axırzaman, dövrüdür, o zaman hər müsəlmanın Axırzamanın fəvqəladə şərtlərində fikirlə mübarizə edə biləcək kamillikdə və qətilikdə olması lazımdır. Məzlum müsəlmanların vəziyyəti bizə bunu hər gün xatırlatmaqdadır. Günahsız və müdafiəsiz insanlar əllərindəki məhdud imkanlarla gözü dönmüş qatillərin silahlarından çıxan güllələrə hədəf olarkən, mühacir düşərgələrində milyonlarla insan aclıq və səfalət içində yaşayarkən, bir çox müsəlman müxtəlif işgəncələrə və pis rəftarlara məruz qalarkən, vicdanlı insanların bunları görməzlikdən gəlməsi mümkün deyil.

İnsanların “Mən nə edə bilərəm ki?” deyə düşünməsi də səhvdir. Unudulmamalıdır ki, yer üzündəki təxribatçılığın təməli dinsizlikdir və dinsizliyə qarşı fikri mübarizə etməyə hər kəsin imkanı vardır. İnsanlara Allahın varlığını izah etmək, Allah qorxusunu öyrətmək, hesab günündə yaşanacaqları xatırlatmaq və dünyada mövcudluq məqsədimizi təbliğ etmək, bu mərhəmətsizliklərin sona çatması üçün atılmış əhəmiyyətli addımlardır. Çünki Quran əxlaqının əmr etdiyi ədalət, həmrəylik, mərhəmət, sevgi, şəfqət, fədakarlıq, bağışlayıcılıq kimi xüsusiyyətlər yer üzünə hakim olsa, bunun nəticəsində ədalətli, sülh dolu və etibarlı bir mühit təbii olaraq meydana gələcəkdir. Vicdanlı insanların birlik halında icra edəcəkləri bir səyin müvəffəqiyyətə çatmaması mümkün deyil.

Dinsizliyin dağıdıcı təsirlərini ortadan qaldırmağa, bunun yerinə dinin gözəlliklərini təsis etməyə istiqamətli hər şey, eyni zamanda dövrümüzün müsəlmanlarına edilmiş bir köməkdir. Sülhü, razılığı, sevgini, şəfqəti təməl alan bu mübarizə, insanların vicdanlarını hərəkətə keçirəcək və məzlum insanların zülm görmələrinə maneə törədəcəkdir. Belə bir mübarizənin gələcəyi nəticə isə Allah, Ənbiya surəsində bizlərə belə müjdələmişdir:

“

Xeyr, Biz haqqı batilin üstünə atarq və o da onun işini bitirər. Bir anda batilin yox olub getdiyini görərsiniz. Allaha aid etdiyiniz sifətlərə görə vəy halınıza!

(Ənbiya surəsi, 18)

Vurğulanması lazım olan bir başqa əhəmiyyətli nöqtə isə kitab boyunca yaşadıkları çətinlikləri izah etdiyimiz ölkələrin böyük əksəriyyətinin keçmişdə müsəlman imperatorluqların bayraqları altında hüsuru və sabitliyi dadmış olmalarıdır. Türkiyə cümhuriyyətinin varisi olduğu

Osmanlı İmperatorluğu, əsrlər boyunca bütün dünyaya nizam vermiş, müsəlman dövlətləri bayrağı altında toplamış bir dünya dövləti olmuşdur. Bu gün də Osmanlı mirasının varisi olan Türkiyə cümhuriyyəti, bütün dünya müsəlmanları üçün çox böyük əhəmiyyət daşımaqdadır. Dünyanın etnik və dini müxtəlifliyi baxımından ən geniş dairəsinə və idarəsi ən çətin bölgələrinə nizam vermiş olan müsəlman Türk milləti, bu gün də bütün dünya müsəlmanlarını eyni ülvî hədəfin ətrafında birləşdirməyə, bu tarixi vəzifəni boynuna götürməyə hazırdır.

Türk milləti keçmişdə olduğu kimi, bu müqəddəs dövrdə də bütün dünya insanların həsrətini çəkdiyi sülh və təhlükəsizlik mühitini meydana gətirmədə qabaqcıl rol oynayacaq və önümüzdəki dövr bütün müsəlmanlar üçün çox nurlu bir çağ olacaqdır.

Gözlənilən bahar, Allahın icazəsiylə, çox yaxındır.

- 1) Charles Darwin, The Descent of Man, 2-ci cild, New York, A. L. Burt Co., 1874, səh. 178
- 2) Conway Zirkle, Evolution, Marxian Biology and the Social Scene, Philadelphia; The University of Pennsylvania Press, 1959, səh. 527
- 3) Marx ve Engels, Mektuplar, 2-ci cild, səh. 426
- 4) Marks ve Engels, Mektuplar, 2-ci cild, səh.126
- 5) Viladimir İlyiç Lenin, Proleterya Partisinin Din Konusundaki Tutumu, Proleterya, sayı: 45, 13 (28) may 1909
- 6) Zaman qəzeti, 12 yanvar 1994
- 7) <http://www.ripnet.org/strategies/alert/chechnya/closeup.htm>
- 8) [http://www.kafkas.org.tr/ajans/16.01.2001 %20%20Multeci%20kamplarina%20verem %20drami.html](http://www.kafkas.org.tr/ajans/16.01.2001%20%20Multeci%20kamplarina%20verem%20drami.html)
- 9) Noam Chomsky, T. Demirer, Y. Demirer, Ö. Orhangazi, G. Özgür, H. H. Saunders, Terör Ne, Terörist Kim, mart 2000, Ütopya nəşriyyatı, Ankara, 2-cild, səh. 276
- 10) Noam Chomsky, T. Demirer, Y. Demirer, Ö. Orhangazi, G. Özgür, H. H. Saunders, Terör Ne, Terörist Kim, Mart 2000, Ütopya nəşriyyatı, Ankara, 2-ci cild, səh. 277
- 11) Noam Chomsky, T. Demirer, Y. Demirer, Ö. Orhangazi, G. Özgür, H. H. Saunders, Terör Ne, Terörist Kim, mart 2000, Ütopya nəşriyyatı, Ankara, 2-ci cild, səh. 277
- 12) Benjamin Beit Hallahmi, The Israeli Connection : Who Israel Arms and Why, Pantheon Books,1987, səh. 237-240
- 13) Zaman qəzeti, 6 mart 2001
- 14) Yeni Şafak qəzeti, 31 dekabr 2000
- 15) Fikret Ertan, İsrail'in Emniyeti, Zaman qəzeti, 14 oktyabr 2000
- 16) Fikret Ertan, İsrail'in Emniyeti, Zaman qəzeti, 14 oktyabr 2000
- 17) Bu rəqəmlər sentyabr 2000-20 mart 2001 tarixi arasındakı dövrü əhatə edir. Qırmızı Xaç, BMT kimi təşkilatların bölgədə iş görən işçilərinin məlumatında əldə edilərək Fələstin HDIP İnstitutu tərəfindən hazırlanmışdır -<http://www.hdip.org>
- 18- Hilal ed-Dawli, may 1992 (Harun Yəhya, Yeni Masonik Düzən, Vural nəşriyyat, fevral 1996, səh. 730)
- 19) <http://www.kanal7.com/zdosya/kesmir.htm>
- 20) New York Times, 22 yanvar 1990

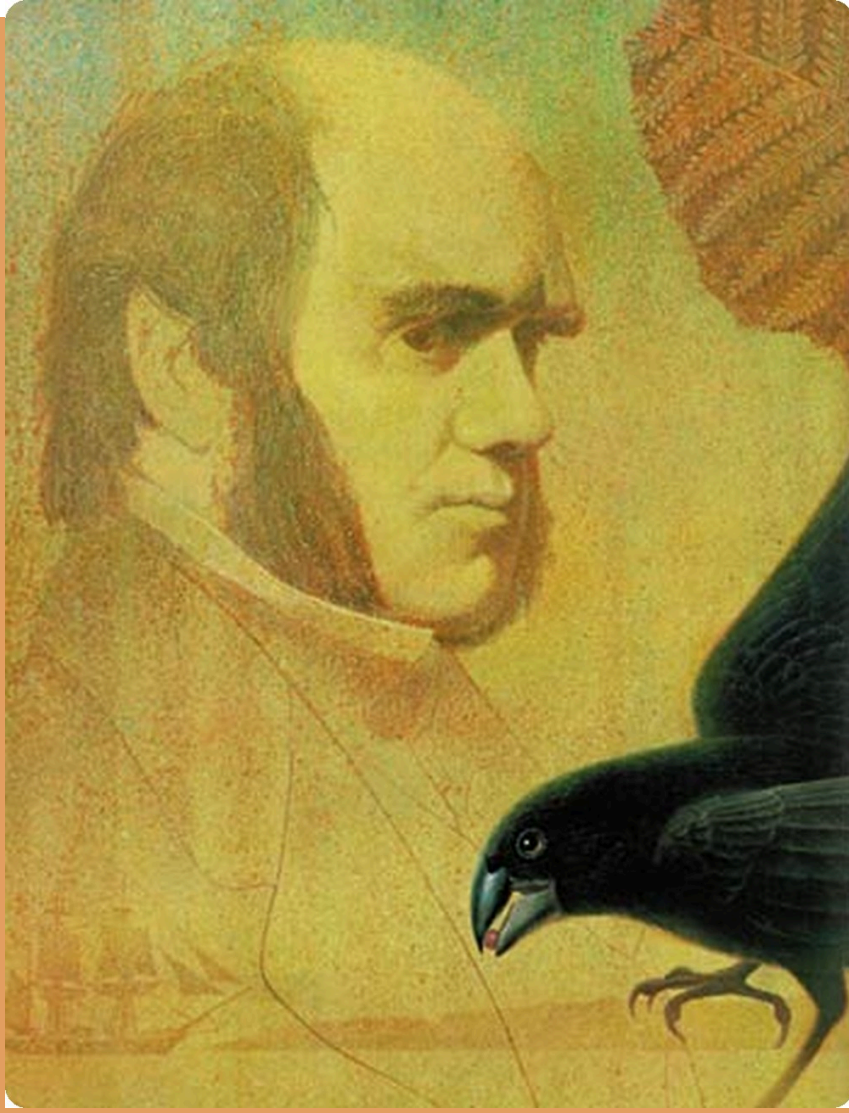
- 21) İsa Yusif Alptekin, Unutulan Vatan Şərqi Türküstan, Seha nəşriyyatı, İstanbul 1999, səh. 160
- 22) Stephen Jay Gould, Ever Since Darwin, W. W. Norton & Company, 1992, səh. 26
- 23) K. Mehnert, Kampf um Mao's Erbe, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977
- 24) L'Express, 30 noyabr 2000
- 25) L'Express, 30 noyabr 2000
- 26) Le Monde, mart 1995
- 27) EIR Executive Intelligence Review, 8 dekabr 1994
- 28) EIR Executive Intelligence Review, 8 dekabr 1994
- 29) Altınoluk, oktyabr 1997
- 30) <http://www.kanal7.com/zdosya/cez.htm>, Cezayir Gerçeği, Kanal 7 Haber Programı, 6 aprel 1998
- 31) <http://www.aitco.com/~sonuyari/eskiler/su97e/sm315.htm>
- 32) Daniel Ligou, Dictionnaire de la Franc-Maçonnerie, Paris Presse Universitaires de France, 1987 səh. 1199, (Harun Yəhya, Yeni Masonik Düzen, Vural nəşriyyat, fevral 1996, səh.757)
- 33) Le Monde Diplomatique, oktyabr 1999, Bruno Callies De Salies, Croissance Économique Et Répression Politique, Les deux visages de la dictature en Tunisie
- 34) Israel Shahak, Downturn in Rabin's Popularity Has Several Causes, Washington Report on Middle East Affairs, mart 1995, səh. 97-98
- 35) Benjamin Beit Hallahmi, The Israeli Connection: Who Israel Arms and Why, Pantheon Books, 1987 səh. 52
- 36) Harun Yahya, Yeni Masonik Düzen, Vural nəşriyyat, fevral 1996, səh. 759
- 37) Benjamin Beit Hallahmi, The Israeli Connection : Who Israel Arms and Why, Pantheon Books, 1987, səh. 52
- 38) İmadüddin Halil, Afrika Dramı, s. 49-50, (Harun Yahya, Yeni Masonik Düzen, Vural Yayıncılık, fevral 1996 səh.771)
- 39) <http://www.liberte-aref.com/francais/tortu.htm>
- 40) <http://www.liberte-aref.com/francais/date.htm>
- 41) Benjamin Beit Hallahmi, The Israeli Connection: Who Israel Arms and Why, Pantheon Books, 1987, səh. 47-49
- 42) Nehir, noyabr 1993.
- 43) Ahmet Varol, İslam Dünyasından Kesitler 3, Seha nəşriyyatı, İstanbul, 1992, səh.151
- 44) Yeni Binyıl qəzeti, 1 sentyabr 2000
- 45) Güneş qəzeti, 22 dekabr 1986
- 46) Cumhuriyet qəzeti, 7 yanvar 1987

- 47) Assem Akram, Histoire de la Guerre d'Afghanistan, Paris, Balland, "Le Nadir" dizisi, 1996, səh. 516; S. Courtis, N. Werth, J. L. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek, J. L. Margolin, Komünizmin Kara Kitabı, Doğan Kitap, İstanbul, mart 2000, səh. 931
- 48) Michael Barry, La Resistance Afghane, du Grand Moghol à l'Invasion Soviétique, Paris, Flammarion, "Champs" dizisi, 1989, səh. 314; S. Courtis, N. Werth, J. L. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek, J. L. Margolin, Komünizmin Kara Kitabı, Doğan Kitap, İstanbul, mart 2000, səh. 932
- 49) Michael Barry, La Resistance Afghane, du Grand Moghol à l'Invasion Soviétique, Paris, Flammarion, "Champs" dizisi, 1989, səh. 306-307; S. Courtis, N. Werth, J. L. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek, J. L. Margolin, Komünizmin Kara Kitabı, Doğan Kitap, İstanbul, mart 2000, səh. 933
- 50) S. Courtis, N. Werth, J. L. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek, J. L. Margolin, Komünizmin Kara Kitabı, Doğan Kitap, İstanbul, mart 2000, səh. 943
- 51) Tarih ve Medeniyet, dekabr 1996, cild 33, səh. 18
- 52) "Public Enemy, No:1", Newsweek, 9 aprel 1990, səh. 8
- 53) Ray Wilkinson, "Iraq's Dark Knight", Newsweek, 9 aprel 1990, səh.12
- 54) Ray Wilkinson, "Iraq's Dark Knight", Newsweek, 9 aprel 1990, səh.12
- 55) Hürriyet qəzeti, 21 yanvar 1999
- 56) Büyük Larousse Ansiklopedisi, Milliyet, 4-cü cild, Birmanya, səh. 1686
- 57) Büyük Larousse Ansiklopedisi, Milliyet, 4-cü cild, Birmanya, səh. 1687
- 58) Le Monde Diplomatique, iyul 2000, Islam contestataire aux Philippines, Solomon Kane, Laurent Passicousset
- 59) Nokta, Markos'un Yamyamları, 18 avqust 1985, səh. 36-37
- 60) Harun Yahya, Yeni Masonik Düzen, Vural nəşriyyat, səh. 745
- 61) S. Courtis, N. Werth, J. L. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek, J. L. Margolin, Komünizmin Kara Kitabı, Doğan Kitap, İstanbul, mart 2000, səh. 779-780
- 62) <http://mawanella.all-saudi.com/>
- 63) Y. Ziya Cömert, Pattani Dosyası, Akabe Yayın Ticaret ve Sanayi A.Ş., İstanbul, səh. 37
- 64) Sahih-i Müslim, 1/136
- 65) Sünen-i İbni Mace, 10/334
- 66) Sünen-i İbni Mace, 10-347/ Ramuz el Ahadis, səh. 508/ İbni Mace-Tabaranai'nin Kebiri
- 67) Ölüm-Kıyamət-Ahiret və Ahirzaman Alametləri, səh. 437
- 68) Ölüm-Kıyamət-Ahiret və Ahir zaman Alametləri, səh. 464
- 69) Süneni-i Ebu Davut, 5/93
- 70) El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, səh. 23

- 71) Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, səh. 2
- 72) Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), səh. 196
- 73) “New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life”, Bulletin of the American Meteorological Society, cild 63, noyabr 1982, səh. 1328-1330.
- 74) Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, səh. 7
- 75) Jeffrey Bada, Earth, fevral 1998, səh. 40
- 76) Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, cild 271, oktyabr 1994, səh. 78
- 77) Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 189
- 78) Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 184.
- 79) B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
- 80) Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 179
- 81) Charles Darwin, The Origin of Species, səh. 172, 280
- 82) Derek A. Ager, “The Nature of the Fossil Record”, Proceedings of the British Geological Association, cild 87, 1976, səh. 133
- 83) Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. səh. 197
- 84) Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, səh. 75-94; Charles E. Oxnard, “The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt”, Nature, cild 258, səh. 389
- 85) J. Rennie, “Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr”, Scientific American, dekabr 1992
- 86) Alan Walker, Science, cild 207, 1980, səh. 1103; A. J. Kelso, Physical Anthropology, 1-ci nəşr, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, səh. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cild 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, səh. 272
- 87) Time, oktyabr 1996
- 88) S. J. Gould, Natural History, cild 85, 1976, səh. 30
- 89) Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, səh. 19
- 90) Richard Lewontin, “The Demon-Haunted World”, The New York Review of Books, 9 yanvar, 1997, səh. 28.
- 91) Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, səh. 43

Təkamül yalanı

Darvinizm, yəni təkamül nəzəriyyəsi yaradılış həqiqətini inkar etmək məqsədilə irəli sürülmüş, ancaq uğursuzluqla nəticələnmiş elmdən kənar cəfəngiyatdan başqa bir şey deyil. Canlıların cansız maddələrdən təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edən bu nəzəriyyə kainatda və canlılarda çox möcüzəvi nizam olduğunun elm tərəfindən sübut edilməsi ilə və təkamül prosesinin əsla baş vermədiyini göstərən 350 milyona yaxın fosilin tapılması ilə süqut etmişdir.

Bu şəkillərdə görülmələrə bənzər tək bir kadrın belə yaşanmayacağı hz. Mehdi (ə.s.) dövrü, Allahın icazəsiylə Darvinizm fitnəsinin tamamilə ortadan qalxdığı, müharibələrin, qorxuların, zülm və haqsızlıqların tamamilə sona çatdığı dövr olacaqdır.

Beləliklə, Allahın bütün kainatı və canlıları yaratdığı elm tərəfindən də sübut edilmişdir. Bu gün təkamül nəzəriyyəsini dirçəltmək üçün dünya səviyyəsində aparılan təbliğat sadəcə elmi həqiqətlərin təhrif olunmasına, tərəfli şərhinə, elm adı altında söylənilən yalan və saxtakarlıqlara əsaslanır.

Ancaq bu təbliğat həqiqəti gizlətmir. Təkamül nəzəriyyəsinin elm tarixində ən böyük xəta olması son 20-30 il ərzində elm dünyasında getdikcə daha ucadan dilə gətirilir. Xüsusilə 1980-ci illərdən sonra aparılan tədqiqatlar darvinist iddiaların tamamilə səhv olduğunu üzə çıxarmış və bu həqiqət bir çox elm adamı tərəfindən dilə gətirilmişdir.

ABŞ-da biologiya, biokimya, paleontologiya kimi fərqli sahələrlə məşğul olan bir çox elm adamı darvinizmin əsassızlığını görür, canlıların mənşəyini artıq yaradılışla açıqlayırlar.

Təkamül nəzəriyyəsinin süqutundan və yaradılış dəlillərindən digər bir çox əsərimizdə bütün elmi təfərrüatları ilə bəhs etmişik və etməyə davam edirik. Ancaq əhəmiyyəti baxımından mövzudan burada da bəhs etməkdə fayda var.

Darvini məhv edən çətinliklər

Təkamül nəzəriyyəsi tarixi qədim yunanlara gedib çıxan bir təlim olmasına baxmayaraq, XIX əsrdə hərtərəfli şəkildə irəli sürüldü. Nəzəriyyəni elm dünyasının gündəminə gətirən ən mühüm irəliləyiş Çarlz Darvinin 1859-cu ildə nəşr edilən “Növlərin mənşəyi” adlı kitabı idi. Darvin bu kitabda dünyadakı müxtəlif canlı növlərini Allahın ayrı-ayrı yaratdığına qarşı çıxırdı. Darvinin fikrincə, bütün növlər ortaq əcdaddan törəmiş və zaman ərzində kiçik dəyişikliklərlə müxtəlifləşmişdilər.

Darvinin nəzəriyyəsi heç bir konkret elmi tapıntıya əsaslanmırdı; özünün də qəbul etdiyi kimi, sadəcə bir məntiq yeritmə idi. Hətta Darvin kitabındakı “Nəzəriyyənin qarşısında duran çətinliklər” başlıqlı uzun bölmədə etiraf etdiyi kimi, nəzəriyyə bir çox mühüm suala cavab verə bilmirdi.

Darvin nəzəriyyəsinin qarşısındakı çətinliklərə inkişaf edən elmin üstün gələcəyinə, yeni elmi kəşflərin nəzəriyyəsinə gücləndirəcəyinə ümid edirdi. Bunu kitabında tez-tez bildirirdi. Ancaq inkişaf edən elm Darvinin ümidlərinin tam əksinə, nəzəriyyənin əsas iddialarını bir-bir əsassız qoydu.

Darvinizmin elm qarşısındakı məğlubiyyətini üç əsas başlıq altında təhlil etmək olar:

Nəzəriyyə həyatın yer üzündə ilk dəfə necə ortaya çıxdığını əsla açıqlaya bilmir.

Nəzəriyyənin irəli sürdüyü təkamül mexanizmlərinin, əslində, təkamül xarakterinə malik olduğunu göstərən heç bir elmi tapıntı yoxdur.

Fosillər təkamül nəzəriyyəsinin iddialarının tam əksini göstərir.

Bu bölmədə bu üç əsas başlığı əsaslı təhlil edəcəyik.

Keçilməz ilk pillə: Həyatın mənşəyi

Təkamül nəzəriyyəsi bütün canlı növlərinin bundan təxminən 3.8 milyard il əvvəl dünyada fantastik şəkildə təsadüfən meydana gələn bircə canlı hüceyrədən törədiklərini iddia edir. Bircə hüceyrənin milyonlarla kompleks canlı növünü necə əmələ gətirməsi və əgər həqiqətən bu cür təkamül baş vermişsə, nə üçün izlərinin fosillərdə tapılmadığı nəzəriyyənin açıqlaya bilmədiyi suallardandır. Ancaq bütün bunlardan əvvəl iddia edilən təkamül prosesinin ilk pilləsi üzərində dayanmaq lazımdır. Həmin ilk hüceyrə necə ortaya çıxmışdır?

Təkamül nəzəriyyəsi cahilliklə yaradılışı inkar etdiyinə görə, həmin ilk hüceyrənin heç bir plan və nizam olmadan təbiət qanunları çərçivəsində təsadüfən meydana gəldiyini iddia edir. Yəni bu nəzəriyyəyə əsasən, cansız maddə kortəbii təsadüflər nəticəsində ortaya canlı hüceyrə çıxarmalıdır. Ancaq bu, məlum olan ən təməl biologiya qanunlarına zidd iddiadır.

Həyat həyatdan gəlir

Darvin kitabında həyatın mənşəyindən heç bəhs etməmişdi. Çünki onun dövründəki ibtidai elm anlayışı canlıların çox sadə quruluşa malik olduqlarını fərz edirdi. Orta əsrlərdən bəri “spontane generation” adlı nəzəriyyəyə əsasən, cansız maddələrin təsadüfən birləşərək canlı varlıq əmələ gətirməsinə inanırdılar. Bu dövrdə həşəratların yemək artıqlarından, siçanların da buğdadan əmələ gəlməsi geniş yayılmış düşüncə idi. Bunu sübut etmək üçün qəribə təcrübələr aparılmışdı. Çirkli əsginin üstünə bir az buğda qoyulmuş və bir müddət sonra bu qarışıqdan siçanların əmələ gəlməsini gözləmişdilər.

Darvinin “növlərin mənşəyi” kitabı Luis Pasteur, təkamül nəzəriyyəsinin dayacağı olan “cansız maddə canlılıq meydana gətirə bilər” iddiasını etdiyi təcrübələrlə etibarsız etdi.

Ətin qurdlanması da həyatın cansız maddələrdən törədiyinə dəlil hesab edilirdi. Lakin daha sonra məlum olacaqdı ki, ətin üstündəki qurdlar öz-özlərindən əmələ gəlmirlər, milçəklərin gətirib qoyduğu gözlə görülməyən sürfələrdən çıxırdılar. Darvin “Növlərin mənşəyi” adlı kitabını yazdığı dövrdə isə bakteriyaların cansız maddədən əmələ gəlməsi inancı elm dünyasında geniş şəkildə qəbul edilirdi.

Lakin Darvinin kitabının nəşr edilməsindən beş il sonra məşhur fransız bioloq Lui Paster təkamülə əsas verən bu inancı qəti şəkildə təkzib etdi. Paster apardığı uzun elmi fəaliyyət və təcrübələrdə gəldiyi nəticəni belə şərh etmişdi:

“

“Cansız maddələrin həyatı əmələ gətirməsi iddiası artıq qəti şəkildə tarixə gömülmüşdür”. (Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York; Marcel Dekker, 1977, səh. 2)

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarları Pasterin kəşflərinə uzun müddət qarşı çıxdılar. Ancaq inkişaf edən elm canlı hüceyrəsinin mürəkkəb quruluşunu üzə çıxardıqca həyatın öz-özünə əmələ gəlməsi iddiasının əsassızlığı daha da açıq şəkil aldı.

XX əsrdəki nəticəsiz səylər

X əsrdə həyatın mənşəyi mövzusunı tədqiq edən ilk təkamülçü məşhur rus bioloq Aleksandr Oparin oldu. Oparin 1930-cu illərdə irəli sürdüyü bəzi tezislərlə canlı hüceyrəsinin təsadüfən meydana gələ biləcəyini sübut etməyə çalışdı. Ancaq bu fəaliyyətlər uğursuzluqla nəticələnəcək və Oparin bu etirafı etməli olacaqdı:

Aleksandr Oparinin həyatın mənşəyinə təkamülçü izah gətirmək üçün icra etdiyi səylər böyük uğursuzluqla nəticələndi.

‘Təəssüf ki, hüceyrənin mənşəyi təkamül nəzəriyyəsinin tamamilə əhatə edən ən qaranlıq nöqtədən ibarətdir’. (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), səh. 196)

Oparinin yolunu davam etdirən təkamülçülər həyatın mənşəyi problemini həll etmək üçün təcrübələr aparmağa çalışdılar. Bu təcrübələrin ən məşhuru amerikalı kimyaçı Stenli Miller tərəfindən 1953-cü ildə aparıldı. Miller ibtidai atmosferdə mövcud olduğunu iddia etdiyi qazları bir təcrübədə birləşdirdi və bu qarışığa enerji verərək zülalları təşkil edən bir neçə üzvi molekul (amin turşusu) sintezlədi.

O illərdə təkamüllə bağlı mühüm mərhələ kimi tanıtılan bu təcrübənin əsassız olduğu və təcrübədə tətbiq edilən atmosferin yer şərtlərindən çox fərqli olduğu sonrakı illərdə üzə çıxacaqdı. (“New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life”, Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, səh. 1328-1330)

Uzun sükutdan sonra Millerin özü də tətbiq etdiyi atmosfer mühitinin həqiqi olmadığını etiraf etdi. (Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, səh. 7)

Həyatın mənşəyi problemini açıqlamaq üçün XX əsr boyu göstərilən bütün təkamülçü söylər uğursuzluqla nəticələndi. San Diyeqo Skrips İnstitutundan məşhur geokimyaçı Cefri Bada təkamülçü “Earth” jurnalında 1998-ci ildə dərc edilən bir məqalədə bu həqiqəti belə qəbul edir:

“

Bu gün XX əsri arxada qoyarkən hələ də XX əsrin başlanğıcındakı ən böyük həll edilməmiş problemlə qarşı-qarşıyıq: həyat yer üzündə necə başlayıb”. (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, səh. 40)

Həyatın kompleks quruluşu

Təkamülçülərin həyatın mənşəyi ilə bağlı bu qədər çıxılmaz vəziyyətə düşməsinin başlıca səbəbi ən sadə hesab etdikləri canlıların bu qədər mürəkkəb quruluşa malik olmasıdır. Canlı hüceyrəsi insanın hazırladığı bütün texnoloji məhsullardan daha mürəkkəbdir. Belə ki, bu gün dünyanın ən qabaqcıl laboratoriyalarında belə cansız maddələr birləşdirilərək nəinki canlı hüceyrə, hətta hüceyrəyə aid bircə zülal da hasil etmək mümkün deyil.

Bir hüceyrənin meydana gəlməsi üçün lazımlı şərtlər əsla təsadüflərlə açıqlanmayacaq qədər çoxdur. Lakin bunu açıqlamağa heç ehtiyac yoxdur. Təkamülçülər hələ hüceyrə səviyyəsinə çatmadan çıxılmaz vəziyyətə düşürlər. Çünki hüceyrənin əsasını təşkil edən zülalların təsadüfən sintezlənmə ehtimalı riyazi cəhətdən sıfırdır.

Bunun ən əsas səbəbi budur ki, bir zülalın əmələ gəlməsi üçün başqa zülallar da olmalıdır. Bu səbəb bir zülalın təsadüfən əmələgəlmə ehtimalını tamamilə aradan qaldırır. Ona görə, təkcə bu fakt təkamülçülərin təsadüf iddiasını təkzib etmək üçün kifayətdir. Mövzunun əhəmiyyətini qısaca açıqlayaq:

Fermentlər olmasa, zülal sintezlənmə bilməz, fermentlər də zülaldır.

Bircə zülalın sintezlənməsi üçün 100-ə yaxın hazır zülal olmalıdır. Ona görə, zülalların olması üçün zülallar lazımdır.

Zülalları sintezləyən fermentləri DNT hazırlayır. DNT olmasa, zülal sintezlənmə bilməz. Ona görə, zülalların əmələ gəlməsi üçün DNT də lazımdır.

Zülal sintezləmə prosesində hüceyrədəki bütün orqanoidlərin mühüm funksiyaları var. Yəni zülalların əmələ gəlməsi üçün tam funksional hüceyrə bütün orqanoidləri ilə birlikdə mövcud olmalıdır.

Hüceyrənin nüvəsində yerləşən, genetik məlumat daşıyan DNT molekulu isə informasiya bankıdır. İnsan DNT-sindəki informasiyanı kağıza köçürmək istəsək, hər biri 500 səhifədən ibarət 900 cildlik kitabxana ortaya çıxar.

Burada çox maraqlı dilemma da var: DNT ancaq bir sıra xüsusi zülalların (fermentlərin) köməyi ilə qoşalaşa bilər. Amma bu fermentlər də ancaq DNT-dəki informasiya əsasında sintezlənir. Bir-birlərindən asılı olduqlarına görə, DNT-nin qoşalaşması üçün ikisi də eyni anda mövcud olmalıdır. Bu isə həyatın öz-özünə meydana gəlməsi ssenarisini çıxılmaz vəziyyətə salır. San Diyeqo Kaliforniya Universitetindən məşhur təkamülçü prof. Lesli Orcel “Scientific American” jurnalının 1994-cü il oktyabr sayında bu həqiqəti belə etiraf edir:

“

“Olduqca kompleks quruluşa malik olan zülalların və nuklein turşularının (RNT və DNT) eyni yerdə və eyni zamanda təsadüfən əmələ gəlmələri həddindən artıq ehtimaldan kənardır. Ancaq bunların biri olmadan digərini əldə etmək də mümkün deyil. Ona görə, insan məcburən həyatın kimyəvi yollarla meydana gəlməsinin tamamilə qeyri-mümkün olduğu nəticəsinə gəlir”. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, cild 271, oktyabr 1994, səh. 78)

Şübhəsiz ki, əgər həyatın kortəbii təsadüflərlə öz-özünə meydana gəlməsi mümkün deyilsə, onda həyatın yaradıldığı qəbul edilməlidir. Bu həqiqət əsas məqsədi yaradılışı inkar etmək olan təkamül nəzəriyyəsini açıq-aydın əsassız edir.

Təkamülün xəyali mexanizmləri

Darvinin nəzəriyyəsini əsassız edən ikinci əsas cəhət nəzəriyyənin təkamül mexanizmləri kimi irəli sürdüyü iki anlayışın da, əslində, heç bir təkamül gücünə malik olmamasıdır.

Təbii seleksiya görə, güclü olan və yaşadığı ətrafa uyğunlaşa bilən canlılar həyatda qalar, digərləri isə yox olurlar. Təkamülçülər isə təbii seleksiyanın canlıları təkamülləşdirdiyini, yeni növlər meydana gətirdiyini qarşıya qoyurlar. Halbuki təbii seleksiyanın belə nəticəsi yoxdur və bu iddianı təsdiqləyən tək bir dəlil belə yoxdur.

Darvin irəli sürdüyü təkamül iddiasını tamamilə təbii seleksiya mexanizmi ilə əlaqələndirmişdi. Bu mexanizmə verdiyi əhəmiyyət kitabının adından da açıq şəkildə başa düşülür: “Növlərin mənşəyi, təbii seleksiya yolu ilə...”

Təbii seleksiya təbii seçmə deməkdir, təbiətdəki həyat uğrunda mübarizədə təbii şərtlərə uyğun və güclü canlıların həyatda qalacağı düşüncəsinə əsaslanır. Məsələn, yırtıcı heyvanlar tərəfindən təhlükəyə məruz qalan bir maral sürüsündə daha sürətlə qaçan marallar həyatda qalacaq. Beləliklə, maral sürüsü sürətlə qaçan və güclü fərdlərdən ibarət olacaq. Amma bu mexanizm maralların təkamül keçirməsinə səbəb olmaz, onları başqa bir canlı növünə, məsələn, atlara çevirməz.

Ona görə, təbii seçmə mexanizmi heç bir təkamül gücünə malik deyil. Darvin də bu həqiqəti anlamışdı və “Növlərin mənşəyi” adlı kitabında: “Faydalı dəyişikliklər baş vermədikcə təbii seçmə heç bir şey edə bilməz”, - demək məcburiyyətində qalmışdı. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 184)

Lamarkın təsiri

Bəs bu faydalı dəyişikliklər necə baş verə bilərdi? Darvin öz dövrünün ibtidai elm anlayışı çərçivəsində bu suala Lamarka əsaslanaraq cavab verməyə çalışmışdı. Darvindən əvvəl yaşamış fransız bioloq Lamarka görə, canlılar həyatları boyu keçirdikləri fiziki dəyişiklikləri sonrakı nəsllə ötürürlər, nəsildən-nəsllə toplanan bu xüsusiyyətlər nəticəsində yeni növlər meydana gəlir. Məsələn, Lamarkın fikrincə, zürafələr ceyranlardan törəyiblər, hündür ağacların yarpaqlarını yeməyə çalışarkən nəsildən-nəsllə boyunları uzanmışdır.

Təkamülçülər əsrin əvvəlindən bəri milçəkləri mutasiyaya məruz qoyaraq, faydalı mutasiya nümunəsi meydana gətirməyə çalışdılar. Ancaq on illərlə sürən bu səylərin nəticəsində əldə edilən tək nəticə, şikəst, xəstə və qüsurlu milçəklər oldu. Yuxarıda, sağlam meyvə milçəyinin başı və sağda mutasiyaya uğramış digər bir meyvə milçəyi.

Darvin də buna bənzər misallar çəkmiş, məsələn, “Növlərin mənşəyi” kitabında qida tapmaq üçün suya girən bəzi ayıların tədricən balinalara çevrildiyini iddia etmişdi. (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)

Lakin Mendelin kəşf etdiyi və XX əsrdə inkişaf edən genetikə elmi ilə qəti şəkildə sübut edilən genetikə qanunları qazanılmış xüsusiyyətlərin sonrakı nəsillərə ötürülməsi əfsanəsini məhv etdi. Beləliklə, təbii seçmə “təkbaşına” və tamamilə təsirsiz

mexanizm olaraq qaldı.

Neodarvinizm və mutasiyalar

Darvinistlər isə bu vəziyyətə bir çıxış yolu tapmaq üçün 1930-cu illərin sonlarında müasir sintetik nəzəriyyəni və ya daha geniş yayılmış adı ilə neodarvinizmi ortaya atdılar. Neodarvinizm təbii seçmənin yanına faydalı dəyişiklik səbəbi kimi mutasiyaları, yəni canlıların genlərində radiasiya kimi xarici amillər və ya transkripsiya xətalari nəticəsində əmələ gələn pozulmaları əlavə etdi. Bu gün də elmi cəhətdən əsassız olduğunu bilmələrinə baxmayaraq, darvinistlər neodarvinist modeli müdafiə edirlər.

Fosillər, təkamülün heç bir zaman yaşanmadığının isbatıdır. Fosil qeydlərinin ortaya qoyduğu kimi, canlılar sahib olduqları bütün xüsusiyyətlərlə bir anda var olmuşlar və soyları davam etdiyi müddətcə ən kiçik bir dəyişiklik keçirməmişlər. Balıqlar həmişə balıq, böcəklər həmişə böcək, sürünənlər həmişə sürünən olaraq var olmuşdur. Növlərin mərhələ-mərhələ meydana gəldiyi iddiasının elmi heç bir etibarlılığı yoxdur. Bütün canlıları yaradan Allahdır. Dövr: Kaynozoy erası, Eosen dövrü Dövr: Kaynozoy erası, Eosen dövrü Dövr: Paleozoy erası, Daş kömür dövrü

Nəzəriyyə yer üzündəki milyonlarla canlı növünün, onların qulaq, göz, ağciyər, qanad kimi saysız-hesabsız mürəkkəb orqanlarının mutasiyalara, yəni genetik pozulmalara əsaslanan bir proses nəticəsində əmələ gəldiyini iddia edir. Amma nəzəriyyəni çarəsiz qoyan bir açıq elmi həqiqət var: mutasiyalar canlıları təkmilləşdirmirlər, əksinə, hər zaman canlılara zərər verirlər.

Bunun səbəbi çox sadədir: DNT çox mürəkkəb quruluşa malikdir. Bu molekulada olan hər hansı təsadüfi təsir ancaq zərər verir. Amerikalı genetik B.G. Ranqanatan bunu belə açıqlayır:

“

Mutasiyalar kiçik, təsadüfi və zərərliyərlər. Çox nadir meydana gəlirlər və ən yaxşı halda təsirsizdirlər. Bu üç xüsusiyyət mutasiyaların təkamül xarakterli təsir meydana gətirməyəcəyini sübut edir. Yüksək dərəcədə xüsusilaşmış orqanizmdə meydana gələn təsadüfi dəyişiklik ya təsirsiz, ya da zərərli olur. Bir qol saatında meydana gələn təsadüfi dəyişiklik qol saatını təkmilləşdirməz. Ona böyük ehtimalla zərər verər və ya ən yaxşı halda təsir etməz. Bir zəlzələ bir şəhəri daha yaxşı hala salmaz, onu məhv edər”. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 179)

Bu günə qədər heç bir faydalı, yəni genetik məlumatı təkmilləşdirən mutasiya müşahidə edilməyib. Bütün mutasiyaların zərərli olması aşkar edilib. Aydın olmuşdur ki, təkamül nəzəriyyəsinin təkamül mexanizmi kimi göstərdiyi mutasiyalar, əslində, canlıları sadəcə məhv edən, şikəst edən genetik hadisələrdir (insanlarda mutasiyanın ən çox rast gəlinən təsiri xərçəngdir). Əlbəttə, məhvedici mexanizm təkamül mexanizmi ola bilməz. Təbii seçmə isə Darvinin də qəbul etdiyi kimi, tək başına heç bir şey edə bilməz. Bu həqiqət bizə təbiətdə heç bir təkamül mexanizminin olmadığını göstərir. Təkamül mexanizmi olmadığına görə, təkamül deyilən xəyali proses də baş verməyib.

Fosillər: Ara-keçid formalardan əsər-əlamət yoxdur

Təkamül nəzəriyyəsinin iddia etdiyi prosesin baş vermədiyinin ən açıq göstəricisi isə fosillərdir.

Təkamül nəzəriyyəsinə görə, bütün canlılar bir-birlərindən törəyiblər. Əvvəlcədən mövcud olan bir canlı növü zaman ərzində digərinə çevrilmiş və bütün növlər bu şəkildə əmələ gəlmişlər. Nəzəriyyəyə əsasən, bu çevrilmə yüz milyon illər davam edən uzun dövrü əhatə etmiş və mərhələ-mərhələ irəliləmişdir. Bu təqdirdə iddia edilən uzun çevrilmə prosesi zamanı saysız-hesabsız ara növlər əmələ gəlməli və yaşamaladırlar.

Məsələn, keçmişdə balıq xüsusiyyətlərini daşımalarına baxmayaraq, bir tərəfdən də bəzi sürünən canlı xüsusiyyətlərini qazanmış yarı-balıq, yarı-sürünən canlılar yaşamalındır və ya sürünən xüsusiyyətlərini daşıyan, bir tərəfdən də bəzi quş xüsusiyyətləri qazanmış sürünən quşlar ortaya çıxmalıdır. Bunlar bir keçid prosesində olduqları üçün şikəst, yarımçıq, qüsurlu canlılar olmalıdır. Təkamülçülər keçmişdə yaşadığına inandıqları bu nəzəri məxluqları “ara-keçid forması” adlandırırlar.

Əgər, həqiqətən, bu cür canlılar keçmişdə yaşayıbsa, onların sayı və növü milyonlarla, hətta milyardlarla olmalıdır və bu əcaib canlıların qalıqlarına mütləq fosil izlərində rast gəlinməlidir. Darvin “Növlərin mənşəyi”ndə bunu belə açıqlamışdır:

Australopithecus təkamülçülər tərəfindən insanın atası kimi önə sürülməyə çalışılmaqda idi. Buna görə iki ayaqlı, dik yeriən Australopithecus şəkilləri çəkildi. Ancaq bu iddianın əsassızlığı çox yaxın bir zamanda ortaya çıxmış və bu canlıların soyu tükənmiş bir meymun olduqları aydın olmuşdur.

Təkamülçülər, fosillər üzərində etdikləri açıqlamaları ümumiyyətlə ideoloji gözləmələri istiqamətində edirlər. Bu səbəblə gəldikləri nəticələrin çoxu keçərli deyil.

“

“Əgər nəzəriyyəmə doğrudursa, növləri bir-biri ilə əlaqələndirən saysız-hesabsız ara-keçid növləri keçmişdə mütləq yaşamalıdır... Onların yaşadığının dəlilləri də sadəcə fosil qalıqları arasında tapıla bilər”. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, səh. 172, 280)

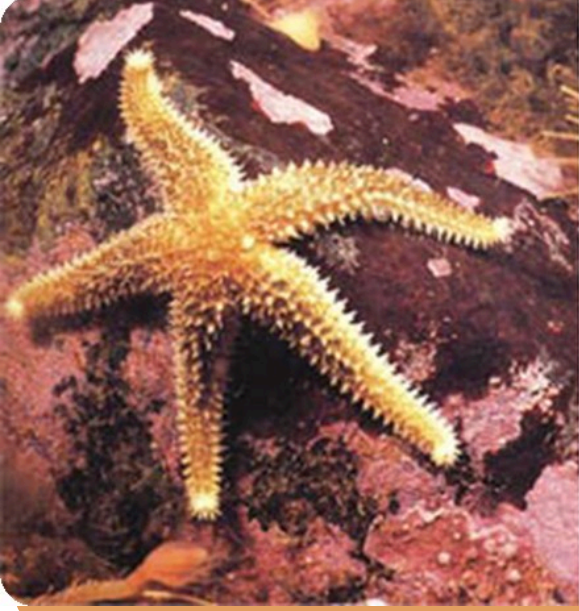
Təkamülçülərin istədikləri bütün şərtlər təmin edilse bir canlı meydana gələ bilərmə? Əlbəttə ki xeyr. Bunu daha yaxşı anlamaq üçün belə bir təcrübə edək. Soldakına bənzər bir vedrəyə canlıların meydana gəlməsi üçün lazımlı olan bütün atomları, fermentləri, hormonları, zülalları qısacası təkamülçülərin istədikləri, lazımlı gördükləri bütün elementləri qoyaq. Mümkün olan hər cür kimyəvi və fiziki üsulu istifadə edərək bu elementləri qarışdıraraq və istədikləri qədər gözləyək. Nə edilirsə-edilsin, nə qədər gözlənilirsə-gözlənilsin bu vedrədən canlı tək bir varlıq belə çıxara bilməyəcəklər.

Keçmiş zamanlarda timsaha tapınan insanların inanışları nə dərəcə qəribə və ağla sığmazdırsa dövrümüzdə darvinistlərin inanışları da eyni dərəcədə ağla sığmazdır. Darvinistlər təsadüfləri və cansız şüursuz atomları cahil şəkildə sanki yaradıcı güc olaraq qəbul edirlər hətta bu batil inanca bir dinə bağlanar kimi bağlanarlar.

Ancaq bu sətirləri yazan Darvin ara-keçid formaların heç cür tapılmadığını bilir və bunun nəzəriyyəsi üçün böyük problem olduğunu görürdü. Ona görə, “Növlərin mənşəyi” kitabının “Nəzəriyyənin qarşısında duran çətinliklər” (Difficulties on Theory) adlı bölməsində belə yazmışdı:

“

Əgər, həqiqətən, növlər digər növlərdən yavaş dəyişikliklərlə törəyibsə, nə üçün saysız-hesabsız ara-keçid formasına rast gəlmirik? Nə üçün bütün təbiət qarmaqarışıq vəziyyətdə deyil, məhz yerli-yerindədir? Saysız-hesabsız ara-keçid forması olmalıdır, bəs nə üçün yer üzünün çoxsaylı təbəqələrində onları tapmırıq?... Nə üçün hər geoloji forma və hər təbəqə belə qalıqlarla dolu deyil?”
(Charles Darwin, *The Origin of Species*, səh. 172, 280)

Darvinin puç olan ümidləri

Ancaq XIX əsrin ortasından indiyə qədər dünyanın hər tərəfində qızğın fosil araşdırmaları aparılmasına baxmayaraq, ara-keçid formalarına rast gəlinməmişdir. Aparılan qazıntı işlərində və tədqiqatlarda əldə edilən bütün tapıntılar təkamülçülərin gözlədiklərinin əksinə, canlıların yer üzündə birdən-birə, tam və qüsursuz formada ortaya çıxdıqlarını göstərmişdir.

Məşhur ingilis paleontoloq Derek V. Eyser təkamülçü olmasına baxmayaraq, bu həqiqəti belə etiraf edir:

“Problemimiz budur: fosilləri hərtərəfli tədqiq etdikdə növlər və ya siniflər səviyyəsində belə daima eyni həqiqətlə qarşılaşırıq; mərhələli təkamüllə təkmilləşən deyil, birdən-birə yer üzündə əmələ gələn qruplar görürük”. (Derek A. Ager, “The Nature of the Fossil Record”, Proceedings of the British Geological Association, cild 87, 1976, səh. 133)

Yeni fosil qeydlərində bütün canlı növləri aralarında heç bir keçid forması olmadan, tam formada ani sürətdə ortaya çıxırlar. Bu, Darvinin fikirlərinin tam əksidir. Habelə, bu, canlı növlərinin yaradıldıqlarını göstərən çox güclü dəlildir. Çünki bir canlı növünün heç bir əcdadı olmadan, bir anda və qüsursuz şəkildə ortaya çıxmasının tək açıqlaması var: o növ yaradılmışdır. Bu həqiqət məşhur təkamülçü bioloq Duqlas Futuyma tərəfindən də qəbul edilir:

“

Yaradılış və təkamül yaşayan canlıların mənşəyi haqqında iki yeganə açıqlamadır. Canlılar dünyada ya tamamilə mükəmməl və tam formada ortaya çıxmışlar, ya da belə olmamışdır. Əgər belə olmamışdırsa, bir dəyişiklik prosesi nəticəsində özlərindən əvvəl mövcud olan bəzi canlı növlərindən təkamül keçirərək meydana gəlməlidirlər. Amma əgər tam və mükəmməl formada ortaya çıxıblarsa, onda sonsuz güc sahibi olan bir ağıl tərəfindən yaradılmışlar”.

(Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. Səh. 197)

Fosillər isə canlıların yer üzündə tam və mükəmməl formada ortaya çıxdıqlarını göstərir. Yəni “növlərin mənşəyi” Darvinin hesab etdiyinin əksinə, təkamül deyil, yaradılışdır.

İnsanın təkamülü nağılı

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarlarının ən çox gündəmə gətirdikləri məsələ insanın mənşəyidir. Bununla bağlı darvinist iddia bu gün yaşayan müasir insanın meymunabənzər məxluqlardan törədiyini zənn edir. 4-5 milyon il əvvəl başladığı fərz edilən bu prosesdə müasir insan ilə əcdadları arasında bəzi ara-keçid formaların yaşadığı iddia edilir. Əslində, tamamilə fantastik olan bu ssenaridə dörd əsas kateqoriya var:

Australopithecus

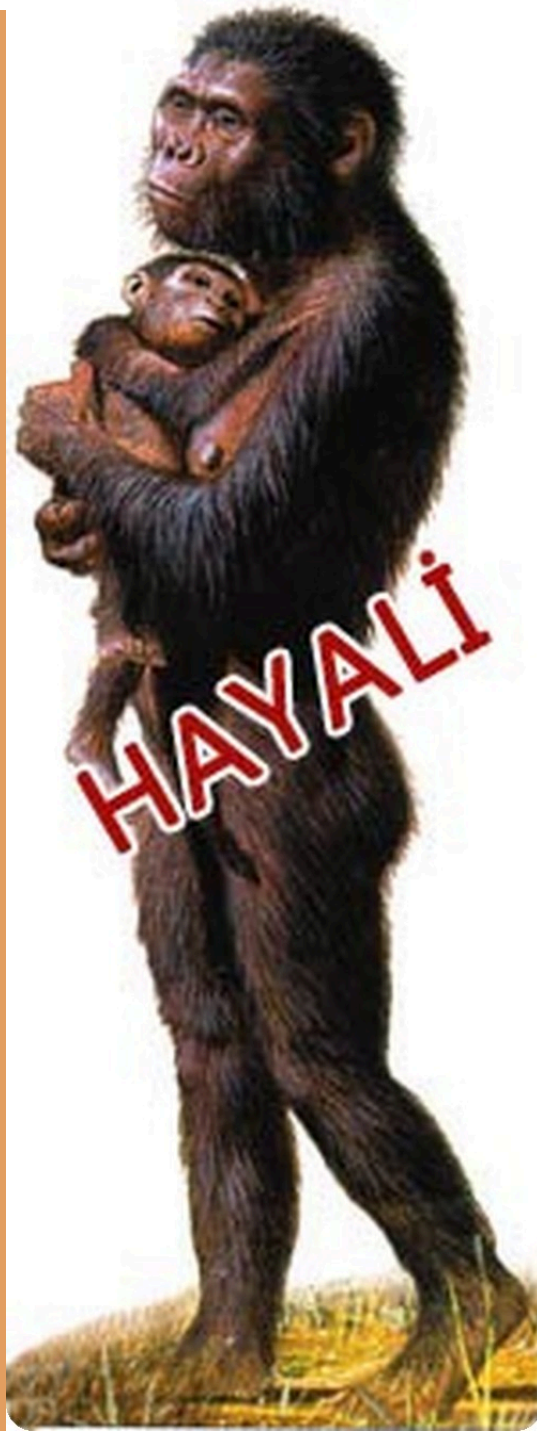
Homo habilis

Homo erectus

Homo sapiens

Təkamülçülər insanların ilk “meymunabənzər əcdadları”na “cənub meymunu” mənasını verən “australopithecus” adını veriblər. Bu canlılar, əslində, nəslə kəsilmiş meymun növüdür. Lord Solli Zukerman və prof. Çarlz Oksnard kimi İngiltərə və ABŞ-dan iki məşhur anatomun australopithecus nümunələri üzərində apardığı hərtərəfli araşdırmalar bu canlıların sadəcə nəslə kəsilmiş meymun növünə aid olduqlarını və insanlarla heç bir bənzərlik təşkil etmədiklərini göstərmişdir. (Charles E. Oxnard, “The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt”, Nature, cild 258, səh. 389)

Təkamülçülər insanın təkamülünün sonrakı mərhələsini də “homo”, yəni insan kimi təsnif edirlər. İddiaya əsasən, homo sırasındakı canlılar australopithecuslardan daha çox inkişaf ediblər. Təkamülçülər bu fərqli canlılara aid fosilləri ardıcıl düzərək fantastik təkamül sxemi qururlar. Bu sxem xəyalidir, çünki bu fərqli siniflərin arasında təkamül xarakterli əlaqə olması əsla sübut edilə bilməmişdir. Təkamül nəzəriyyəsinin XX əsrdəki ən mühüm tərəfdarlarından biri olan Ernst Mayr: “Homo sapiensə uzanan zəncir halqası, əslində, itib”, - deyərək bunu qəbul edir. (J. Rennie, “Darwins Current Bulldog: Ernst Mayr”, Scientific American, dekabr 1992)

Təkamülçülər “ausrtalopithecus > homo habilis > homo erectus > homo sapiens” ardıcılığını qurarkən bu növlərin hər birinin daha sonrakının əcdadı olmasını irəli sürürlər. Lakin paleoantropoloqların son kəşfləri australopithecus, homo habilis və homo erectusun dünyanın müxtəlif bölgələrində eyni dövrlərdə yaşadıklarını göstərir. (Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Anthropology, 1. baskı, New York: J.

B. Lipincott Co., 1970, səh 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cild 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, səh. 272)

Habelə, homo erectus sinfinə aid olan insanların bir qismi çox müasir dövrlərə qədər yaşayıblar, homo sapiens neandertalensis və homo sapiens sapiens (insan) ilə eyni mühitdə birlikdə mövcud olmuşlar. (Time, noyabr 1996)

Bu isə, əlbəttə, bu siniflərin bir-birilərinin əcdadı olduqları iddiasının əsassızlığını açıq şəkildə ortaya qoyur. Harvard Universitetinin paleontoloqlarından Stiven Cey Quld, təkamülçü olmasına baxmayaraq, darvinist nəzəriyyənin düşdüyü bu çıxılmaz vəziyyəti belə açıqlayır:

“

“Əgər bir-biri ilə paralel şəkildə yaşayan üç müxtəlif hominid (insanabənzər) sxemi varsa, onda bizim soy ağacımıza nə oldu? Aydındır ki, bunların biri digərindən törəyə bilməz. Habelə, biri digəri ilə müqayisə edildikdə təkamül xarakterli inkişaf meyli göstərmirlər”. (S. J. Gould, Natural History, cild 85, 1976, səh. 30)

Qısaca desək, KİV-də və ya dərsliklərdə verilən bir cür fantastik yarı-meymun yarı-insan canlıların rəsmləri ilə, yəni sırf təbliğat yolu ilə dirçəldilməyə çalışılan insanın təkamülü ssenarisi heç bir elmi əsası olmayan nağıldan ibarətdir. Bu mövzunu uzun illər tədqiq edən, xüsusilə australopithecus fosilləri üzərində 15 il araşdırma aparan İngiltərənin ən məşhur və hörmətli elm adamlarından biri olan Lord Solli Zukerman təkamülçü olmasına baxmayaraq, meymunabənzər canlılardan insana uzanan nəsil ağacı olmadığı nəticəsinə gəlmişdir.

Zukerman maraqlı elm şkalası da qurmuşdur. Elmi hesab etdiyi elm sahələrindən elmdən kənar qəbul etdiyi elm sahələrinə qədər şəxəli cədvəl çəkmişdir. Zukermanın bu cədvəlində ən elmi, yəni konkret

faktlara əsaslanan elm sahələri kimya və fizikadır. Cədvəldə bunlardan sonra bioloji elmlər, daha sonra sosial fənlər gəlir. Şaxələnmənin ən kənar ucunda, yəni elmdən kənar hesab edilən hissədə isə Zukermanın fikrincə telepatiya, altıncı hiss kimi hissənin fəvqündə olan qavrama anlayışları və bir də insanın “təkamülü” yerləşir! Zukerman şaxələnmənin bu ucunu belə açıqlayır:

“

“Obyektiv reallıq sahəsindən çıxıb bioloji elm fərz edilən bu sahələrə, yəni hissənin fəvqündə olan qavramaya və insanın fosil tarixinin şərh edilməsinə daxil olduqda, təkamül nəzəriyyəsinə inanan bir şəxs üçün hər şeyin mümkün olduğunu görürük. Belə ki, nəzəriyyələrinə qəti şəkildə inanan bu şəxslərin ziddiyyətli bəzi rəyləri eyni anda qəbul etmələri belə mümkündür”. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, səh. 19)

İnsanın təkamülü nağılı da nəzəriyyələrinə kor-koranə inanan bir sıra insanların tapdıqları bəzi fosillər haqqında qabaqcadan rəy verərək şərh etmələrindən ibarətdir.

Darvin düsturu!

İndiyə qədər təhlil etdiyimiz bütün dəlillərlə yanaşı, istəyirsinizsə, təkamülçülərin necə cəfəng inanca malik olduqlarına bir də uşaqların belə anlayacağı qədər açıq misalla baxaq.

Təkamül nəzəriyyəsi canlıların təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edir. Ona görə, bu iddiaya əsasən, cansız və şüursuz atomlar birləşərək əvvəlcə hüceyrəni əmələ gətirmiş və sonra eyni atomlar birləşərək digər canlıları və insanı meydana gətirmişlər. İndi düşünək, canlıların əsasını təşkil edən karbon, fosfor, azot, kalium kimi elementləri birləşdirdikdə bir yığın əmələ gəlir. Bu atom yığını hansı prosesdən keçirilsə də, bircə canlı belə əmələ gətirməz. İstəyirsinizsə, bununla bağlı bir təcrübə keçirək və təkamülçülərin, əslində, müdafiə etdikləri, amma ucadan söyləyə bilmədikləri iddianı onların adından “Darvin düsturu” adı ilə nəzərdən keçirək:

Təkamülçülər çoxlu sayda böyük çənin içinə canlıların əsasını təşkil edən fosfor, azot, karbon, oksigen, dəmir, maqnezium kimi elementlərdən bol miqdarda qoysunlar. Hətta normal şərtlərdə mövcud olmayan, ancaq bu qarışıqın içində lazımlı bildikləri maddələri də bu çənlərə əlavə etsinlər. Qarışıqların içinə istədikləri qədər amin turşusu, istədikləri qədər də zülal doldursunlar. Bu qarışıqlara istədikləri nisbətdə temperatur və rütubət versinlər.

Bunları istədikləri ən yaxşı texnoloji cihazlarla qarışdırsınlar. Çənlərin başında nəzarətçi kimi dünyanın qabaqcıl elm adamlarını qoysunlar. Bu mütəxəssislər atadan oğula, nəsildən-nəslə ötürülərək növbə ilə milyardlarla, hətta trilyonlarla il fasiləsiz çənlərin başında gözləsinlər. Bir canlının əmələ gəlməsi üçün hansı şərtlərin mövcud olmasını lazım bilirlərsə, hamısını tətbiq etsinlər. Ancaq nə etsələr də, o çənlərdən əsla bir canlı çıxara bilməzlər.

Zürafələri, aslanları, arıları, bülbülləri, tutuquşuları, atları, delfinləri, gülləri, səhləb çiçəklərini, zanbaqları, qərənfilləri, bananları, portağalları, almaları, xurmaları, pomidorları, qovunları, qarpızları, əncirləri, zeytunları, üzümləri, şaftalıları, tovuz quşlarını, qırqovulları,

rəngarəng kəpənəkləri və bunlar kimi milyonlarla canlı növündən heç birini əmələ gətirə bilməzlər. Nəinki burada sadaladığımız bir neçə canlıyı, bunların bircə hüceyrəsini belə əldə edə bilməzlər.

Qısaca desək, şüursuz atomlar birləşərək hüceyrəni əmələ gətirə bilməzlər. Sonra yeni qərar verərək bir hüceyrəni iki yerə bölüb, sonra ardıcıl başqa qərarlar verib elektron mikroskopunu icad edən, sonra öz hüceyrə quruluşunu bu mikroskop altında tədqiq edən professorları əmələ gətirə bilməzlər. Maddə ancaq Allahın üstün yaratması ilə həyat qazanır. Bunun əksini iddia edən təkamül nəzəriyyəsi isə ağıla tamamilə zidd cəfəngiyatdır. Təkamülçülərin ortaya atdığı iddialar üzərində bir az düşünmək yuxarıdakı misalda göstərildiyi kimi, bu həqiqəti üzə çıxarar.

Göz və qulaqdakı texnologiya

Təkamül nəzəriyyəsinin qətiyyəən açıqlaya bilmədiyi digər məsələ isə göz və qulaqdakı üstün duyğu keyfiyyətidir.

Gözlə bağlı mövzuya keçməzdən əvvəl “Necə görürük?” sualına qısaca cavab verək. Bir cisimdən gələn şüalar gözdə tor qişaya tərsinə düşür. Bu şüalar buradakı hüceyrələr tərəfindən elektrik siqnallarına çevrilir və beyinin arxa hissəsindəki görmə mərkəzi adlanan kiçik nöqtəyə ötürülür. Bu elektrik siqnalları bir sıra ardıcıl proseslərdən sonra beyindəki bu mərkəzdə görüntü kimi şərh edilir.

Bu məlumatdan sonra düşünək: beyin işığa qapalıdır. Yəni beyinin içi qapqaranlıqdır, işıq beyinin yerləşdiyi yerə girə bilməz. Görmə mərkəzi adlanan yer qapqaranlıq, işığın düşmədiyi, bəlkə, heç qarşılaşmadığınız

qədər qaranlıq yerdir. Ancaq siz bu zülmət qaranlıqda işıqlı, aydın dünyanı izləyirsiniz.

Üstəlik, bu, o qədər aydın və keyfiyyətli görüntüdür ki, XXI əsrin texnologiyası belə hər cür imkanı olmasına baxmayaraq, bu aydın görüntünü əldə edə bilmir. Məsələn, hal-hazırda oxuduğunuz kitaba, kitabı tutan əllərinizə baxın, sonra başınızı qaldırın və ətrafınıza baxın. Hal-hazırda gördüyünüz aydın və keyfiyyətli görüntünü başqa bir yerdə görmüsünüzmü? Bu qədər aydın görüntünü sizə dünyanın qabaqcıl televizor şirkətlərinin istehsal etdiyi təkmilləşdirilmiş televizor ekranı belə verə bilməz.

100 ildən bəri minlərlə mühəndis bu aydın görüntünü əldə etmək üçün çalışır. Bunun üçün fabriklər, böyük müəssisələr qurulur, tədqiqatlar aparılır, planlar və dizaynlar edilir. Bir televizor ekranına baxın, bir də hal-hazırda əlinizdə tutduğunuz bu kitaba. Arada böyük aydınlıq və keyfiyyət fərqi olduğunu görəcəksiniz. Həm də televizorun ekranı sizə iki ölçülü görüntü göstərir, lakin siz üç ölçülü, dərin perspektivi olan görüntü izləyirsiniz.

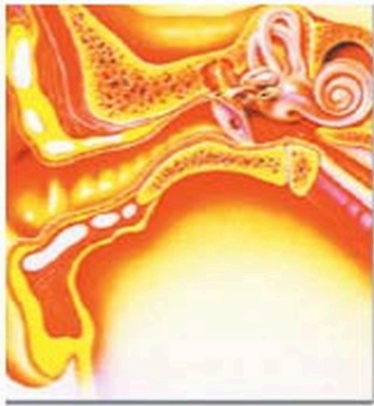
Uzun illərdən bəri on minlərlə mühəndis üç ölçülü televizor icad etməyə, gözün görmə keyfiyyətini əldə etməyə çalışırlar. Bəli, üç ölçülü televizor kimi sistem istehsal edə bildilər, amma onu da eynəksiz üç ölçülü görmək mümkün deyil, həm də bu, süni üçölçülü görüntüdür. Arxa tərəf daha bulanıq, ön tərəf isə kağız dekorasiya kimi görünür. Heç bir zaman gözün gördüyü qədər aydın və keyfiyyətli görüntü əmələ gəlmir. Kamerada da, televizorda da mütləq görüntü itkisi olur.

Təkamülçülər bu keyfiyyətli və aydın görüntünü əmələ gətirən mexanizmin təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edirlər. İndi birisi sizə otağınızda televizorun təsadüflər nəticəsində əmələ gəldiyini, atomların birləşib bu görüntünü əmələ gətirən aləti meydana gətirdiyini desə, nə düşünərsiniz? Minlərlə insanın birlikdə edə bilmədiyini şüursuz atomlar necə etsin?

Gözün gördüyündən daha bəsit görüntünü əmələ gətirən alət təsadüfən əmələ gəlmirsə, gözün və gözün gördüyü görüntünün də təsadüfən meydana gəlməyəcəyi çox açıqdır. Eyni vəziyyət qulağa da aiddir. Xarici qulaq ətrafdakı səsləri qulaq seyvanı vasitəsilə toplayıb daxili qulağa ötürür; daxili qulaq da bu titrəyişləri elektrik impulslarına çevirərək beyinə göndərir. Eynilə görmədə olduğu kimi, eşitmə prosesi də beyindəki eşitmə mərkəzində həyata keçir.

Göz üçün dediklərimiz qulağa da aiddir, yəni beyin işıq kimi səsə də qapalıdır, səs keçirmir. Ona görə, xarici aləm nə qədər səs-küylü olsa da, beyinin içi tamamilə səssizdir. Buna baxmayaraq, ən aydın səslər beyində eşidilir. Səs keçirməyən beyninizdə orkestr simfoniyları dinləyir, ətraf mühitin bütün səs-küyünü eşidirsiniz. Ancaq həmin anda həssas bir cihazla beyninizin içindəki səs səviyyəsi ölçülsə, burada səssizliyin hakim olduğu məlum olacaqdır.

Aydın görüntü əldə etmək ümidi ilə texnologiyadan necə istifadə edilsə, səs üçün də eyni səylər on illərdən bəri davam etdirilir. Səsyazma cihazları, musiqi mərkəzləri, bir çox elektron alət, səs qəbul edən musiqi sistemləri bu fəaliyyətlərin nəticələrindən bəziləridir. Ancaq bütün texnologiyaya və bu sahədə minlərlə mühəndis və mütəxəssis işləməsinə baxmayaraq, qulağın əmələ gətirdiyi qədər aydın və keyfiyyətli səs əldə edilməmişdir. Ən böyük musiqi sistemi şirkətinin istehsal etdiyi ən keyfiyyətli musiqi mərkəzini düşünün.

Səsi qeyd etdikdə mütləq səsə bir hissəsi itir, az da olsa təhrif olur və ya musiqi mərkəzini işə saldıqda hələ musiqi çalmazdan əvvəl mütləq bir cızıltı eşidirsiniz. Ancaq insan orqanizmindəki texnologiyanın məhsulu olan səslər olduqca aydın və qüsursuzdur. İnsan qulağı heç vaxt musiqi mərkəzində olduğu kimi cızıltılı və ya təhrif olunmuş şəkildə səs eşitməyir; səs necədirsə, tam və aydın şəkildə onu eşidir.

Bu, insan yaradıldığı gündən bəri belədir. İndiyə qədər insanın istehsal etdiyi heç bir görüntü və səs cihazı göz və qulaq qədər həssas və keyfiyyətli qəbuledici olmamışdır. Ancaq görmə və eşitmə hadisəsində bütün bunların fəvqündə duran çox böyük həqiqət də var.

Beyinin içində görən və eşidən şüur kimə aiddir?

Beyinin içində parlaq, rəngli dünyanı izləyən, simfoniyları, quşların civiltilərini dinləyən, gülü qoxulayan kimdir?

İnsanın gözlərindən, qulaqlarından, burnundan gələn siqnallar elektrik impulsu kimi beyinə ötürülür. Biologiya, fiziologiya və ya biokimya kitablarında bu görüntünün beyində necə əmələ gəlməsinə dair bir çox şey oxuyursunuz. Ancaq bu mövzu haqqında ən mühüm həqiqətə heç bir yerdə rast gələ bilməzsiniz: beyində bu elektrik impulslarını görüntü, səs, qoxu və hiss kimi qavrayan kimdir? Beyinin içində gözə, qulağa, buruna ehtiyac hiss etmədən bütün bunları qavrayan bir şüur var. Bu şüur kimə aiddir?

Əlbəttə, bu şüur beyini təşkil edən sinirlər, yağ təbəqəsi və sinir hüceyrələrinə aid deyil. Elə buna görə, hər şeyin maddədən ibarət olduğunu zənn edən darvinist-materialistlər bu suallara heç cür cavab verə bilmirlər. Çünki bu şüur Allahın yaratdığı ruhdur. Ruhun görüntünü izləmək üçün gözə, səsi eşitmək üçün qulağa ehtiyacı yoxdur. Eyni zamanda, düşünmək üçün beyinə də ehtiyacı yoxdur.

Bu açıq və elmi həqiqəti oxuyan hər insan beyinin içindəki bir neçə sm³-lik, qapqaranlıq yerə bütün kainatı üçölçülü, rəngli, kölgəli və işıqlı şəkildə sığışdıran uca Allahı düşünüb, Ondan qorxub Ona sığınmalıdır.

Materialist inanc

Bura qədər təhlil etdiklərimiz təkamül nəzəriyyəsinin elmi kəşflərə zidd iddia olduğunu göstərir. Nəzəriyyənin həyatın mənşəyi haqqındakı iddiası elmə ziddir, irəli sürdüyü təkamül mexanizmlərinin heç bir təkamül gücü yoxdur və fosillər nəzəriyyənin iddia etdiyi ara keçid formalarının yaşamadığını göstərir. Bu təqdirdə, əlbəttə, təkamül nəzəriyyəsi elmə zidd fərziyyə kimi bir kənara qoyulmalıdır. Belə ki, tarix boyu dünya mərkəzli kainat modeli kimi bir çox düşüncə tərzinin elmin gündəmindən çıxarılmışdır.

Ancaq təkamül nəzəriyyəsi təkidlə elmin gündəliyində saxlanılır. Hətta bəzi insanlar nəzəriyyənin tənqid edilməsini elmə təcavüz kimi göstərməyə çalışırlar. Axı niyə? Bunun səbəbi təkamül nəzəriyyəsinin bəzi kütlələr üçün əl çəkilməz doqmatik inanc olmasıdır. Bu kütlələr materialist fəlsəfəyə kor-koranə bağlıdırlar və darvinizmi də təbiət haqqında yeganə materialist açıqlama olduğu üçün mənimsəyiblər. Bəzən bunu açıq şəkildə etiraf edirlər. Harvard Universitetindən məşhur genetik və eyni zamanda, qabaqcıl təkamülçülərdən olan Riçard Levontin əvvəlcə materialist, sonra elm adamı olduğunu belə etiraf edir:

“

“Bizim materializmə bir inancımız var, bu “a priori” (əvvəlcədən qəbul edilmiş, doğru fərz edilmiş) inandır. Bizi dünya haqqında materialist açıqlama verməyə məcbur edən şey elmi metodlar və qanunlar deyil. Əksinə, materializmə olan “a priori” bağlılığımız səbəbi ilə dünya haqqında materialist açıqlama verən tədqiqat metodları və anlayışlarını uydururuq. Materializm mütləq doğru olduğuna görə də İlahi açıqlamanın səhnəyə çıxmasına icazə verə bilmərik”. (Richard Lewontin, “The Demon-Haunted World”, The New York Review of Books, 9 yanvar 1997, səh. 28)

Bu sözlər darvinizmin materialist fəlsəfəyə bağlılıq uğrunda davam etdirilən bir doqma olduğunun açıq ifadəsidir. Bu doqma maddədən başqa heç bir varlıq olmadığını qəbul edir. Bu səbəbdən də cansız, şüursuz maddənin həyatı əmələ gətirdiyinə inanır. Milyonlarla müxtəlif canlı növünün, məsələn, quşların, balıqların, zürafələrin, pələnglərin, həşəratların, ağacların, çiçəklərin, balinaların və insanların maddənin öz daxilindəki reaksiyalarla, yəni yağan yağışla, çaxan şimşəklə, cansız maddədən əmələ gəldiyini qəbul edir. Əslində isə bu, həm ağıla, həm də elmə ziddir. Amma darvinistlər Allahın açıq-aşkar varlığını qəbul

etməmək üçün bu ağıldan və elmdən kənar fikri cahilliklə müdafiə etməkdə davam edirlər.

Canlıların mənşəyinə materialist düşüncə ilə baxmayan insanlar isə bu açıq həqiqəti görəcəklər: bütün canlılar üstün güc, bilik və ağıla malik olan Yaradanın əsəridir. Yaradan bütün kainatı yoxdan var edən, ən qüsursuz şəkildə nizama salan və bütün canlıları yaradan Allahdır.

Təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən təsirli sehridir

Burada bunu da bildirmək lazımdır ki, heç bir ideologiyanın təsiri altında qalmadan, sadəcə aqlını və məntiqini işlədən hər insan elm və mədəniyyətdən uzaq xalqların xurafatlarını xatırladan təkamül nəzəriyyəsinə inanmağın qeyri-mümkün olduğunu asanlıqla anlayacaqdır.

Yuxarıda da bildirildiyi kimi, təkamül nəzəriyyəsinə inananlar böyük bir çənin içinə bir çox atomu, molekulu, cansız maddəni dolduran və bunların qarışığından zaman ərzində düşünən, dərk edən, kəşflər edən professorların, universitet tələbələrinin, Eynşteyn, Habl kimi elm adamlarının, Frank Sinatra, Çarlton Heston kimi aktyorların, bununla yanaşı, ceyranların, limon ağaclarının, qərənfillərin çıxacağına inanırlar. Həm də bu cəfəng iddiaya inananlar elm adamları, professorlar, mədəniyyətli, təhsilli insanlardır.

Bu səbəbdən, təkamül nəzəriyyəsi haqqında dünya tarixinin ən böyük və ən təsirli sehri ifadəsini işlətmək yerinə düşər. Çünki dünya tarixində insanların bu dərəcədə aqlını başından alan, ağıl və məntiqlə düşünmələrinə imkan verməyən, gözlərinin qarşısına sanki bir pərdə çəkib çox açıq olan həqiqətləri görmələrinə mane olan başqa inanc və ya iddia yoxdur.

Bu, afrikalı bəzi qəbilələrin totemlərə, Səba xalqının Günəşə tapınmasından, hz. İbrahimin qövmünün düzəltdikləri bütlərə, hz. Musanın qövmünün qızıldan düzəltdikləri buzova tapınmalarından daha qorxulu və ağlasığmaz korluqdur. Əslində, bu vəziyyət Allahın Quranda işarə etdiyi ağılsızlıqdır. Allah bəzi insanların anlayışlarının bağlı

olacağını və həqiqətləri görməkdən məhrum olacağını bir çox ayəsində bildirir. Bu ayələrdən bəziləri belədir:

“

Həqiqətən, kafirləri əzabla qorxutsan da, qorxutmasan da, onlar üçün birdir, iman gətirməzlər. Allah onların ürəyinə və qulağına möhür vurmuşdur. Gözlərində də pərdə vardır. Onları böyük bir əzab gözləyir!

(Bəqərə surəsi, 6-7)

“

... Onların qəlbləri vardır, lakin onunla anlamazlar. Onların gözləri vardır, lakin onunla görməzlər. Onların qulaqları vardır, lakin onunla eşitməzlər. Onlar heyvan kimidirlər, bəlkə də, daha çox zəlalətdədirlər. Qafil olanlar da məhz onlardır!

(Əraf surəsi, 179)

Allah “Hicr” surəsində də bu insanların möcüzələr görsələr də, inanmayacaq qədər sehləndiklərini belə bildirir:

“

Əgər onlara göydən bir qapı açsaq və oradan durmadan yuxarı dırmaşsalar yenə də: “Gözümüz bağlanmış, biz sehlənmişik”, - deyərlər.

(Hicr surəsi, 14-15)

Bu qədər geniş kütləyə bu sehrin təsir etməsi, insanların həqiqətlərdən bu qədər uzaq saxlanması və 150 ildən bəri bu sehrin pozulmaması isə sözlə ifadə edilməyəcək qədər heyvətli vəziyyətdir. Çünki bir və ya bir neçə insanın qeyri-mümkün ssenarilərə, cəfəng və məntiqsiz iddialara inanmalarını anlamaq olar.

Ancaq dünyanın hər tərəfindəki insanların şüursuz və cansız atomların ani qərarla birləşib qeyri-adi mütəşəkkillik, nizam, ağıl və şüur nümayiş etdirərək qüsursuz sistemlə işləyən kainatı, həyat üçün uyğun hər cür xüsusiyyətə malik olan Yer planetini və saysız-hesabsız kompleks sistemdən ibarət canlıları meydana gətirdiyinə inanmasının sehdən başqa heç bir açıqlaması yoxdur.

Allah Quranda inkarçı fəlsəfənin tərəfdarı olan bəzi şəxslərin etdikləri sehlərlə insanlara təsir etdiklərini hz. Musa ilə firon arasında baş verən bir hadisə ilə bizə bildirir. Hz. Musa firona haqq dini təbliğ etdikdə firon hz. Musaya öz bilici sehrkarları ilə insanların toplaşdığı bir yerdə qarşılaşmasını söyləyir. Hz. Musa sehrkarlarla qarşılaşdıqda əvvəlcə onların bacarıqlarını göstərməsini əmr edir. Bu hadisənin danışıldığı ayə belədir:

“

(Musa:) “Siz atın”, - dedi. Onlar (əsalarını yerə) atdıqda, adamların gözlərini bağlayıb (sehləyib) onları qorxutdular və böyük bir sehr göstərdilər.

(Əraf surəsi, 116)

Göründüyü kimi, fironun sehrkarları hz. Musa və ona inananlardan başqa insanların hamısını sehləyə bilmişdilər. Ancaq onların atdıqlarına qarşı hz. Musanın ortaya qoyduğu dəlil onların bu sehrini, ayədəki ifadə ilə uydurduqlarını udmuş, yəni təsirsiz etmişdir:

“

Biz də Musaya: “Əsanı tulla!” - deyə vəhy etdik. Bir də (baxıb gördülər ki,) əsa onların uydurub düzəltmələri bütün şeyləri udur. Artıq haqq zahir, onların uydurub düzəltmələri yalanlar isə batıl oldu. (Sehrbazlar) orada məğlub edildilər və xar olaraq geri döndülər.

(Əraf surəsi, 117-119)

Ayələrdə də bildirildiyi kimi, əvvəllər insanlara sehləyərək təsir göstərən bu şəxslərin etdiklərinin saxtakarlıq olmasının başa düşülməsi ilə sözügedən şəxslər alçalmışlar. Dövrümüzdə də bir sehrin təsiri ilə elmilik adı altında olduqca cəfəng iddialara inanan və bunları müdafiə etmək üçün həyatlarını qurban verənlər əgər bu iddialardan əl çəkməsələr, həqiqətlər tam mənası ilə üzə çıxdıqda və sehr pozulduqda alçalacaqlar. Belə ki, təqribən 60 yaşına qədər təkamülü müdafiə edən və ateist filosof olan, ancaq sonradan həqiqətləri görən Malkolm Maqerik təkamül nəzəriyyəsinin yaxın gələcəkdə düşəcəyi vəziyyəti belə açıqlayır:

“

“Mən özüm təkamül nəzəriyyəsinin xüsusilə tətbiq edildiyi sahələrdə gələcəyin tarix kitablarındakı ən böyük yumor hədəflərindən biri olacağına inandım. Gələcək nəsillər bu qədər çürük və qeyri-müəyyən hipotezin inanılmaz saflıqla qəbul edilməsini heyərlə qarşılayacaqlar”. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, səh. 43)

Bu gələcək uzaq deyil, əksinə, çox yaxın gələcəkdə insanlar “təsadüf”lərin ilah olmasının mümkünsüzlüyünü anlayacaqlar və təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən böyük yalanı və ən güclü sehri kimi tərif ediləcəkdir. Bu güclü sehr böyük sürətlə dünyanın hər tərəfində insanlar üzərində təsirini itirməyə başlamışdır. Təkamül yalanının sirrinin öyrənən bir çox insan bu yalana necə aldandığını heyrət və təəccüblə qarşılayır.

“

*...Sənin bizə öyrətdiklərimdən başqa bizdə heç bir bilik yoxdur!
Həqiqətən, Sən bilənsən, müdrikşən!*

(Bəqərə surəsi, 32)

KİTAB HAQQINDA

iman edən bir insan, hər eşitdiyindən və hər gördüyündən məsuldur. Bir müsəlmanın dünya üzərində şiddətli bir zülm davam edərkən, rahat yatağında laqeydcəsinə yatması, boş işlərlə əylənməsi, yalnız öz əyləncəsini və mənəfətlərini düşünməsi qeyri-mümkündür.

Çünki iman edən bir insan haqsız müharibələrin, qırğınların, zülmün, aclığın, əxlaqi degenerasiyanın, qısaca dünya üzərindəki bütün problemlərin təməl həll yolunun Quran əxlaqının insanlar arasında yayılması olduğunu bilməkdədir.

Bu şərəfli məsuliyyətə sahib çıxan insanlar, dünya üzərində zülm görən bütün insanları Quranın rəhbərliyində aydınlığa çıxaracaqlar. Gözlənilən bahar, Allahın icazəsiylə, çox yaxındır.

— HARUN YƏHYA —

MÜƏLLİF HAQQINDA

Harun Yəhya imzasından istifadə edən Adnan Oktar, 1956-cı ildə Ankarada anadan olub. 1980-ci illərdən bəri imani, elmi və siyasi mövzularda bir çox əsər yazıb. Bununla yanaşı, müəllifin təkamülçülərin saxtakarlıqlarını, iddialarının əsassızlığını və darvinizmin qanlı ideologiyalarla qaranlıq əlaqələrini üzə çıxaran çox mühüm əsərləri var.

Müəllifin bütün əsərlərindəki ortaq məqsəd Quranın təbliğini dünyaya çatdırmaq, beləliklə, insanları Allahın varlığı, birliyi və axirət kimi əsas imani mövzular üzərində düşünməyə sövq etmək və inkarçı sistemlərin əsassız təməllərini və batil əməllərini nümayiş etdirməkdir. Belə ki, müəllifin bu günə qədər 73 müxtəlif dilə tərcümə edilən 300-dən çox əsəri dünya səviyyəsində geniş oxucu kütləsi tərəfindən oxunur. Harun Yəhya Külliyyatı, Allahın izni ilə XXI əsrdə dünyadakı insanları Quranda bəhs edilən hüsur və sülhə, doğruluq və ədalətə, gözəllik və xoşbəxtliyə aparmağa səbəb olacaqdır.